

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

A woman with blonde hair in a bun, wearing a white lace-trimmed dress and a pearl necklace, stands in profile holding a large, ornate fan. She is looking out over a sunlit field with a wooden fence in the background.

*My
Heart's
True
Delight*

TRUE
GENTLEMEN
BOOK TEN

New York Times Bestselling Author

GRACE
BURROWES

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

- [Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız](#)
- [Çeviri Yedek Telegram Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitap İstekleri Kanalımız](#)
- [Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri](#)
- [Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız](#)

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz.

Kitaplarımız paylaşılmak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız.PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

KALBIMIN GERÇEK ZEVKI

GERÇEK CENTİLMENLER KİTAP 10

GRACE BURROWES

İÇİNDEKİLER

İthaf Bölüm

1 _____

Bölüm 2

Bölüm 3

Bölüm 4

Bölüm 5

Bölüm 6

Bölüm 7

Bölüm 8

Bölüm 9

Bölüm 10

Bölüm 11

Bölüm 12

Bölüm 13

Bölüm 14

Bölüm 15

Bölüm 16

Bölüm 17

Sonsöz

Sevgili Okurlarıma

Gerçekten Sevgilerimle-

Özet

Dukes Hakkındaki Gerçekler-Özet

DEDİKASYON

Ruh hali bozukluklarından muzdarip olanlara

BİRİNCİ BÖLÜM

Ash Dorning, "William Chastain'i düelloya davet edecek kadar affedilmez bir hödüksen," dedi, "seni kışından kendim vururum, Tresham. Ve unutmayasın ki, ben taşrada büyüdüm. Nişancılığım kusursuzdur."

Jonathan Tresham, "Beni vuramazsın," diye karşılık verdi. "Leydi Della sadık kardeşini yaraladığın için seni asla affetmez. Ayrıca, sana yardımcılarımdan biri olarak ihtiyacım olacak."

Ash, Coventry Club'ın barının arkasında duran daha iyi stoktan iki parmak konyak doldurdu. Sabahın bu saatinde temizlik ekibi çoktan gelmişti. Oda derli toplu ve ıssızdı ve Tresham'la mantıklı bir şekilde konuşmak için mükemmel bir yerdi.

Ya da denemeye. Tresham'a bir kadeh ilaç uzattı ve kendisi için de bir kadeh doldurdu. "Leydi Della'nın adını bir onur meselesine karıştırarak dedikodu alevlerini körüklersen, asla affetmeyeceği kardeşi olursun. Kibar toplum söz konusu olduğunda, Haddonfield erkekleri onun kardeşleridir ve sizin bu olaya karışmanız sadece yanlış spekülasyonlara neden olur."

Leydi Della'nın annesi ve Tresham'ın babası başkalarıyla evliyken bir ilişki yaşamışlardı. Uzun boylu, sarışın Haddonfield'lar, minyon kahverengi saçlı Leydi Della'ya sevgiyle "Dönüşen" diye hitap ederlerdi,

Ama Della ve Tresham'ı yan yana gören herkes aralarında esrarengiz bir benzerlik olduğunu fark ederdi.

O insanların biraz akılsaydı, sessizce spekülasyon yaparlardı. Della, tüm kardeşleri ve çok sayıda akrabası ve aile bağlantısı tarafından şiddetle seviliyordu.

Della da Ash tarafından seviliyordu ama bu onun duygularını yansıtmıyordu.

"Bunu neden yaptı, Dorning?" Tresham içkisini rulet masasına götürdü ve çarkı çevirdi. "Neden Chastain ile kaçtı? O bir sınırlayıcı ve beceriksiz bir kart oyuncusu ve daha da kötüsü, bir komisyoncu."

Ash Coventry Club'ın ortak yöneticilerinden biri olduğu için Tresham'ın ne demek istediğini çok iyi biliyordu. William Chastain ne kadar çok kaybederse, o kadar çok içer ve o kadar çok bahse girerdi. Ash olasılıkları iyi kavriyordu, Chastain ise konyak sürahisini iyi kavriyordu.

"Üniversiteden yeni mezun olmuş gençlere," diyor Ash, "Chastain belli bir sığ görüşlülük sunuyor. Kasabalı bir adam gibi görünüyor. Borçlarını ödüyor, yoksa onu tekrar kapıdan içeri almazdık." Gerçi borçlarını nasıl ödediği tam bir muammaydı.

Tresham, "Lanet olası babası işaretçilerini koruyor olmalı," diye mırıldandı. "Son duyduğuma göre Chastain bir Fransız kontunun torunuyla nişanlıymış, yani babası yeminler edilene kadar Chastain'i elinden geldiğince beladan uzak tutuyordur. Onu öldürmek istiyorum."

Ben de öyle. "Bu yardımcı olmaz. Chastain, Della'yla daha uzağa gitmedi.

Alconbury'den daha fazla. Yaşamak ya da çocuk sahibi olmak istiyorsa kapalı tutacaktır. Bütün bu iş her iki taraf için de özel bir pişmanlık olarak kalacaktır."

Gün ışığında oyun odası biraz yorgun, hatta sıkıcı görünüyordu. Duvarlardaki resimler iyi kalitede klasik sahneleri tasvir ediyordu - bolca giyinmiş

periler, kahraman tanrılar - ama ne çok müstehcen ne de çok etkileyici bir şey. Zarların tıkırtısı, sohbetin gevezeliği ya da müşterilerin mücevherlerinin ışıltısı olmadan, oda sadece ipek asma duvarlar arasında kalın halı üzerinde masa ve sandalyelerden oluşan bir koleksiyonu.

Herhangi bir Mayfair şehir evi de en az onun kadar zarif olurdu. Ama mesele de buydu: Coventry'nin zarafeti rahat bir şekilde yumuşaktı, gösterişli değildi, dikkat dağıtmıyordu. Müşterilerin odak noktası oyun ve birbirleri olmalıydı.

Ash'in odak noktası, aylar önce unutmaya çalışmaktan vazgeçtiği Della Haddonfield'di.

"Chastain kaybettiği zaman içer ve neredeyse her oynadığında kaybeder," dedi Tresham masaların arasında dolaşırken. "Er ya da geç içkiyi fazla kaçırarak ve Leydi Della'yla kaçışı hakkında gevezelik etmeye başlayacak. O lanet gecenin yarısını onunla o handa geçirdi Ash. Sırf bu yüzden bile onu öldürmeliyim."

"Biliyorum, Tresham,"-*Tanrım, biliyor muyum*-"ama Della görünüşe göre onunla isteyerek birlikte oldu. Durum böyle olmasaydı ailesi size söyler miydi?" "Hiçbir fikrim yok." Tresham bir satıcı taburesinin üzerine tündü ve

bir deste kâğıt kaldırdı. "Bundan nefret ediyorum," dedi ve desteyi sıradan bir uzmanlıkla karıştırdı. "Chastain iyi topluma karşı bir hakarettir ve birinin onu ele geçirmesi gerekir."

Birinin Chastain'in ışıklarını söndürmesi gerekiyordu. "Beni de dahil edin." Ash de aynı masada bir tabureye oturdu. "Della'nın Chastain'e vurulmuş olabileceği hiç aklına geldi mi? Chastain'in babası kaçışlarını engellediği için kalbi kırılmış olabilir."

"Karımın teorisine göre Della, Chastain'i yakışıklı bir dalkavuktan başka bir şey olmadığı için seçti. Della nakış kasmağından başını kaldırmadan onu idare edebilirdi. O bir kontun kızı, bu yüzden Chastain Baba ve Chastain Anne eninde sonunda

kendilerini maça hazırlasınlar." Tresham kâğıtları topladı ve desteyi masanın ortasına koydu. "Seni cribbage'de yeneceğim."

Ash masanın altındaki raftan bir cribbage tahtası çıkardı. "Della'nın Chastain'e aşık olduğuna inanmıyor musun?"

"Öyle olmadığını biliyorum. Bir keresinde onunla dışarı çıktığımda bana Chastain'den bahsetmişti. Ses tonu pek de saygılı değildi."

Ash beşiği kesti ve düşük kartı çekti. "Duygular değişebilir."

"O duygular değil. Della efendisine acıdığını ifade etti ve Chastain'in servetinin kontrolünü ele geçirdikten sonra iki yıl içinde aileyi iflas ettireceği görüşünü paylaştı. O haklı."

Oyun, kartlar Ash'in lehine olacak şekilde ilerledi. Kardeşi Sycamore, binici kıyafetleri içinde atılgan ve rüzgârla savrulmuş bir şekilde içeri girdiğinde, lider peg'i tahtanın yarısına gelmişti.

Sycamore mahmuzlarını çıkarmak için duraklayarak, "Bu Tresham'ın dirseğindeki iyi konyak," dedi. "Ne zamandan beri iyi malları veriyoruz, maden kardeşim?"

Ash kartlarını toplayarak bir çift koşu daha yaptı, bu kadarki üçüncü koşusuydu. "Tresham'a karşı cömert davrandık çünkü sınırları için bir toniğe ihtiyacı vardı." Ash'in de vardı. "Onu sağlam bir şekilde yeniyorum."

Sycamore, Tresham'ın omzunun üzerinden baktı. "William Chastain'in sağlam bir dayağa ihtiyacı var. Kim benimle?"

Tresham kartlarını yere bıraktı. "Ne duydun?"

Sycamore, yaklaşık beş yılda bir, o da sadece büyük kardeşlerini şaşırtmak gibi sapkın bir dürtüden dolayı nazik olabiliyordu.

"Chastain dün gece kulübündeydi ve Fransız gelininin, Lady Delightful ile olan başarısız kaçamağına rağmen ağlamayı reddetmesinden yakınıyordu."

Tresham o kadar hızlı ayağa kalktı ki taburesini devirdi. "Onu yavaş yavaş, uzun süren işkencelerden sonra öldüreceğim. Onu *iğdiş* edeceğim ve aptal dilini boş kafasından keseceğim. Yehova'nın gök gürültüsü adına, böyle yürüyen bir sakatat yığını doğurduğu için babasını mahvetmeliyim."

"Eğer onu mahvedersen," dedi Sycamore, Tresham'ın konyağından bir yudum alarak, "lütfen bunu burada yap, böylece kulüp şöhretin bir kısmını ve paranın yüzde onunu alır."

"Tresham, *yapamazsın*," dedi Ash ayağa kalkarak. "Chastain'in çılgınlıklarının gerçekte ya da Della'yla herhangi bir bağlantısı olduğunu ima edemezsin ve kesinlikle onun hanımefendisinin seninle gayrimeşru bir bağlantısı olduğunu ilan etmekten başka bir şey yapamazsın."

"Ama-"

Ash bir adım daha yaklaştı. "*Hayır*. Eğer onu önemsiyorsanız, ki bunu yüksek sesle iddia ediyorsunuz. Haddonfield'ların önemli sonuçları var. Başka skandalları da atlattılar. Ailenin bir dostu olabilirsin, samimi bir tanıdık olabilirsin ama durumu olduğundan daha kötü hale getirecek herhangi bir davranışta bulunamazsın."

Tresham içkisini bitirdi ve bardağı masanın üzerine koydu. "Benim mantıklı biri olmam gerekiyor. Bu rol sıkıcı olmaya başladı. Ama sonra, bu kulübün çoğunu ikinize satıyorum. Bu ne kadar mantıklı?"

"Çok mantıklı," dedi Sycamore. "Zaten sahip olduğunuz variller ve alabalık havuzları kadar para kazanmanızı sağlıyoruz."

"Della artık evde kalmış bir kız olacak," dedi Tresham ve Ash ikilemin kalbine ulaştıklarını hissetti. "Haddonfield'da henüz evlenmemiş tek kişi o. Herkes onu kovmaya çalışıyor, benim sevgili Theodosia'm da yardım etmeye çalıştı ama nafile. Şimdi Chastain bir kaçamağı berbat etti ve Della bunun sonuçlarına katlanacak. Bundan sonra kimse onunla evlenmeyecek."

"Belki de evlenmek istemiyordur," dedi Sycamore.

"O zaman neden William the Witless ile kaçtın?" Tresham tersledi. "Bu gerçekten de çaresiz bir önlemdi ve şimdi yaşlı bir hizmetçi olacak."

Ash atılmış konyak bardağını aldı ve tortularını ağzına doğru salladı. "O yaşlı bir hizmetçi olmayacak. Della sevimli, çekici, akıllı, nazik, komik ve oldukça iyi bağlantıları olan biri. Kötü bir anı çok fazla büyütüyorsun."

Sycamore ona meraklı bir bakış gönderdi. "Bu kötü bir andan daha fazlası. Gecenin çoğunu Alconbury'deki handa Chastain ile aynı yatak odasında geçirdi. Bu haber bu sabah dizginli yollarda dörtnala dolaşıyordu. Söylentiye gülerek inanmamıştım ama Tresh'in dediği gibi: Leydi Della'ya teklif gelmedi ve Chastain de ödül gibi bir şey değil. Görünüş korkunç."

Ash o anda kendini bir güzel dövebilseydi, döverdi. Leydi Della, Ash'in kendisinden bir teklif beklerken muhtemelen pek çok teklifi geri çevirmişti.

"Durum vahim olmaktan çok uzak," dedi. "Gerekli adımlar basit. Küçük Mevsim devam ediyor. Leydi Della'ya bir destek gösterisi sunacağız ve onun yanında yer almak üzere seçkinlerden oluşan bir falanks toplayacağız. Dedikodu sadece buymuş gibi devam edecek. Chastain gerekirse bir şiddet okulunda sağduyulu olmayı öğrenecek ve bahar geldiğinde herkesin dikkatini başka bir skandal çekecek."

"Bu bir plan," dedi Sycamore, umutsuzca aptalca bir plan olduğunu ima eden ses tonuyla.

"Peki ya bu plan işe yaramazsa?" Tresham sordu. "O zaman Chastain'i küçük morinalarından ayırabilir miyim?"

"Eğer plan işe yaramazsa," dedi Ash, "o zaman Della'yla kendim evlenirim."

Sycamore bu kez söyleyecek bir şey bulamazken, Tresham son derece rahatlamış görünüyordu. Ash bu teklifi yapabiliyordu çünkü Della Haddonfield'in evlenmeyi kabul edeceği son erkeğin kendisi olduğundan son derece emindi.

"Başarısız bir ELOPASYON dünyanın sonu değildir, Della." George'un ses tonu eşit oranda teselli ve neşe içeriyordu. Della ağabeyinin iyi niyetinden kuşku duymakla birlikte, üzüntüsü gerçektir.

"Biz Haddonfield'larız," diye devam etti, büfenin üzerindeki sürahilere doğru ilerleyerek. "Başımız belaya girer. Cesaret için bir yudum alın."

"Hayır, teşekkür ederim," diye yanıtladı Della, aile salonunda volta atarak. "Kanyak cazibesini tamamen yitirdi." Kent'teki aile konağında uzun süreli bir onarım kirası dışında hiçbir şey cazip değildi. Bunu istemek gerçekten çok mu fazlaydı?

George, küçük kız kardeşinin brendinin onarıcı gücünü öğrenmiş olmasını tuhaf bulduysa da, bunu dile getirmeyecek kadar sevgili bir kardeşti. Ayrıca, öğleden sonraki erken saate rağmen, kendisi de katılmayacak kadar Haddonfield erkeğiydi.

"Bunun aşılabilir bir felaket olduğunu düşünüyorsunuz," dedi, "tüm skandalları sona erdirecek bir skandal. Yeterince ıssız olmayan bir bahçede ay ışığında bir kontun oğlunu öperken bulunduğum zamanı hatırlamıyor musunuz?"

"Bu yanlış yönlendirilmiş bir sevgi, aptallık, aptallık ve yüksek ruh hali olarak geçirildi. Erkeklerin aptal olmasına izin verilir ve düzenli olarak da öyledir. Bayanlar farklı bir standarda tabi tutulur ve her standarda göre ben aptallık ettim." Korkunç, korkunç, korkunç derecede aptalca.

Ayrıca şanssız ve çaresiz, biraz dengesiz olduğundan bahsetmiyorum bile.

George içkisinden bir yudum aldı, bakışları değerlendiriyordu. Eski kardeş cazibesi ve kandırmacasının her zamanki sihrini göstermediği açıktı. Eğer Della'nın kardeşleri birazcık dikkat etmiş olsalardı, cazibenin ve kandırmacanın Della üzerinde yıllar önce işe yaramadığını fark ederlerdi.

Ama hayır, tabii ki değil. Haddonfield'ın büyük kardeşleri -ki sayıları çok fazlaydı- hepsi evlenmişti. Kıdemli Haddonfield'lar büyük bir hızla kreşlerini kuruyor ve dolduruyor, evlilik mutluluğunun ılık denizlerinde yüzüyorlardı.

Ve Della onlar için gerçekten, içtenlikle mutluydu.

"Beni dinle," dedi George. "Tresham'la bağlantın ne olursa olsun sen bir kontun kızıydın. Hiçbir sorun yokmuş yoluna devam et, aksini ima edenlere doğrudan bilgi ver ve bir ya da iki yıl içinde bunların hepsi eski haber olsun."

Della'nın kaçamağı yirmi yıl sonra eski bir haber olmayacaktı. Haddonfield'ın erkekleri kavgaya karıştırdı, kadınları karışmazdı.

"George, neden kasabaya geldin?" Yalınayak ve nadiren ayrıldığı karısı ve çocukları olmadan.

"Kardeşlerimi özlediğim için mi?"

"Beni bir ay önce gördün." Nicholas ve Leah Kente geldiklerinde, Della da onlarla birlikte sürüklendi. Kont ve kontesi Kent'e döndüklerinde Della da Kent'e gitti.

George içkisini büfeye bıraktı ve onun dirseğindeki yerini aldı. Della dışındaki tüm Haddonfield'lılar gibi uzun boylu ve sarışındı ama ne Nicholas kadar uzun boylu ne de Beckman kadar olağanüstü kaslıydı. Della kardeşleri tarafından ezilerek yaşamayı öğrenmişti ama bugün sabrı sağduyusuyla birlikte tükenmişti.

George, "Daniel ve Kirsten de Kasabaya gelmeye hazırlanıyor," dedi. "Beckman ve Sarah çok geride kalmayacak. Max ve

Hasat göre Antonia muhtemelen Londra'ya geri dönecektir. Ethan ve-"

"Buna izin vermeyeceğim." Della'nın karnındaki hastalıklı, çalkantılı his daha da yükseldi. "Hepsine uzak durmalarını söyle. Ailemin yanıma akın etmesi sadece kötü bir hata yaptığımı onaylar. Bu sadece ileriye doğru yelken açmak değil George, bu beni Haddonfield'in sonuçlarının arkasına saklamaktır ve durumu daha da kötüleştirecektir."

"Üzgünsün," dedi George omzunu okşayarak, bu da ona neredeyse Della'nın sağ aparkatla ne kadar isabetli bir vuruş yaptığını gösterecekti. "Anlaşılabilir, ama üzgün olduğunuz için sağlıklı düşünemiyorsunuz. Yarın bu saatlerde, kardeşlerimizden memnun olacaksın-"

"Bana ne hissettiğimi ya da ne hissedeceğimi söyleme." *Ve sanki Willow ve Susannah'nın köpeklerinden biriymişim gibi omzumu okşamayın.*

George'un gözlerindeki kardeşçe endişe yerini açık bir şaşkınlığa bıraktı. "Yani sadece bizim dikkatimizi çekmek için bir numara yapmıyordun, öyle mi?"

"William Chastain ile *kaçtım*, George. Şemsiyemi Serpentine'e hangi bekârın pantolonunu benim için ıslatacağını görmek için atmadım."

George bir kolunu onun omuzlarına doladı, Della da buna tahammül etti. Zar zor.

"Chastain bir soytarı, sevgili Della. Gerçekten ne hakkında konuşuyordunuz?"

Garip bir şekilde bir skandalı önlemeye çalışıyordu. "Kaçmak. William'ı hiç istemediği bir nişandan kurtarmaya çalışmak." Daha büyük bir ödül için küçük bir risk almak. Ya da kendine öyle söylemişti. Chastain kötü bir ahmaktı, bildiğinden daha da büyük bir ahmak. Mümkün olan her detayı, mümkün olan her yönde eline yüzüne bulaştırmıştı ve ona güvenmekle aptallık etmişti.

"Onunla evlenmeye gerçekten niyetli olduğuna inanamıyorum." George kolunu indirdi ve içkisini geri aldı. "Erkekler genellikle sorunludur. Bunu ilk kabul eden ben olacağım ve benim bakış açım çoğundan daha bilinçli. Ben sadece acele etmediğini, ay ışığında öpüşüp koklaşmak için doğru adamı beklediğini sanıyordum."

Doğru adam Della'ya şefkatli öpücükler ve ay ışığı sunmuştu. gezintiler. Sonra Ash Dorning, Della'nın hâlâ anlayamadığı nedenlerden ötürü doğru adam olmadığına karar vermişti. Ash, Della'nın düzensiz geçmişini umursamazdı - Jonathan Tresham'la çok yakın arkadaş ve iş ortağıydılar - ama bir şey Ash'i Della'nın adresini vermekten alıkoymuştu.

"Beklemekten sıkıldım," dedi Della ve bu kadarı da doğrudu. "George, biraz uzanmak için odama çıkmamın bir sakıncası var mı? Son zamanlarda biraz uykusuz kaldım ve kestirebilirim." Annemin şalına sarılmış ve yirmi yorganın altına gömülmüş yüz yıl yeterli olmalı.

"Sen uyu ama Della, Leah ve Nicholas'ın çok endişeli olduğunu bilmelisin. Chastain çoktan boşboğazlık etti. Özellikle senin ismini vermedi ama bazı ipuçları verdi. Merryfield balosu Çarşamba gecesi ve Leah güç gösterisinden ve meselelere cesur bir yüzle bakmaktan bahsediyordu. Kasabaya gelmemin gerçek nedenini bilmek ister misin?"

"Diğer gerçek neden?"

"Sevgili kardeşimiz Nicholas'ın kimseyi çağırmadığından emin olmak için. Neyse ki Nick unvan sahibi, Chastain ise sadece bir baronetin varisi. Kurallar Nick'in halktan birini çağırmasına izin vermiyor."

Della bir hasırın üzerine çöktü. "Ama Tresham halktan biri, Beckman da öyle... Ve kardeşlerimden herhangi biri ne zaman

Kurallar mı? George, düello olmayacağına söz ver. *Lütfen.* Günlerimi aile koltuğunda bilinmezlik içinde geçirmekten mutluyum ve kimsenin bir daha adımı anmasına gerek yok."

Mutlu olmak biraz abartılı olur ama yine de hoşnut olmak mümkün olabilir.

"Sürgünden daha iyisini hak ediyorsun, Della. Chastain senin adını fena halde kötüye kullandı ve aptal babası da durumu daha da kötüleştirdi. Chastain'in kayınbiraderim olmasını kabul edebilirim ama ailesine katlanmak mümkün değil."

"William'ın olmasının en büyük sebebi ailesi olabilir." *Ve tam tersi.*

"Ona William diyorsunuz. Anladığım kadarıyla bir şans verilse onunla evlenir miydiniz?"

George konyağını yudumlarken Della ters giden planları, çılgına dönen Haddonfield'ları ve William Chastain'in masum nişanlısını düşündü.

"Eğer evet dersem, Nicholas William'a rüşvet verip nişanı bozduurmaya çalışacak ve ben bunu istemiyorum." Şimdi değil, zavallı kadının ailesi William'ın kaçma girişimine rağmen evlenme anlaşmasına sadık kalmışken değil.

George içkisini bitirdi ve kapıya yöneldi. "Eğer hayır dersen, Chastain'le evlenmeyeceğini söylersen, o zaman neden onunla kaçtığını merak etmek zorunda kalırsın. Kendini Merryfield balosunda tekirlerle yüzleşmeye hazırla, Della. Kendi iyiliğin için değil, yaptıkların karşısında şaşkına dönen ailenin iyiliği için."

Balo bir felaket olacak, dedikodu ateşini körüklemenin bir başka yolu olacaktı. "Ben de şaşkınım George," dedi Della. "Şaşkın ve çok ama çok üzgünüm." Nicholas'ın evine adım atmadan önce ondan, on dakika sonra da Leah'dan özür dilemişti. "George?"

Ama George çoktan çıkmış ve kapıyı sessizce kapatmıştı. Della'nın niyeti başka bir kardeş ona saldırmadan önce odasına sıvışmaktı ama kapalı kütüphane kapısının önünden geçerken yüksek sesler yankılandı.

Hiç bağırmayan George bağırıyor, sabırlı bir ruha sahip olan Nicholas da ona karşılık veriyordu. *Düello* ve *aile onuru* kelimeleri, William Chastain'in bilişsel yeteneklerini hedef alan küfürlerle birlikte Della'nın kulaklarına ulaştı.

Della rotayı tersine çevirdi, kütüphanenin kapısını açtı ve içeri girdi. Nicholas ve George okuma masasının uzak tarafında, yumruk mesafesi içinde birbirlerine bakıyorlardı.

"Düello yok, Nicholas," dedi Della. "Bunların hepsi benim hatam ve aptallığımın bedelini ödeyeceğim. Lütfen arşamba günkü Merryfield balosunda bana eşlik etmeyi planla. Konuşmalar bitince Kent'e gideceğim ve siz de beni kiliseye kapatabilirsiniz. nce tüm Mayfair'in önünde yüzümü göstereceğim ve hak ettiğim aşağılanmayı yaşayacağım. Sonra da sürgünü memnuniyetle kabul edeceğim. Anlaştık mı?"

Nick ona doğru bir adım attı. "Ama Della, canım, yapamazsın-"

"Kabul ediyorum," dedi George.

"Güzel." Odasında kilitli bir kapının ardına kadar soğukkanlılığını korumayı başardı. Ancak o zaman gözyaşlarının dökülmesine izin verdi.

İKİNCİ BÖLÜM

"Eğer Chastain bu kulübe girerse," dedi Sycamore, "onu kibarca tekrar dışarı çıkaracaksınız."

Ash, Coventry'nin müşterilerinin iyiliği için, sanki Sycamore tipik esprili sözlerinden birini söylemiş gibi gülümsedi. "Chastain kapıdan içeri girerse, kibarca ya da değil, ikimiz de onu tekrar dışarı çıkaracağız."

Coventry'de akşamın erken saatlerindeki dedikodular çok yönlü olarak devam ediyordu.

Leydi Della, Chastain'in arabasına binmekle aptallık etmişti.

Leydi Della, Chastain ile bir arabaya binmek için yanıp tutuşuyordu.

Chastain bir kontun kız kardeşiyle kaçmaya kalkışacak kadar cüretkârdı.

Chastain olabilir olmak affedildi için çalışıyor için
TİCARET bir İngiliz bir aristokrat için göçmen
kızı.

Her , Leydi Della'nın bu yaşta daha iyi bilmesi gerekirdi.

"The bahis Kitap at White'ın zaten var birkaç
Bahisler," dedi Sycamore, nadir görülen bir nezaket
gösterisiyle sesini alçaltarak. "Onun

Nisan'a kadar bir bebeği olacak. Chastain'in nişanlısının Nisan'da bebeği olacak. Nisan'a kadar ikisinin de bebeği olacak."

Ash duygularından uzak yaşamaya o kadar alışkındı ki, Sycamore'un anlattıklarının yarattığı şiddetli dürtüleri tanımlamak için bir dakikaya ihtiyacı vardı.

Öfkeliyim. Gerçek, kaynayan bir öfke içinde. Uygunsuz olduğu kadar yeni bir durum. Ash Chastain'e, örnek bir genç bayanı hedef alan kötü niyetli konuşmalara, Della'nın ailesine tüm bu saçmalığın yaşanmasına izin verdikleri için ve elbette -her zaman- kendisine kızgındı. "Kime?" Ash sordu. "Kim o bahisleri öyle bir yerde yazdı ki tüm kibar toplumun onları duyduğundan emin misiniz?"

"Öyle ya da böyle birkaç kilo almamış birine sormak daha kolay. Ve hayır, ben yapmadım. Bebekler sadece Yüce Tanrı'nın bildiğı olasılıklara göre dünyaya gelir. Ayrıca, beni öldürürsün."

"Ne kadar cılız olursan ol, Haddonfield kardeşler seninle işlerini bitirdiklerinde geriye öldürmeye değer bir şey kalmayacak."

Beş yıl, sekiz inç ve dört taş önce *cılızlığı* geride bırakmış olan Sycamore yumuşak bir gülümsemeyle karşılık verdi. "Şiddetten nefret ederim Ash."

Hayır, yapmadı. Sycamore boks ringlerinde bir şeytandı, büyük olasılıkla altı ağabeye ve ukala bir ağza sahip olmasının bir sonucuydu. Stratejisi konusunda daha bilimsel ve biraz daha hızlı olsaydı, Ash'i adil bir dövüşte yenmek için dua edebilirdi. Sycamore'un bıçaklarla yapabildikleri inanılmazdı.

"Dedikodudan nefret ederim," dedi Ash. "Della ne düşünüyor olabilir ki?"

"Bir kadının zihinsel süreçlerini kehanet etmeye çalışıyorsun," diye yanıtladı Sycamore, yanından geçen bir garsonun tepsisinden bir kadeh şampanya kaparak. "Bırakın senin gibi sınırlı yeteneklere sahip birini, ölümlü bir erkek için bile lanetli bir girişim. Leydi Della her ne düşünüyorsa,

Yarın akşam Merryfield balosuna katılması gerekiyor ve bu da bizden birinin de orada olması gerektiği anlamına geliyor."

Ash iki sezonu Della'nın katılma ihtimali olan herhangi bir sosyal toplantıdan özenle kaçınarak geçirmişti. Eğer yolları kesişirse, birbirlerini içtenlikle selamlıyorlar ve gecenin geri kalanında da aynı içtenlikle birbirlerini görmezden geliyorlardı.

Ash, Dorset'teki aile evine ziyaretlerini Della'nın Kentte olduğu zamanlara denk getiriyordu. Della'nın Kent'e gidiş gelişleri genellikle Ash'in Londra'da kaldığı zamanlara denk geliyordu.

"Sen git," dedi Ash. "Ben buradaki işleri hallederim."

"Hayır." Sycamore şampanyasından sıradan bir yudum aldı. "Ben burada kalacağım. Sen git. Senden hoşlanıyor ve etrafında dost yüzlere ihtiyacı olacak."

"Yüzün çirkin olabilir ama her güzel kadına dostça yaklaşır." Della da çok güzeldi.

"Ash, her ne kadar aptal ve çirkin olsan da onun sana ihtiyacı var. Mayfair bir kadına sırtını dönmeye karar verdiğinde neler olduğunu gördün. Kabul sırasında Leydi Della'ya soğuk bir nezaket gösterilecek ve bunun tek nedeni unvanlı erkek kardeşinin kendisini onun dirseğine yapıştırması olacak. Kimse onunla birlikte ayağa kalkmayacak, akşam yemeğinde ailesi dışında kimse yanına bile oturmayacak, bu da işleri daha da kötüleştirecek. Dans yeniden başlamadan önce, elbisesine punç dökülecek ve bu bir merhamet olacak çünkü erken çıkmasına izin verecek. *Sana* ihtiyacı var."

İhtiyacı olan son erkek benim. "Gelecek hafta Dorning Hall'a dönüyorum, Cam."

"İyi," dedi Sycamore düz bir sesle. "Gerçi kış Dorset'e de Londra'ya da gelir. Önümüzdeki hafta sıvış, ama yıllık ortadan kaybolma numaranı yapmadan önce Merryfields'ın balosuna katıl."

Sanki Ash'in ortadan kaybolma eylemi yılda bir kezle sınırlıymış gibi. "İhtiyacı olan tek şey onunla birlikte ayağa kalkacak birkaç uygun kişi. Konuşmalar kesilecek, başka birinin skandalı ortaya çıkacak ve her şey yoluna girecek." Sycamore, bir önceki Haziran ayından beri Coventry'yi şereflelendirmemiş olan dul markize ısıltılı bir gülümseme yöneltti. Leydi Tavistock yetenekli bir kumarbazdı ve cazibesini ve güzelliğini

Rakiplerinin dikkatini dağıtmak.

Ve krupiyeler. Ash onun Sycamore'un dikkatini bir ya da iki kez dağıttığından şüpheleniyordu ama kart masalarında değil.

Sycamore, "Belki de diğer zihinsel sapkınlıklarınıza ek olarak, fantastik düşünmeye yatkınsınız," dedi. "Chastain, Papa Chastain sahneye çıktığında Alconbury Arms'ta onunla birlikte çarşafların üzerinde zıplayan başka bir kadının adını açıklamadığı sürece Leydi Della mahvolmuş demektir."

Sycamore zaman zaman boks ringinde, bazen de boks ringinde değilken sağlam bir yumruk indirdi.

"Çarşafların üzerinde zıplamak mı?"

"Korkarım öyle. Şarabımdan bir yudum al. Solgun ve solgun görünüyorsun."

Ash bardağı aldı ve yarısını boşalttı, bu da bağbozumuna bir hakaretti. Öfkesini her zamanki zihinsel dolabına saklamıştı. Kilere girmeye kararlı bir kedi gibi kapıyı tırmalıyor, miyavlıyor ve pençeliyordu ama kilit tutuyordu.

Aklının geri kalanıyla Della'nın durumuna bir çözüm bulmaya odaklandı. "Uygun kişilere ihtiyacı var, onlarla dolu bir dans kartına."

"Dolu değil," diye yanıtladı Sycamore. "Dolu olursa yapmacık görünür. Dolu olması için tüm kardeşlerin ve kayınların bir araya gelmesi gerekir."

Markiz, Bay Travis Dunwald'ın yanında yerini aldı. Ona gülümsedi ve genç Dunwald elini eğerek uzattı. Oldukça seçkin, iyi giyinen ve pek kumarbaz olmayan biriydi. Olamazdı

Destedeki bir kart hariç her kartın yüzü masaya dönük olsaydı olasılığı hesaplamış olurduk.

"Dunwald'ın bize ne kadar borcu var?" Ash sordu.

Sycamore, muhtemelen Dunwald'ın üç aylık ödeneğinin tamamına eşit bir meblağ belirledi. Bir vikontun yeğeniydi ve yaşlı adamın varisiydi. Uygun ve çözücü her zaman yakın komşular değildi.

"Peki ya Gower?"

Sycamore daha da büyük bir meblağ söyledi. "Neyin peşindesin Ash?"

"Merak etmeyin, aradaki farkı aylık gelirden kendi payıma düşenden karşılayacağım. Yaptığım şey Leydi Della'nın dans kartını doldurmak."

Sycamore yarısı boş şarap kadehini Ash'in elinden aldı. "Fena fikir değil, özellikle de senin gibi mütevazı bir zekâdan geliyorsa, ama yine de *sana* ihtiyacı var Ash."

"Hayır, öyle değil." Ash yüzüne yeniden dostça bir gülümseme yerleştirdi ve Dunwald'ın iskambil oynamayı biliyormuş gibi davranmaya çalıştığı masaya doğru dolambaçlı bir şekilde yaklaşmaya başladı.

Bilmiyordu ama yakışıklı kıçının üzerine düşmeden bir quadrille'i idare edebiliyordu ve Della'nın ondan istediği tek şey buydu.

DELLA, kabul sırasının çok korkunç olmadığından emin oldu. Leydi Merryfield soğuk davranmak yerine acımıştı, Lord Merryfield ise sadece Nicholas boğazını temizleyene kadar Della'nın göğsüne bakmıştı. Bir ev sahibesinin konukları arasında neredeyse düşmek üzere olan bir kadının olması, görünüşe göre geceye bir çekicilik katıyordu.

"O kadar da kötü değildi," diye mırıldandı Nicholas, müjdecinin onları duyurmasını beklerken. "Haklı olduğumu göreceksin. Birkaç dans, bir

Bir bardak punç ve biraz da akşam yemeği, böylece tüm bu olayı geride bırakabiliriz."

Baloya kendi aracıyla giderken George'un argümanı buydu, düşman arazisini gözetleyen bir öncü muhafız. Nicholas, bir gemi kaptanının yaklaşan fırtınayı izlemesi gibi aşağıdaki balo salonundaki kalabalığı inceliyordu.

Balo salonuna inen merdivenlere doğru ilerlerken Della, "Chastain burada diye endişelenmene gerek yok," dedi. "Babası onu Sussex'e götürdü, düğün gerçekleşene kadar orada kalacak."

Nick ona baktı, gülümsemesi duraksadı. "Bunu nereden biliyorsun?"

"Biliyorum işte." Della'nın leydi hizmetçisi Mayfair'deki leydi hizmetçilerinin yarısıyla arkadaş, kuzen ya da eskiden çalışmıştı. Napolyon'un en iyi casuslarını bile utandıracak bir istihbarat ağı oluşturmuşlardı.

Müjdecî Bellefonte Kontu ve Leydi Delilah Haddonfield'i anons etti ve aşağıdaki balo salonundaki konuşma dalgası bir damlaya kadar azaldı, sonra sessizliğe büründü.

Della, Nick'in kolunu daha sıkı tutarak, "Yeni bir deneyim," dedi. "Tüm Toplumun nutkunu tuttum."

Elleri ve dizleri üzerinde sürünerek uzaklaşmak istediğinde çenesini yukarı kaldırdı. Onu durduran şey, gördüğü muameleyi sonuna kadar hak ettiğinin ve ancak bu cezayı çektikten sonra ailesinin Kent'e gitmesine izin vereceğinin kesin olarak bilinmesiydi.

"Tresham burada," diye mırıldandı Nick, gözlerindeki endişeyi gizlemeyen bir gülümsemeyle. "George ozanlar galerisinin altında. Worth Kettering ve leydisi iskambil salonunun hemen dışındalar ve sanırım sevgili Valentine Windham da punç kasesinin yanından bize bakıyor."

Windham bir dükün oğluydu ve ünlü bir besteci ve piyanistti. Gösterdiği hoşgörü dikkat çekecekti - eski bir arkadaşının gözden düşmüş kız kardeşine karşı nazik bir davranış olduğu da görülecekti.

"Seninle dans edecek," dedi Nick. "Ondan lanet olası yaylı çalgılar dörtlüleri sipariş etmek için dilenmem gerekse bile, o seninle dans edecek."

Tasarım gereği, Della açılış gezintisi için çok geç gelmişti. Lord Valentine onu dünyanın en uzun minueti için dışarı çıkardı. Nick gavotte için onunla birlikte ayağa kalktı. Bu sırada dedikodular, konuşmalar ve fısıldaşmalar dans pistinde onu takip ediyordu.

Bay Travis Dunwald yaklaştığında, Della bayanlar tuvaletine gitmek için izin isteyecekti -bu iş ne kadar çabuk halledilirse o kadar iyi olacaktı.

"Leydi Della, kadril için size önderlik etme onurunu bana bahşeder misiniz?"

Dunwald'ın ses tonu soğuktu. Della'ya sanki çizmesine yapışmış kötü kokulu bir şeymiş gibi asil bir burunla baktı. Bu teklif, gece geç saatlerde pek de itibarlı olmayan beyefendilerin kulüplerinden birinde yapılan sarhoşça bir cüretin tüm işaretlerini taşıyordu.

"Onur duyardı," dedi Nick fazlasıyla içtenlikle. "Değil mi leydim?"

Della, Dunwald'ın gözlerinde küçümsemeden başka bir şey göremedi. Reddederse, balo salonunda bir çalı yangını hızıyla dolaşan dedikodular bir cehenneme dönüşecekti ve Nick'in bir buçuk metrelik boyu, neşeli ve zararsız görünmek için büyük çaba harcıyordu.

"Onur duyarım," dedi Della, elini Dunwald'ın koluna koyarak.

Quadrille uzun ve karmaşık bir danstı ve Della bu dans sırasında bir erkeğin yüz hatlarının takınabileceği her türlü sırtkan, alaycı ve soğuk ifadeyle yüz yüze geldi. Dansçıların antipatisini beklemişti.

Kadınlar. İtibarını yitirmiş bir hanımefendi, bulaşıcı bir hastalık yuvası gibiydi; onursuzluk lekesi yayılmasın diye tüm namuslu kadınlar ondan uzak durmalıydı.

Ancak Della, beyefendilerin kendisine yönelttiği özellikle şiddetli aşağılamayı tahmin edememişti. Elleri göğüslerinin yanlarını sıyırdı, gözleri açık açık onu çırılçıplak soydu. Allemande'daki partneri tökezliyormuş gibi yaptı, öyle ki Della'nın kıcına morartıcı bir darbe indirdi.

Her dansı yapmıyordu -bundan çok uzaktı- ama James Neely-Goodman akşam yemeği valsinden önce ona yaklaştığında Della'nın canına tak etmişti.

James'ten hoşlanıyordu. James orta boyluydu ve ona iyi eşlik ettiği için sık sık birlikte dans ediyorlardı. Babası bir baronetti ve ailenin serveti çok büyük ve saygın bir şekilde eskiydi.

James bile ona, sanki kendisine şahsen ihanet etmiş gibi bakıyordu.

Ben bunu yapamam. Bu düşünce zihninde reddedilemez bir gerçeğin katı maddesiyle yer etti. *Geçen hafta kart oyunlarında bana ortak olmak için sıraya giren erkekler tarafından idare edilemem, saygısızlığa uğrayamam ve yüzlerine tükürülemem.*

"Leydi Della." James hafifçe eğildi ve onun elini tutmadı. "Akşam yemeği valsinizi isteme onurunu size bahşetmek için izin istiyorum."

Bu onuru sana veriyorum. Kelimeler yanılttı, ses tonu yanılttı. Tamamen kayıtsız, *hatta* küçümseyici *bile* değil.

"Ne yazık ki," dedi Della'nın sağından gelen yumuşak bir erkek sesi, "çok geç kaldın Neely-Goodman. Hanımefendinin akşam yemeği valsini için konuşuldu."

Della bu sesi Stygian karanlığında bile tanıyabilirdi. "Bay Dorning, iyi akşamlar."

Uzun boylu, siyah saçlı ve zayıf olan Ash Dorning, gece kıyafetleri içinde etkileyici bir figür oluşturunuyordu. Kravat iğnesindeki mücevher, gözlerinin çarpıcı deniz mavisini tonuyla tam olarak eşleştirdi ve gülümsemesi ne zorlama ne de uygunsuzdu. O ve James bir tür sessiz erkek sohbeti yaptılar. Ash kararlı bir şekilde gülümsedi, James soran gözlerle baktı, bir kaşını kaldırdı ve sonra omuz silkti.

"Dansınızın tadını çıkarın leydim." Selam vermeden uzaklaştı.

Della saygınlığından arta kalanları topladı ve balo salonuna doğru baktı. Birçok insan bu değiş tokuşu görmüştü ve her biri az önce neler olup bittiğini merak ediyordu.

Della'nın hiçbir fikri yoktu. "Bana acıma valsini yapmanıza gerek yok Bay Dorning. Aylardır benden kaçırıyorsunuz ve aslında biraz yorgunum."

Yakından bakıldığında Ash de yorgun görünüyordu. Gözleri gölgeliydi, ağzında hafif bir gerginlik vardı. Ondan ilk uzaklaştığında Della onun fiziksel bir rahatsızlığı olduğundan şüphelenmişti. Yine de Dorning'ler sağlamlıklarıyla ün salmışlardı ve aylarca Ash ya da kulübüyle ilgili en ufak bir dedikoduya kulak kabarttıklarında Della'nın teorisini destekleyecek bir şey bulamamışlardı.

Adam, kızın kendisinden *hoşlandığı* kadar ondan hoşlanmıyordu. onu sevdim.

"Fletcher'la neler olduğunu gördüm," dedi Ash, Della'nın allemande partnerini kastederek. "Kuadrilini gördüm. Lütfen akşam yemeği valsinde dans edin ve açık büfeyi benimle paylaşın. Aramızda bir aile bağı var ve benim sadakatimi hak ediyorsun. Kimse size eşlik ettiğimi söylemeyecek."

Çiftler piste çıkıyordu ve vals Della'nın en sevdiği dansı. "Sadakatini istemiyorum Bay Dorning. Arkadaşlığınızı tercih ederim."

Gülümsemesi yerinde kaldı ama yine de yüz ifadesi belli belirsiz bir acıya dönüştü. "İkisine de sahipsin, ama bunu biliyorsun. Dans edelim mi?"

Della onun bu davetini umutsuzca arzulamıştı. Bir yıl önce, hatta bir ay önce, onun kollarında odayı geri çevirmekten mutluluk duyardı.

"Merhametinizi istemiyorum Bay Dorning."

"Sana acımıyorum." Eldivenli elini uzattı.

Nicholas elinde iki bardak punçla yaklaştı, yüzünde temkinli ve umutlu bir ifade vardı. "Dorning, memnun oldum."

"Bellefonte, iyi akşamlar. Hanımefendileri ile akşam yemeği valsi yapmak istiyorum."

Nicholas Della'ya herkesin içinde yalvarmazdı ama ailenin reisiydi ve sadece onun için değil, tüm kuzenleri, kayınvalideleri, kız kardeşleri, kızları ve teyzeleri için endişelenirdi.

"Pekâlâ." Della elini Bay Dorning'in elinin içine koydu. "O şeref bana ait, Bay Dorning."

"Darağacına götürölüyormuş gibi görünmemeye çalış," diye mırıldandı Ash. "Bir gösteri düzenliyoruz. Fletcher'ın uygunsuz sakarlığı için özür dilerim."

Dans pistine ulaştıklarında tanışma faslı başladı. Della reverans yaptı, ardından vals pozisyonuna geçti. Ash aralarındaki mesafeyi titizlikle koruyordu ama yine de Della onun kollarındaydı ve öfkeden çok merakla ona bakıyordu.

Bu bir ilerlemeydi. Neye doğru olduğunu bilmiyordu.

Della, "Bay Fletcher'ın sarhoşken girilen bir bahsin parçası olarak bana ortak olduğundan şüpheleniyorum," dedi.

En azından bu konuda ona dürüstlük borçluydu. "Onu bu işe ben bulaştırdım."

Ash onunla birlikte hareket etti ve Della Haddonfield'in mükemmel bir dansçı olduğunu hatırlattı. Bazı hanımlar bir ipucunu iyi takip eder ve yönlendirilmeleri kolaydır. Della'nın yönlendirilmeye ihtiyacı yoktu. Yalnızca içgüdüsel olarak, bir adamın adımlarına öyle bir uyum sağlardı ki, adam bir yönü düşünebilirdi ve Della da onunla birlikte oradaydı.

"Benim iyiliğim için kimseye bir şey yapmanıza gerek yok, Mr. Dorning. Dunwald da senin fikrin miydi?"

Başını salladı. "Ve Neely-Goodman." Öfkelenmek için kendini hazırladı ama Della sadece elini omzunda biraz daha yukarı kaydırды ve onu biraz daha sıkı tuttu.

"Başkaları da var mı?"

"Dedikoduların en kötüsünü bastırmak için üç tanenin yeterli olduğunu düşündüm." Onu kolunun altında döndürerek bir köşeye çekti ve usulca kucağına geri döndüğünde kalbinden küçük bir parça koptu. Ne kadar zamandır güzel Leydi Della'yla aynı odada kalmayı hayal ediyordu? Birbiri ardına gelen şanslı adamların onun elini öperek dışarı çıkarmalarını ne kadar izlemişti?

Della karmaşık bir pirouette ile onun adımlarına eşlik etti. "Kurtuluşun ötesindeyim Bay Dorning, yine de benim gösterdiğiniz çabayı takdir ediyorum. Bunu neden yaptığınızı merak ediyorum."

Çünkü en azından bunu senin için yapabilirim. Çünkü sana borçluyum. Çünkü... Asla inanmayacağı cevapları bir kenara bıraktı ve onun yerine inanacağı bir cevapla yetindi.

"Chastain'le ne yaptığınızı bilmiyorum leydim ama işlerin istediğiniz gibi gitmediğini anlayacak kadar sizi iyi tanıyorum. Başka bir kadının nişanlısını çalmazsınız. Yakalanmak istemeseydiniz, damadın öfkeli babası tarafından yakalanmazdınız."

Rus kaşları, Della'nın kendi ailesinin bu kadarını bile bir araya getiremediğini düşündürerek aşağı doğru çekildi.

"Planlar bazen ters gider," dedi. "İyi hazırlanmış bile."

Ash onunla tüm balo salonunda dans etti ve kendini sadece anın tadını çıkarmaya bıraktı. Koşulların berbat olması ve izleyenlerin durumu tamamen yanlış okuması hiç önemli değildi. Ash gözünü ve kalbini gerçekten yakalayan tek kadınla vals yapıyordu ve bu onun hak ettiğinden daha fazla teselli idi.

"Chastain'le kaçmayı planladın," dedi müzik sona ererken, "ve ilk gece mola yerinden önce yakalanmayı planladın. Aptal babasının seni yakalamasının bu kadar uzun süreceğini ya da yakaladığında böyle bir gösteri yapacağını planlamamıştın."

Peki Della yanlış hesaplamasının bedelini ne olarak ödemişti? Çarşafın üzerinde kendi rızasıyla mı zıplıyordu, Chastain'in ilerlemelerine karşı mı mücadele ediyordu, yoksa daha kötü bir şey mi olmuştu?

"Planlarım ters gitti," dedi sessizce. "Planlarım fena halde ters gitti."

Ash'in zihinsel dolaplarının arkasında kilitli kalan öfke, bir aslanın alçak hırıltısına dönüştü.

Onu dans pistinden çıkardı ve yanında kaldı. Galerinin kapıları açılmış ve açık büfe için sıra oluşmuştu. Kadının elini koluna doladı, böylece bir daha görülmemek üzere kadınlar tuvaletine kaçmasını engellemek istiyordu.

"Hepimiz hata yaparız Della," dedi. "Ben payıma düşenden fazlasını yaptım." Ve uzak ve güzel bir günde, onunla yaptığı tüm hataları ona açıklayabilirdi.

"Bu hasar onarılamaz, Bay Dorning. Ben yatağımı yaptım ve orada yalnız yatacağım." Hoş bir şekilde konuşuyordu ama gözlerindeki kasvet ses tonunu yalanlıyordu. "Dorset'e vicdanınız rahat bir şekilde dönebilirsiniz. Acıma vals için bana destek oldun,

ve herkes cömert ruhunuz için size başkent dostu statüsü verecektir."

Sıra ileriye doğru kaydı. "Dorset'e döneceğimi nereden biliyorsun?" Ash sesini alçalttı, çünkü hem bu kadar yakın mesafede her şey çok kolay duyulabilirdi hem de Della'yla hoş bir sohbet ettikleri kurgusunu yaratmak istiyordu.

"Son dört yıldır her sonbahar Dorset'e kaçırıyorsun. Orada sana mektup yazdım ama sen cevap yazmadın."

"Ve mektuplarını takdir ettim." Onun mektuplarını *ezberlemişti*. O ve Della arasında bir aile bağı vardı. Ona mektup yazmak skandal sayılmazdı ama kesinlikle cesurcaydı. Mektuplarına cevap vermemek korkaklıktı, ama Ash kendi kendine onun arkadaşlığını teşvik etmenin kabalık olacağını söylüyordu.

"Önümüzdeki hafta Dorset'e gitmeyi planlıyordum," dedi, "ama bu geceki gelişmeler ışığında gidişimi erteleyeceğim." Bu kararıyla kaderi kışkırtmıştı ama Della söz konusu olduğunda onurunu daha fazla hiçe saymaktansa kaderi kışkırtmak daha iyiydi.

Onunla birlikte birkaç adım daha ilerledi. Ash özellikle sırlı jambon, bayat profiterol ya da güvercin sıralarına benzeyecek şekilde yontulmuş patates püresi istemiyordu. Ama Della'nın yemek yemesi gerekiyordu ve bunun da ötesinde, tamamen normal bir iştahla gayet sağlıklı görünmesi gerekiyordu.

Della, Ash'e iki tabak uzatarak, "Benim hatırım için ayrılışını ertelemene gerek yok," dedi. "Bu geceki fiyaskodan sonra, utanç içinde Kasaba'yı terk etmeme izin verilecek."

"Bu gece bir fiyasko olmaktan çok uzaktı," dedi. "Tam bir zafer sayılmaz ama başarısız da sayılmaz. Hatırladığım kadarıyla bifteği jambona tercih ediyordunuz."

Ona meraklı bir bakış gönderdi ve onunla birlikte sıraya girerken iki tabağı da doldurdu. Della an be an tahammül ediyordu.

Ash'in yakından bildiği bir beceriydi. Sıradan bir gözlemciye göre, hareketleri rahat ve ifadesi hoş görünürdü.

Onunla bir valsi ve akşam yemeğini paylaşıyor olmak ve bu zevklere katılmasının korkunç bir çıkar yüzünden olması ne kadar acı verici bir ironi.

Yemek yiyecek bir yer aramak için galeride dolaşırlarken Della, "Bu gece henüz başarısızlıkla sonuçlanmadı," dedi. "Ama dans pisti kesinlikle araf oldu. Beceriksiz günahkârların marine olmak için gittikleri yer, ki bu benim hak ettiğimden daha az. Peki ya teras?"

Toplum onunla aynı fikirde olsa da Ash'in kendi kendini cezalandırması hoşuna gitmemişti. Ash onun gerçek motivasyonunun ne olduğunu bilmiyordu ama Chastain'le olan tüm bu olayın bir şekilde Ash Dorning'in suçu olduğu teorisini düşünüyordu.

"Teras uygun olur," dedi ve galerinin dış duvarı boyunca iki sandalyeli küçük bir masa buldular. "Durum değerlendirmesi yapalım, olur mu?"

"Neyin?"

"Savaşın gidişatı." Tabakları masaya bıraktı ve onun sandalyesini tuttu. "Kabul hattında kabul edildiniz ve kimse size doğrudan pay teklif etmedi." Sandalyesini iterken omzuna yakın durdu, çünkü terasın gölgesinde kimse onun hanımeli parfümünü kokladığını görmeyecekti.

Ve çünkü o bir aptaldı.

Della masasındaki peçeteyi açtı. "Beyefendiler bana baktılar, taciz ettiler, soğuk davrandılar ve aşağıladılar."

"Onlar *ne*?"

Nispeten ıssız terasa göz gezdirdi, gece eldivenlerini çıkardı ve kucağındaki çarşafın üzerine örttü.

"Fletcher sadece tökezlemedi. Kıcıımı elledi. Quadrille, bir erkeğin ellerinin bir kadına ne kadar yaklaşabileceğine dair bir alıştırmaydı.

kadının göğüslerine dokunmadan. Aç değilim."

Ash de değildi. Demir zihinsel parmaklıkların ardında kükreyen aslana sessizce Jackson'da birkaç tur atma sözü verdi. Aslında bir düzine içki.

Bu da Della'ya hiç yardımcı olmayacaktı. Eldivenlerini çıkardı ve tabağına kekik ve eritilmiş kaşarla süslenmiş çeyrek dilim kızarmış ekmek koydu.

"Bir şeyler ye. Lütfen. Fletcher Coventry'deki borçlarının ne yazık ki affedilmediğini göreceksin."

Della tostundan bir ısırık aldı. "Onları benimle dans etmeye böyle mi ikna ettin?"

"Dunwald, Fletcher, Neely-Goodman... Kartlar konusunda beceriksizler ve bunu itiraf edemeyecek kadar da gururlular. Onlara olasılıklar hakkında bazı temel bilgileri açıklamaya çalıştım ama rehberliğimi küçümsediler. Şahsına yapılan affedilmez saygısızlığa rağmen bu gece ilerleme kaydettin Della."

Tostunu bitirdiğinde ellerinin tozunu aldı. "Bay Dorning, neden itibarımı onarmayı kendinize görev edindiniz? Chastain' kaçtığım için krallığın en muhteşem aptalıyım ve aptallığının bedelini ödemeye hazırım."

Ash, Della'nın bu kadar yüksek bir bedel ödemeyi beklemediğinden emindi. En kötü kâbuslarında bile. Peki Chastain' tam olarak ne hakkında konuşuyordu?

"İhtiyacın olan tek şey," dedi, "bu gece nasıl devam ettiysen öyle devam etmen. Yarın hava güzel olursa seni parka götüreceğim ve Pazartesi günü Dickson'ların Venedik'teki kahvaltısına kadar sana eşlik edeceğim. Başını dik tutarsan ve Chastain Sussex'te kalırsa dedikoducuların karşısına çıkabilirsin."

"Neden?" Della bir üçgen tosta daha uzanarak sordu.

Onun ne istediğini biliyordu: Ash onu aylarca görmezden gelmişken neden şimdi yardımına koşmuştu?

O çürük balık fıçısını açmak üzere değildi. "Neden sana yaverlik ediyorsun? Çünkü bu rolü oynaması için başkalarını ayarlayabileceğimi düşünmüştüm ama bu gece işe aldığım üç kişi işi yüzlerine gözlerine bulaştırdılar. Bir ya da iki hafta boyunca şefkatli efendiyi oynayacağım ve sonra kalbimi kırıp beni kovabilirsin."

Della'ya aylardır ona yaptığı kötü muameleyi telafi etmek için bir şans sunması gerçekten de iyi bir plandı.

"Beni asla dışlamadın," dedi Della. "Birkaç zararsız öpücük paylaştık, o kadar."

O öpücükler tatlı ve unutulmazdı, aynı zamanda zararsız olmaktan da uzaktı. "Geçmiş senin gibi göremiyorum," dedi Ash, "ama bir hanımefendiyle tartışılmaz. Neden planımı denemiyorsun, Della? Dedikodu devam ederken dostça bir refakatçiden zarar gelmez."

Dostça. Muhtemelen onu bir zamanlar arkadaşı olarak görmüştü ve bir arkadaştan çok daha fazlası olmasını ummuştı. O da öyle, ama şimdi onun sunduğu şeyi küçümsemeyi göze alabilir miydi?

"Hava güzel olursa yarın sizinle geleceğim ve öneriniz hakkında düşüneceğim."

"Mükemmel. Seni hayal kırıklığına uğratmayacağım, Della."

Kadın cevap vermeden tostunu bitirdi ama ikisi de söylenmeden kalan şeyi biliyordu: Seni *bir daha* hayal kırıklığına uğratmayacağım, Della.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

"Seninle gelemem Jonathan," dedi Della, "yine de teklifin için minnettarım." Onu aile salonunda kabul etti çünkü Jonathan -en azından Haddonfield evinin duvarları ardında- onun ailesiydi ve onu gördüğüne -kendisi kabul etmese de- acınacak kadar sevinmişti.

"Yapamayacağın şey," dedi kapıyı kapatırken, "saklanmak. Dün geceki balo şaşırtıcı derecede iyi geçti. Tam olarak doğru türden partnerlerle tam olarak yeterli dansı yaptınız. Ne çok geç geldin, ne de çok erken ayrıldın. Ne utanç içinde başını öne eğdin ne de yakışsız bir kibre kapıldın. Bu fırtınayı atlatabilirsin Della, ama sana şans bir kenara atarsan olmaz."

Ash Dorning ona bu şans vermişti ve bunu zekice bir kurnazlık ile bir aile bağının sadakati arasındaki çizgide ilerleyen bir şekilde yapmıştı. Onu zaten sevmemiş olsaydı, sırf bu yüzden bile severdi.

"Saklanmıyorum ve dün gece pek de iyi geçmedi."

Jonathan Tresham, bir dükün varisi, bir adam ve yakışıklı bir şeytan olarak, evlilik için en uygun kişi olarak görülüyordu.

On yılın. Mütevazı bir mevkide ve muazzam kişisel liyakate sahip bir dulla evlenmek için varisleri ve asilzadeleri görmezden gelmişti.

Yine de Della'ya göre Jonathan onun kahverengi saçlarını paylaşan tek erkek kardeşiydi, baba soyundan gelen tek erkek kardeşiydi. Ayrıca hâlâ ona ders verebileceği yanılgısına kapılan tek kardeşiydi.

Pencereye doğru yürüdü, patlamış güller ve yorgun krizanterlerle dolu bir bahçeye baktı.

"Theodosia, gözden düştükten sonra ilk kez ortaya çıkmanın daha iyi olamayacağını iddia ediyor. Bugün güzel bir gün, sen bir at arabası elbisesi giymiş görünüyorsun ve kaplanım da benim at arabamı yürütüyor. Hadi gidelim, olur mu?"

"Çıkabilirsin," dedi Della. "Toplum içinde birlikte görünmenin sadece spekülasyonları körükleyeceği konusunda anlaşmıştık Jonathan. Aynı ağza, aynı çeneye, aynı kaşlara sahibiz... Renkleri gösterme isteğini takdir ediyorum ama Theodosia'ya refakatini reddettiğimi söyleyebilirsin."

Della'nın Haddonfield kardeşlerinin aksine, Jonathan'ı okumak zordu. Çok eğlenirken son derece sıkılmış görünebilirdi. Şiddetli bir öfke içinde olabilir ve eğlenmiş görünebilirdi. İfadelerini kontrol etme konusunda bir kumarbazın yeteneğine sahipti ve bu Della'nın ona gıpta ettiği bir beceriydi.

"Theo beni bu işe bulaştırmadı," dedi salonun tavandan tabana pencereleri arasında volta atarken. "Yine de onayladı. İnsanlar konuşuyorsa ne olmuş yani? Eninde sonunda Quimbey'in yerine geçeceğim ve sen de doğuştan bir Haddonfield'lisin. İnsanların seninle benim akraba olduğumuza dair spekülasyonlar yapması umurumda değil."

Della ona tatlı tatlı gülümsedi. "Belki de Mayfair'in iyi insanları Chastain'le kaçtığım için beni aşağılamaktan yorulduklarında, piçliğimden bahsederek çabalarını yeniden canlandırabiliriz, hmm?"

Jonathan, burnundan benzediği Yaşıllı Plinius'un bir büstünün önünde durdu. Her ikisinde de kederli bir erkeklik havası vardı ama Jonathan elbette daha heybetliydi.

"Bunu hak etmedim leydim."

Hayır, ama çoğu zaman olduğu gibi Della düşündüğünden daha sert konuşmuştu. Endişe ona bunu yapıyordu.

"Özür dilerim. Kendimde değilim. Çay için zili çalayım mı?" Ash'in gelmesine daha yirmi dakika vardı ve Della açıkçası yalnız kalmayı tercih etmezdi.

"Bir fincan çay iyi olurdu. Nasılsın, Della?" Ses tonu kabaydı ve Della aniden yorgun düştü.

Piyano sehпасının üzerine çöktü. "Şaşkına döndüm. Aptalca bir işe kalkıştığımı biliyordum ama yakalanmayı beklemiyordum ve beklemiyordum..." Neredeyse tecavüze uğrayacağını, rezil olacağını, sonra da -her şey bir yana- kibar toplumu teker teker dize getireceğini beklemiyordu.

Jonathan utangaç bir ifadeyle, "Yok olmak üzere olan varili dışarı çağırarak istedim," dedi. "Ash Dorning aklımı başıma getirdi ama bu çok yakın bir şeydi."

Yine mi o? Della hem şaşırmış hem de biraz memnun olmuştu. "Bay Dorning birazdan beni arabayla götürecektir," dedi zili iki kez çekmek için ayağa kalkarken. "Sağduyusu onun en övgüye değeri özelliklerinden biridir. Sana bir şey sorabilir miyim Jonathan?"

Kapı kapalıydı, mahremiyetleri vardı ve Della bir süredir bu soruyu ağabeyine yöneltmek için uygun bir an arıyordu.

"Benden her şeyi isteyin. Gücüm dahilindeyse, isteğinizin yerine getirildiğini görecekđim."

Jonathan'ın tipik özelliği olarak, onun kendisinden maddi bir nimet ya da belki bir hizmet istediğini düşündü. Onun ihtiyacı olan şey bir cevaptı.

"Hiç tüm dünya sona ermek üzereymiş gibi hissettiniz mi? Sanki korktuğunuz her şey, hayal ettiğiniz her kabus bir anda gerçekleşmek üzereymiş gibi?"

Sinir bozucu bir sessizlik içinde onu inceledi.

"Evet." Della'nın içinden bir rahatlama damlası aktı.

Kanepenin bir köşesine çöktü ve bir ayak bileğini diğer dizinin üzerine geçirdi. "Theo benimle evlenmeyi reddettiğinde neredeyse deliriyordum. Reddetmesine bir anlam veremiyordum. Ben bir dük varisiydim, çok da kötü görünmüyordum, ona iyi bakabilecek durumdaydım ve o beni elinin tersiyle itti. Elimdeki kartlar göz önüne alındığında, benimkinin neden kaybeden bir el olduğunu anlayamıyordum."

Della'nın aradığı cevap bu değildi ama yine de ilginç bir cevaptı. "Nasıl bir şeydi bu? Kalbini vermeyi düşündüğün tek kişi tarafından reddedilmek?"

"Berbat bir şey, kusura bakmayın. Uğruna çabaladığım her şey - zenginlik, mevki, nüfuz, akranlarımla saygısı- tuzla buz oldu. O kadar kendimden geçmişim ki neredeyse sarhoş olacaktım."

"Neredeyse sarhoş mu oluyordun?" Della, Jonathan'la birlikte büyümemişti, çocukluğunun büyük bölümünde onunla olan bağlantısını bilmiyordu. Jonathan onun için hâlâ bazı açılardan bir gizemdi.

"İçki içen biri değilim," dedi, "ama Coventry'nin sahibi olarak aklımı başımda tutmam gerekiyordu. İçkiyi ölçülü içmeyi öğrendim. Hem Sycamore'a hem de Ash Dorning'e ilettiğim önerilerden biri, kulübü devraldıklarında onların da aynı şeyi yapmalarıydı."

"Kulüp nasıl gidiyor?" diye sordu, kanepede ona katılarak.

"Oldukça iyi, bunu bildirmek beni hem rahatlattı hem de dehşete düşürdü. Sycamore Dorning'in bende eksik olan bir özelliği var: Müşterileri etkilemek ve onlarla dertleşmek, kazançlarını kutlamak, hangisinin kovulacak bir kızı ya da gut hastası bir teyzesi olduğunu hatırlamak. Ash mali işleri ve personel yönetimini üstlendi. Binayla ilgileniyor.

envanterler ve borçların tahsili. Benim gibi da rakamları çok iyi kavırıyor. İki başlılık bir başlılıktan iyidir atasözünün özüdür ve kulüp de bundan kazançlı çıkmaktadır."

Çay tepsisi geldi, saat kışın bir buzulun hızıyla ilerledi ve Della, Ash'in onu ekeceğinden korkmaya başladı.

"Eğer Ash ve Sycamore Dorning bu kadar etkili bir ekipse," dedi Della, "Ash Dorning neden her yıl kışın bir kısmını ailesinin evinde geçiriyor?"

Jonathan çayını karıştırmak, tadına bakmak, fincanını ve tabağını bırakmak için uzunca bir süre bekledi. "Sanırım sıra hasreti. Kışın Londra kasvetli ve pis kokulu bir yerdir, Sycamore ise yazın seyahat etmeyi sever. Paris'e, bir tüccarın deposunda başıboş bırakılmış bir terzi çırağı gibi alıştı. Pazartesi günü Dickson'ın Venedik kahvaltısına katılacak mısın?"

Az önce iki şey olmuştu. Jonathan, Ash Dorning'in kış seyahatleri konusunda yalan söylemiş, sonra da konuyu değiştirmişti. Della'nın Ash'in randevularını unutmuş olabileceğine dair hissettiği küçük endişe kıpırtısı keskinleşti. Ash iyi miydi? Shires'da bir metres ve aile mi saklıyordu? Gelinciğe çok mu düşküncüydü yoksa-

Kapının çalınması hayal gücünün uçuşunu yarıda kesti.

"İçeri gel," dedi.

Ash binici kıyafetleriyle kapıdan içeri girdi. ", iyi günler. Tresham, bisküvilerle kendini domuz gibi göstermeyi bırak."

Denize çekilen bir dalga gibi, Della'nın endişesi azaldı. "Bayım. Dorning, selamlar. Yola çıkmadan önce bir fincan çayı paylaşır mısınız?" "Ben bir bisküvi alayım," dedi, Della'nın yanındaki koltukta yerini alarak.

Kanepe. "Tresh, seni buraya bedava yemek ve hoş bir hanımın arkadaşlığı dışında ne getirdi?"

Ash Dorning kendinden o kadar emin, o kadar rahat ve o kadar yakışıklıydı ki. Della onu her gördüğünde özlem duyuyordu ve bu sefer de durum farklı değildi.

"Della'yı ilk yayılım ateşinden kurtulduğu için tebrik etmeye geldim," dedi Jonathan. "Dün geceki akşam yemeği valsinde çok hoş bir çift oldunuz."

Ash ağzına bir çay keki attı. "Elbette yedik. Amaç da buydu, ayrıca tamamen benim zevkim. Şimdi parkta sakın bir tur atacağız, istediğiniz kadar cesur olun ve şüphesiz birkaç dar kafalı dul kadın ve kötü niyetli dedikoducuyla karşılaşacağız. Hepsini görmezden geleceğiz, değil mi leydim?"

Ash Dorning o komplocu, şakacı gülümsemesini takındığında, Della ayaklarının altında yanan cehennem alevlerini görmezden gelebiliyordu.

"Çok hoş vakit geçireceğiz," dedi. "Hava bu kadar ılıman olduğuna göre Gunter'de buz yemeye bile gidebiliriz."

Ash cebine bir çay keki sıkıştırdı. "Mükemmel bir fikir."

Jonathan ayağa kalktı ve Della'nın elinin üzerine eğildi. "Güzel havanın tadını çıkarın o zaman." Ash'e başıyla selam verdi. "Kış çok yakında gelecek. Ben kendim çıkarım."

Della çayını bitirdi. "Bu da neydi şimdi?" "Ne neydi?"

"Güzel havanın tadını çıkarın...' Tresham'ı tüm arasında en az tanıyan benim, ama çoğu zaman en iğrenç kardeşçe davranan da o oluyor."

Ash ayağa kalktı ve ona elini uzattı. "Endişeleniyor. Biri için endişelenmek ve ona değer verdiğini gösterememek çok zor."

Della elini onun elinin içine koydu. "Parka, Bay Dorning. Katlanmam gereken bir çatışma var ve haklısınız. Birine değer verdiğini göstermesine izin verilmeden ona değer vermek gerçekten de çok zor bir mücadele."

Ayağa kalktı ve Ash Dorning'in kalbine günün ilk top atışını yaptığı için kendinden memnun bir şekilde onun yanından geçti.

ASH Della'yı curricle'ına -gerçeği söylemek gerekirse, Çınar'ın curricle'ına- bindirdi ve silah nişangâhlarına rastladığı için zihinsel olarak kendini tekmeledi. *Birine değer verdiğini göstermesine izin verilmeden ona değer vermek gerçekten de çok zor bir mücadeledir.*

İlgisizlik gösterisiyle onu incitmişti. Onu korumuştı ama aynı zamanda incitmişti de. Aracın arkasındaki kaplanın varlığı Ash'i daha fazla salvodan kurtardı ama Della'nın gözleminin yarattığı suçluluk duygusundan kurtaramadı.

"Sen sürmek ister misin?" diye sordu.

Dizginleri tutarak, "Yaparım," dedi. "Atınızın adı ne?"

"Bu Sycamore'un iğdiş edilmiş atı. Adı Denmark ve yakışıklı olduğu kadar mantıklı da."

"Senin gibi," dedi Della ata gıdaklayarak.

"Beni gururlandırırıyorsunuz leydim."

Gülümsedi, ifadesi muhtemelen gösteriş içindi. Park Lane'e ve oradan da ılıman havaya rağmen sonbaharın ilerlediği Hyde Park'a doğru şakalaşarak ilerlediler. Yapraklar yüksek akçaağaçlardan aşağı süzülüp Serpentine'in yüzeyinde dönüyor ve tek başına bir mavi kelebek suyun üzerinde geziniyordu.

"Bu mevsimi seviyorum," dedi Della, diğer üç araçla başlarını sallayarak -kısıp, soğuk ama başlarını sallayarak- selamlaştıklarında. "Her şey kışın sessizliği içinde rahatlıyor. Tüm doğa rahat bir nefes alıyor."

Ash kesinlikle rahat bir nefes almıyordu. "Ama her şey de ölüyor. Günler kısalıyor, geceler serinliyor. Hayvanlar

yuvalarına çekilirler ve büyüme mevsimi sona erer. Yılın hüzünlü bir zamanı."

Della atı patikadaki bir dönemece doğru yönlendirdi. "Ama tatlı bir melankoli, sence de öyle değil mi?"

"Öyle bir şey yok. Biraz yürüyelim mi?"

Della Danimarka'ya ayağa kalkmasını işaret etti. "Sanırım şimdiki zaman gibisi yok. Eğer kesimi doğrudan bana verirlerse, en azından bunu görecektir sadece birkaç kişi olur."

Kaplan, Danimarka'nın başında durdu, bu kadar iyi eğitilmiş bir atın bu kadar çok denetime ihtiyacı olduğundan değil ve Ash, Della'nın at arabasından inmesine yardım etti.

Onun fiziksel formunu seviyordu. Küçük ama iyi kıvrımlıydı, kompakt bir ölçekte kadınsı mükemmellik. Enerjisi hissediliyordu ve o da bunu seviyordu. Della Haddonfield asla karanlık bir odada günlerini geçirmez, yıkanmak için motivasyon bulması için sessizce cennete yalvarmazdı.

Ve bunu yapan bir adamdan tiksiniyordu.

"Bu taraftan," dedi kolunu Ash'in koluna dolayarak. "Kıyıları çamurlu olduğunda suyun kendine has bir kokusu oluyor. Ben daha sessiz yolları tercih ederim."

"Doğrudan kesilecekse gizliliği tercih ama Della, bunun olmasına izin vermeyeceğim."

Çenesini yukarı kaldırdı ve ilerledi. Onun bu yönünü de seviyordu. Boyunun eksikliğini asaletiyle kapatıyordu, o halde neden Chastain'in en haysiyetsiz planına alet olmuştu ki?

"Bana neden Chastain ile kaçıyormuş gibi yaptığını söyleyecek misin?" Ash sordu.

"Mektuplarıma neden hiç cevap vermediğini söyleyecek misin?"

"Yeterince makul." İnandırıcı yalanları sıralarken yürümeye devam etti. "Küçük bir oğul olarak, yakın zamana kadar imkanlarım sınırlıydı. Bu tür duygular beni hiçbir yere götürmezken sizin sevginizi kazanmayı hak etmedim."

Della'nın ateşe karşılık vermesi sadece altı adım sürdü. "Geniş bir yerleşim yerim var ve beklentileriniz dramatik bir şekilde gelişti. Sevgili kardeşin Valerian'ın senden daha az geliri var ama o bir varisle evlendi. Oak ise durumu iyi bir dulla evlendi. İmkani olmayan erkekler her zaman evlenir, Bay Dorning. Ayrıca, hala hayatta olduğunuzu ve Dorset'te havanın kötü olduğunu bildiren kısa bir not beni çılgınca bir tutkuya kıskırtacak gibi görünmüyor. Etkileyici bir örneksiniz ama cazibeniz bile o kadar güçlü değil."

Ash, Della'nın vahşi bir tutku içinde olduğu fikrine zihnini sıkıca kapattı. "Sorunuza cevap verdim. Kendimi senin sevgine layık ve buna göre davrandım." Ve gerçek de buydu. "Sizi incittiğim için özür dilerim."

Patikada bir köşeyi döndüler ve New Forest'ın ücra bir köşesine de girmiş olabilirlerdi. Londra'nın telaşı ve kalabalığı uzak bir hatıraydı ve en yüksek ses kuş sesleriydi.

"İyi misin Ash?"

Della'nın sorusu, kayıtsızmış gibi davrandığı tüm zamanlar için potansiyel bir bağışlanma içeriyordu ve sözleri onun için endişe içeriyordu. Hak etmediği bir endişe.

"Fiziksel sağlığım yerinde, teşekkür ederim. Chastain hakkında?" Della hızını artırdı. "Ne kadar az konuşursam o kadar iyi."

"Onunla isteyerek mi gittin?"

Elini Ash'in kolundan kurtardı ve açıklığı geçerek güneş ışığında oturan bir banka gitti.

"Onunla kendi özgür irademle gittim," dedi otururken. "O nişanından kurtulmak istiyordu, ben de biraz olsun rezil olmak istiyordum. Plana göre, babası bize yetiştikten sonra -ki bu St. Albans'a beş mil kala olmalıydı- Castain yoluna devam edip bahis oynayabilirdi. Ben de sonunda Kent'e, felaketle pek de yakın olmayan sessiz bir fırtına yaşamış bir kız kurusu olarak dönebilecektim."

Hikâye akla yatkındı, özellikle de Della'nın sinirli duruşu göz önüne alındığında. Öne doğru eğilmiş, ellerini bankın üzerine koymuş, gözlerini yemyeşil sonbahar çimenlerine dikmişti.

Ve yalan söylüyordu.

Ash onun yanına indi. "Della, beni şok etmeyeceksin, beni iğrendirmeyeceksin, beni hiçbir şekilde gücendirmeyeceksin ya da sana olan saygımı azaltmayacaksın ama bilmem gerek: Chastain seni incitti mi?"

Başlığını çözdü ve belki de kelimelerini seçmesi için ona zaman tanımak amacıyla bankın üzerine koydu. "Düello yok Ash. Kimsenin bu yüzden düello yapmasına izin veremem. Nicholas ölü bir nişancı, Chastain ise aptalın teki. Zaten ben de bakireler kadar saf değilim."

Ash'in içinde ağır ve ilkel bir şey yer değiştirdi ve beraberinde hem ölümcül bir sakinlik hem de birikmiş bir öfke getirdi.

"White Chapel'in en kötü şöhretli fahişesi gibi davranmanız umurumda değil. Erkeklik terbiyesinin tüm değişmez kurallarına göre, iyiliklerini kiminle paylaşacağına yalnızca hanımefendi karar verir. Seni *incitti* mi?"

Della derin bir nefes aldı, omuzları kalktı ve sakinleşti. "Chastain çok sarhoştur ama ortak gezintimizi gerçek bir kaçamağa dönüştürme fikri hayal gücünü ele geçirmişti. Beni yatağa yatırmış, el yordamıyla bir şeyler arıyordu ki, babası elinde

Hancının karısı ve yanında iki uşak vardı. Biraz giyiniktim, biraz da dağınıktım."

Biraz giyinik bir kadın yine de tecavüze uğrayabilirdi. "Düello yok o zaman," dedi Ash. "Ama bana söz ver, onun canını fena yakacağım."

Onun omzuna yaslandı. "Sen çok . En çok da Chastain beni korkuttu. Oldukça güçlüdür ve günün büyük bölümünde içki içmişti. Bir şey *yapabileceğini* sanmıyorum ama denemeye niyetliydi."

Ash bir kolunu Della'nın omuzlarına doladı ve onu kendine çekti. "Bana izin ver, ben de senin şerefine hakaret edeyim, Della. Sana onun pizzasını bir tabakta getireceğim. Taşaklarını kesip Willow'un köpeklerine servis edeceğim. Ona güvendi ve o sadece işi eline yüzüne bulaştırmakla kalmadı, senin şahsına da tecavüz etti."

Daha da yaklaştı. "Hayır, . Beni yatağa itti ve aşağı yukarı üzerime düştü. Eteklerimi düzeltmek onun sınırlı koordinasyonunu bozdu ve bir dakika içinde dizimi üreme organlarına uygulayabilirdim."

Cesaretten bahsediyordu, kıl payı kurtulmuş birinin titrek cesaretinden. *Dizini uygulamak* Chastain'in ona nişan alması ve ateş etmesi için yer açmasını gerektirecekti ve yarı sarhoş bile olsa çok az erkek bu kadar dikkatsiz davranabilirdi.

"Sarıl bana, lütfen," dedi. "Nicholas beni handan aldığından beri ellendi, çimdiklendi ve neredeyse okşandı, ama kimse... Lütfen sadece sarıl bana."

Ash buna mecbur kaldı ve onu kollarıyla sardı. Kız onun kucağına sanki onun için yaratılmış gibi, eve dönüş, Noel ve her iyi ve değerli şey gibi oturdu.

"Chastain'i bir daha görmene gerek yok, Della. Sana ihanet etti ama planlarının en kötüsü başarısız oldu. Güvendesin."

Ağlamıyordu, bunu söyleyemezdi ama sanki yorgun ve bitkin bir halde ona yaslanmıştı. "Güvende değilim. Henüz değil. Birkaç hafta daha ciddi bir işlememiş bir kadın gibi davranırsam Kent'e gitmeme izin verilebilir."

Ben de Dorset'e gideceğim. Tekrar. "İşte ruh budur. Noli desperare, ve bir kez daha yarığa."

Birkaç değerli, işkence dolu dakika sonra ayağa kalkana kadar onunla birlikte bankta kaldı. "Nicholas ya da Jonathan'a bir şey söylemeyecek misin? Chastain ve yatak hakkında?"

"Tek kelime etme. Bir yaprağın var..." Saçını saç buklesinden çözdü. "Daha iyi."

Başlığını aldı ama takmadı. "Teşekkür ederim, Ash Dorning."

"Ne için?"

"Chastain'in yaramazlık yapıp yapmadığını soruyorum." Bone kurdelelerini çözdü, mavi saten gözleriyle aynı renkteydi. "Beni korkuttu. Bundan nefret ediyorum. Ondan nefret ediyorum. Tüm bu saçmalığın yaşanmasına izin verdiğim için kendimden nefret ediyorum."

Ash ayağa kalktı ve ona elini uzattı. Kız ayağa kalktığında şapkasını aldı, başına yerleştirdi ve kurdelelerini gevşek bir fiyonkla bağladı.

"Senden yüz kilo daha ağır olan bir adam bütün gününü sarhoş olarak geçirdi. Size verdiği sözü tutmadı ve sonra da namusunuzu tehdit etti. Olanlardan sadece ve sadece o sorumludur. Sen hiçbir şeye *izin vermedin*, Della. Bu düşünceyi kafandan at ve çöplüğe at."

Uygunsuz bir şekilde yakın durdular ama Ash derdini anlatmaya kararlıydı.

Della elini onun omzuna koydu ve yanağına bir öpücük kondurdu. "Teşekkür ederim. Seni çok özledim Ash Dorning, ama artık buradasın ve hâlâ sensin. Bunun için sana teşekkür ederim."

Sen hâlâ sensin. Bu sözlerin onu nasıl şaşırttığını ve acı verdiğini bilemezdi.

Ash az önce olanlara hayret ederken, onu kolundan tutup yürüyüş yoluna geri götürdü. Yakında -çok yakında- onunla arkadaşlığının sıradan gösterileri için tartışacaktı. Yakında, yanağına kondurduğu bir öpücüğün hiçbir şey ifade etmediğine kendini inandıracaktı.

Çok yakında. Ama Ash, yanında Della ile yapraklarla kaplı patikada dolaşırken, zihnindeki aslan bir kez olsun mırıldandı.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Casriel Kontu Grey Birch Dorning son derece mutlu bir adamdı. Parayı ürettiğinden çok daha hızlı yutan eski ve büyük bir mülkün yüküne rağmen, Lordlar Kamarası'ndaki görevlerinin sıkıcılığına rağmen, her sabah kreşte görüldüğü anda nemli elleri kravatını umutsuzca kırıştıran küçük çocuğa rağmen, gerçekten çok mutlu bir adamdı.

Özellikle de tek bir dikiş bile atmamış olan kontesi, onun etrafını sarmış ve dostane bir ruh hali içindeyken.

"Öğleden sonra şekerlemeleri çok dinlendirici," diye gözlemledi Beatitude. "Neden daha fazla yetişkin bu şımarıklığı yapmıyor, asla bilemeyeceğim."

"Eğer daha sık kestirirsek... Bunu tekrar yap."

Meme ucunu yaladı, sonra üzerine üfledi. Sonra onu başka bir yerinden yaladı, Beatitude'un şeytani bir zekâya sahip olduğu bir beceriydi bu ve Grey

-Bir centilmen, sadık bir koca ve her yönüyle iyi bir sporcu olmak

-Beatitude onu üzerine çekip en sevdikleri ortak eğlenceye başlayana kadar, tabiri caizse, kendi birkaç yalamasını yaptı.

"Neden," diye sordu Beatitude, on beş dakika sonra esnemesinin ardından, "uykularımızı toparlamak için uykuya ihtiyacım var?"

"Çünkü ben kıyas kabul etmez bir aşığım, elbette."

"Ve çok mütevazı." Adamın göğsüne hafifçe vurdu, üzerinden kaydı ve mutlu bir iç çekişle yanına . "Sanırım yine üremeye başladım. Erkeksi hünerinin daha fazla kanıtı."

Grey onun ne zaman bir şey söyleyeceğini merak ediyordu. Beatitude'un göğüslerinin hassasiyetine ve gözlerindeki bilmişliğe bakarak bir çocuğun daha yolda olduğundan şüphelenmişti. Hamileyken Çin çayı ya da sıcak çikolata yerine barut çayını tercih ediyordu ve donyağı kokusu onu safralı yapıyordu.

Grey onu kendine yaklaştırdı. "Emin misin?" "Üç kez adet dönemimi kaçırdım."

Bunu o da fark etmişti elbette. "Neden bu kadar iyi bir aşık olduğumu biliyor musun?"

Beatitude bacağını onun kalçalarının arasına sıkıştırdı. "Sen bir Dorning erkeğisin, aralarındaki en iyisi. Bazı şeyler Tanrı vergisidir." Onun bağışını sevgiyle okşadı.

"Dünyadaki tüm yetenekler bir erkeği iyi bir aşık yapmaz leydim. Sizinle evlendiğimden beri evlilik içi yakınlaşmalara karşı belli bir hayranlık duyduğumu kabul etsem de, yatakta kendimi yeterli görüyorsam, bunun tek nedeni yorganın altında bana eşlik eden ilhamdır."

Onun yanağına bir öpücük kondurdu. "Ben de seni seviyorum Grey."

"Bebek için endişeleniyor musun?" Endişeliydi. Önümüzdeki beş ayı umutsuz bir endişe ile umutsuz bir dua arasında gidip gelerek geçirecekti. Tüm süre boyunca karısına kocalık neşesi aşılayacak ve hamileliğin onda yarattığı cinsel iştah artışına erkekçe katlanacaktı.

"Bebek için sizin kastettiğiniz anlamda endişelenmiyorum," dedi. "Doğumu rahatsız edici buldum ama korktuğum kadar korkunç değildi. Ben sizin bebek için endişelenmenizden endişeleniyorum. Başka bir çocuk, beslenecek başka bir ağız, eğitilecek başka bir oğul ya da başka bir kız demektir. Bu görevi yerine getiremeyeceğimizi kanıtlarsak, unvanı sürdürecektir birkaç yedek kardeşiniz yokmuş gibi değil."

Grey'in sınırlı ve şu anda sisli olan kehanet gücünün ancak belli belirsiz kavrayabildiği bir konuyu kurnazca ele alıyordu.

"Kızlarımızı seviyorum," dedi, onun üzerine çömelmek için kayarak. "*Ben de seni seviyorum*. Eğer on kızımız olursa, şu anda olduğumdan on kat daha fazla mutlu olacağım, ki bu fiziksel olarak imkânsız. Eğer çocuk sahibi olmayacağımıza karar verirsen, üç taneyle yetineceğim ve annelerini geldiğinde şımartmayı bitirdiğimde hepsini korkunç bir şekilde şımartacağım. Beni sevdiğiniz sürece, Beatitude, harika bir şekilde idare edeceğiz."

Bir an için sarıldı ve ihtiyacı olan güvenceyi verdiğini düşündü. "Seni seviyorum Grey. Sadece sağlıklı bir bebek istiyorum."

Onun burnunu öptü. "Sağlıklı bir bebek ve sağlıklı bir anne istiyorum. İyi haberlerimizi ailenin geri kalanıyla paylaşabileceğim zaman bana haber ver."

"Bir ay daha bekleyin. Hâlâ ilk günlerdeyiz."

Kendini onun etrafında kaşıklamak için yer değiştirdi. "Gözlerini kapat, Beatitude. Dinlenmeyi hak ettin."

Grey gözlerini kapadı ve bir anını bu kadınla evli olduğu, sağlığı yerinde olduğu, en iyi arkadaşı, sevgilisi, sırdaşı, yaramazlık ortağı ve çocuklarının annesi olduğu için şükran duasına ayırdı.

"Bugün Ash'ten bir mektup aldım," dedi Beatitude, sesi uykuluydu. "Dorning Hall'a dönüşünü bir ya da iki hafta ertelemiş."

Ash kışı Kasaba'da geçirmeyi denemişti. Pek iyi geçmemişti ama zaten onun kışları hiç iyi geçmezdi.

"Kulüpte işler yolunda mı?" Yoksa Sycamore, Ash'in öfkeli bir babayı, kırılgan bir rakibi ya da haksızlığa uğramış bir patronu idare etmek için Londra'da kalmasını gerektirecek bir skandal mı yaratmıştı?

"Kulüpte işler yolunda gidiyor, ancak Leydi Della Haddonfield bir sorunla karşılaştı - Ash ayrıntılar konusunda hassastı - ve Ash zaman zaman ona eşlik etmek için Londra'da kalacak. En geç bir ay içinde burada olmayı umuyor."

Leydi Della Haddonfield.

Hem Dornings hem de Haddonfields arasında bir zamanlar Ash ve Leydi Della'nın evlenebileceğine dair umutlar yeşermişti. Ash bunun olmayacağına karar vermişti. Grey, Leydi Della'nın neye karar verdiğinden emin değildi ama Ash'in eskortluğunu kabul ettiğine göre ya çaresizdi ya da çok bağışlayıcıydı.

"Eğer kızın kalbini kırarsa," dedi Grey, "ne olursa olsun onu döveceğim."

"Ya onun kalbini kırarsa?"

Beatitude, diğer Dorning'lerin bahsetmeye korktuklarını söyleme cesaretini gösterdi. "Ash sıkıntılı dönemlerinden her zaman kurtulur. Leydi Della'nın reddini nezaketle kabul edecektir."

Ama o zaman ne yapacaktı? Aile Ash'e karşı dikkatli bir çizgi izledi, ne onun üzerinde durdu ne de onu terk etti, ama bu çizgi yıldan yıla değişti ve sadece Ash gerçekten nerede olması biliyordu.

Beatitude Grey'in elini tuttu ve göğsünün üzerine yerleştirdi. "Kasabaya gidebiliriz, Grey. Hava hâlâ güzel."

Grey elbette Ash'in hatırı için Kasabaya gitmek istiyordu. Gerçekten önemli yasalar genellikle Noel'den sonra ele alınsa da, koltuğunu oylamak için uygun sesler çıkarabilirdi. Beatitude alışveriş yapmak istiyormuş gibi davranabilir ve Dorset'te geçirdiği yazın kendisini Kasaba'nın cazibesine hasret bıraktığını ima edebilirdi.

Kasaba'dan nefret ediyordu ve Ash bunu biliyordu.

Grey ve diğer tüm Dorning ailesi üyelerinin bildiği gibi Ash şımartılmaktan nefret ederdi.

Grey, "Sycamore'un kardeşçe sadakatinin şüpheli gücüne güveneceğiz," dedi. "Ash'e karşı yumruklarını çekmeme gibi bir yöntemi var ve bu işe yarıyor gibi görünüyor. Ash bir yetişkin ve ara sıra mavi şeytanlara yakalanması onu daha az yetişkin yapmaz."

Aslında bu yük Ash'e insan doğası hakkında Grey'in sahip olduğundan daha şefkatli bir bakış açısı kazandırmıştı, belki de fazla şefkatli.

"Kasabaya bensiz de gidebilirsin," dedi Beatitude, kalçalarını doğrudan Grey'in üreme organlarına iletecek şekilde oynatarak.

"Sırf rutinini birkaç hafta değiştirdiği için Kasabaya dörtlüye gelsem Ash gücenirdi. Bana kardeşlerime güvenmemi söyleyen kimdi?"

Beatitude yavaş ve tatlı bir ritim tutturdu. "Durumu değerlendirmesi için Willow'u gönderebilirsin."

"Hayır, yapamam. Willow'un yavruları yolda. Beatitude, eğer ısrar ediyorsan..."

"Israr ettiğimde bayılıyorsun."

Yaptı. Kesinlikle yaptı. "Oh, çok iyi. ediyorum: Sana tapıyorum. Emrindeyim ve hep öyle kalacağım. Bana istediğini yap, seni acımasız şeytan."

Yani yaptı. Kesinlikle yaptı.

Bellefonte Kontu Nicholas Haddonfield, "DELLA geçen haftaki park gezisinin iyi geçtiğini iddia ediyor," dedi. "Olayları bir de senin ağzından dinlemek istiyorum."

Ash ve Della on dakika içinde Dickson'ların Venedik'teki kahvaltısına gitmek üzere yola çıkacaklardı. Erken gelmişti, hanımefendiyle daha fazla vakit geçirmeyi umuyordu; Haddonfield misafir salonunda kafese kapatılmış bir sırtlan gibi dolaşan iri yarı, sarışın, öfkeli erkek kardeşiyle değil.

"Kız kardeşinizin yalancı olduğunu mu ima ediyorsunuz?" Ash hoş bir şekilde sordu. "Eğer öyleyse, sizi birkaç dostça içki içmek için Jackson'da buluşmaya davet etmek zorundayım."

Bellefonte'un Ash'e birkaç santimlik bir mesafesi vardı ve şüphesiz birçok darbe indirecekti ama Ash kadar hızlı değildi ve Ash kadar sert yumruk atamazdı. Ash henüz hız ya da güç konusunda kendisiyle boy ölçüşebilecek biriyle ringe çıkmamıştı.

"Bana dostça , Dorning. Della, Chastain ile kaçmayı ve lanet Alconbury'ye kadar gitmeyi başardı. Ben onun kardeşiyim, o benim korumam altında ve ben onu hayal kırıklığına uğrattım. Kız kardeşimi güvende tutma becerimden şüphe ettiğim için onun doğruluğundan emin oluyorsam beni affedin."

Ah, peki o zaman. Ash, "Utanmana gerek yok," dedi. cep saatindeki zamanı sekiz günlük saatin zamanıyla karşılaştırdı. "Della sandığınızdan çok daha kurnaz. Büyük kardeşleri onun hakkında konuştuğu ve küçük boyunu küçük zekâsıyla karıştırdığı için biraz kurnazlık geliştirmek zorunda kaldı."

Haddonfield'ın kaşları . "Onun üzerinden konuşmayız."

Della neredeydi? "Bir dahaki sefere bir aile yemeği yediğinizde, kaç kez kesildiğini ve konuşulduğunu izleyin. Kimin kime ilginç sorular sorduğunu ve kimin sadece emir üzerine tereyağını uzatması gerektiğini izleyin. Bu eğilime aşınayım çünkü Sycamore da aynı muameleden şikayetçiydi. Aile boyuna ulaşmakta geç kalmıştı ve santimlerin ve yılların eksikliği onu çok üzüyordu."

"Della'yı seviyoruz," dedi Haddonfield. "Onu özellikle seviyoruz çünkü..." Sanki halı, duvar kâğıdı ya da mobilyalar önceki gün değiştirilmiş gibi etrafına bakındı.

"Onu seviyorsunuz çünkü bazılarınız için üvey kardeş, bazılarınız içinse hiç kan bağı yok." Bellefonte'un kendisi de dahil. Nicholas babasının ilk evliliğinin ürünüydü. Della'nın annesi merhum kontun ikinci karısıydı. Haddonfield aile ağacı sağlam bir meşeden çok dikenli bir çiti andırıyordu.

Haddonfield, "Onu seviyoruz çünkü o özel biri," dedi. "Ve eğer onun kalbini tekrar kırarsan..."

"Benimle Jackson'da buluşacak mısın?" Ash, Della'nın kalbini kırmamıştı. Onu hayal kırıklığına uğratmıştı, evet, ama kalbini kırmamıştı - Tanrım, hayır. Lütfen öyle olmasın.

Haddonfield, "Kontesim yakışıklı phiz'imi şu haliyle seviyor," diye cevap verdi. "Boks arenasında ölümcül bir hıza ve şeytani bir soğukkanlılığa sahip olduğunuz söyleniyor."

Kapının önünden gelen yumuşak bir ses Ash'in saatini bir kenara bırakmasına neden oldu. "İnsan beline kadar soyunmuşken ringe çıkıp kek patlatma oyunu oynamaz, değil mi?"

Ayak sesleri kayboldu ve Ash kendini Haddonfield'ın mavi gözlü bakışlarının hedefi olarak buldu. "Dorning, Della ile tam olarak ne yapıyorsun?"

"Önümüzdeki birkaç sosyal gezisinde ona samimi bir eşlik edeceğim. Geri çekilen formuna özlemle baktığım, onunla yürürken eldivenli elini gereksiz yere okşadığım ve genel olarak kalbimi ayaklarının altına serdiğim görülecek - tabii ki gizlice. Bana biraz dans ve sonra beni yoluma gönderecek."

Haddonfield burnunu kırıştırdı. "Eğer bu saçmalığa girişecek kadar aşıksan, ciddi ciddi evlenme teklif edecek kadar da aşıksın demektir. Neden onunla evlenmiyorsun?"

Bu soru, yirminci raundun sonunda yediği sol daha çok canını yaktı. "Hanımefendileri ve ben uygun değiliz."

"Cehenneme gitmezsin." Haddonfield piyanonun etrafında sinsice dolaştı ve Ash'e doğru yaklaştı. "Sana Dorset'ten mektup yazdı. Mektupları ben postaladım ve senin hiç cevap yazmadığını biliyorum. Bütün kardeşlerimize yazıyor ama Susannah'ya iki kat daha fazla mektup gidiyor çünkü Della, ağabeyin Willow'un Susannah'ya senden bahsetmesini umuyor. Gittiğimiz her yerde Della gizlice seni arıyor ve seni konuklar arasında bulamayınca hayal kırıklığına uğruyor." Haddonfield daha yakına eğildi. "Kız kardeşimi acınacak hale getirdin."

Ash lord hazretlerinin kravatını kabarttı. "Yalvarırım Leydi Della'dan zavallı diye bahsetmeyin. Seninle on iki raunt dövüşmeyi çok isterdim, tabii o kadar dayandığını varsayarsak."

Vuruş muhteşem olacaktı ve iyileşme günleri katıksız, haklı bir cehennem olacaktı.

Haddonfield kocaman bir pençeyle Ash'in yakasını okşadı. "Della seni lanet olası bir müzikalde görürse, bir hafta boyunca pencereden dışarı bakar. Eğer sizi bir baloda görürse, ertesi sabah nakışını çıkarır ve saatlerce tek bir ilmek bile dikmez. Bay Dunderheaded Dorning, Chastain ile yaşadığınız bu melodramın sizin dikkatinizi çekmek için yapılmış bir oyun olabileceği hiç aklınıza geldi mi?"

Sol aparkatı acımasız bir sağ yumruk izledi. "Hanımefendileri şüphesiz kardeşlerinin çöpçatanlık işlerine biraz ara vermeye çalışıyordu."

Haddonfield doğruldu. "Yani Chastain'le evlenmeye hiç niyeti yoktu. Kontesim de aynı şeyi söyledi. Parktaki gezinti gerçekten nasıl geçti?"

Haddonfield son derece güler yüzlü, çocuklara ve hayvanlara karşı şefkatli bir aile babası olarak bilinirdi. Sevilen, bağlantıları olan ve varlıklı biriydi.

Ve en küçük kız kardeşi için korkuyordu -tüm on yedi taşıyla birlikte-. "Gezi gerçekten de iyi geçti. Çoğunlukla isteksiz baş sallamalar. Leydi Caldicott doğrudan kestirmeden gitmeyi denedi ama yaya olduğumuz için yolun ortasını işgal edip elinin üzerine eğilmeyi tercih ettim. O da razı oldu. Moreland Ekselansları Della'yla o kadar uzun süre sohbet etti ki diğer insanlar bunu fark etmek zorunda kaldı."

Haddonfield yüzünü buruşturdu. "Bu muhtemelen Lord Valentine'ın etkisiydi. Ailesine çok yakın. Majesteleri ve Della ne konuştular?"

"Önemli bir şey yok. Ilıman hava, yaz sıcağından kurtuluş, Moreland'ların hasadı ve Majesteleri'nin yeni torunu. Majestelerinin cömertliği Della'yla konuşmaktı."

Haddonfield homurdandı. "Mayfair'de Moreland'dan daha azgın, daha inatçı ve daha geleneklere aykırı bir grup bulamazsınız. Lord Valentine'ı bir dost olarak görüyorum."

"Leydi Della'yı bir dost olarak görüyorum." *Şimdi* ortaya çıkması gereken biri, lütfen Tanrım.

Haddonfield, yaşlı bir Romalının büstüne doğru ilerledi ve bir dirseğini filozofun başına dayadı. Kont yeterince uzun boyluydu, bu da kambur durmasına neden oluyordu.

"Della ile evli olmak çok mu kötü olurdu?" Bu soruda hırıltılı bir hava vardı.

"Sizin bakış açınızdan soru şu olmalı: Leydi Della'nın benimle evlenmesi çok mu kötü olurdu, buna cevap verebilirim. Benimle evlenmek, değer verdiğiniz hiçbir kadının hak ettiği bir kader değildir."

Haddonfield çenesini elinin üzerine koydu ve Ash'e yavaş bir bakış attı. "Neden? Çirkin değilsin, bir gelirin var. Uygun bir aileden geliyorsun ve o sana vurulmuş."

Çünkü mantıksız bir kederle duyarsızlaşıyorum ve terbiyeye karşı kayıtsızlaşıyorum. Neşeye karşı hissizleşiyor ve umutsuzluğa esir oluyorum. Günlerimi karanlığa, haftalarımı ise felç edici bir motivasyon eksikliğine kaptırıyorum. Aklın ulaşamayacağı bir hayvana dönüşüyorum.

"Biz uygun değiliz, Haddonfield. Leydi Della'yı diğer tüm kadınlardan üstün tutuyorum ve tek dileğim onun mutluluğu, ama biz uyuşamayız."

Haddonfield protesto edecek, belki de bir iki yumruk atacakmış gibi görünüyordu ama Della kapıdan içeri girdiğinde yüzündeki ifade gülümsemeye dönüştü.

"Sevgili kardeşim, kadınsı çekiciliğinle günü aydınlatıyorsun. Bu çok çekici bir elbise."

Della dilini ona doğru uzattı. "Bu kadar kalın konuşmana gerek yok, Nicky canım. Dikkat çekmemek için böyle giyindim. Bay Dorning, çok dakiksiniz. mi?"

Della her zamanki canlı enerjisini yayıyordu ve gülümsemesi sıcacıktı. Kestane rengi saçlarına çok yakışan, kırmızı şeritli, yumuşak kahverengi kadife bir elbise giymişti. Yine de gözleri endişeli bir ifadeyi ele veriyordu.

"Elbise rengini tamamlıyor," dedi Ash. "Kardeşin sadece centilmenlik yapıyordu."

Della elini Ash'in dirseğine doladı. "Demek ki bir şeylerin peşinde. Nicholas, ben iyi olacağım. Bay Dorning bunu halledecek."

Haddonfield kız kardeşini kolundan yakalayıp yanağından öperek, "Daha iyi olur," dedi. "Dorning, söylediklerimi düşünecek misin?"

Della ona meraklı bir bakış gönderirken Ash, "Tartışma beni tatmin edecek şekilde sonuçlandı," dedi. "Konuyu kapanmış olarak kabul ediyorum." Sonsuza dek, çünkü Ash'in hastalığı tedavi edilemezdi.

Haddonfield gülümsedi ve Della ile kan bağı olmamasına rağmen gülümsemeleri benzer muziplik ipuçları taşıyordu.

"Konunun kapandığını düşünüyor olabilirsin, Dorning, ama yanılıyorsun. Kesinlikle, domuz kafalı, aptalca yanılıyorsun. İyi eğlenceler, Della..."

Haddonfield kız kardeşine nutuk çekmeden önce Ash, "Gidiyoruz," dedi. "Size iyi günler lordum."

Haddonfield iki parmağıyla selam verdi. "Sana da, Dorning, ve hala yanılıyorsun."

Yılın bu kadar geç bir zamanında VENETİK KAHVALTISI yapmak riskli bir girişimdi ama Della ve Ash geldiğinde öğleden sonra güneşi yüzünü gösteriyordu. Ash onun şehir arabasından inmesine yardım etti, kolunu uzatmadan önce elini gereğinden uzun süre tuttu.

Sevecen evlat rolünde korkunç derecede iyiydi. Della onun için bunun sadece bir rol olduğunu kendine tekrar tekrar hatırlattı.

"basabilir misin?" Della varışlarından yarım saat sonra ona sessizce sordu. "Eve gitmeyi çok istiyorum. Fısıltıların ve bakışların azalacağını düşünmüştüm ama ."

"Eğer kuyruğunu kıştırıp kaçarsan," diye yanıtladı Ash, elini onun elinin üzerine koyarak, "Nicky nedenini bilmek isteyecektir. O zaman konuyu tartışacak

Kontesle birlikte, o da senden ayrıntıları öğrenmeye çalışacak. Sonra kardeş George seninle uğraşacak ve kardeş Beckman'ın taşradan gelebileceğini duydum mu?"

Ve açık büfe çadırının yanında pusuda bekleyen kişi, cehennemin kapılarını koruyan Cerberus gibi Leydi Caldicott'tan başkası değildi. Della'yı hiçbir zaman bırakmayan küçük endişe kıpırtısı bir yumak ve zincire dönüşme tehdidinde bulundu.

Ash rotayı değiştirerek, "Nehir kenarında dolaşalım," diye önerdi. "Gün çok güzel ve hava da pek güzel değil."

Della'nın iyi şansı devam edemezdi. Moreland Majesteleri Hyde Park'taki durumu kurtarmış, Della'yı nezaketle kabul etmiş ve bunu halka açık bir yapmıştı. Dickson'ın bahçesinde dolaşan çiftler ve küçük gruplar arasında hayırsever bir düşes . "James Neely-Goodman burada," dedi Della, adımları yavaşlarken şalını yeniden düzeltti. "Beni kesecek."

"Hayır, ." Ash vardıgı sonuçtan çok emin görünüyordu.

"Size katıldığımda Nicholas'la ne konuşuyordunuz beyler?"

"Beni ne zaman kurtardınız? ... Nicholas geçen hafta parkta rezil edilmenden endişelendi ve onu üzmemek için bu hakareti kendine sakladı. Anladığım kadarıyla sinirleri hassas."

Della'nın sinirleri hassaslaşmıştı. Ash'in kolunu sertçe sıktı. "Ciddi ol, lütfen."

"Nicholas seni hayal kırıklığına uğrattığını düşünüyor, Della. Kardeşin, unvan sahibi olarak ailesini güvende tutmanın onun görevi olduğu gibi tuhaf bir düşünceye bağlı ve sen kendini tehlikenin ortasında buldun. Oraya gitmeyi istemiş olsan da, o utanıyor."

"Nicholas *utanıyor* mu?" Della kardeşinin yakışıklı kıcını tekmelemek ve ona küfürler savurmak isterken birkaç adım uzaklaştı. "Nicholas yanlış bir şey yapmadı. Ben utanıyorum."

"Kendinizi biraz daha ılımlı ifade etmek isteyebilirsiniz. Leydi Caldicott arabadan indiğimizden beri gözlerini sizden ayırmadı."

Ve kimse sosyetenin en başarılı dedikoducusuna dil uzatamazdı. Della, Ash'in yanındaki yerine geri döndü ve elini onun kaslı koluna doladı.

"Beni sorumdan uzaklaştırdınız," dedi. "Nicholas'la gerçekten ne konuşuyordunuz?"

"Balık havuzuna bir göz , olur mu?"

Kokuşmuş eski bir balık havuzunun hiçbir cazibesi yoktu. Della refakatçisiyle birlikte ilerledi, çünkü balık havuzu en azından büfe çadırının duymayacağı bir yerdeydi. Küçük bir yürüyüş yolu suyu çevreliyordu ve bir ucunda evin ve yakındaki nehrin manzarasını gören bir köşk vardı.

"Nicholas'la yaptığın konuşmayla ilgili bir yalan uyduruyorsun," dedi Della göletin etrafında dönmeye başladıklarında. "İnandırıcı olacak ama çok da sahtekâr olmayan bir yalan uydurmaya çalışıyorsun. Belki gururumu okşuyor gibi görünen ama aslında beni aşağılayan bir yalan. Kreşten çıktığımdan beri ailem bana böyle yalanlar söylüyor."

Ash tahmin edilebilir *basamaklıp* sözlerle cevap verirse - *hanımefendi, siz*

Abartmayın leydim, aileniz lafı eveleyip geveliyorsa, bunu sizin hassasiyetinizi korumak için yapıyorlar - onu göle iterdi.

"Minyon olduğun için seni pamuklara mı sarıyorlar?" Ash sordu.

"Bu dünyaya beklenenden erken , ya da bakıcım bana öyle söyledi. O zamandan beri kırılğan sağlığımla ilgili söylentiler çok abartıldı, ama cılız olmam da yardımcı olmadı."

"Bana oldukça güçlü göründünüz leydim." Ash bu gözlemine biraz da şeytani bir hava katmayı başarmıştı ama bu flört gerçek miydi yoksa çimenlerin üzerinden onlara kaşlarını çatarak bakan Leydi Caldicott'un iyiliği için miydi?

"Nicholas benimle evlenmen için sana rüşvet vermeye mi çalışıyordu?"

Ash'in adımlarındaki en ufak bir tereddüt bile onun tahmininin doğruluğunu ele veriyordu. "Kardeşin bunu neden yapsın ki?"

"Çünkü dediğiniz gibi Nicholas utanıyor ve başarısızlık duygusunun panzehiri bana bir koca bulmak. Sen uygun bir mevkidesin, vesaire vesaire. Dolayısıyla, kapalı bir kapının ardında Nick bu konuyu değirmenci dükkânındaki bir gergedanın tüm inceliğiyle araştırabilir."

"İlginç bir görüntü. Oturalım mı?" Ash, çevresindeki araziden sekiz basamak daha yüksekte duran pagoda benzeri yapıya doğru başıyla işaret etti.

Della merdivenlerden yukarı çıkarılmasına izin verdi ve sırtı çadıra ve Leydi Caldicott'a dönük bir banka yerleşti. Ash ayakta kaldı ve gözlerini biraz ötede sakın sakın akan nehre dikti.

"Ailenin sana davrandığı gibi davranmak istemiyorum," dedi. "İyi niyetli olsalar da aslında sana saygısızlık ediyorlar. Ozanın dediği gibi sen küçük ama güçlüsün ve ben sana büyük saygı duyuyorum."

Küçük ama güçlü. Della'başka hiç kimse böyle hitap etmemişti ama yine de iltifat edildiğini hissetmedi. "Ve şimdi bana neden asla uyuşamayacağımızı söyleyeceksin." Toplumun yarısının önünde doğrudan kesilmekten daha kötü bir ceza olarak görünebilecek bir şey varsa, o da Ash'ten evliliğin imkânsızlıkları üzerine bir ders almaktı.

Della aniden şalını başına sarmak, kendi üzerine eğilmek ve bu çılgınlığı kendine saklamak istedi.

"Sana gerçeği borçluyum," dedi Ash . "Bunu senden saklamak sadece kibrimi okşuyor ve yanlış anlaşılmalara yol açıyor. Ben hiçbir kadın için uygun bir koca değilim Della. Asla da ."

Bu dramatik bir açıklama değil, daha ziyade sık sık tekrarlanan yorgun bir sonuçtu. "Erkekleri mi tercih ediyorsun?" Bu adamlar bile bazen

Evlenmişlerdi ve bu birliktelik çoğu zaman başarılı sayılabilirdi. George da buna bir örnekti ama Della onun kiminle samimi olmayı tercih ettiğinden tam olarak emin değildi.

"Birçok erkekle arkadaşlık etmekten hoşlanıyorum," dedi Ash, "ama kastettiğiniz anlamda değil."

Geriye ne kaldı? "Hasta mısın?"

"Evet, ama benim hastalığım bedenle ilgili değil. Kulağa asil ve romantik gelse de melankoliden muzdaribim. Şuna dönüşüyorum... Bu rahatsızlığı olan arkadaşınız var mı?"

Son iki yıl boyunca Della, görünüşte uygun ve ilgili bir erkeğin, uygun ve çok ilgili bir kadına neden teklifte bulunmayacağına dair uzun bir nedenler listesi hazırlamıştı - kumar alışkanlığı, afyon bağımlılığı, battaniyenin yanlış tarafında bir aile, taşrada sıkışmış bir eş, erkekleri tercih etme, cinsel olarak işlev görememe, yoksulluk, verem, bahsedilemez bir hastalık... , yakışıklı Ash'in Dorning melankoliden muzdaripti.

"Bu durumu sadece genel anlamda biliyorum," dedi. "Bu yüzden mi kışları Dorset'te geçiriyorsunuz?"

"Öyle. Kışları Kasaba'da geçirmeyi denedim. Üniversitede kışlar o kadar kötü değildi ve bazen sıcak aylarda düşünüyorum. Oturabilir miyim?"

"Tabii ki."

Bir adım ötede süslü bir şekilde yerini aldı. "Bu hastalık aniden ortaya çıkabilir ya da yavaş yavaş, gün be gün motivasyonumu çalarak beni ele geçirebilir. Nöbetlerin ne kadar , ne kadar kötü olacağını asla bilemiyorum. Durumumu savaşta olmaya benzetiyorum. Düşman dışarıda, her zaman izliyor ve zafer asla garanti değil."

Ne kadar korkunç bir benzetme ama yine de Della bunu anladı. "Özür dilerim."

Ona bir bakış fırlattı. "Affedersiniz?"

"Bu hastalığın sizi etkilemesine üzüldüm. Belli ki bu yüzden acı çekiyorsunuz."

Kollarını kalçalarına dayadı ve öne doğru eğildi. "Etrafımdaki herkes bu yüzden sefalet çekiyor. Hastalığa yakalandığımda ne iştahım ne de enerjim oluyor. Tıraş olmak çok çaba gerektiriyor ve banyo yapmak bir ile. Günlerce yatağımda yatabilirim, Della, karanlık bir insan ukuru. Ailem endişeleniyor, ben de kendimden iğreniyorum ama aylaklık etmekten ve farklı olmayı dilemekten başka bir şey *yapamıyorum*."

Della onun elini tutmayı, kollarını ona dolamayı ve sıkıca sarılmayı arzuluyordu.

Ve onun tarafından tutulmak için. Bunun yerine, yanındaki bankın üzerine saçılmış meşe palamutlarından bir üçlü aldı ve onları teker teker parmaklığın üzerinden en yakındaki ağacın kabuğundaki bir kıvrıma doğru fırlattı.

"Kendi kıymayı düşünüyor musunuz?"

Doğrulup oturdu. "Bilmiyorum. Bana bu sıkıntıyı gönderen tanrı her neyse, karanlığın geçtiğini hatırlatacak bir parça rasyonel bakış açısı da gönderdi. Her zaman geçer, geçmeyeceğinden ne kadar korkarsam korkayım. Sonra uzun süreler boyunca iyi oluyorum ve normal hayat o aylar için duyduğum minnettarlık, diğer zamanlardaki umutsuzluğum kadar dipsiz."

"Seni dehşete düşmüş biri olarak görmüyorum." Aslında tam tersi. Ash her zaman işlerin kontrolünü elinde tutuyordu, her zaman yetkin biriydi.

"Umarım benim hakkımdaki iyi düşüncelerin asla azalmaz, Della. Umarım beni zaman kendi temizliğime kayıtsız, gece ve gündüze kayıtsız, evimden çıkmak istemeyen, tutarlı bir konuşma yapamayan biri olarak görmezsiniz. Hiçbir şey için öfkelenip ağlayabilirim.

bir hiçten daha azı için. Tamamen daha aşağı bir yaratığa dönüştüm, umarım asla karşılaşmazsınız."

Della melankoli hakkında bir şeyler okumuştu ama histeri ve hipokondri literatürüne daha aşınaydı, bunlar tipik kadın şikayetleriydi.

"Özür dilerim," dedi tekrar, görünüşün bir insanın özel gerçekliğinden ne kadar uzaklaşabileceğine hayret ederek. "ok üzgünüm." Beş metre ötedeki bahtsız ağaca üç meşe palamudu daha fırlattı ve her seferinde kabuğa sertçe çarptı.

"Senin bana acıdığın kadar ben de sana acımak istemiyorum," dedi Ash, hedef haline getirdiği meşeeye bakarak. "Beni iyi bir arkadaş, sevimli bir eskort ve hatta fena bir flörtü olabilen, ama senden bundan fazlasını bekleyemeyecek kadar bir arkadaş olan, çekici ve esprili Ash Dorning olarak düşünmeni istiyorum."

Ona arpık bir gülümseme ve göz kırpmaya teklif etti ve Della'nın kalbi onun için kırıldı. "Özel iblislerle savaşan tek kişinin sen olduğunu mu sanıyorsun Ash Dorning?"

"Elbette hayır," diye yanıtladı. "Ama şeytanlarımın benim olarak kalması konusunda kararlıyım. Bir kadın evlenirken kocasının ona bakmasını, onunla birlikte dünyanın sefaletinden uzak bir yuva kurmasını bekler. böyle bir adam olamam ve bu yüzden evlenmeyeceğim."

Della küçük, şirin kulübede onun yanında oturuyordu, akli aynı anda üç farklı yöne gidiyordu.

Öncelikle, Ash Dorning *bir eşin* evlilikten ne beklediğini nereden bilebilirdi? Tüm eşler, tüfek için askeri bir kalıp gibi aynı beklentileri mi taşıyordu? Ash bir kocanın rolünü, karısının evlilikteki iyilikleri karşılığında para ve sakin bir ev hayatı dağıtan yüceltilmiş bir bankacı olarak mı görüyordu?

Ne kadar da tatsız. İkinci olarak, ya kendini adanmış bir müttefik olan bir eş edinmek iblislerle mücadeleyi daha az zorlaştırırsa?

Üçüncüsü, eşinin bastırması gereken bir ya da iki şeytani olmamasını mı bekliyordu? Evlilik sadece mükemmel ve sağlıklı olanlar için miydi?

Della kesinlikle öyle olmadığını umuyordu. "Her şeyi kafanızda çözmüşsünüz," dedi. "Biri sizi vardığınız sonuçlardan vazgeçirmeye çalışırsa mantığın işe yaramayacağını sanıyorum."

Eğlenmiş görünüyordu, hödük. "Çıkardığım sonuçlar mantıklı."

Della ayağa kalktı. "Hayır, değil, ama bunlar senin çıkarımların ve ben de soğukkanlı bir mantık bu kadar sadakatle hizmet edemeyecekken rahatlatıcı bir yalanı ortaya atacak son kişiyim." Merdivenlerden Ash'in refakati olmadan indi, ama Ash de onu ağır adımlarla takip etti.

"Bunun nasıl bir şey olduğunu bilmiyorsun, Della." Eğlenen ses tonunun altında bir parça savunmacılık yatıyordu.

"Bundan emin misin?" Çoğunlukla dostça görünmek için onun koluna girdi ama bu tartışma onu üzmüştü ve üzgün olduğunda düşünceleriyle yalnız kalmaya ihtiyacı vardı.

"Şüphesiz mavi şeytanlar gibi," dedi, "birkaç umutsuz gün geçirmişsinizdir. Melankoli, nedeni, dibi ve güvenilir bir sonu olmayan bir kederdir. İkisi de olmadığını bildiğiniz halde sonsuz ve hak edilmiş gibi hissettiren, sürekli solan bir alacakaranlıktır."

Ve bu alacakaranlıkta tek başına defalarca yürümüş, tökezlemiş ve sürünmüştü ve hayatının geri kalanında da tek başına geçmeye hazırды.

"Bunun üzerinde düşünmeliyim," dedi Della. "Çok şey açıkladın ve bana anlattığın için teşekkür ederim. Bu konuyu hiç kimseyle, ama hiç kimseyle konuşmayacağım Ash. Ne hizmetçimle, ne kardeşlerimle, ne de kedimle. Hiç kimseyle."

Belli belirsiz bir gerginlik onu terk etti. "Teşekkür ederim. Tanıştığımızda... Seni öptüğümde, uzun bir sağlık dönemi geçiriyordum. geride kaldığını umuyordum ama asla öyle olmadı."

"Bir gün, belki olacak ya da bu kadar şiddetli olmayacak. Leydi Caldicott'a özlemini çektiği şeyi verelim ve bana doğrudan kesintiyi teklif etmesine izin verelim, olur mu?"

Della Ash'in kolunu daha sıkı tuttu ve açık büfe çadırına doğru yürüdü.

BEŞİNCİ BÖLÜM

Della Haddonfield'a melankoliyi anlatmak planladığı gibi gitmemişti ama Ash ona anlatmayı hiç planlamamıştı. Sonra Leydi Caldicott'u gördü, yılan gibi kıvrılmış ve saldırmaya hazırdı ve aklına Della'nın gerçeği bilmeyi hak ettiği geldi.

Della'nın artık düşmanları vardı ama asla kocası olamayacak olmasına rağmen bir müttefiki de vardı.

Ya da bir başkasının, tabii ki, bir başkasının olmak istemezdi.

"Dehşete kapılmadın mı?" diye sordu açık büfe çadırına doğru ilerlerken.

"Tabii ki dehşete düştüm," diye cevap verdi Della. "Bununla tek başınıza mücadele etmek zorunda kalmanız, bu yükü yıllardır tek başınıza taşımanız, tıp biliminin size sunabileceği kayda değer bir şey olmaması... Doktorlara danıştınız mı?"

"Birkaç tane."

"Ve genellikle işe yaramazlardı." Sanki açık büfe çadırı saldırılması gereken bir düşman kalesiymiş gibi sinsice ilerledi. "Kanamalar, tonikler, sıkıcı kitaplar, yavan diyetler, *arp müziği*. Hepsi işe yaramaz, haksız mıyım?"

"Öylesin." Peki bunu nereden biliyordu? "En büyük kardeşim Casriel yetenekli bir arp sanatçısıdır ama çabaları hiçbir zaman kayda değer bir etki yaratmadı. Malikânedeyken güzel günlerde tek yapabildiğim balkonumda oturup bahçede oynayan çocuklara, beni fark ederlerse el sallamak oluyor."

Della, Leydi Caldicott'un yanından tek bir baş hareketiyle geçip gitti. "Yardımcı olacak bir şey var mı?"

Hanımevendileri şaşkın bir buldog gibi bakarak arkalarından bakakaldı. Ash şapkasını çıkarıp gülümsemeyi başardı ama Della amacına odaklanmıştı.

"Hiçbir şey yardımcı olmuyor." Bu tam olarak doğru değildi. "Hiçbir şey çok uzun süre yardımcı olmaz. Çok acıkmış olmalısın."

"Bu çilenin geride kalmasını istiyorum," dedi. "Beni kibar toplumun önüne, ateşlerini çekmek için kilden bir hedef gibi atmak sıkıcı olmaya başladı. Seninle konuşmamız gereken konular var."

Ash bu seferlik Della'nın bunları tartışmasına izin verecekti. Onun durumunun umutsuz olduğuna kendini ikna etmeliydi ve o zaman *onların* durumunun da umutsuz olduğunu anlayacaktı.

Bir durumları olduğundan değil.

"Neyin yardımcı olacağını bilmek ister misin?" Ash söyledi. "O lanet canavarı geçici olarak kamburunun üzerine düşüren şey nedir?"

"Canavarın için bir adın var mı?" Della iki tabak alıp ona doğru iterek sordu. "Kadınlar regl dönemlerine isim verir, bilirsin. Betty Teyze uğradı, bu tür şeyler."

Tabakları kabul etti. "Bunu bilmiyordum." Böyle bir şeyi bilmeyi hiç istememişti ve bunu unutması mümkün değildi.

Ona değerlendiren, biraz da kızgın bir bakış attı. "Bilmediğin çok şey var Ash Dorning. Canavarını nasıl yatıştırdığını anlat bana."

"İyi bir dayak moralimi oldukça düzeltir, ama sadece kısa bir süreliğine." Bunu söylemek istememişti. Ne bir bayana, ne de

herhangi biri. Beşliklerini koymaktan, Jackson'da birkaç tur atmaktan, kel ve acınası gerçek dışında herhangi bir şeyden bahsetmeliydi.

Della tabağına bir kaşık dolusu elma kompostosu koydu. "Ekin sürme ve benzeri şeylerden mi bahsediyorsun?"

Çadır neredeyse terk edilmişti, bu inanılmaz bir şanstı. "*Bu tür şeyler* hakkında ne biliyorsun?" Ash, dinleyici olmamasına rağmen sesini alçaltarak sordu.

"Benden büyük, azgın, yaramaz bir alay kardeşim var. İçlerinde en yaramaz olanı, en melek gibi görünen George'dur. Bana İngiliz ahlaksızlığını açıkladı. Tam olarak anlayamadım. Jambon mu, kümes hayvanı mı, sığır eti mi?"

Ash, bir kadının sebzeler ve peynirler arasında nasıl cinsel oyunlar tartışabildiğini anlamıyordu.

"Ham, lütfen," dedi Ash. "Ben bir boksörüm. Jackson'ın müdavimlerindenim. Boks yaparım."

Tabaklarına biraz peynir ve ekmek koyarken, "Ve başka bir adama vurmak moralinizi yükseltiyor mu?" diye sordu.

"Öyle bir şey değil," dedi Ash. "Bu dostça bir vuruşma turu değil. Belki de konuyu değiştirmeliyiz."

"Hayır, ." Della jambonunun üzerine son bir peynir dilimi koydu. "Tartışmanın ilginç bir hal aldığı şu konuyu değiştirmene izin verirsem, normal seyrinde bu tür kaçamaklara izin verdiğimi düşüneceksin. İzin vermiyorum."

Della'nın onun zihinsel zaaflarından iğrenmese bile en azından rahatsız olacağını tahmin etmişti. Ona farklı gözle bakacağını düşünmüştü. İncelemesi her zamanki gibi yoğun ve Della Haddonfield hiçbir açıdan rahatsız olmamıştı. Aksine, kararlı ve meraklı görünüyordu.

Bu da Ash'i endişelendirse de neşelendirdi. "Hadi su kenarında yiyelim."

Della iki bardak punç ve birkaç masa peçetesi topladı ve çadırın arka girişinden çıkarken ona eşlik etti.

"Bana şu bokstan bahset," dedi. "Nasıl yardımcı oluyor?"

"Sadece yardımcı oluyor."

Çimlerin üzerinden nehre inen patikaya doğru ilerledi. Hafif bir esinti çıkmış, düşen yapraklar çimenlerin üzerinde dans ediyordu. Della dönen yaprakların arasından şaşmaz bir ilerleme hızıyla ilerlerken Ash kardeşi Oak'ın çizim yeteneğine sahip olmayı diledi.

Önümüzdeki aylarda Della'yı böyle hatırlamak istiyordu. Rotasından emin adımlarla ilerleyen, açık sularda güvenle yol alan küçük bir gemi.

Onu takip etti ve banklarını seçmesine izin verdi. Diğer çiftler nehir boyunca uzanan patikada dolaşıyordu, birkaçı piknik battaniyeleri sermişti. Gelecek hafta bu saatlerde ortalık karla karışık yağmurla kaplanabilir ve nehir öfkeli akıntılarla çalkalanabilirdi ama bugün için hava güzeldi.

"Boksun hangi kısmı yardımcı oluyor?" Della oturup tabağını kucağına koyarak sordu. "Efor sarf etmek mi? Erkeklerin arkadaşlığı mı? Sonrasında içki içmek mi?"

Boks hakkında çoğu kadının kabul edeceğinden daha fazla şey biliyordu. Ash yalan söylemeyi düşündü ama sonra bu fikri bir kenara bıraktı. Della melankoli teşhisi karşısında bocalamayabilirdi ama dövüşme nedenleri onu duraksatmalıydı.

"Acıyı seviyorum," dedi. "Ben yetkin bir boksörüm. Stratejim, antrenman partnerimi bana olabildiğince sert ve sık vurması için kışkırtmak. Sonrasında ağrım oluyor ve morarıyorum ama moralim düzeliyor. Daha huzurlu oluyorum." Antrenman partnerinin genellikle yerde baygın yatması üzücüydü ama bu adamlar ringe isteyerek çıkıyordu.

Della ekmek ve peynirden oluşan bir sandviç yaparken, "Her zaman yumrukleşmalarda anlamadığım bir şeyler olması gerektiğini düşünmüşümdür," dedi. "Normalde mantıklı olan erkekleri yarı çıplak kalıp birbirlerine vurmaya teşvik eden bir şey. George bunun erotik bir yanı olduğunu söylüyor ama sevgili George'un bazı oldukça canlı ve odaklanmış bir hayal gücü var."

Ash elindeki punç bardağını yere koydu. "Erotik bir... *Erotik* bir element? Savaşmak için mi? Öyle mi *dedi*?"

"Bilirsiniz,"-Della eliyle yemeğini işaret etti- "mizah duygularını harekete geçirir, savaş şehveti genel olarak şehvetin bir alt türüdür. Sonra partnerinizle birlikte neşeli bir bira içiyorsunuz, birbirinizin sırtını sıvazlıyor ve arkadaşlarınızla müstehcen şarkılar söylüyorsunuz. Sonra kol kola, lordlar gibi sarhoş ve evrene hayırseverlik içinde, muhtemelen en yakın geneleve uğramak üzere yola çıkarsınız."

Ash şimdi düşününce, ringde iyi bir maçın ardından gelen huzur ve memnuniyet, Ash'in o nadir zevki en iyi hatırladığı şekliyle, bazı açılardan sopayı savurduktan sonraki parıltıya benziyordu. Bu benzerliği kimseye yüksek sesle itiraf edeceğinden değil. Asla.

"George'un biraz sağduyulu olmayı öğrenmesi gerekiyor," dedi. "Her halükarda, iyi bir dayak beni bir süreliğine sakinleştirir, ama etkisi geçicidir. Ciddi bir melankolinin pençesinde olduğumda, etkisi neredeyse hiç fark edilmiyor. Boks kusurlu bir önleyici ya da güvenilir bir palyatif olarak görüyorum. George boks yapar mı?"

". Bir şeyler ye."

"Chastain'le Alconbury'ye giderken yol boyunca ne konuştunuz?"

"Konuyu değiştirmenize izin vereceğim, çünkü bu oyun size hiçbir şey kazandırmayacak. O yukarıdan bindi, ben içeriden. Böylece, yakın mesafeye gelene kadar onun gün boyu içki içtiğine dair çok az uyarım oldu. Seni dövebilirim, biliyorsun. Sana bir kırpma al, eğer bu Yardım edin. Daha az tehlikeli daha kızgınlık başka bir adam." O

burnunu kırıştırdı. "Eğer utanç verici bir şekilde dürüst olacaksak, erkeklik fundamentinize hayran olma şansına hayır demezdim."

"Teşekkür leydim, ancak cömert ve tamamen uygunsuz teklifinizi reddetmek zorundayım."

Ona yan bir sırıtış gönderdi. "George, nazikçe başlanacağını ve çıplak ve istekli bir kızın üzerinde kırbaç kullanmanın bir sanat olduğunu söylüyor-"

Ash onun elini tuttu ve sandviçini ağzına götürdü. "Bay George Haddonfield ile çok sert bir konuşma yapacağım. Çarşamba günü Whitfield müzikaline katılacak mısınız?"

Della yemeğini çiğnedi. "Sanırım yapmalıyım. Siz?"

"Size eşlik etmekten onur duyarım."

"değilsin. George hâlâ şehirdeyse, beni götürebilir. Gerekirse Nicholas yapacak."

"Sana eşlik edeceğim ve bundan zevk alacağım." Ash'i şaşırtacak şekilde, o anda kendisi de eğleniyordu. Della düşündüğünden daha az gelenekseldi ve onu şaşırtmak çok daha zordu. "Sana hastalığımдан bahsetmemiştim çünkü benim hakkımda kötü düşünmeni istemedim. Bu bencillikti. Hatanın bir şekilde sende olduğunu düşünmemen için sana gerçeğı daha önce söylemeliydim."

"Arkadaşlar birbirlerine karşı dürüsttür, Ash Dorning. İyi arkadaşlar öyledir."

Kadın onu azarlamıyordu ama adam sağlam bir azarı hak etmişti. "Gelecekte daha iyi bir arkadaş olacağım Della, söz veriyorum."

Onun omzuna çarptı. "Bana cevap yazacak mısınız?"

"Kendimizi fazla kaptırmayalım."

Kendini biraz kaptırdı ama önce kimsenin izlemediğinden emin olmak için etrafına bakındı. Bir arkadaş edasıyla Della'nın yanağına bir öpücük kondurdu ve Della bir arkadaş edasıyla onun bu teklifini tamamen görmezden geldi.

Yemeklerini bitirdiler, yarım saat daha arazide dolaştılar ve ev sahibi ve ev sahibesinden içtenlikle ayrıldılar.

Ash, Della'yı arabaya bindirirken zihninde, güler *yüzlü ve dost canlısı* Leydi Della'nın çıplak poposuna kırbaçla akıllı darbeler indirdiğı hoş görüntüyle savaştı.

DELLA, Ash Dorning'in melankoliden muzdarip olduğunun ortaya çıkması dışında, Dickson'ların Venedik kahvaltısını sınırlı bir başarı olarak nitelendirmeye istekli bir şekilde arabaya tırmandı.

Başkalarına yük olmamaya çalışırken umutsuzluğa katlanacak kadar asil ve hödük olabilirdi. Della'nın bir yanı kendi zayıf anlarını anlatarak onu eğlendirmek istiyordu ama bir yanı da kendini tutması konusunda uyarıyordu. Melankoli ölümcül olabilirdi, Ash'in kendi canına kıyma eğiliminden kurtulduğuna dair güvencelerine rağmen -Şimdiye kadar. Katlandığı hiçbir şey, hiçbir zayıf anı ya da kötü günü hayatını tehlikeye atmamıştı.

"İşlerin yolunda mı?" diye sordu araba yolda takırdayarak ilerlerken.

"Pardon?"

Ash'in dikkati dağılmış gibiydi, sanki Della'ya güvendiğı için pişman olmuş gibiydi.

"İşlerin yolunda mı?" Della dedi ki. "Bilirsin, 'Kardeşim Sycamore'a atımı bırakıyorum. Kardeşim Meşe'ye kedimi bırakıyorum'. Bu tür şeyler."

"Benim hiç evcil hayvanım yok."

Hiç iyiye işaret değil. "Bir ailen var. *İşlerin* yolunda mı Ash Dorning?"

Şapkasını çıkarıp karşı sıraya koydu, Della da aynı şekilde şapkasını çıkardı. Güneş bir bulutun arkasına geçmişti ve arabanın dışında sert bir esinti dallardan daha fazla yaprak savuruyordu.

"Ash, "Son zamanlara kadar düzene sokmam gereken hiçbir işim olmadı," dedi. Coventry Kulübü'nün yönetimini devralmak cebime biraz para koydu, doğru, ama geride bıraktığım küçük serveti ailem halledecekti."

George'un anlattığına göre Coventry elden ele para kazanıyordu. "Beni neden öptün?" Della sordu.

Ash pencereden dışarı, ağaçlık çitlere ve ötesindeki hasat edilmiş tarlalara bakıyordu. "Sana söylemiştim. Daha iyi olduğumu sanıyordum. Sen çok tatlısın. Yersiz bir iyimserliğe kapıldım ve kötü davrandım. Özür dilerim. Tüm durumu sana uzun zaman önce açıklamalıyım."

Çok tatlısın. Della biraz sinirli bir şekilde daha sonra incelemek üzere kabul etti. "Az önce demek istedim. Londra'nın yarısının seni yakalayabileceği bir yerde yanağımı öptün."

Ona hoşnutsuz bir bakış attı. "Hâlâ çok güzelsin. Sanırım buna engel olamayız, ama aynı zamanda... Sorunuzun amacı nedir?"

Melankolinin ona ölümcül bir darbe indirmeyeceği konusunda kendini rahatlatmak için. Ash Dorning bunun olmasına izin vermeden önce son düzenlemelerini yapacak ve herkesin içinde kadınları öpmeyecekti.

"İyileştiginizde," diye devam etti, "bir kocanın işlevlerini yerine getirebilecek misiniz?"

Yüz ifadesi hoşnutsuzluktan şaşkınlığa dönüştü. "Coventry'deki görevlerimi yerine getiriyorum. Para kazanıyorum. Kardeşlerimin düğünlerinde boy gösteriyorum. Boks yapıyorum. Güzel sabahlarda parkta çalışıyorum. Angelo'nun yerinde çitçilik yapıyorum ve yazışmalarımı sürdürüyorum. Bunu mu demek istiyorsun?"

Koç bir tekerlek çarptı ve Della, Ash'in yanına doğru savruldu. "Kasıtlı olarak kalın kafalı davranıyorsun. Yani sen...?" Elini salladı. "Erkeklerin karılarına, metreslerine, arada sırada hoppa uşaklara ve cömert ve şehvetli sütçü kızlara yaptığı gibi."

Bakışları pencerenin ötesindeki manzaraya döndü. "Sanırım hava sıcaklığı düşüyor."

"Kış yaklaşıyor," dedi Della. "Sıcaklık düşecek. Soruyu geçiştiriyorsun."

"Bu soru son derece kişisel ve hiç de kibar değil."

Della uzun zaman önce yetişkin erkeklerin anlayışsızlığına karşı sabırlı olmayı öğrenmişti. Atlar tırıs giderken ve güneyden kalaylı bir bulut kümesi yükselirken bekledi.

"Sorunuza cevap vermek gerekirse," dedi Ash, "keyfim yerinde olduğunda, tipik bir Dorning erkeğinin varisi olduğu fiziksel sağlığın tüm nimetlerinden yararlanıyorum. Neyse ki Dorning erkekleri ortalıkta pek görünmüyor ve kimse varisliği güvence altına almak için bana bakmayacak."

Dorning kardeşlerin sayısı çok fazlaydı -yedi- ama hiçbirisi henüz bir erkek ocuk babası olmamıştı. Dorning'lerin de şüphesiz yaptığı gibi, toplum bu ayrıntıları takip ediyordu.

"Neden sordunuz?" Ash'in sorusu daha çekingen olamazdı.

"Evlenmekten vazgeçme kararını anlamaya çalışıyorum." Della pelerinini daha sıkı sardı, çünkü gün serinlemeye başlamıştı. "Görünüşe göre fiziksel sağlığın iyi, hayvani ruhların normal bir tamamlayıcısı, ilginç bir mesleğin ve yılın büyük bir bölümünde başarının diğer tüm göstergelerinin tadını çıkarıyorsun. Birkaç ay ya hafta ise keyfiniz kaçıyor. Bu da bir eş ve aile kurma isteğinizden vazgemenizi gerektiriyor. Doğru mu anladım?"

"Canavar üzerimdeyken, sadece keyifsiz değilim, Della."

"O halde melankoliksınız ve melankoli her zaman ortadan kalkar. Bunu sen söyledin."

Uygunsuz bir mantıkla karşılaşan dünyanın her yerindeki erkeklerin yorgun, bezgin iç çekişini yaptı. "Peki ya melankoli geçmezse, Della? Kötü olduğunda, kulüpteki Sycamore'a hiçbir faydam olmaz. Aileme bir faydam olmaz. Kimseye faydam olmaz."

Della Ash'in adına üzgün olduğunu fark etti ama bu üzüntünün öfkeli bir yanı vardı. Ona kızgın değildi ama yine de kızgındı.

"Ben ne işe yarıyorum, Ash Dorning? Dünyanın benim mükemmel iğne oyama gerçekten ihtiyacı var mı? Benim güvenilirmez kontralto'ma? Ok ve yayla etkileyici nişancılığım? Mayfair'in kısa boylu erkekleri artık vals yapmak için yanlarında olmadıgımda toplu bir düşüşe mi geçecekler?"

Onun elini tuttu ve eldivenli parmak eklemlerini öptü. "Birlikte vals yapmak için artık yanımda olmasaydın çöküşe geçerdim. Sana rahatsız edici bir güven yüklediğimin farkındayım ama yapacak bir şey yok Della. Ben idare edeceğim ve sen de neden tek başıma idare etmem gerektiğini anlayacaksın."

"Ortalama bir yetişkin erkeğin inatçılığı bütün üstünlüklere meydan okuyor," dedi Della, daha da yaklaşarak. "Yaralı bir asker cerrahtan yardım beklemez mi? Hapsedilmiş bir kadın hantal olduğu için özür diler mi? Yaşını başını almış bir teyze yavaş yürüyüşünden utanır mı? Seni tokatlayabilirim, Ash Dorning, ve sen yine kaçamak cevaplar vermeyeceksin. Dickson'ların misafirlerinin gözü önünde beni neden yanağımdan öptün?"

"Kimse bakmıyordu."

"Birileri her zaman arıyor."

Ash bir kolunu onun omuzlarına doladı. "Titremeye başlamadan önce kendine gel. Seni öptüm çünkü..."

Della başını onun omzuna koydu ve bir kolunu beline doladı. Ash biraz zayıf olsa da sıcaktı ve gün sadece tempolu değil, soğuk da olmaya başlamıştı.

"Seni öptüm çünkü Leydi Caldicott'un en azından bir erkeğin senin Chastain'le olan küçük kaçamağınla zerre kadar ilgilenmediğini görmesi gerekiyordu."

Della erkeksi inatçılığın daha büyük bir örneğiyle hiç karşılaşmamıştı. "O zaman bu göstermelik bir öpücük müydü? Kalabalık için bir gösteri mi?"

Bir iç çekiş daha, oldukça sinirli. "Della..."

Pelerininin kıvrımlarını bacaklarının üzerine örttü - elbette üşümesin diye.

"Seni öptüm çünkü arkadaşlar uygun durumlarda birbirlerine karşı şefkatli davranırlar."

Çok huysuz. Çok huysuz ve yalnız. "Güpegündüz," diye .

"Dedikoducular her çalının arkasında pusuya yatmış. Çok uygun."

"Merhamet edin."

"Beni öpmen hoşuma gidiyor," dedi Della. "Eğer Leydi Caldicott'un etrafta dolanması size böyle bir samimiyet ilhamı veriyorsa, onu tüm gezintilerimde bana eşlik etmesi için işe alacağım."

Ash onu tek koluyla kucakladı. "Bebatsın, seni bu yüzden öptüm. Sen bir virago, bir termagant ve bir cadalozsun. Böyle kadınlar düzenli olarak arkadaş oldukları erkekler tarafından öpülme riskiyle karşı karşıyadır."

Hiç mantıklı gelmiyordu ve çok mantıklı geliyordu. "Önceden uyarıldım." Della ona yaslandı, kucaklamasının tadını çıkarıyor ve küçük bir şekilde onun da kendisinininkinin tadını çıkardığını umuyordu.

ASH, DELLA HADDONFIELD'I HAFİFE ALMIŞTI. O

Tekrarlayan ciddi bir melankoli vakası onu yıldırmamıştı ve şeytani bir sevecenliği vardı. Ash'in ruhuna nasıl bir merhem olduğunu bilemezdi.

-Sarılmaları, koluna vurmaları ve basit hayvan sıcaklığı ne büyük bir eziyetti.

Ash d nk  Venedik kahvaltısından d nd klerinde Della'yı arabadan indirdiğinde, onu yanağından  pmeye cesaret edebilmişti. Della'nın meraklı tavırlarından alınmadığını ya da dost a jestlerine ilham vermek i in Leydi Caldicott'a ihtiya  duymadığını anlatmaya  alışıyordu.

Kız da onu  pm şt , dudaklarına hızlı bir  aplak atmıştı ve ne anlatmak istiyorsa Ash bunu anlayamayacak kadar  aşkındı.

"Ben Angelo'dan yanayım," dedi Sycamore, g zlerini camlara vuran ya mura dikerek. "E er iyi bir ter d kmezsem, bu gece kul pte birinin kafasını kıracağım. Bana katılır mısınız?"

Sycamore keskin olan her  eyi severdi-bı aklar, kılı lar, oklar, s ng ler, palalar, usturalar. Bir saban d zeneğinin keskisi ya da keskisi bile dikkatini  ekebilirdi. Yatak odasının duvarına bir dizi han eri   l mc l  elikten bir yelpaze  eklinde dizmişti.

Ash, dairelerinin geri kalanını k   k hobisiyle karıştırmasını .

"Angelo'nun yeri," diye yanıtladı Ash. "Defterler d zenli, envanterler g ncel, faturalar  odenmiş. Ben de kardeşlik g revimi yerine getirip sana haddini bildirebilirim."

Sycamore Ash'e bir pelerin fırlattı. "Anladığım kadarıyla h    Kasaba'dan ayrılmaya hazırlanıyorsun?"

"Y r yor muyuz? Bu sağanakta mı?"

"Gitmem gerek," dedi Sycamore, paltosunun d ğmelerini ilikleyip yakasını kaldırarak. "Lanet olası ya mur beni sabah y r y   mden mahrum bıraktı."

Ash omuz silkerek pelerininin içine girdi ve en iyi ikinci çift botunun ıslanmasına razı oldu. "Jackson'a gidebiliriz."

"Doğmamış çocuklarım bu fikir karşısında dehşet içinde ağlıyor," diye cevap verdi Sycamore. "Yılın bu zamanında ancak bir aptal seninle ringe çıkar sevgili kardeşim. Jackson'ın kendisi bile seni buna mecbur bırakmaz."

Bir keresinde yapmıştı ve Ash neredeyse ünlü boksörün ışıklarını söndürüyordu. Yapılan bir şey değildi ve biraz hayal kırıklığı yaratmıştı.

"Jackson'ın yaşı ilerliyor," dedi Ash. "Şemsiyeyle mi uğraşıyorsun? Sadece yarım düzine sokak öteden geçiyoruz."

Sycamore gizli bir düğmeye ya da tutamağa dokundu ve açılmamış şemsiyenin ucundan bir bıçak çıktı.

"Modaya uygun bir aksesuar taşıyorum, yaşlı büyüklerimi korumak için daha iyi. Gidelim mi?"

Gün kasvetliydi ama Ash'in doğa koşullarıyla yüzleşmekteki isteksizliği yağmurlu bir sonbahar günündeki kasvetin normal bir çeşidiydi sadece. Canavar gerçekte onu takip ettiğinde, isteksizlik korkuya dönüştü ve yarım düzine sokak İngiltere'nin uzunluğu ve genişliği kadar olabilirdi.

"Dickson'ların davetinde Leydi Della'yı öptüğünü duydum," dedi Sycamore çiseleyen yağmurun altında yola çıktıklarında. "Onun itibarından kalanları mahvetmeye mi çalışıyorsun?"

"Nasıl olur-? Leydi Caldicott'a masal anlatması için para mı veriyorsun?" Sycamore hızlı adımlarla ilerledi. "Dün gece whist'te ona ortak oldum.

Hiçbir şey kaçırmadı ve biz de iki şilin kazandık. Hanımefendi, Della'ya saygısızlık ettiğinizden ve kimsenin sizi sorumlu tutmayacağından korkuyor."

Kadınlar Sycamore'u severdi. Yaşlı kadınlar, genç kadınlar, başroldeki kızlar. Mürebbiyeler ve düşesler onun arkadaşlığından zevk almaya eşit derecede hevesliyken Ash... Londra'yı kaçmak için terk etmedi

Tam olarak Sycamore'dan değil ama Cam'in özel kardeşlik sadakati versiyonu yorucu olabilir.

Sycamore da şüphesiz ağabeylerine karşı aynı bıkkın sevgiyi hissediyordu.

"Ben sadece Leydi Della'nın yanağını okşadım," dedi Ash, "dostane bir şekilde."

Sycamore onu itti. "Eğer onun hanımefendiliğiyle oynarsan kıcına tekmelerimi geçiririm Ash. O çok ince bir buzun üzerinde ve onun iyi ismiyle oyun oynayamazsın. Tek bir sakarlık yaparsan, önümüzdeki beş yıl boyunca Londra'da yüzünü gösteremez."

"Della'nın bu kadarı oldukça hoş bulacağından şüpheleniyorum."

Yoldan geçen bir yolcu otobüsü bir su birikintisine çarpıp her yöne su sıçratırken Sycamore onu kaldırımdan geri çekti.

"Bunun ne anlama gelmesi gerekiyor?" Sycamore sordu. "Londra kültürün, siyasetin ve en ilginç ahlaksızlıkların zonklayan merkez üssüdür. Taşra, bir taşkınlık nöbetinden kurtulmak ya da alacaklılardan saklanmak için iyidir ama kimse başkentten sürgün edilmek istemez."

"Burada başarılı oluyorsun," dedi Ash, otobüs yoluna devam ederken kavşağa adım atarak. "Herkes öyle değil."

"Bu da beni asıl soruma getiriyor. İki hafta sonra hala Dorset' gidiyor musunuz?"

"Neden olmasın ki?" Hava yılın bu son zamanları için alışılmadık derecede ılımandı, bu da kulübün hala makul miktarda trafik gördüğü anlamına geliyordu. Hava durumu takvime uyduğu anda işler düşerdi.

"Kasabadan ayrılırsan moralinin daha da bozulabileceği hiç aklına geldi mi, sevgili kardeşim?" Sycamore sordu. "Dorset'te senin için burada ayarlayamayacağımız hiçbir şey yok."

"Kışları Kasaba'da geçirmeyi denedim, Cam. İşe yaramadı."

"Bunu bir kez denedin ve tek başına denedin. Casriel ve Willow'un yapmasına izin verdiğin gibi seni ihmal etmeyeceğim. Kanını akıtması için şarlatanlar, seni yıkaması için genç ve güzel hemşireler ya da içine biraz hayat katması için neşeli bir metres tutabilirim-"

Ash onun karnına hızlı bir ters vuruş yaptı, bu da Sycamore'u hiç yavaşlatmadı. "Bunların hiçbirisi yardımcı olmuyor."

Sycamore kapalı şemsiyesini bir gibi sallayarak ilerledi. "Dorning Hall'da artık bir erkeği moral bozukluğunu atlatması için neşelendirecek namuslu hanımlar varsa, Dorset'e daha sık gitmeliyim. Eğer durum böyleyse, eminim erkek personelin morali de gözle görülür şekilde düzelmiştir."

"Ben Angelo'nun yerine gideceğim," dedi Ash, ama muhtemelen Jackson'ın yerine de gidecekti. "Monique'le biraz zaman geçirmen gerek." Sycamore'un pek çok kadın arkadaşı vardı, en sonuncusu da kendisinden on yaş büyük bir baronetin dul eşiydi.

"Mone beni fırlatıp attı," dedi şemsiyesini bir sopa gibi çevirerek. "Bir kaçamak için çok eğlenceli olduğumu ama düzenli olarak ayak altında dolaşmak için fazla gergin olduğumu söyledi. Şüphesiz onu yıprattım. Cow-turd-shire'da bir ev partisine gitti."

"Üzgünüm, eski . Ondan hoşlandığını biliyorum."

"Hepsinden hoşlanıyorum. İyi, sert bir sikişe *bayılırım*. Beni en azından bir günlüğüne sakinleştirir."

Ash'in aklına Leydi Della ile yaptığı, bir kavganın *onu* nasıl sakinleştirdiğine dair tartışma geldi. "Hâlâ kreşte olsaydın, kötü sözlerle şok etme girişimlerin etkileyici olurdu. Monique'i sürekli ısrarlarıyla sıktığına şüphe yok. Gerçek bir yuva kurmayı hiç düşündün mü?"

Sycamore şemsiyesini kolunun altına sıkıştırmış, bir süvari subayı kırıbaşıyla ilerliyordu. "Bunu her zaman düşünüyorum," dedi.

dedi. "Şehvetli bir boğuşmadan zevk almak Yaratıcı'nın bizi yaratma biçimidir ve hem tür olarak bize hem de kendi özelimde bana gösterdiği cömertlik için Tanrı'ya şükürler olsun. Ama *beni* seven biriyle hayatı paylaşmak... İşte bu... İnsan bunun hazzını anlamakta zorlanıyor."

"Böyle bir hanımefendinin sahip olduğu metanete akıl sır erdirmek çok zor." Ash daha sert sataşmalardan kaçındı, çünkü Sycamore'un sesi çok hüzünlüydü. "Söylesene Sycamore, Della Haddonfield'dan hoşlanıyor musun?" Soru çoğunlukla boştu. Çoğunlukla.

Sycamore'un yumruğu Ash'in koluna saplandı. Kalın yün katmanları darbeyi köreltti, ancak yine de hoş bir şekilde acıttı.

"Ona bir koca bulmayı düşünme," dedi Sycamore, "ailesinin ona bulmaya çalıştığı gibi. Neden sadık evlat rolünü oynadığını anlıyorum, ama asıl soru neden onunla kendin evlenmediğin."

Ash bu soruyla teorik bir şekilde, gözden kaçırdığı bir şeyler varmış gibi oynamıştı. "Evlenmeyeceğim ve nedenini biliyorsun. Leydi Della gerekçelerimi kabul ediyor."

"Sanırım sizin de ara sıra rahatsız olmanızı kabul ederdi."

"Bu bir felaketten daha fazlası. Beni gördünüz."

"Hayır, aslında yapmadım. Hastalığınızın üstesinden geldiğinizde, kışın bir ayı gibi odanızda kaybolursunuz. Kimse seni görmez. Tepsiler yukarı çıkıyor, tepsilere dokunulmadan aşağı iniyor. Bunu söylediğim için bana kızın ama hepimizin soğuk havaya teslim olduğu gibi siz de buna teslim olmuş görünüyorsunuz. Kötü ve rahatsız edici ama eninde sonunda geçiyor. bu ölçüde mücadele ediyorsunuz."

Ash kardeşini yürüyüş yoluna çarpabilirdi ama Sycamore'un konuşması yargılamadan ziyade sinirli bir endişeden kaynaklanıyordu.

"Ne yapmamı isterdin, Cam?"

"Değişiklik olsun diye lanet kışı Mısır'da geçir. Kiralayabileceğim o güzel bakıcılarla kendini kapatmayı dene. Gerekirse haftada bir seni taze ısırgan otlarıyla dövmesi için bir madam tut, ama sadece... Kimse hala nefes aldığını fark etmeden işgalci ordunun geçmesini umarak düşmüş bir asker gibi bir hendekte yatma."

"Düşmanın geçip gitmesini beklemek pek çok adamı kurşundan kurtarmıştır."

Sycamore, Angelo'nun işyerinin merdivenlerinde durakladı. "İki yıl önce, çoktan Dorset'e dönmüş, asma köprüyü kaldırmış, siperi indirmiş olurdunuz. Geçen yıl Eylül'e kadar dayanabildiniz, bu yıl da en az o kadar iyi gidiyorsunuz. Neden bu bariz durumdan cesaret almıyorsunuz? Neden sefaletinizi tek değerli varlığınızmış gibi biriktirmek zorundasınız?"

Sycamore devam etmeden önce basamakları tırıs tırıs çıktı. "Della Haddonfield vahşi ve akıllıdır. Senin eksikliğini hissettiğin bir şeyi savaşa katabilir ve seni asla terk etmez. Belki de bu konuda yanlış yapıyorsun Ash ve ihtiyacın olan şey saklanacak bir porsuk ininden ziyade sevgi dolu bir arkadaş."

Ash onu merdivenlerden yukarı kadar takip edecekti ama Sycamore şemsiyenin ucunu göğsüne bastırarak onu durdurdu.

"Bugün olmaz," dedi. "Bugün kavga edersek seni dilim dilim doğrarım. Jackson'ın Corinthians'larından birini seni dövmesi için kışkırt, ama lütfen yarın Della'ya bir müzikalde eşlik edeceğini unutma. Halkın karşısına iki mor gözle çıkmak olmaz Ash."

Ash tek parmağıyla şemsiye kılıcını kenara itti. "Eğer gerçekten kontrol edilemez bir öfkenin pençesindeysen başka biriyle dövüşürüm ama beni daha önce de pembeleştirmiştin ve senin beceriksizliğin yüzünden daha kötü durumda değilim." Hem de hiç.

"Seni pembeleştirdiğimde kendimi suçlu hissediyorum," dedi Sycamore. "Ve bunu biliyorsun, bu yüzden her zaman ilk kanı benim almama izin veriyorsun. Onda birini kullansaydın

Melankolini, beni kandırmak için kullandığın kurnazlıkla alt etseydin, insanların en mutlusu olurdun."

Sycamore'un ağabeyleri arasında, Cam'in pervasızlık derecesinde cesur olduğu kutsal bir yazıttı. Ash, Sycamore'u büyük kardeşlerinden daha iyi tanıyordu ve bu nedenle Cam'in nadiren pervasız olduğunu biliyordu. Bununla birlikte, dahi denecek kadar kurnazdı.

"Beni kesmek zorundaysanız," dedi Ash, sesini rahat tutarak, "yüzümü yaralamamaya çalışın. Daha önce de belirttiğim gibi, yarın akşam Leydi Della'nın yanında olacağım. İnsan şık görünmek istiyor."

Ne yazık ki biri bundan çok daha fazlasını istiyordu. Gerçi Ash, belki de Sycamore'un buna hakkı olmadığını düşünmeye başlamıştı: Melankoli bir hastalıktı, Tanrı'nın hükmü değil. Ash onu tamamen yenemese bile, onunla savaşmak için daha iyi bir iş çıkarabilir miydi?

ALTINCI BÖLÜM

"Müzikalde katılmak istediğine emin misin?" Nicholas bir omzunu aile oturma odasının kapı pervazına dayayarak sordu.

Della'nın Chastain'le yaşadığı talihsiz olaydan beri kapalı alanlarda daha az rahat ediyordu ve Nicholas onun salondan tek çıkış yolunu fiilen kapatmıştı. Nicholas bir kadının sahip olabileceği en sevgili, en tatlı, en yufka yürekli ağabeyiydi ama yine de kocaman bir şeydi ve kendisi istemediği sürece hareket etmesi imkânsızdı.

Nakış kasnağını bir kenara bıraktı. "Bu akşamki müzikalde yer almazsam korkak ya da daha kötüsü olarak damgalanacağım, Nicholas."

Odaya girdi. "Ben de seninle gelebilirim. George hâlâ ayak altında. Müziği çok seviyor ve sizi götürmekten mutluluk duyacaktır."

Nick ya da George'un Della'yı *çok* geciktirmeden akşam kıyafetlerini giymeleri için *çok* az zaman vardı.

"Eğer benimle gelersen," dedi, "ailemin sonuçlarının arkasına saklanıyor olarak görüleceğim. Ash Dorning şimdilik hizmet edecek. Haddonfield'lar ve Dorning'ler birbirine bağlı ve o sadece küçük bir oğul. O tam da kimsenin dikkatini çekmeyecek türden bir eskort."

Nick onun yanına yerleşti, ama bu onun sıkışmışlık duygusunu bastırmak için hiçbir işe yaramadı. Bir şey söylemeden önce utancından ölecekti.

öfkeyle bir kadına el kaldırdı. Della'yı rahatsız eden şey uzaktan yakından bu değildi. Yine de dikişlerini çalışma sepetine yerleştirirken birkaç santim uzaklaşmak için fırsat kolladı.

Nick, "Ash Dorning sana o ridottoya, bozguna ya da her neyse ona kadar eşlik etti," dedi. "Belki de genç Sycamore hizmete alınmalı."

Della, Sycamore Dorning'i severdi. Açık sözlü olduğu kadar kibardı da. Ama aynı zamanda azgın, kendini beğenmiş, zaman zaman hesapçı ve tarif etmesi zor bir şekilde kaçamak biriydi.

Della, "Sycamore, Coventry Club yönetiminin daha görünür yüzü," dedi. "Genellikle kardeşlerinden farklı çevrelerde hareket etmeyi tercih ediyor." Yine de Sycamore kesinlikle kabul gördü ve bir toplantıya katıldığında çöpçatanlar bunu fark etti.

Nick bir kolunu kanepenin arkasına dayadı. "Yani Sycamore Dorning hâlâ neşeli dulların peşinde mi? Bir eş ona bu oyunu bırakması için ilham verecektir."

Della sıradan bir zarafet olduğunu umduğu bir tavırla ayağa kalktı. "Ash Dorning'le ne alıp veremediğin var Nicholas? Onun umutları Sycamore'unkilerle birlikte ilerliyor. O, Sycamore'un kadınlarla olan güçlü kılıç ustası değil ve Ash, daha küçük erkekler benimle hiç dans etmemiş gibi davranmaya çalışırken sadık bir müttefik oldu."

Nick oturmaya devam etti, bu yüksek bir titizin gözünde kaba olabilirdi, ama Della onun ayaklarının üzerinde durmasını tercih ederdi. Muhtemelen bunu o da biliyordu.

"Ash Dorning'i öptün, Della benim. Seni koçtan indirdiğinde, aranızda neler geçtiğini tam olarak gördüm. O çapkınlık yaptı, sen de bahsi arttırdın. Bu da böyle?"

Della kanepenin ucundaki berjer koltuğa yerleşti. "Beni bu soruyla tuzağa düşürmek için iki gün mü bekledin? Ash gelene kadar bekledin.

her an beklenebilir mi?"

"Hizmetçiler konuşur, Della," dedi Nick. "Hizmetçilerimiz bile konuşur ve konuşulanları duyarlar. Arabacımız ve seyislerimiz seni Alconbury'den aldığımı biliyorlar. Kâhyamız Dorning'le yaptığınız küçük alışverişi izledi, tıpkı pencerelerden aval aval bakan salon hizmetçileri gibi."

"Pencereden aval aval bakarken mi?"

"Seni önemsiyorum ama Dorning için de biraz endişelendiğimi bilmek seni şaşırtabilir."

Nick sesini yükseltse, nutuk çekse, hatta vaaz verse Della onu görmezden gelebilirdi ama ses tonu makuldü ve -daha da kötüsü- geçerli bir noktaya değiniyordu.

"Ash ve ben arkadaşız," dedi Della. "Arkadaşlar zaman zaman sevgi dolu olurlar."

"Chastain'le kaçmamış olsaydın, bu sevgiyi dile getirmezdin, ama Della, meseleler hassas bir aşamaya geldi ve tüm ayrıntıları kavradığını sanmıyorum."

"Bir yıkım çukurunun üzerinde sallanıyorum, Nicholas, bunu biliyorum. Toplumun hoşgörüsünü daha fazla sınamayı göze ."

Nick elini yüzünde gezdirdi. "Toplumun canı cehenneme, küçük kardeşim. Onu öptüğünde Dorning'in yüzünü gördüm. Senin için hangi Banbury masalını uydurduğunu bilmiyorum ama o adam sana vurulmuş. Senin için kışını yırtıyor ve sen hem onun iyiliğini hem de kendi itibarını tehlikeye atarak onunla oynuyorsun."

tehlikede onun refahı için? " onun melankolisi yaygın mı? bilgi?"

Nick, sarı ahşaptan yapılmış, kiraz ve diğer koyu renklerle işlenmiş küçük bir müzik kutusu aldı. Deseni, soluk çiçeklerden oluşan bir dalın üzerinde şarkı söyleyen bir çift güvercinden oluşuyordu ve kanepenin önündeki alçak masanın üzerinde hoş bir süs oluşturuyordu.

"Dorning sana onun hastalığından bahsetti mi?" Nick mekanizmayı kurarak sordu.

"Öyle. Bunu derin bir ıstırap olarak tanımlıyor ama hayati tehlike arz etmiyor. Geçiyor. Bunu biliyor muydun, Nicholas?"

Müzik kutusundan teneke gibi küçük bir boru sesi yükseldi. "Yakın zamana kadar değil. Susannah ve Leah mektuplaşıyor ve Willow Dorning kardeşinin hastalığından kız kardeşimize bahsetti. Aile bu konuda pek konuşmaz."

"Hayır," dedi Della, bir kez daha ayağa kalkarak. "Ash'in rahatsızlığını nasıl yönettiğini de sorgulamıyorlar. Haftalarca ortadan kaybolmasına, odasında saklanmasına, sağlığını ihmal etmesine izin veriyorlar. Bu hastalığa yatkın olduğu için evlenmemeye kararlı."

Nick müzik kutusunu kulağına götürerek, "O zaman kararına saygı duymalısın," dedi, "ve adamı sahip olamayacağı şeylerle ayartmaktan kaçınmalısın. Onunla alay etmek kabalıktır Della, ayrıca tedbirsizliktir."

Aşağıdaki fuayeden gelen sesler Ash'in geldiğini gösteriyordu. "Peki ya önce o benimle dalga geçerse?"

Nick müzik kutusunu masanın üzerine koydu. "Bunun gibi, mi?"

"Benim için teklif etse itiraz eder miydin, Nick?" Bu soru hangi hayali özlem kuyusundan çıkmıştı?

Nick ayağa kalktı. "Endişelerim var. İtiraz etmezdim. Dorning'ler de bizimle aynı durumdalar; onlarca yıllık kayıtsız mali durumdan çıkmaya çalışıyorlar. Herhangi bir anlaşma, kocanızın sağlığının güvenilirmez olduğu ortaya çıksa bile size bakılacağını garanti etmelidir. Dorning Malikânesi'nin artık çeyizlik bir mülkü yok ve duyduğum kadarıyla Ash'in tek geliri, akşam yemeği kulübü olarak ticaret yapan bir kumarhane."

Bu kez Della'nın aklı aynı anda iki yöne birden gitti. İlk olarak Nicholas, Della ile Ash'in evlenebilecekleri ihtimalini düşünmüş, bu konuda biraz araştırma yapmıştı. İkincisi

Birlik olur var onun Nimet, varsayarak onun normal Gelinin güvenliğiyle ilgili kardeşçe sorular ele alınabilir. İkincisi, Ash Dorning'in akıl sağlığının güvenilmez olduğunu bilse bile, *Della* evlenme teklif etse itiraz etmezdi. Hem de hiç. Ama tabii ki teklif etmezdi. Teklif eder ?

WHITFIELD MÜZİKALİ, nispeten az sayıdaki sonbahar eğlencelerinde olduğu gibi iyi bir katılımıla gerçekleşti.

Della'nın iyiliği için Ash memnundu. Böyle birkaç toplantıda daha renklerini gösterdikten sonra, gelecek baharın Sezonuna sağlam adımlarla başlayacaktı. Dedikodular kaçınılmazdı ama Chastain aptal çenesini kapalı tutarsa, düpedüz yıkım önlenebilirdi.

"Çellist en iyisiydi," dedi Della konser arasında. "Programın geri kalanında çoğunlukla sopranolar ya da flütçüler var. Açık büfeye bir göz atalım mı?"

Şimdiye kadar birkaç dostça selam, birkaç kısa baş sallama ve Chastain'in göçmen nişanlısına aşına olan genç bir hanımdan bir kesme teşebbüsü almışlardı. Ne Ash ne de Della genç bayanla ve Della onun bakışlarıyla karşılaşmayı reddettiğinden, bu jest pek işe yaramamıştı ve kimse de fark etmemiş gibi görünüyordu.

Ash, Della'ya galeriye kadar eşlik ederken, "Endişeleniyorsun," dedi. "Sarı tülbentli budalayı nasıl daha etkili bir şekilde idare edebileceğini kendine soruyorsun."

Della hiçbir şeye kibarca gülümsemese de Ash'e megrim geçirmekte olan bir kadın gibi görünüyordu. Sycamore büyük acılar çekti. Acısı gözlerinin etrafındaki kısıklıktan belli oluyordu,

Gerçi Ash'in sağığının pek de iyi olmadığını ima etmesinden nefret ediyordu.

Della, Ash'e iki tabak uzatırken, "Limonata mı yoksa punç mu alsam diye kendime soruyorum," dedi. Birkaç dakika sonra tabakları doldurdu ve onu punç kasesinin yanına götürdü. "Tercihiniz nedir Bay Dorning?"

Gülümsediğini görmek, sokulup sakın bir otobüs yolculuğunu paylaşmak, seninle zararsız öpüşmeler yapmak... Ash, Della'yla son gezintisini düşündükçe, ona dostça eşlik etmekten başka bir şey yapmama konusundaki kararlılığı daha da azaldı.

"Birer bardak punç ve limonata içelim," dedi. "Paylaşabiliriz."

"Yani hangisini tercih edeceğinize karar verip diğerini bana bırakacaksınız. Benim de kardeşlerim var, Bay Dorning. Sizin kadar çok değil ama yeterince var."

Daha yakına eğildi. "Yani dudaklarımı bardağın kenarına, senin dudaklarının yakın zamanda bulunduğu yere koyma fırsatım olacak."

Bu düpedüz soytarılıktı, şakadan başka bir şey değildi ama Della gülümsemiyordu. "Yemek için sessiz bir yer bulalım. Akşam yemeği arkadaşşıma bağırmamayı tercih ederim."

Ash onu galeriden koridora, galeriden bile daha gürültülü olan misafir salonuna kadar takip etti.

"Gürültülü bir odanın avantajları vardır," diye gözlemledi. "Kütüphaneyi deneyelim, şu köşede ve yaklaşık yarı yolda."

"Gürültülü bir oda genellikle kalabalık bir ," dedi onun talimatlarını izleyerek, "ve ben kalabalıklarla iyi başa çıkamam."

Onun bu yönünü fark etmişti. Meşhur Mayfair ezgisinde Della genellikle kumarhanede ya da duvar çiçeklerinin seyrek topluluğu arasında bulunabilirdi. Meşale ışığında vakit geçirirdi.

Dans pistinin kalabalık kenarlarında dolaşmak yerine teraslarda ya da bir galeride dolaşmak.

Ash kafasını kütüphaneye sokup hemen geri çekilirken, "Gürültülü oda," dedi, "sohbet eden bir çiftin birbirini duymak için birbirine çok yakın oturması gereken bir odadır. Hadi yeşil odayı deneyelim."

"İyi düşünmüşsün ama nerede?"

"Bir kat yukarıda ve galerinin hemen üstünde."

Limonata bardağından bir yudum aldı. "Bunu nereden biliyorsun?"

"İyi bir yön duygusuna sahibim ve daha önce burada bir kez misafir olmuşum."

Müzisyenlerin ısınmak için kullanması için ayrılan salon terk edilmişti. Ash küçük bir masanın etrafına sandalyeleri dizdi ve Della'yı sırtı neşeli ateşe dönük bir şekilde oturttu.

"Sessizlik çok güzel," dedi limonatasından bir yudum daha alarak, "ve aslında açım."

"Gürültüye mi yoksa kalabalığa mı daha çok itiraz ediyorsun?" Ash birkaç dakika sonra sordu. Della iki elmalı tartı mideye indirmiş ve kaşar dilimlerini yemeye başlamıştı.

"İkisi de. Ben kısayım-"

"Minyon, leydim. Küçük, zarif."

"Kısa boyluyum ve kalabalığı göremiyorum. Ailemin beni çocukken kaybettiğine dair iki anım var. Biri 1 Mayıs kutlamalarında, diğeri de pazarda. Neredeyse okuldan çıkana kadar bir daha böyle gezilere gitmeyi reddettim."

"Seni *kaybettiler* mi?"

Sakin bir şekilde peynirini kemirdi. "Günün sonunda eve dönene kadar haber alınamadığımı fark etmediler. Bu kadar kolay oldukça alçaltıcı."

"İndirmek mi? Umarım mürebbiyen kovulmuştur."

"Mürebbiyemin bir suçu yoktu. Büyük kardeşlerimin gözetimindeydim, onlar da bunun büyük bir eğlence olduğunu düşünüyorlardı."

Ash'in en kötü, en kasvetli gününde, köyün yeşillikleri ne kadar kalabalık olursa olsun, ona göz kulak olmak için kaç kardeş görevlendirilirse görevlendirilsin, küçük kız kardeşi Daisy'nin izini kaybetmeyi hayal bile edemezdi.

"Bu nasıl oldu?"

Della yüzünü buruşturdu. "İkisi de benim diğeriyle birlikte olduğumu sanıyordu. Beni aramak için gönderilen uşaklar karanlık çöktüğünde beni kilisenin merdivenlerinde buldular. İkinci kez olduğunda, kiliseye gidip beklemem gerektiğini biliyordum. İşte bu yüzden her zaman bir şal ve çantamda her zaman bir matara bulunduracağım. Genellikle çay ya da limonata, ancak akşam uzun sürebilirse konyak da getiririm."

"Kaç ?"

Son peynirini düşündü. "İlk seferinde dört, ikincisinde beş, belki beş ve altı? Kimse tam olarak emin değil."

Tüm ailesinin bu aksiliklerin tarihlerini not etmemiş olması Ash'i en az Della'nın yine *kaybolacağı* güne karşı hâlâ bir matara taşıması fikri kadar rahatsız ediyordu.

"Seninle baş başa kaldığıma sevindim," dedi Ash, ama sözcükler dudaklarından dökülürken Della'nın tek başına kalmasının ihtiyatsızlık olduğunu fark etti. Yemeklerini bitirmek için zamanları vardı ama yoklukları fark edilmeden önce genel şirkete dönmeleri gerekiyordu.

"Son konuşmamızı düşünüyordum," dedi Della.

Ash'in ve ayrıldıkları yolun da olduğu gibi. Ve Della'yı yanına sıkıştırarak bir arabada ilerlemenin tatlı memnuniyetini. Çok çekici bir kadındı ama daha da önemlisi, çok *sevimliydi*. Sert, açık sözlü, dinç bir zihne ve enerjik bir bedene sahipti.

Arkadaşlığı ona ilaç gibi geliyordu ve Ash Kasaba'dan ayrıldığında onu her zamankinden daha çok özleyecekti.

"Bu tartışma hakkında düşünmenizi gerektirecek ne oldu?" Ask boş tabağını bir kenara bırakarak sordu.

"Hiçbir kadının sizi istemeyeceğini düşündüğünüz için mi evlenmemeye karar verdiniz, yoksa tüm mahremiyet kaybı ve bunun getirdiği can sıkıntısıyla birlikte elinizin altında bir eş olmasını istemediğiniz için mi?"

"*İlgilenmiyor musun?*" *Sıkıntı mı?* Evlilik mutluluğunun *Bıkkınlık mı?*

Della ayağa kalkıp yüzünü ateşe döndü, yani Ash onun sırtının zarif hatlarını ve saçlarının bir omzunun üzerinden kıvrılışını hayranlıkla .

"Erkek kardeşlerim eşlerine sadıktır," dedi Della. "Bir kere evlendiler mi, bir daha ayrılmazlar. Evlenmeden önce iyiliklerinde özgürdürler ama doğru kişiyi bulduklarında... Kardeşin Sycamore'un da aynı türden olduğundan şüpheleniyorum. Kalbini verene kadar çok geniş bir alanı kesecektir. Sonra da aile içi bağlılığın örnek kartı olacaktır."

Ash ayağa kalktı, sandalyesinin arkasından Della'nın şalını aldı ve ocakta ona katıldı. "*Geniş bir alana yayılıp yayılmadığımı mı soruyorsun, Della?* Moral bozukluğu nöbetlerim arasında Londra'nın pek çok ahlaksızlığında debeleniyor ve bir eş almayı düşünemeyecek kadar eğleniyor muyum?"

Ateş ışığı, yüz hatlarını yarı gölgede bıraksa bile saçlarında her türlü vurguyu buldu. Şalını omuzlarına örttü ve bunu yaparken ensesini okşadı.

"Onun gibi bir şey," dedi. "Çünkü eğer evlenmekten çekinmenizin nedeni başka bir şeyse, yanıyorsunuz demektir."

"Başka ne sebep olabilir?"

"Eğer hiçbir kadının sana sahip olmayacağını düşünüyorsan, çok yanıyorsunuz Ash Dorning."

Ne düşüneceğini bilemiyordu, çünkü kulakları onu yanıltmadıysa ve kalbi de aynı şekilde yanlış yönlendirilmediyse, Leydi Della Haddonfield ona evlenme teklif etmeyi düşünüyor gibi görünüyordu.

Onu omuzlarından tutup çevirdi. "Tanrı'nın yarattığı herhangi biriyle, herhangi bir hanımla evlenecek olsaydım, kendimi seninle evli bulduğum için çok şanslı ve kutsanmış sayardım. Ama bunu sizden vicdanen isteyemem."

"Ya bunu *senden* istiyorsam?" Kollarını Ash'in beline doladı ve ona yaslandı. "Ya seni benimle bir hayat denemeye davet ediyorsam Ash Dorning? Eğer birbirimize uymazsak, beni bir kenara bırakabilirsin ve gerekli durumlarda samimi ilişkilerin tadını çıkararak ayrı yaşarız. Birçok çift yılın büyük bir bölümünde birlikte kalmıyor."

Onun iyiliği için *tekrar* yanlış yere yerleştirilmeye razıydı ve bu onun kalbini kırdı.

"Sen daha iyisini hak ediyorsun," dedi, hayatında hiçbir şeyden bu kadar emin olmamıştı. "Yeminini her şeyi sunabilecek bir adamla etmeyi hak ediyorsun Della, ölene kadar, bir kez daha mulligrubs tarafından alt edilene kadar değil."

Ona doğru baktı. "Peki sen neyi hak ediyorsun?"

Adam cevap veremedi kadını onu öptü. Bu dostça bir dudak öpüşmesi değildi. Bu, Ash'in hayalini kurduğu tüm yasak öpücüklerdi, ağzının tüm tatlı, yavaşça alınmasıydı, aklının tüm yağmalanmasıydı ve özdenetiminin sınanmasıydı.

Della ağzını açıp iyice yaklaştığında kendi kontrolünü dört nala bıraktı. Ufak tefek olmasına rağmen kadın gibiydi ve ne yapacağını biliyordu. Della'nın avuç içi Ash'in şelalelerinin üzerinde gezindi ve -o aptalların kralıydı- Della'nın parmaklarını kavrayıp hareketi tekrarlayarak elini sıkıca kendi mahremiyetine bastırdı.

Sorun, yakınlaşmadan çok uzun süre uzak kalması değildi - gerçi aylarca uzak kalmıştı - sorun şuydu ki

Della Haddonfield için deli oluyordu ve yıllardır öyleydi.

Ve ilahi güçler adına, bir erkeği nasıl *idare edeceğini*, umutsuzca arzulandığını ve çok fazla kıyafet giydiğini tek kelime etmeden nasıl ilan edeceğini biliyordu. Göğüslerini utanmadan adamın göğsüne bastırması da aynı mutlu haberi doğruluyordu, tıpkı adamın dilini ağzının içinde coşkuyla karşılaması gibi.

Ash'in bedeni *uyandı*, kış uykusundan uyandığını fark etmemişti. Kanepenin bir çifti rahatça ağırlayabileceği düşüncesini oluşturmuş, ardından Della'nın göğüslerinin dekoltesinden kurtulmasından hoşlanabileceği fikri aklına gelmişti ki yumuşak bir tıkırtı Della'nın kollarında hareketsiz kalmasına neden oldu.

Bir klik sesi, sonra nefes.

"Bay Dorning," diye tersledi Leydi Caldicott. "Ne yapmaya çalışıyorsunuz?"

Ash Della'yı kendine yaklaştırdı, belki yüzünün korunmasını umarak, belki de onu bırakmaya dayanamadığı için.

Ash eğilmek yerine başını sallayarak, "Leydi Caldicott," dedi, "ve Bayan...?" Sarı Muslin hanımefendinin yanında durmuş, hem dehşete kapılmış hem de büyülenmiş görünüyordu.

"Penelope," dedi Leydi Caldicott, "bizi yalnız bırak ve çeneni kapalı tut, kızım." Genç bayan, şüphesiz çenesini kapalı tutmaktan başka bir şey düşünmeden kapıdan çıkıp gitti.

"Hanımefendinin sağduyusuna güvenebileceğimizi biliyorum," dedi Ash, sanki tüm shire'daki tek ısı kaynağı oymuş gibi içine gömülen Della'dan hâlâ kurtulamamıştı. "Sadece bir öpücük kimsenin mahvolmasını gerektirmez."

"Della Haddonfield," dedi Leydi Caldicott, "şu heriften kurtul. Ya bana Bay Dorning'le evleneceğini ya da ben

Mayfair'deki her ev sahibesine şahsen dilekçe vererek sizi kibar sosyeteden uzaklaştırmalarını isteyeceğim."

"Biz-" Della Ash'ten uzaklaşarak başladı.

Ash, Della'nın elini tutarak, "Nişanlandık," dedi. "Leydi Della az önce beni bu diyardaki en mutlu adam yapmayı ve karım olmayı kabul etti. Lütfen ailelerimizi bilgilendirmek için bize biraz zaman tanıyın." Bu sözler tuhaf bir şekilde kendinden emin ve küstahça söylenmişti.

Della başını salladı. "Bunu yapmak zorunda değilsin."

"O da öyle," dedi Leydi Caldicott. "masum bekârları için bir tehditsiniz, Leydi Della. Olmanız gerekenden iyi değilsiniz ve üzülerek söylüyorum ki anneniz de aynıydı. Bu hafta içinde nişanlandığınızı duymayı umuyorum. Çoğu insanın ilk çocuğunuzun Bay Dorning'e mi yoksa başka birine mi benzediğini merak edeceğini söylerken bunu büyük bir nezaket olarak ifade ediyorum."

Della bu salvoyu son derece sakın bir ifadeyle savuşturdu.

"Sizi üzdüğümüz için özür dileriz," dedi Ash, "ama niyetime yönelik hakaretlere müsamaha göstermeyeceğim."

"Bir hafta," diye verdi Leydi Caldicott. "Bir hafta sükûnetimi koruyacağım. Daha fazla değil." Kapıyı kapatmadan çıktı.

Della kanepeye çöktü, yüzü ay ışığındaki kardelenler kadar solgundu.

Ash onun yanına indi. "Bunun için üzgünüm leydim."

"Gideceğim," dedi Della, şalını sıkıca üzerine çekerek. "Londra'yı terk edeceğim, İngiltere'yi terk edeceğim." Sanki gözyaşlarını yeni tutmuş gibi nefesi kesildi. "Ben de üzgünüm Ash. Seni rahatsız etmemeliydim."

Ona hafifçe omuz attı. "saldırdık. Oldukça olağanüstü." Onu arzuladığını biliyordu ama kendine izin vermemiştir.

Bu arzuya karşılık vermenin nasıl bir his olduğunu düşünmek için.

Della onun koluna vurdu. "Bu ciddi bir durum. Ellerimi senden uzak tutamayacağımı bilmeliydim."

"Hata benim, Della. Asi arzularım yüzünden senin itibarının zedelenmesine izin vermeyeceğim." Bu arzu hâlâ içinde uğulduyordu ama Della'nın teklifi de öyle. Bir deneme evliliği, gerekirse daha uzak bir ortaklığa dönüşebilecek bir evlilik.

Şartlar hanımefendiye adil geliyordu - Della'nın da belirttiği gibi, pek çok romantik birliktelik beş yıl sonra aynı duruma düşüyordu - ama böyle bir evlilik de... yetersiz geliyordu.

Ash'e göre dürüst değildi, çünkü onu hayal kırıklığına uğratacağından emindi - ya da neredeyse emindi.

"Ne yapmamızı istersiniz?" Della masadan gece eldivenlerini toplamak için ayağa kalkarak sordu.

"Ne yapmamızı isterdin?" Ash ayağa kalkarak karşı çıktı. "Eğer evlenirsek, bana mahkûm olursun. Eğer evlenmezsek, mahvolursun. Her iki seçeneği de tavsiye edemem ama evlenirsek sana elimden gelen en iyi koca olmaya çalışacağım." Bu söz onu çok korkutmuştu ama en azından elinden gelenin en iyisini yapmayı hak ediyordu.

Della eldivenlerini çıkardı ve kollarını düzeltti. Bu tuhaf durumda bile bu kendinden emin küçük hareket Ash'i erotik şekilde etkiledi. En azından bir konuda, evliliklerinin çok sağlam temeller üzerine oturmasını sağlayabilirdi.

"Bu işi bana bırakıyorsun," dedi Della, "ve şu anda doğru dürüst düşünemeyecek kadar üzgünüm. Flütçülere ve sopranolara katlanalım ve Leydi Caldicott'un bize verdiği haftayı değerlendirelim. Sizin seçimleriniz benimkilerden daha iyi değil, bunu biliyorsunuz değil mi?"

Bu şifreli söz üzerine salondan çıktı ve Ash'i onu takip etmesi için odadan çıkardı.

Sönmekte olan konuşma yeniden canlandı. Elbette kimse Della'ya doğrudan bir şey söylemedi ama Della, yanında George olduğu halde dizginli yolda ilerlerken diğer atlıların davranışları çok şey anlatıyordu.

"Biliyorlar," dedi kısırağı kulaklarını George'un iğdişine dikerken. "Leydi Caldicott bize bir gün bile vermedi."

Della dün geceki müzikalden döndüğünde George aile salonunda kitap okuyordu. Della'nın yüz ifadesinden gecenin iyi geçmediğini anlamış ve Della da ona genel durumu özetlemişti.

George'un iğdiş edilmiş atı eşiğe yaklaştı. "Hanımefendi muhtemelen size on dakika vermedi ya da Bayan Penelope Hammond vermedi. Haddini aşan bir kadın, ancak iki hafta sonra dönüp tekrar haddini aşarsa, diller dolaşmaya başlar, Della."

Dillerin dolaşması beklenen bir şeydi. Della'yı daha çok rahatsız eden şey, samimi tanıdıkları olduğunu düşündüğü adamların ona sanki yerel avları için ölüm listesine alınmış gibi bakmalarıydı. Bir gecede sadece *kirli bir mal* değil, peşine düşülecek ve kullanılacak bir yaratık haline gelmişti.

Sabahki saldırısı öğretici olmuştu.

"Leydi Della." Sycamore Dorning kanlı bir doru atın üzerinde oturuyordu. Cam Dorning, eğik güneş ışıkları altında, zevkli bir şekilde abartısız kravat iğnesinden pırıl pırıl sahra botlarına kadar erkeksi bir çekiciliğin resmiydi. Şapkasını ona doğru eğdi, sonra başıyla

George. "Yağmurun dinmesi ve güne dörtnala koşarak başlayabilmemiz her zaman bir zevktir, değil mi?"

Della'nın kısırağıyla aynı hizaya gelmek için atını çevirdi.

"Dorning, selamlar. Kulüp nasıl gidiyor?" George sordu.

"Muhteşem. Evlilik mutluluğu nasıl gidiyor?"

"Hayal edebileceğinden çok daha görkemli, genç Sycamore." George, Cam'den tam beş yaş büyük olmasına rağmen kaşlarını salladı. "Della'ya patikadan aşağıya kadar eşlik etmenizi rica edebilir miyim? Pickering ikizlerini görüyorum, sandalyenin bacağından konuşurlar ama onlar iyi dostlar ve kasabaya gelmişken onları tanımalıyım."

Yani Della'yı keseceklerdi ama George'u tek başına kesmek için bir sebepleri yoktu.

"Leydi Della'ya memnuniyetle eşlik ederim," diye yanıtladı Sycamore, "eğer bir itirazı yoksa?"

"de değil," dedi Della. "Evde görüşürüz, George."

George tırıslla uzaklaştı, iğdiş edilmiş atı Della'nın kısırağına kuyruk sallıyordu.

"Ben de kendime soruyorum," dedi Sycamore, "neden güzel ve bekâr bir kadın bana gece geç saatlerde not gönderip onunla erken saatte buluşmamı istiyor? Ama sonra, cazibem bol, yakışıklılığım Bond Street'i kıskandırıyor ve bayanlar arasında tutkulu biri olarak efsanevi yeteneklerim-"

"Braggart," diye araya girdi Della, "emsalsizdir. Ash bir şey söylemedi mi?"

"Ash asla bir şey söylemez," diye karşılık verdi Sycamore. "O kendi kendine yeterliliğin ruhu, sağduyunun desen kartıdır. Sonra da Jackson'a gidip neredeyse kendini öldürtüyor, çünkü bir müşterinin krupiyeyi küçümsemesine öfkeleniyor."

Sycamore'un bakış açısı ilginç olsa da Della, "Bu yüzden boks yapmıyor," dedi. "Ash bu konuda hiçbir şey söylemedi."

musicale?"

"Tek kelime etmedi. Dün gece kulüpteki dedikodulara göre Ash'in kıyafetlerini yırtıyormuşsun ve o da buna itiraz etmiyormuş. Ash dedikoduları ne doğruladı ne de yalanladı, bunun yerine her zamanki hoş ve lanet olası kendine hakim havasıyla kulüpteki olağan akşamüstü görevlerine devam etti."

Della ise bütün gece dönüp durmuştu. "Dedikodular yanlış değil."

"Ben de öyle olmasını umuyordum." Sycamore yanından geçen, sağlam bir koçanın üzerine tünemiş bir başhemşireye şapkasını eğdi. Kadın Della'ya hiçbir şekilde onay vermedi.

"Beni mahvolmuş görmek mi istiyorsun?" Della sordu.

"Hayır, aşkım. Seni ve kardeşimi mutlu görmek istiyorum. Birbiriniz için çıldırıyorsunuz ve Ash'i ateşli ilerlemelerde bulunmaya teşvik edebilmeniz de birbiriniz *yaratıldığınızı* gösteriyor."

"Ash'i evliliğe zorlamak istemiyorum," dedi Della, "ama onu reddedersem, bunun mavi şeytanları yüzünden olduğunu düşünecek, onun iyiliğini ön planda tutmaya çalıştığım için değil."

"Demek birbirinize ortak mutluluğu deneyemeyecek kadar değer veriyorsunuz? Beni böyle geri kalmış bir bağlılıktan kurtarın."

Sycamore'un haklı olduğu bir nokta vardı. "Ash'in mavi şeytanları ne kadar kötü?"

"Neden bilmek istiyorsun?"

"Böylece ona daha iyi bir eş olabilirim. Beni en kötüsünden korumaya çalışacaktır ve bu anlamsız bir şövalyeliktir."

Sycamore onun için bir dal uzattı. "Dürüst olmak gerekirse leydim, Ash'in kötü büyüleri berbattır. Onlara verdiğimiz isimler - mulligrubs, blue devils, low spirits, doldrums, dismals - gerçekte karşılaştırıldığında neredeyse tuhaftır. Ash bir insana dönüşüyor; kibar, kibar olduğu kadar da kibar bir adamın antitezi.

üzerinde ve Dans Zemin. O olur a yaratık .
karanlık ve yas tutuyorum, ama ne için olduğunu
söyleyemem."

"Kendine mi saklıyor?"

"Her seferinde günlerce odasında kalıyor. Casriel kapının
kilitlenmemesi konusunda onu ikna etti ama Ash'in talep ettiği taviz,
Ash'in izni olmadan kimsenin o kapıyı açmamasıydı. Üç gün boyunca
yemek yemeyecek, bir hafta boyunca tıraş olmayacaktır. Doktorları
reddediyor, ama ona karşı dürüst olmak gerekirse, önerdikleri tüm
çareleri boşuna denedi. Gerçekten acı çekiyor."

Sycamore'un her zamanki şakacılığından uzak bu anlatım Della'nın
yüreğini sızlattı. "Hangi çareleri denedi?"

"Hangi çareleri denemedi ki? Yumuşak bir diyet, morfin, soğuk
daldırmalar, sığır çayı diyeti, sık kanamalar, inversiyon-"

"İnversiyon mu?"

"Topuklarından baş aşağı asılmak. Oruç tutmak, ölçülü olmak,
kadınlardan uzak durmak -ki bu beni yaşamak için her türlü
nedenimden ayırırdı- güçlü içkilerden uzak durmak, patentli ilaçlar,
vaazlar ya da İncil ayetleri ezberlemek, sessizlik... Hepsini denedi ama
hiçbiri işe yaramadı. Eğer onunla evlenirsen, Della, periyodik olarak
oldukça keyifsiz bir adamla evlenmiş olacaksın."

"Bu ne kadar ?"

"Bazen aylar. Aksi takdirde haftalar. Kışlar en kötüsü ama Ash yılın
herhangi bir zamanında zor bir döneme girebilir. Arada bir,
durgunluğa sürüklendiğini düşünürüm ama kendini toparlar. Diğer
zamanlarda ise, kardeşimi kahvaltıda her haliyle görüyorum, ama
aynı öğleden sonra odasına çekiliyor ve onu bir hafta boyunca
görmüyorum."

Della kısırağını eşikte durdurdu ve dizginleri gevşek bıraktı. "O
zaman bu hastalık hem bir ızdırap hem de öngörülemmez. Ne kadar
zamandır var?"

Sycamore'un iğdiş edilmiş atı da durdu. "Bu soruları Ash'e sizin sormanız gerekir leydim."

"Peki onlara dürüstçe cevap verir miydi?"

"Senin için, eğer onu doğru ruh halinde yakalarsan, eğer henüz yapmadıysa, ruhunu açığa . Açık sözlü olabilir miyim?"

Sycamore'un bunu sorması endişe vericiydi. "Tabii ki."

"Doktorlar genellikle evliliğin ve üremenin melankolikler için faydalı olduğunu savunurlar."

"Öyle mi?"

"Bu sırayla, ben devam ederken - . Her halükarda, doğru eşin Ash'in durumunu biraz olsun rahatlatılabileceğine inanmak için tıp bilimine dayanan nedenler var."

Della kesinlikle umuyordu. "Ama?"

"Ama evlilikte başarısız olmak Ash'in ruhunu mahveder," dedi Sycamore nazikçe. "Onu seven insanları hayal kırıklığına uğratmak, üzüntünün kendisi kadar içini kemirir. Ash'le evlenirsen hem kendin hem de onun için büyük bir risk almış olursun."

Della, Sycamore Dorning'in her şeyi kastettiği kadar nazik olan bu tavsiyeyi düşündü. "Peki Ash'i dertlerime bulaştıran ben, ondan uzaklaşırsam bunun riski nedir?"

"Onunla suçluluk duygusuyla evlenme, Della."

Dizginlerini topladı. "Suçluluk duygusuyla benimle evlenmemeye kararlıydı."

Sycamore atını öne doğru itti. "Ve insanlar aşklarımın neden bu kadar bol ve yüzeysel olduğunu merak ediyor. Ash'le samimi bir tartışma yap, samimi, özel bir tartışma. Onunla neden evlendiğini söyle ve acıma duygusunu bu işin dışında tut. O senin ne ister ne de hak eder."

Della da onunkini istemedi. Ne bobin ama. "Beni eve bırakacak mısın?" diye sordu.

"Elbette ve eğer tahminimde yanılmıyorsam, öğleden sonra Ash'ten bir telefon bekleyebilirsiniz. Onu dizlerinin üzerine çöktür, Della. Biraz yalvarmak bir erkeğin kibrine iyi gelir."

"Sanki bir kadından bir şey dilenmeyi biliyormuşsun gibi."

YEDİNCİ BÖLÜM

Haddonfield ailesinin salonunda Della'nın kendisine katılmasını beklerken Ash'in keyfi anlaşılmaz bir şekilde yerindeydi.

"Bay Dorning." Della solgun ve sakın görünüyordu, ayrıca mavi akşamüstü elbisesi ve krem rengi ipek şalıyla oldukça çekiciydi. "Çay için zili çalayım mı?"

"Bahçede bir tur atmama izin verirsiniz diye umuyordum," dedi. "Gün ılık ve sürdüğü müddetçe bu güzel havanın tadını çıkarmalıyız." Ve ayrıca iyi niyetli, işgüzar kardeşlerin duyma mesafesinden uzak durmalıyız.

"İkinci bir şal getireyim," dedi. "Biraz temiz havaya ihtiyacım var."

Ash onun ruh halini okuyamıyordu ama onu kabul etmişti, bu da kardeşlerinin onu çağırmayı planlamadığını ve onun da aile koltuğuna kaçmayı planlamadığını gösteriyordu.

" etme," dedi. "Öğleden sonra boşum." Gülümsemesi biraz muzip bir hal aldı. "Benimki de öyle."

Bir süre sonra, krem rengi ipeğin üzerinde tığ işi bir şalla geri döndü. "Bu sabah parkta Sycamore ile yollarımız kesişti."

"Bundan bahsetmişti. Acaba egzersiz yapmak için mi yoksa flört etmek için mi bu kadar düzenli egzersiz yapıyor?"

"Muhtemelen ikisi de. Ayrıca dedikodu yapmak için."

Della Ash'i bir çift Fransız kapısından geçirip duvarlarla çevrili arka bahçeye götürdü. Yürüyüş yollarının çoğunu yapraklar kaplamıştı, ancak birkaç kasımpatı hâlâ renklerini gösteriyordu ve hercai menekşe saksıları terasa neşe katıyordu.

"Bu taraftan," dedi. "Kış bahçesinin çoğunlukla özel olan bir terası var ve sizi bir süreliğine yalnız bırakmak istiyorum."

Bu çok umut vericiydi. "Sesin pek yıkılmış gibi gelmiyor, Della Haddonfield, ama sana söylemeliyim ki, dün gece kulüp konuşmalarla doluydu. Leydi Caldicott bir dakikasını bile boşa harcamadı."

"Bu sabah parkta hem doğrudan hem de kötü bakışlarla karşılaştım," dedi Della. "Kendimi gerçekten solgunluğun ötesine taşıdım."

"Kendini oraya sen koymadın." Ash bu konuda çok kararlıydı. Gecenin çoğunu düşünerek geçirmiş ve şafakta uzun bir yürüyüşe çıkmıştı. Onur, Della'ya evlenme teklif etmesini gerektiriyordu ve saf bencillik kabul etmesi için dua ediyordu. Della ona neredeyse evlenme teklif etmişti -umuyordu- ama Ash'in neredeyse teklif ettiği şey, Leydi Caldicott'un işgüzarlığının ardından Della'nın yaptığı samimi tartışmadan çok daha fazlası olabilirdi.

Ash iyi niyetle de olsa aylardır Della'dan uzak duruyordu. Dün gece onu kapalı bir kapının ardında öpmüştü, bu davranışın içerdiği risklerin tamamen . Bu riskleri almış olması ona Della'ya bir *bahane* sunmak istediğini düşündürmüştü ki bu da ona... Şey, bunun ne anlama geldiğinden emin değildi.

"Cesur olmaya kararlısın," dedi Della onunla kollarını . "Ben dürüst olmaya kararlıyım. Sycamore'dan benimle parkta buluşmasını istedim çünkü senin melankolini tarif etmesini istedim."

Bu da cesaret vericiydi. " etti mi?"

"Gerçekten söyleyecek fazla bir şeyi yoktu. Kabul görmüş bazı çareleri denediniz ama başarısız . Hastalığınız sizi

ve kışın daha kötü olsa da, asla tamamen güvende değilsiniz."

Yazın muhtemelen gölgeli olan ama şimdi ölü yapraklarla kaplı bir patikadan aşağı indiler. "Tarifiniz çok yavan, sanki haftalarca süren mantıksız bir umutsuzluk yerine megrimlerden muzdaripmişim gibi."

"Bence senin melankolini fazla abartıyoruz, Ash Dorning. Evlilik meselesi özellikle iyi ya da kötü şartlara göre düzenlenmiştir ve her çiftin zorluklarla başa çıkmasını önerir. Belki kadın çocuğunu doğuramıyor, belki koca aşırı içki içmeye meyilli. Belki de kadın tüketim hastası olur ya da adam görme yetisini kaybeder. Bizler zayıf yaratıklarız."

"Mantiğinizle tartışmak, benim özel zayıflığımın ölümlü insanın başına gelebilecek en kötü şey olduğunu iddia etmek istiyorum ama bu küstahlık olur. Sen zayıf mısın, Della?"

Ufak tefek boyuna rağmen Della ona sağlıklı parlayan bir resim gibi görünüyordu. Della hayatı rüzgâra yakın giden bir yelkenli gibi kesip atıyordu. Fırtınayı kendi amaçları için kullanıyordu ve dalgalar ona engel teşkil etmiyordu.

"Çelimsizim," dedi, "ama sana da çok aşığım, Ash Dorning."

Bu *çok* cesaret vericiydi. "Neden ben, Della? Çok zengin değilim, tamamen sağlam da değilim. Şu anki skandal sona erdiğinde, hala bir kontun kızı olacaksın, güzel ve harika bir şekilde iyi bağlantıların olacak. Küçük bir oğulla yetinmektense daha iyisini yapabilirsin."

Della'yla açık gerçekleri konuşmaya başlayan Ash'in bu yolda devam etmek istemesi onu çok şaşırtmıştı.

Kış bahçesine açılan yan kapıyı açmak için onun kolunu bıraktı. "İçeride," dedi elini uzatarak. "Birbirimize söyleyecek daha çok şeyimiz var."

İçerideki hava ılıktı ve soğuk hava yaklaştığı için mekân yapraklı bir çardak niteliği taşıyordu. Tüm yumuşak bitkiler cam duvarlar boyunca dizilmişti ve limon ve portakal ağaçları yeşil bir gölgelik oluştuyordu.

Kapıyı kapattı ve kilidi bir kez çevirdi. "Kafamda listeler yaptım," dedi Ash'i dolambaçlı çakıl taşlı bir yoldan geçirirken, "neden uyacağımızı, neden uymayacağımızı. Liste yapmakta üstüme yoktur. Uygun mevkilerdeyiz, birlikte harika dans ediyoruz, ailelerimiz zaten birbirine bağlı ve eşit rütbede. Kardeşlerimiz samimi bir şekilde anlaşıyor ve aile koltuklarımız o kadar da uzak değil."

Kış bahçesini ana Haddonfield konutuna bağlayan kapının önünde durakladı. "Listelerim uzundu ama yine de evliliğin bizim için doğru yol olduğuna beni ikna etmediler." Bu kilide de bir bükülme verdi. "Bahçıvanlar yarım gün çalışıyor. Rahatsız edilmeyeceğiz."

Nişanlı bir çiftin biraz mahremiyetine izin verildi ama Ash ve Della tam olarak nişanlı değillerdi.

"Neden benimle evlenmeyi düşündüğünü söylemedin, Della, birkaç kabuğu ve terbiyesi olan yaşlı bir genç oğlanla evlenmek yerine."

Onu elinden tuttu ve başka bir patikaya doğru çekti. "Çok naziksin," dedi. "Benden uzak durmaya çalıştığında bile, bunu yaptın çünkü beni geleceği olmadığına inandığın bir çekimden kurtarmaya çalışıyordun. Jonathan'ın beni kabul etmekteki isteksizliği yüzünden umutsuzluğa kapıldığımda, sen naziktin. Öpücüklerin bile nazikti."

"Nazik mi?" Ash, Della'ya karşı -çoğunlukla- bir centilmen gibi davranmıştı ama nazik öpücükler önceki gece birbirlerine verdikleri öpücüklerle uyuşmuyordu. "İyi bir adam olduğum için mi benimle evleneceksin?"

"Çok iyi bir adamsın," dedi, "aynı zamanda naziksin ve bu benim için Mayfair'deki tüm kasıla kasıla tavus kuşu gösterilerinden ya da esprili şakalaşmalardan daha çekici. Sycamore muhtemelen kendi kendine Coventry'yi cesur bir iş zekâsı ve finansal cambazlıkla aldığını söylüyor. Keskin muhakemesi ve üstün kurnazlığı Jonathan'ın fikrini almış ve onun ihtişamını görülmemiş bir parlaklığa kavuşturmuştur."

Ash, "Bu Cam'in olayların mütevazı versiyonu olabilir," dedi. "Normal versiyonda Londranın tüm ekonomisini kurtarmak, Fransızları yenmek ve meleklerle arplarını nasıl kullanacaklarını öğretmek var."

"Kesinlikle, ama gerçek şu ki, siz onu hayalperest uçuşlarından vazgeçirmeseydiniz, defterlerle ilgilenmeseydiniz, Sycamore ısırgan bir ruh halindeyken personelin topluca istifa etmesini engellemeseydiniz, kulüp bir hafta içinde kapılarını kapatırdı."

Ash'i kış bahçesinin bir tür okuma köşesi ya da saklanma yeri olarak düzenlenmiş köşesine götürmüştü. Uzanmış bir Haddonfield erkeğinin sığabileceği uzunlukta, iyi minderli bir kanepa, üç adet geniş çorabın önünde duruyordu. Yastıklar kanepenin köşelerini süslüyordu ve bir çift yorgan sırtın üzerine katlanmıştı. Cam duvarlar puslu ışığı içeri alırken, duvarlar boyunca uzanan bitkiler mahremiyeti sağlıyordu.

"Coventry'nin benimle evlenme nedenlerinizle ne ilgisi var?" Ash sordu. "Ve biz neden buradayız?"

"O konuya geleceğim," dedi Della, ortasına yerleşerek, "ama benim bu konuyu açmamın amacı, küçük kardeşinin kasıla kasıla sessizce izin vermen, büyük bir girişimci, böylesine keskin bir genç iş yeteneği - ve böyle görülmeye umutsuzca ihtiyacı var - sen ise onun trapezini bu kadar başarılı bir şekilde işgal etmesini sağlayan kabul edilmemiş bir ağsın."

"Çok *naziksin* Ash Dorning," diye devam etti. "Sycamore bunu seviyor lanet olası kulüp, ama kurdelelerde senin elin olmadan bunu bir karmaşa haline getirirdi. Taşrada günlerini boşa harcayabilirsin ama

Ailenin geri kalanı onun horoz taklidini başka bir yerde yapmasını isterken, sen Sycamore için elinden geleni yapıyorsun."

Yastığı okşadığında Ash onun yanındaki yerini aldı. "Tanım ne kadar uygun olursa olsun, Cam'in yüzüne karşı ona horoz dememelisin. Tüm küstahlığına rağmen yufka yüreklidir."

"İşte ben de tam olarak bunu kastediyorum. Kardeşinizi kolayca iğrenç bir mantar olarak niteleyebilirdiniz ama yine de onu savunuyorsunuz. Bu bilge ve nazik bir adamın davranışıdır."

Ash tartışmanın ipin ucunu kaçırıyordu. Della onu bahçıvanların yarım gününde iki kilitli kapının ardındaki تنها bir yere getirmişti.

"Della, burada ne işimiz var?"

"Listelerimi yaptım ama evlenmemiz için gereken sebepler derli toplu bir tanımlamaya uygun değildi." Ayağa kalktı, sonra Ash'in kucağına yerleşti. "Seninle ilişkiye girerek uyumluluğumuz konusunda seni ikna etmeyi düşündüm."

"BU BİZİM SUÇUMUZ," dedi George, biraz önce Della'nın Ash Dorning'i patikadan aşağı indirdiği arka bahçeye bakarak.

Gerçek anlamda ve belki de mecazi anlamda.

Nick, zarif kakmalı, son derece narin bir Fransız parçası olan masasının arkasında duruyordu. "Della'nın daha az çekici Dorning'lerden birine ilgi duyması nasıl bizim suçumuz olabilir? Ona her sezon eşlik ettik, dük varislerinden Amerikalı kaşiflere kadar herkesle tanıştırdık. Herkese karşı nazik davrandı ama hiçbirine aşık olmadı. Sonra o ortaya çıktı."

George, Nicholas'ı o kadar da iyi tanıımıyordu. Nick en büyük meşru kardeşti; George ise "fazladan yedek" idi. Anneleri farklıydı. Konumları farklıydı ve kat ettikleri yollar da çok farklıydı. Nick skandal sayılabilecek kadar küçük yaşlardan beri türünün dışına ilgi duyduğunu biliyordu. George hiçbir zaman her iki yönde de özel bir tercihin netliğine sahip olmamıştı.

Nick, Bellefonte Kontluğu'nun varisiydi ve hayatının her döneminde bu gerçeklikten etkilenmişti. George çok geniş bir ailede doğum sırasına göre çok aşağılarda yer alıyordu, kayıtsız bir bilgindi ve biraz da umursamaz ilişkilere düşküncü.

Ama Della ikisini de eşit derecede kızdırıyordu. Belki de onun yerine bir kocayı kızdırmanın zamanı gelmişti.

"Della'dan asla bizim Dönüşen'imiz olarak bahsetmemeliydik," dedi George. "Hepimizden daha koyu renk saçları var ve kız kardeşleri kadar uzun değil. Yine de türünün son derece normal bir temsilcisi."

Nick ayağa kalktı ve pencere kenarında uzanmış olan kediye kucağına aldı. "Çocukların takma adları vardır ve anlaşılan o ki o bir Dönüşen."

"Lakabınız *Vikont Reston*'du. Tam olarak aynı şey değil, Nicholas."

Inigo adında iri, turuncu bir erkek kedi, Nick onun boynunu kaşırken mırlamaya başladı. "Nereye varmaya çalışıyorsun?"

"Ailenin şekil değiştireni olarak adlandırıldığınızı ve sonra aslında meşru bir piç olduğunuzu öğrendiğinizi hayal edebiliyor musunuz? Della'nın o aşk mektuplarını ne zaman bulduğunu bilmiyoruz ama sırrını ondan önce bildiğimizi anlamış olmalı. Sonra Mayfair'deki tüm dul ve bakire teyzeler onu Haddonfield'in şekil değiştireni olarak anmaya başladı."

Nick kediye göğsünden uzak tuttu. "Bu lanet canavar kış yaklaşırken t  y d  k  yor. Bunu bilerek yapıyor."

Kış bah  esinin duvarlarını kaplayan yoğuşma, i erideki  iftin mahremiyetini sağlıyordu. Kimse Della ve arkadaşını orada aramayı d  ş  mezdi,  zellikle de bah  ivanların yarım g  n  nde. Della her zamanki gibi ayrıntılar ve olasılıklar  zerinde d  ş  m  ş ve kendi hedeflerine giden yolu kendi elleriyle  rm  şt  .

Ailenin reisi Nick ise kedi t  ylerinden şik  yet  ydi. "Ash Dorning'in genellikle her g  n kasabadan ayrıldığının farkında mısınız?

Kış mı?" George sordu.

"  yleyim. Susannah, Dorning'in melankolik olduğunu doğruladı."

Kedi esnedi ve Nick'in  enesine vurdu.

"Bu seni endişelendirmiyor mu?" George sordu. "Della g  venilmez miza lı bir adamla birlikte oluyor."

"Elbette beni endişelendiriyor, ama  niversiteye her delikanlı, Kraliyet Donanması'ndaki her asteğmen melankoliden mustariptir. şairler bunu bir onur nişanı gibi takar, evlenmemiş kadınlar ise modaya uygun bir aksesuar olarak kullanır. Della'ya Dorning'in talip olmasına itiraz etmeyeceğimi s  yledim. Mevcut durum g  z  n  ne alındığında..."

"O ve Dorning'in d  n geceki m  zikalde oynaşırken yakalandıklarını biliyor musun?"

"Leah bir grup tavukla  ğle yemeği yedi ve dedikodulardan haberdar oldu.  z kardeşimin, kız kardeşimizi etkileyen haberleri benimle paylaşmayı uygun g  rmemesi beni hayal kırıklığına uğratıyor."

Nicholas bir otorite fig  r   olarak tam bir başarısızlıktı. Azarlama girişimleri hi bir zaman homurdanmadan daha korkutucu bir şey olarak ortaya  ıkmadı.

"Leah benden  nce davrandı," dedi George. "Melankoli beni endişelendiriyor, Nick. Bu  yle taklit edilebilecek bir şey değil.

"En sevdiğim sabah gibi çıkardım."

Nick pencereden uzaklaştı ve kediye kanepeye koydu. "Sen böyle bir hastalıktan ne anlarsın ki? Sen benim her zaman neşeli, cesur Squire Jollychops'umsun. Çocuklar kilise avlusuna üşüşür, ötücü kuşlar omuzlarına konar."

"Kıskanç mı?"

Nick onu kolundan kelepçeledi. "Sen de Kont olmayı dene. Lordlar , Britanya'nın ganimetlerini nasıl bölüşeceklerini tartışan bir sürü yaşlı adamdan . Eğer Fransızlar kendi yaldızlı parazitlerini atmamış olsalardı, unvanlı meslektaşlarım kırk günlük hizmeti ve serfliği yeniden kurarlardı."

"Onlar köylünün ekmeğini küçümserken. Politikayı başka bir gün tartışabiliriz. Şu anda endişelendiğim Dorning."

Nick kanepeye oturdu ve kedi onun kucağına yürüdü. "Ben de öyle. İyi birine benziyor ve Dorning'ler de iyi insanlar ama... neden o? Della neden ona sahip olması gerektiğine karar verdi?"

Çift yine de kış bahçesinde oyalandı. George onlara botanik maceralarında mutluluklar diledi ve kanepede Nick'e katıldı.

"Della sadece ona sahip olması gerektiğine karar vermekle kalmadı, ona tek kelime etmeden Kasaba'yı terk ettiğinde de seçiminden vazgeçmedi. Mektuplarına cevap vermeyi reddettiğinde bile onun değerine inanmaya devam etti. Chastain ile yaşadığı fiyaskonun ardından bir şampiyona ihtiyaç duyduğunda Dorning'e başvurdu."

"Ya da o kadına. Bana söylemediğin şey ne George?" Kedi Nick'in kalçalarının üzerinde marmelattan bir virgül gibi kıvrıldı. "Bunlar benim en sevdiğim pantolonlarım, seni sefil vebalı."

"Bana Bey diyorsunuz," dedi George, "ama ben her zaman böyle mutlu bir adam değildim."

"Çok sinirlisin," dedi Nick. "Küçükken bile hep öfkeli bir . Büyüklerinin peşinden gelir, yumruklarını salladın."

ve biz de sana gülerdik. Sonra da keşke gülmeseydik dedirtirdin."

George ilk darbeyi saymayı ve sonra da deli gibi kaçmayı öğrenmişti. "Her üniversite öğrencisinin melankolik olduğunu söylemiştin. Ben de bir istisna değildim."

"Sen de alim değildin," dedi Nick, "ama George Haddonfield'i herkes severdi. Oxford'dan mükemmel Latince yerine geniş bir arkadaş çevresiyle ayrılmak herhalde daha büyük bir başarıdır."

"Nick, perişan haldeydim. Herkes meyhane hizmetçilerini dolandırıyor, neşeli dulların pansiyonlarında kalıyor ve öğretmenlerin kızlarıyla not alışverişi yapıyordu. Ben sınıf arkadaşlarımı arzuluyordum." Ve taverna hizmetçilerinin, neşeli dulların ve öğretmenlerin kızlarının peşinden.

"Bu eski tarihi yayınlamak zorunda mıyız?" Nick nazikçe sordu.

"Kim ya da ne olduğumu bilmiyordum, kendime hiçbir anlam ifade etmiyordum ve bu sorunu kimseyle tartışamıyordum." En azından iri yarı, çalımlı kardeşleriyle.

Nick ona kediye uzattı. "Ve sen Haddonfield, onu pantolonunun içinde bile tutamazsın. Bunun Della ve Ash Dorning ile ne ilgisi var?"

George kırmızı hayvanın pantolonuna dokunmasına izin vermedi, onun yerine kediye halının üzerine koydu. "Melankoli şiddetli olduğunda, hayat risk altındadır."

Nick ayağa kalkıp pencereye gitti, kedi de onun ardından kasıla kasıla yürüyordu. "Sence Della, Dorning'le evlenirse yakında dul mu kalacak?"

"Bu mümkün. Çok mümkün, eğer Dorning'in hastalığı kronikse." George'un ruh hali bozukluklarıyla ilgili tıp literatürünü okuma fırsatı olmuştu.

"Ne kadar kötüydü, George?" Kedi çizmelerini okşarken Nick sordu.

"Bu eski tarihi yayınlamak zorunda mıyız?"

Nick ona bir bakış fırlattı. "Durumunu tartışabileceğin kimse yoktu ve seni davet ettiğimde bunu tartışmayı reddediyorsun?"

George mutlu, harika bir evliliği vardı. Şimdiki Bayan Haddonfield kocasının geçmişini biliyor, tercihlerinin genişliğini biliyor, bunları kabul ediyor ve sonuç olarak onun sonsuz bağlılığına -ve sadakatine- sahip oluyordu. Ama bu mutlu duruma ulaşmak uzun ve çileli bir yol olmuştu.

"Kendimi öldürebilirdim," dedi George. "Sahip olduğum az şeyi elden çıkarmak için düzenlemeler yapmıştım. Silahım vardı ve günlerimi Belle Maison'daki değirmen göletinin yanında sonlandırmayı planlamıştım. Bu şekilde ailemden biri yerine bir kiracı tarafından bulunacaktım ve annemin halılarını hayatımın kanıyla kirletmeyecektim. Kendimi kalbimden vurmayı planlamıştım, böylece kimse kafatasımı görüntülemek için yama yapmakla uğraşmak zorunda kalmayacaktı."

Nick ona sanki saçları yılan gibi uzamış gibi bakıyordu. "Sen... Sen kendini öldürmeyi mi *planladın*?"

"Toplum benim gibi adamların cellat eliyle ölmeyi hak ettiğini düşünüyordu, Nicholas, ben bir ipin ucunda seğirtirken alay eden bir kalabalık tarafından kuşatılmıştım. Kendi ailem gitmemi ya da farklı biri olmamı istiyordu. Bir kadının beni koca olarak isteyeceğini hayal bile edemezdim, geçmişimle ve erkeklerle değil... Samimiyet idamlık bir suç olduğunda, tüm iş büyük bir çaresizlik ve risk içerir."

"Planladın... Kendi kıymayı mı *planladın*?" Nick'in sesi Gözyaşlarına yakın.

"Della beni bir veda notu hazırlarken buldu." Aslında silahını temizliyordu. Not kurutma kağıdının üzerinde kuruyordu. "Tekrar düşünmem için bana yalvardı. Her zaman en azından bir başka

Haddonfield neşeli Viking kalıbına uymuyordu. Onu terk edersem, sevgi dolu yabancılar arasında yalnız kalacaktı. Şüphesiz o zamana kadar gayrimeşru olduğunu zaten biliyordu."

Bundan fazlasını George söyleyemezdi. Della onun sırlarını saklamıştı, o da onunkileri saklayacaktı.

"Özür dilerim," dedi Nick. "Çok ama çok üzgünüm ve Della'nın seninle konuşup aklını başına getirmesine de bir o kadar içtenlikle sevindim."

"Beni haftalarca gözünün önünden ayırmadı." Ve hiç kimse, ne Nick, ne Nita -ailenin şifacısı- ne acımasız Kirsten ne de dikkatli Beckman, Della'nın uyanıklığını fark etmemişti.

Ya da George için ne anlama geldiğini biliyordu.

"Bizi gerçekten sevgi dolu yabancılar olarak mı görüyor?" Nick özellikle anlayışlı bir soru sordu.

"O ailesiyle kahvaltı yapmadan önce sen devlet okuluna gitmiştin Nick. Ethan daha da erken gitmişti. Beckman senden hemen sonra ayrıldı. Ablalar Della'yı bir tür maskot olarak görüyorlardı. Eğer Della kendi ailesi tarafından farklı görülen bir adamdan etkileniyorsa, onun seçimini anlayabilirim."

Nick kediye tekrar eline aldı. "Della ve Dorning'in benzer ruhlar olduğunu mu söylüyorsun?"

"gibi bir şey."

"Yabancıları sevmek... Lanet olsun, lanet olsun." Kediye göğsüne yasladı, şüphesiz paltosuna kedi tüyleri bulaşmıştı. "Kış bahçesinden çıkmadılar."

"Eğer Dorning'de zerre kadar centilmenlik varsa, en az bir saat daha bunu yapamazlar."

Nick pencerenin yanında durup kediye severken daha fazla küfür mırıldandı.

DELLA, ağzının tadına bakmadan önce Ash'e açıklamasına cevap verme şansı VERMEDİ. Ash'in kalçalarının üzerine çöktü ve onu kuşatmaya hazırlandı.

Ash onu kollarından hafifçe kavradı, sanki onu kucağından kaldırmayı düşünüyordu. "Della, konuşmamız, bu konuyu enine boyuna düşünmemiz gerek."

"Sonra konuşuruz, şimdi seviyoruz." Kafasının içinde tartışmalar ve kuşkular, aynı anda farklı bir etüt çalmaya niyetli bir grup müzisyen kadar gürültülüydü. "Kendimi bir şeylere kaptıracağımı düşüneneğim ama seni öptüğümde..."

Dirseklerini kavradı. "Beni öptüğünde mi?"

Alnını onunkine yasladı. "Ben seni öptüğümde her şey çok güzel, sen beni öptüğünde daha da güzel."

Alnındaki saçları düzeltti ve dudakları tembel ve tatlı bir şekilde dudaklarına, göz kapaklarına, alnına değdi. Kafasının içindeki kakofonik tartışma yavaş yavaş sessizleşti. Karnındaki endişeli çalkantı hafifledi.

Ash'in elini tuttu ve göğsünün üzerine bastırdı. Adamın irkilmemesi, ayağa kalkmaması ve koşarak gitmemesi onu cesaretlendirdi.

Yine de elini Della'nın sırtına götürerek onu kendisine doğru itti. "Della, benimle evleneceğini söylemedin. Sadece bir kez verilebilecek bir şeyi almayacağım."

"Onu alamazsın," dedi Della, yakınlaşarak. "Onu Freddy Throckmorton'a verdim."

"Kim?"

"Kent'teki komşularımızdan birinin kuzeni ya da başkası. Freddy çok gösterişliydi. Ben aptalın tekiydim ve vişne likörü tadından çok daha sertti. Freddy o yaz bana sürekli vişne likörü ikram ediyordu. Freddy üniversiteye geri döndüğünde, gerçekten rahatlamıştım."

"İlk aşkını özlemedin mi?" Ash'in sesi dehşete düşmüştü çok eğlenmiş gibiydi.

"O benim aşkım değildi. Beni bir ayyaş'a dönüştürebilecek, eğitilmiş bir çapkındı. Ucuz atlattım. Beni öpmeye devam eder misin, lütfen?"

Ash yavaş ve yumuşak okşamalarla onun sırtını sıvazladı. "Jackson's'ta Freddy Throckmorton'u benimle birlikte ringe davet edip etmemeye karar veriyorum."

"Yapamazsın. Bir Amerikalıyla evlendi ve ben ortaya çıkmadan önce İngiltere'yi terk etti." *Neden beni öpmüyorsun?* Della normalde bu soruyu doğrudan Ash'e sorardı ama Ash'in ellerinin sırtındaki rahatlatıcı hareketi, Della'nın -her zamanki gibi- boş yere üzüldüğünü gösteriyordu.

"İlki Yunanca öğretmenimin hizmetçisiydi," dedi Ash. "Çok hoş bir kadındı, muhtemelen benden on yaş büyüktü ve Yunancayı pek hatırlamasam da ondan aldığım eğitime dair çok güzel anılarım var."

"Sana tecavüz etmeme izin vermeyeceksin, değil mi?" "Hayal kırıklığına uğramış gibisin."

Della aslında oldukça rahattı, Ash'in kucağına sarılmış, o sırtını ovarken omzunda uyukluyordu.

"Aklımda," dedi Della, "evlenmememiz için asil bir neden var, ama seninle uzlaşabilirsem, beni bir daha terk etmezsin."

Eli durdu, sonra onu okşamaya devam etti. "Kasabadan neden ayrıldığımı o zaman sana açıklayamadığım için özür dilerim Della. Bir gün iyiydim

-İyiden de öte, bir baktım canavar beni avucunun içine almış. Sycamore beni arabaya bindirdi ve arabacıya beni Dornig Hall'a tek parça halinde götürmesi talimatını verdi. Yolculuk hakkında pek bir şey hatırlamıyorum."

"Özre gerek yok. Şimdi senin ırzına geçebilir miyim?"

Elini kızın ensesinde birleştirdi ve onu nazikçe sarstı. "Önce konuşmalıyız."

Della onun yüz ifadesini daha iyi okuyabilmek için doğrulup oturdu. "Ne hakkında?"

Bakışları ciddiydi, boynunu nazikçe kavramıştı. "Şimdilik babalık gibi yakın bir durumdan kaçınmayı tercih ederim."

Della işaret parmağıyla onun dudaklarında gezindi. "Yedi aylık bir ilk çocuk istemiyor musun? Sanırım Chastain'le kaçışım ve seninle kapalı bir kapının ardında bulunmam arasında bir konuşma olacak."

Başını iki yana salladı. "Bunun konuyla hiçbir ilgisi yok. Benim endişem çocuk yetiştirmeye uygun olmamam. Sen bir yetişkinsin ve iş göremez hale gelirim, destek için başkalarına başvurabilirsin. Bir çocuğun bir babası olmalı."

Della onca endişe ve "acaba "lar arasında bu zorluğu öngörememişti. "Çocuk *istemiyor* musun?"

"Ben öyle demedim Della. Güvenilir bir ebeveyn olamayacağımı söyledim. İyi bir baba olmadığım sürece baba olmak istemiyorum. Şu anda bu sözü veremem."

Bir adam çok fazla onura sahip olabilir miydi? "Beyaz bir evlilik yapmayı hiç düşünmemiştim Ash Dorning, ama şartların buysa, onlarla yaşayabilirim."

"Benimle hiçbir yakınlaşma umudu olmadan mı evlenmek istiyorsun?"

Gülümsedi. "Her zaman umut vardır. Yakınlık ve gebe kalmak çok farklı konulardır."

Yüz ifadesi sertleşti. "Eğer evlenirsek, gebe kalmamak için önlemler alacağız. Belki zamanla durumum düzelir, ama bu kadarını umut edebilirim. Benimle evlenir misin, Della? Benim hakkımda bildiklerini bildiğin halde yine de benimle evlenir misin?"

Düşünmek zorunda değildi, ihtimalleri ya da diğer elleri sıralamak zorunda değildi. "Evet, seninle evlenirim. Eğer bu kadar uygun olmaya kararlıysan özel bir izinle de evlenebilirim, hatta kararlı değilsen bile."

Onu öptü, dudaklarını şefkatle neredeyse ciddi bir şekilde bastırdı. "O zaman evleneceğiz ve sana iyi bir koca olmak için elimden geleni yapacağım."

Della'nın rahatlaması muazzamdı, tıpkı ilk uşak onu kilise merdivenlerinde bulup pelerinine sardığında ve kollarında eve taşıdığında hissettiği rahatlama gibi. Ash'in öpücüğüne karşılık verdi, bunda ciddi bir şey yoktu ama önemli bir soru sormak için geri çekildi.

"Ailelerimize ne zaman söyleyeceğiz?"

"Bugün. Burada işimiz bittiğinde." Cevap vermeden önce bir an bile tereddüt etmemişti.

"Şimdi sana tecavüz etmeme izin verecek misin?"

Della beline sarılıyken ayağa kalktı, döndü ve onu minderlerin üzerine sırtüstü yatırdı. "Yeminlerimizi beklemeyeceğiz, Della, tam olarak değil."

O kadar büyük bir özlemle doluydu ki neredeyse onu üzerine çekecekti. "Pek değil" ne demek?"

Ash kalçasına yakın oturmak için çoraplarının yerini değiştirdi. "Sana göstereceğim. Gözlerini kapat ve düşün gecemizi düşün."

ASH kendini üç kuruş için portakal hokkabazlığı yapan sokak çocuklarından biri gibi hissediyordu ama o bir hokkabaz değildi. Vücudu, gördüğü andan itibaren arzuladığı bir kadın olan Della ile yakınlaşmayı heyecanla bekliyordu.

Kalbi, aksi yöndeki tüm mantık ve olasılıklara rağmen aynı kadınla nişanlanmış olduğu düşüncesiyle boğuşuyordu.

Aklı, Coventry'de huzuru sağlayan, defterlere bakan ve personeli yöneten kısmı, evliliğin değişiklik gerektireceği tüm yolları listelemeye başladı. Elindeki birkaç karta dayanarak olasılıkları ve ıskartaları hesaplıyordu. Örneğin o ve Della, Sycamore ile birlikte yaşayamazlardı. Kendi evlerine, kendi çalışanlarına ihtiyaçları olacaktı. Bir dükkânın üst katındaki odalar bir kontun kızı için uygun olmazdı...

Ve şimdi bu sorunlarla uğraşmak onu aşıyordu. Della kanepeye sırt üstü uzanmış, hoşnutsuz ve nefis görünüyordu. Ash'i bu kış bahçesine onunla sevişmeye hazır olarak getirmişti ve Tanrı şahidim olsun ki buradan tamamen tatminsiz ayrılmayacaktı.

Onun cazibesini tatmak için neden kadar çaresiz kaldığını bilmiyordu ve bu, tüm durumla ilgili bir şeylerin daha fazla araştırılması gerektiğine dair içgüdüsel bir hissin parçasıydı. Daha sonra, niyetinin onu evlilik yemini yerine kutsal etmekle tehdit etmiş gibi görmediği bir zamanda.

"Freddy Throckmuddle ile karşılaşmanızdan keyif aldınız mı?" diye sordu.

"Throckmorton. İlk başta değil, ama Freddy'nin ilerlemeleri pratikle gelişti."

"Ya da daha fazla vişne likörü ile." Ash bir öpücük çaldı. "Eğer bu alçakla bir gün karşılaşırısam, özgürce sunulan samimiyeti paylaştığı için değil, sana içki içirdiği için onu döveceğim. Leydim, bana korse giymediğinizi söyleyin."

"Korse giymiyorum. İki kombinezon ve benim..."

Ash dekoltesinin ortasındaki fiyongu çözerken onu izledi. "Ne diyordunuz leydim?"

"Ben de don giymiyorum."

Della bu baştan çıkarma konusunda çok kararlıydı ve Ash de onun hayal kırıklığına uğramaması konusunda çok kararlıydı.

"Övgüye değer bir öngörüde bulunmuşsun," dedi, hem elbisesinin korsajını hem de altındaki iki dantelli şekerlemeyi gevşeterek. Kadının hazinelerini az da olsa korumaya aldı. "Terliklerinizi çıkarmaya ne dersiniz?"

Ayaklarından kaydırıp ve bir kenara koydu. "yapacağız Della. Yunanca derslerimden birkaçının tozunu alacağım ve sen de onaylayıp onaylamadığını bana bildireceksin. Bana karşı dürüst olacaksın. İstenmeyen ilgilere katlanmayacak ve itirazlarını vişne likörüyle geçiştirmeyeceksin."

"Yunanca dersleri mi? Ash Dorning, kendini çok-"

Kızın eteklerini dizlerinin üç santim yakınına kadar kaydırıp. "Tam olarak Yunanca dersleri değil. Bir Yunan öğretmenin hizmetçisinden aldığım dersler. Kendi tarzında, bilgili ve bilgisiyle cömertti."

Ash, Della'nın eteklerinin altından, çorabının ipeği aracılığıyla onun kaslı baldırını şekillendirdi. Kadın itiraz etmeyince elini daha yukarı kaydırıp, dantelli jartiyerini geçerek çıplak dizinin hatlarını öğrendi.

"Aydınlat beni," dedi Della, ses tonundaki nişastanın bir kısmı solmuştu.

"Seni öpmeyi tercih ederim." Ash yavaşça başladı, göğüslerine göz ucuyla dokunmakla eteklerinin altında daha da cüretkâr olmak arasında gidip geliyordu. Elbisesini ve kombinezonunu bir kenara bıraktığında etekleri dizlerine kadar sıyrılmıştı.

Durakladı, çünkü duraklamaya *ihtiyacı vardı* ve Della'nın görüntüsünü hafızasına kazımak istiyordu.

"Duramazsın," dedi gözlerini cam tavana dikerek. "Eğer şimdi durursan, seni boğarım."

Üstünü örtmeye bile çalışmadı, ama çıplak bir göğsü krem rengi dantellerin arasından görünüyor, soluk dizleri eteklerinden ve kombinezonlarından fırlıyordu.

"Durmayacağım," dedi Ash. *Yeniden aşık oluyorum.*

Della başını çevirip ona baktı, bakışlarında biraz şaşkınlık vardı. "Bunu tercih ederdim-"

Onu bir öpücükle susturdu ve en mahrem yerlerini hassas bir şekilde keşfederek dizinin kuzeyine doğru ilerledi. *Dokunsal* sorular sordu -*Ben* yapabilir miyim? ve *mi?* -ve Della iç çekerek ve kalçalarının ince hareketleriyle cevap verdi. Adam iki parmağını onun sıcaklığına soktuğunda, Della yavaş ve talepkâr bir ritim tutturmuştu.

Böyle bir durumda el sıkıntısı çeken Ash, ağzını Della'nın göğüslerinde kullanarak onun dalgalanmalarına karşılık verdi ve kendi yükselen arzusunu görmezden geldi. Della ile yakınlaşmanın katıksız güzelliği arasında bir düşünce geldi: *En azından bunun için iyiyim.*

Cennetteki yılan gibi onu kenara itti.

Della yumuşak, mutlu bir iniltiyle çözüldü, vücudu adamın parmaklarını kavrarken onu şiddetle kucakladı. Uzun dakikalar sonra arkasına yaslandığında, göğsü pembeleşmiş, etekleri kalçalarına yapışmıştı.

"Güzel günler, Ash Dorning." Gülümsemesi hülyalı ve tatlıydı. "Kendini hizmetçinin derslerine verdiği gibi Yunanca'ya da verseydin, eminim birinci olurdun."

Cebinden bir mendil çıkardı. "Bundan sonraki kısım hizmetçinin bana öğretmesi gereken bir şey değil."

Della, Ash'in düğmelerini açıp birkaç hızlı vuruşla kendini boşaltmasını izledi. Della'nın yarı çıplak ve dolgun bir halde onu izliyor olması Ash'in aldığı zevki çok daha yoğun hale getiriyordu. Ash kendine çeki düzen verip düğmelerini yeniden iliklemek için ayağa , Della

kendini yan yatırdı ve bir parmağını yumuşamakta olan sikinin üzerinde gezdirdi.

"Beni şaşırttın Ash Dorning."

Kadının bu kadar cüretkâr olması onu şaşırttı ve sevindirdi. "Umarım hoşuna gider."

"Harika. Başparmağınla yaptığın o şey..." Sanki çok fazla vişne likörü içmiş gibi sırt üstü döndü ve ön kolunu alnına dayadı. "Sağ elinizin tüm Britanya'daki en büyük hayranı oldum. Ağzınızı da çok beğeniyorum."

Ash düğmelerini iliklemeyi bitirdi ve iyi niyetini savunmak için Della'nın eteklerini dizlerinin üzerinden aşağı çekti. Parmaklarını durulamak için bir sulama kabı kullandı ve kanepeye döndüğünde Della'nın oturduğunu, korsajının bir kez daha mütevazı bir şekilde sıkıştırılmış ve bağlanmış olduğunu gördü.

Ash onun yanındaki yerini alırken, "Planladığım şey bu değildi," dedi.

"Seni hayal kırıklığına uğrattığım için üzgünüm. Düğün gecemizde-" Geri çekilecek, kılıf kullanacak ve genellikle bebek olmamasını sağlayacaktı. Bu düşünce biraz alçaltıcıydı, ama sonra Della ile bir düğün gecesi *geçirecekti* ve bu hiç de alçaltıcı değildi.

Della onun elini tutarak sözünü kesti. "Bu planladığımdan *daha iyiydi*. Fark etmemiştim... Yunanca eğitimimin sizinle daha fazla birlikte olmaktan fayda sağlayacağını söylemek yeterli."

"Biraz kestirmek , değil mi?"

Başını onun kucağına koyarak kanepeye kıvrıldı. "Üzerindeki giysileri yırtıp atmak ve seni aklını başından almak isterdim. Aslında bunu planlamıştım."

Ash onun saçlarını okşadı, kendisi için yaptığı planlardan ne anlam çıkarması gerektiğinden pek emin değildi. Belirsiz tedirginlik duygusu geri döndü ve Della'nın nişanlarını tamamlamak için aşırı derecede istekli olduğu endişesi de beraberinde geldi.

Belki de Chastain onun güvenliğini sarsmıştı. Belki de o sadece kadınların en zevklisi, şehvetli bir hanımefendiydi.

Evleneceklerdi ve Ash o anda Della'nın saçlarını okşamaktan ve kardeşiyle yapacağı görüşmeyi planlamaktan memnundu.

SEKİZİNCİ BÖLÜM

"Şimdi buraya bak, William." Torvald Chastain, William'ın iki metrelik boyundan beş santim daha uzun olan kendi boyuna doğru çekildi ve topuklarının üzerinde geriye doğru sallandı. "Annen ve ben birazcık neşeye aldırmayız. Çılgın yulaflar, sarhoş maskaralıkları, bu tür şeyler. Ama Haddonfield kızıyla Gretna Green'e gitmek sınırları aştı. Durumun genel hatlarını annenden saklayamadım ve şoku atlatması biraz zaman alacak."

William'ın üniversiteden dördüncü kez gönderilişinden bu yana yaşadığı en güzel eğlenceyi yarıda kesmesinden bu yana geçen iki hafta içinde babasının verdiği ders hiç değişmemişti. Babam, William'ın *Haddonfield*'lı kızla yaptığı gezintiyi annemin öğrenmesine izin vererek söylenmemiş kuralları çiğnemişti -*gerçi* Leydi Della *kızlara* göre oldukça yaşlı sayılırdı- ve annem de ona acımasızca karşılık vermişti.

"Clarice benimle evlenmek istemiyor," dedi William dirseğini şömineye dayarken bininci kez. "Hiç istemedi."

Babam ellerini arkasına bağladı. "Bunu o mu söyledi?"

"gerek yok. Benden hoşlanmıyor ve ben de ondan pek hoşlanmıyorum." Clarice utangaçmış gibi davranıyordu ama William onun tipini biliyordu. Evlilikle ilgili iyiliklerini biriktirir ve kocasının oyunlarına sabrı tükenene kadar onu yalvartırdı. Sonra da suratını asardı.

ve surat asıp onu suçlu hissettirmeye çalışacaktı. Nişanı bozmak yapılacak tek centilmence şeydi ve Clarice'in Fransız kafasında bir beyin olsaydı bunu kabul ederdi.

Ama kafasının içinde bir beyin yoktu. Kalbinin olması gereken yerde bir abaküs ve bir baronetin oğlundan daha iyisini yapamayacağını çok iyi bilen ebeveynleri vardı.

"Evlendiğinde onun cazibesi da geçecek, inan bana delikanlı." Babam masasının üzerindeki tabakasını açtı ve bir çift cheroots çıkardı. "Annen ve ben düğün gecesine kadar neredeyse birbirimize yabancıydık. Yine de yolumuzu bulduk."

Peki ben neden tek çocuğum? William bunu anne ve babasına hiç sormamıştı. Sevgi dolu bir çift ama müttefiklerdi. Tanıklık etmek gerekirse, bu evlilik konusunda William'a karşı birlik olmuşlardı ve şimdi de babam, annemin azar topunu ağır kurşunlarla doldurmaya yardım etmek için erkeklerin saflarını bozmuştu.

William babasından ince bir Havana aldı, ocaktaki ateşe tuttu ve çerağını yaktı. "Clarice sigara içmeme izin vermiyor," dedi. "Onu öpmeme bile izin vermiyor." Tam olarak doğru değildi. Bir ay kadar önce nişanlandıklarında Clarice, William'ın eteklerinin altına girmesine izin vermişti.

Ama sadece bir kez ve onun kabarcıklarına bile izin vermemişti. Yüzünü ondan çevirmiş ve onun sevişmesine şehit olmuş bir edayla katlanmıştı.

Koro çalışmasına geç kalmış gibi davranan ve çizmelerinde gübre olan bir kadınla birlikte, bir adamın lanet olası kaderini tayin etmesi için ne güzel bir yol.

"Clarice zoru oynuyor," diye cevap verdi babam, kalçasını masasına dayayarak. "Annen de öyleydi ama o kendi evini ve kendi toplu iğne parasını istiyordu. Bir çocuk istediğini söyleyebilirim.

İçinde bulunduğu durumla her zamanki zarafetiyle uzlaştı. Clarice de öyle olacak."

"Kendimle uzlaşmayacağım," dedi William, bir duman halkası üfleyip babamın çalışma odasına yayılmasını izleyerek. "Beni mihraba sürükleyebilirsin, ben de Clarice'in yanında mermer bir heykel gibi dilsiz dururum. Leydi Della'yla yaptığım şey yüzünden zaten utanç içindeyim. Düğünden çekilmem daha fazla skandala neden olmaz." Leydi Della'yla ilgili plan neredeyse işe yaramıştı, şansına lanet olsun. Bir çeyrek saat daha geçseydi, babam bile William'ın la-di-da göçmeni Clarice yerine kontun kıvrımlı küçük kızıyla evlenmesi gerektiği konusunda hemfikir olacaktı.

Della Haddonfield gösteriş yapmazdı. O da küçük, çekici bir düveydi, kurumuş bir Fransız rahibesi değildi ve Della, kusurları ne olursa olsun, öfkeli biriydi. William öfkeli bir kadına karşı üstünlük sağlamaya bayılırdı. Della'nın da Clarice'ten daha büyük baloncukları vardı ve William zıplayan bir çift baloncuğa düşkündü.

"Clarice'le evleneceksin William ve bunu önümüzdeki Pazartesi yapacaksın. Özel ruhsatım var."

William sadece birkaç nefes çekmiş olmasına rağmen çeroootunu ateşe attı ve iyi çeroootlar pahalıya satın alınıyordu.

"Kraldan kanlı bir ferman almış olman umurumda değil baba. Beni soğuk, Fransız bir zincirletemezsiniz."

Bu biraz sert bir ifadeydi -Clarice pratik zekâlıydı ve ailesi de bu konuda söz sahibiydi- ama William'ın ailesi abartıya tepki verirdi. Bunu tecavüze uğramadan önce öğrenmişti.

"Dil, evlat. Dil. Evli bir adam kelimelerini seçmeyi öğrenir. Clarice'le evleneceksin ve bunu mutlu bir şekilde yapacaksın. Babası anlaşmaları değiştirmeyi teklif etti."

"Babası cehenneme."

Babam yüzünü buruşturdu. "Gerçekten de annenin, senin düşük bir çevreye düşmene izin verdiğim yönündeki korkularının bir dayanağı var. Clarice'le evlenirsen zengin bir adam olacaksın William. Clarice'in ailesi senin gergin bir damat olduğunu anlıyor-"

William homurdandı ve kendine bir cheroot daha aldı.

"-ve kendi evinizi kurmanızda kullanılmak üzere ek bir meblağ ile size güvence vermek istiyorlar."

"Annem ve seninle burada, Tidemmarsh'ta yaşamak zorunda kalmayacak mıyım?" Bu William'ın çok hoşuna gitti. Tidemmarsh - babam onu sadece yirmi beş yıl önce satın almış olmasına rağmen aile konağı olarak anıyordu - Surrey'de, Tam Olarak Hiçbir Yer'de, başıboş eski bir malikaneydi. William buradan nefret ediyordu ve evliliğinin annesinin yargılayıcı bakışları altında gelişeceği fikrinden daha da nefret ediyordu.

"Kasabada bir ev tutabilir ya da kendine ait küçük bir mülk bulabilirsin. Toprak sahibi bir beyefendi rahat ve bağımsız bir yaşamı bilir, William. Clarice'in babasının bu işi tatlıya bağlamak için neler yapmaya hazır olduğuna bir bak."

Toprak sahibi bir beyefendi. Babamın kaşığı duvara sokmasını beklemek zorunda kalmamak, annemin William'ın evlilik işine burnunu sokmayacağını bilmek, bir adam kasabada biraz zaman geçirmek istediğinde Clarice'i saklayacak bir yere sahip olmak...

"Göster bana." William bir bulut daha üflerken, babam düzenli bir yazıyla kaplı birkaç katlanmış sayfa çıkardı. William kelimeleri taradı, belirli rakamlar için bir sürü Fransız saçmalığını araştırdı. Önerilen miktar William'ın en çılgın hayallerinin bile ötesindeydi.

"Clarice'in doğurgan olduğunu düşünmüyorsun, değil mi?" Onu ilk seferde çocuk sahibi yapabileceğini düşünmek hoş bir düşünceydi. Her halükârda yakında doğuracaktı, çünkü William evlenmek zorunda kalırsa, yeminler edildikten sonra haklarından sonuna kadar yararlanacaktı.

Belki bir dahaki sefere Clarice'i kendisine tokat atması için kışkırtabilirdi. Bu, işleri çok ilginç bir yöne götürebilirdi ve üreyen kadınların azgın olduğu bilinirdi.

"Clarice iyi bir kız," dedi babam, "ama oğlum, sanırım kadın kararlılığının bir örneğiyle karşı karşıyayız. Annen ve Clarice'in annesi bu eşleşmeyi tasarladılar ve bu iyi bir eşleşme. Hanımlar siz iki gencin evlendiğini görme zevkinden mahrum kalmayacaklar."

William on dört yaşında, mandırada tek başına istekli bir hizmetçi yakaladığında gençliği bir kenara bırakmıştı. O zamandan beri yetişkin bir erkeğin eğlencelerine düşküncü ve küçük düşkünlüklerini bir eşe açıklama sıkıntısını dört gözle beklemiyordu.

Yine de, babamın dediği gibi, toprak sahibi bir adam bağımsızlığın tadını çıkarıyordu. İsteddiği zaman Kasabaya gidebilir, kulüplerinde konaklayabilir ve karısını taşrada dikiş dikerken ve çocuklarıyla ilgilenirken bırakabilirdi.

William mektubu babasına geri verdi. "Kayınpederime söyle, bin pound daha eklesin, ben de o kadınla evleneyim. Bir seyahat arabası ve onu çekecek birkaç ekip istiyorum ve bunlar ucuza gelmiyor." Para her zaman bir sorundu, ancak William gibi girişimci bir adam için mütevazı bir çözüm bulmak hiç de zor değildi. Yine de mütevazı çözümlerden ve cimri tüccarlardan bıkmıştı. Eğer ayağına pranga vurulacaksa, en azından şık bir şekilde .

William bu teslimiyetin babasında içten bir sevinç yaratmasını bekliyordu ama babası masanın köşesine tünemiş, uzun süre acı çekmekten başka bir şey yapmıyordu.

"William, Clarice'in seninle neden evlenmek istediğini anlıyor musun?"

William bir sonraki bulutu havaya uçurdu. "Çünkü ben şeytani derecede yakışıklıyım, çekiciyim istediğimde olmak, ve almak

Her yerde. Mükemmel bir kırbacım var, bir sürü arkadaşım var, dans pistinde yakışıklı bir figür çiziyorum ve iyi bir nişancıyım. Ayrıca, yüklü bir meblağın ve güzel bir mülkün varisiyim. Neden bir dükün kızı dışında bir kadın benimle evlenmesin ki?"

"Bayanlar bu özelliklerden düşündüğünüz kadar etkilenmezler. Onlar şımartılmak, üzerine titrenmek ve pohpohlanmak isterler. Annen benden hiçbir zaman ticari konularda fikrini sorduğum zamanki kadar memnun olmaz ve tavsiyeleri de genellikle yerinde olur."

Babam kurnazlık yapmaya çalışıyordu ve bunda pek de iyi değildi. Ayrıca kendini kadınlar konusunda uzman gibi gösteriyordu, oysa kendisi kısa boylu, sersem, iri yarı, amcası bir savaşta ya da başka bir yerde sivrilmiş, yaşlanmış bir peynir soylusuydu. Babası, babasının peynir servetine ve amcasının küçük unvanına sahip olmuş, sonra da annesinin cömert yerleşimlerine şans getirmişti. Bu da yaşlı çocuğu şanslı olmak dışında hiçbir konuda uzman yapmıyordu.

Ve olabilecek en kötü zamanda anneme ispiyonlamak. "Clarice'e bebekleri ben veririm," dedi William. "O konuda da iyiyimdir."

Babamın gülümsemesi acılıydı. "Clarice'e vereceğin şeylerin bir kısmı bağlantılar, William. O göçmenlerin kızı, kabul görmek için yanıp tutuşuyor. Senin soyun anne tarafından Fatih'e kadar uzanıyor ve Clarice İngiliz saygınlığının bir kanıtı olmak için can atıyor."

William neredeyse babasına, "*O zaman onunla evlen*, annem hariç" diyecekti.

iki eşliliğe pek sıcak bakmazdı. Ayrıca, yepyeni bir seyahat arabasını düşünmek çok keyifliydi. Süslü olanlarında katlanarak uyku düzenine dönüşen banklar vardı ve girişimci ve çekici bir adama sunduğu olanaklar harikaydı.

"Onunla evleneceğimi söyledim." William çizmesinin tabanında çerağını söndürdü. "Della Haddonfield ile evlenmeyi tercih ederdim."

"Alconbury'de size rastladığım zamanki görünüşe bakılırsa, hanımefendinin tereddütleri vardı."

William purosunun izmaritini ateşe atarken, "Kadınların tereddüt etmesine bayılıyorum," dedi. "Onları benim istediğim gibi düşünmeye ikna etmek herkes için çok eğlenceli."

"Clarice'i etkilemek için biraz çaba göstermeye istekli olmana sevindim," dedi babam masadan uzaklaşarak. "Belki de vaftiz annenin evindeki partide yeni ve güzel eşinle hava atmaktan memnun olursun."

"Ev partisi mi?" William ev partilerini severdi. Yiyecek ve içecek bedavaydı, eğlenmek için bolca fırsat vardı. Ayrıca, Londra'nın oyun cehennemlerine nadiren uğrayan bir sürü güvercinin yolmak için hazır olduğu akşam kart oyunlarından da hoşlanıyordu. "Godmama'nın arazisi yılın bu zamanı çok güzel oluyor. Biraz atış yapabilirim."

"Bunu bir düğün yolculuğu olarak düşün," dedi babam, yerleşim teklifini bir kenara bırakarak. "Clarice bizim arkadaş çevremizle tanışacak ve siz de hoş bir ortamda birbirinizi daha iyi tanıyabileceksiniz."

"Godmama'ya mutlu çiftin ayrı yatak odaları olması gerektiğini söyleyin. Ara kapı da olur ama Clarice'in dinlenmeye ihtiyacı olacak." William bundan emin olacaktı. Annem her zaman, "*Devam etmek istediğin gibi başla*," derdi. Bir kez olsun tavsiyesine uymaya değerdi.

"Eminim Leydi Wentwhistle memnuniyetle kabul edecektir. Kabulümüzü özel bir kuryeyle Clarice'in babasına göndereceğim."

"Sen öyle yap," dedi William, kapıya doğru yürürken. "Ben handa bir bira içerken iyi talihimini düşüneceğim. Tabiri caizse meyhane hizmetçileriyle vedalaşacağım."

"Pazartesi sabahı ayık ol yeter," dedi babam. "Aksi takdirde annen bunun sonunu duymana asla izin vermez."

William eğildi ve geri çekildi, ama babam elbette yanılıyordu. William yeminini ederken çakırkeyifse -ki çakırkeyifle körkütük *sarhoş* arasında bir yerde olurdu- babam bunun sonunu asla duymazdı. William karısını daha iyi tanımakla çok meşgul olacaktı.

"Yani Ash Dorning'le evlenmeyi mi düşünüyorsun?" Jonathan'ın sorusu, "*Duyduğuma göre viyola çalmaya başlamışsın,*" şeklinde gelişigüzel *bir* .

"Biliyorum," dedi Della. "Avukatlar anlaşmalar üzerinde çalışmaya başladılar bile."

Jonathan bir kesme işinden diğerine, bir çocukluk eskizinden bir çerçevedeki kurutulmuş çiçeklere dolaştı. Bu salon Della'nın annesine aitti, ancak Della artık kendisinin olduğunu düşünüyordu.

"Ve kimse yerleşim yerleri konusunda bana danışmayı düşünmedi mi?" Jonathan, sekiz yaşındaki Della'nın annesi için yazdığı, bir kedi ve kelebekle ilgili bir şiiri inceliyormuş gibi yaptı. Annesi Nick'ten çerçeveyi yapmasını istemişti ve böylece bir çocuğun şiiri herkesin aval aval bakması için korunmuştu.

"Nick'in sana danışmasını beklemezdim," dedi Della. "O benim ailemin reisi ve beni kendi sorumluluğu olarak görüyor."

"*Nick*’in bana danışmasını bekliyorum. Sadece Nick ve Casriel'in toplamından çok daha fazla imkânım olduğu için değil, aynı zamanda senin kardeşin olduğum ve Ash Dorning'i iyi tanıdığım için. Ne okuyorsun?"

"Tıbbi bir inceleme." Zihin bozuklukları üzerine. Della onu çalışma sepetine itti. "Eğer beni düğünden vazgeçirmeye geldiysen, nefesini boşa harcama."

"Alemdeki en kararlı kadını aylar önce belirlediği bir hedeften vazgeçirmeye çalışmayı aklımdan bile geçirmem. Ash Dorning seni mutlu edecek mi, Della?"

Della, Jonathan'ı öfke içinde, şaşkın, kur yaparken ve kâğıt oynarken görmüştü. Ticari zekâsı dehanın sınırlarındaydı ve politika bilgisi açıkçası şaşırtıcıydı. Onu hiç bu kadar diplomatik görmemişti.

"Bir karı koca sadece birbirini sevebilir," dedi. "Mutluluk Ash'in bana verebileceği bir şey değil, ama ben ona verebilirsem, veririm."

Jonathan bir buket solmakta olan kasımpatı çiçeklerini çöp kutusuna attı, bir pencere açtı ve suyu bahçeye boşalttı.

"Ash Dorning iyi bir adam," dedi pencereyi kapatıp boş vazoyu ocağın üzerine koyarken. "Onurlu, çalışkan, her yönüyle iyi bir adam. Uygun bir mevkide ve size iyi bir koca olmak için elinden geleni yapacaktır."

"Bu çok doğru listeye bir *ama* eklerseniz, sizi evlatlıktan reddederim."

Jonathan sırtıttı, çünkü o ve Della aralarındaki bağı alenen kabul etmemişlerdi. Onu reddetmek boş bir tehditti ve o da bunu biliyordu.

"Ekleyeceğim tek *ama*," dedi, gülümsemesi soldu, "*ama* bir sürü kardeşi var ve onlardan biri de Çınar."

"Sycamore'u severim." Çoğunlukla. "Düşünceli bir kardeş kayıinvalidemi kötülemez."

"Ben şefkatli bir kardeşinizim," dedi Della'ya yaklaşarak. "Bu farklı bir . Kaç tane dünürün olursa , evliliğinin başarılı olmasını istiyorum."

Jonathan onu öğütlerle hırpalamış mıydı?

-mutlu bir evliliği vardı ve bu nedenle sayısız konuda uzmandı-

Della onu sabırla dinleyebilir, iki bardak çay doldurup kapıyı gösterebilirdi.

Ama adam onu tipik kardeşlik palavralarıyla karşılamayı reddetti, o da gereğın bir kısmını kabul etti.

"Ash'in eş seçiminde hayal kırıklığına uğrayacağından endişeleniyorum.

Benim için teklif ederek benim için bir sorunu özüyor."

Oldukça ekingen ve ağırbaşlı bir adam olan Jonathan onu kucakladı. "Evliliğē biraz alakgönüllülikle yaklaşman iyi bir şey Della. Theo'ya evlenme teklif ettiğimde, bir kadına kalbini tepside sunan en alçakgönüllü, umutlu, acı çeken bekârdım. Bana güvenmesi için hiçbir sebep yoktu, içimdeki iyiliğē görmesi için hiçbir sebep yoktu ama gördü. Her gün uyandığımda, sahip olduğum nimetler için Tanrı'ya ve sevgili eşime şükrediyorum."

Della iki nefes boyunca onun kollarında kaldı, sonra gevşedi ve kardeşine bir gülümseme sundu. "Bana bir konuda ders veriyor olman gerekmiyor mu?"

"Theodosia size ya da Dorning'e ders vermemi yasakladı. Tehditler savurmaya da iznim yok. Nasıl devam edeceğimi bilemiyorum." Gerçekten şaşkın görünüyordu.

"Oldukça iyi gidiyorsun. Yeminimi ederken benimle birlikte ayağā kalkar mısın?"

Della'nın bu isteğiyile onu ve kendisini şaşırttığı açıktı, çünkü hanımlar genellikle törene tanıklık etmesi için başka bir hanım seçerlerdi.

"Ben ve Theo mu?"

"Theo'nun törene katılması elbette hoş karşılanır ama sana soruyorum Jonathan. Beni uzak tutabilirdin. Beni tanımayı reddedebilirdin. Şantaj yapmaya çalışmadığımı anladığında, gerçek kardeşim oldun. Düğünde benimle birlikte ayağā kalkmanı istiyorum."

"Elbette sizinle birlikte ayağa kalkacağım. Bu herhangi bir Haddonfield'ı gücendirir mi?"

Della, herhangi bir Haddonfield'lıyı gücendirecek, üzecek, endişelendirecek, kızdıracak, hayal kırıklığına uğratacak, utandıracak ya da rahatsız edecek şeyleri düşünmekten yorulmuştu.

"Onlara Haddonfield'daki kardeşlerim arasında seçim yapmak zorunda kalmamak için sizi seçtiğimi söyleyeceğim. Bundan istedikleri sonucu çıkarabilirler." Della şu andan törene kadar kararından binlerce kez şüphe duyacaktı ama yine de doğru karardı.

Jonathan onun küçük şiirini tekrar incelemek için uzaklaştı. "Ash çocuk sahibi olma konusunda isteksiz olduğunu biliyor mu?"

"Sen neden ?"

Mendilini çıkarıp duvardaki şiiri aldı, camın ve çerçevenin tozunu aldı. "Willow ve Susannah ya da Nick ve Leah -tam olarak kim olduğunu unuttum- kreş ekibine en son katıldığında, bana dünyaya bir çocuk getirebileceğini hiç düşünmediğini söylemiştin."

"Böyle bir şey söylememeliydim." İtiraf etmemeliydin, Jonathan'a değil.

Şiiri yeniden astı ve mendilini sakladı. "Theo, küçük kadınların genellikle kolay doğum yaptığını ve en çok zorlananların Amazonlar olduğunu söylüyor. Kalçalarıyla ilgili bir şey olmalı."

Jonathan'ın karısıyla bu tür konuları tartışması, başka bir gün üzerinde düşünülecek bir vahiydi. "Kimse kolay kolay bebek doğurmaz Jonathan. Endişen için teşekkür ederim ama Ash ve ben durumu tartıştık ve karşılıklı memnuniyetimiz doğrultusunda çözüme kavuşturduk."

Ash'in çekincelerini dile getirmesi, korkularını kabul etmesi ve bir çocuğun iyiliğini kendi erkeklik gururunun önüne koyması Della'yı şaşkına çevirmişti. Erkekler genellikle çocuk isterdi. Bu yüzden kadınlar ya evlenip çocuk doğurur ya da en acınası ve savunmasız yaratık olan zavallı akraba olurlardı.

Berbat derecede aptal bir sistem.

Jonathan ona bakarak, "Bir mesele, iş görüşmesinde tarafların karşılıklı memnuniyetiyle çözülür," dedi. "Kutsal evliliğin eşiğindeki bir kadın için pek de neşe saçmıyorsun, Della. Yapabileceğim bir şey var mı?"

Ash'in melankoli nöbetlerinden bahsetmemiş, yerleşim yerleri hakkında atıp tutmamış, Jonathan Tresham'a göre ebedi gerçeklerden söz etmemişti.

"Aklıma bir şey gelirse," dedi Della, "sana sorarım."

"Asla yapmazsın," diye yanıtladı Jonathan. "Sen tanıdığım en kendine yeten, kendi kendine yeten kadınsın. Kimseden bir şey istemezsin. Eğer Ash Dorning senin saygını kazandıysa, o zaman düşündüğümünden daha zorlu bir adam olduğu sonucuna varıyorum."

"Çok zorlu biri."

Jonathan ona meraklı bir bakış gönderdi. "Yüzün kızarıyor mu, Della? Sanırım . Vay, vay."

"Dışarı," dedi Della, kapıyı işaret ederken sırtıtarak. "İğrenç ağabey moduna girmek üzeresin ve burada çok iyi gidiyordun. Şimdi git, törende görüşürüz."

Jonathan eğilmekle yetinmedi, onu bir başka şaşırtıcı sarılışla . Ancak o zaman yanağına bir öpücük kondurup vedalaştı ve Della'yı aradığı için hayretler içinde bıraktı.

Er ya da geç Jonathan'ın mantıklı ve kesin zekâsı, Della ve Ash Dorning arasındaki eşleşmenin neden mantıklı olduğuna dair diğer açıklamaya ışık tutacaktı. Ash çoğu insanın düşündüğünden daha zorlu biriydi ve Della daha az zorlu biriydi.

Çok daha az zorlu.

"SYCAMORE'un bize armağanı yokluğudur," dedi Ash anahtarı kilide sokarken. "Coventry'deki daireye taşınacak ve bu alan istediğimiz sürece bizim olacak."

Nişanlı bir adamın gözünden bakıldığında Ash'in evi pek de etkileyici değildi. Halıların iyi bir dayağa ihtiyacı vardı, sonbaharda çamur her yere yayılıyordu. Pencereleir Londra'nın kirinden opaklaşmıştı ve antre her türlü güzellikten yoksundu.

Ne bir vazo çiçek, ne güzel bir manzara, ne de kullanışlı bir büfenin üzerinde asılı duran yaldızlı bir aynadan başka bir şey. Sycamore kibirli değilse hiçbir şey değildi.

Fuaye de pek cazip kokmuyordu; nemli yün ve kömür dumanı gibi bir havası vardı.

Ash ceketinin düğmelerini açarak, "Burası geçici bir konut olacak," dedi. "Yönümüzü bulmak için bir yer. Cam ve benim de birkaç kiralık mülkümüz var, isterseniz onu bunlardan birinden satın alabilir ya da takas edebilirim. Sezon boyunca bize epey para kazandırıyorlar ve şu anda ikisi boş."

Della sessizce etrafına bakındı, pelerinini ya da başlığını çıkarmak için hiçbir hareket yapmadı.

"Della, lütfen bir şey söyle."

Misafir salonuna geçti. "Caddenin karşısındaki Coventry mi?"

"Bu bina Coventry'ye tünellerle bağlı. Hiç baskına uğramadık, ancak yetkililer planlanmamış bir çağrı yaparsa, konukların bariz olanın dışında çıkış yollarına ihtiyacı var. Şarap mahzeni aslında cadde boyunca uzanıyor ve iki çıkış daha var. Biri sokak arasından. Diğer i ise bir at arabası evine açılıyor."

Üç gün önce nişanlandığından beri Ash'in hayatı çok yoğundu. Nicholas Haddonfield ile uzlaşma görüşmeleri, Ash Haddonfield'in gündemini anlayana kadar çok fazla tartışma gerektirmişti. Onun

Lord Hazretleri Della'nın payının kontrolünü elinde tutmak istiyordu ve bu da Ash'e mantıklı gelmişti. Bu engelin üstesinden gelindikten sonra, ayrıntıların halledilmesi kolay olmuştu.

Geriye çeşitli kardeşlere yazılması gereken bir sürü mektup kalmıştı -özellikle de aile reisi ve yerleşimlerin bir tarafı olarak Casriel'in bir rapor borcu vardı. Ash'in kulüpteki geleceğiyle ilgili olarak Sycamore'la samimi bir görüşme yapılması da gerekiyordu ve sabah hediyesi için alışveriş yapmak gibi sıkıntılı bir mesele de henüz çözülmemişti.

Ve tüm bu meşguliyet boyunca Ash, konservatuardaki davranışının yanlış olup olmadığını merak etmişti. Della'nın tutkusuna daha fazla karşılık vermeli miydi? Sevgilerini öpücükler ve kucaklaşmalarla mı sınırlandırılmalıydı?

"Della, ilk evlilik evimize adım atma vesilesiyle dikkat çekici bir şekilde suskunsun. Bir terslik mi var?"

Della pencerenin yanında durmuş, gözlerini aşağıdaki trafiğe dikmişti. "Seninle evleneceğim için çok mutluyum," dedi.

Ash kendini bir *ama* için hazırladı.

"Ve nişanlılığımızın aceleye geldiğinin farkındayım, ki bu tamamen benim hatam."

"Bu noktayı tartışmaktan vazgeçiyorum."

"Ancak evli bir kadın olma gerçeği hala bir sürpriz. Hayatım boyunca evlilik, nazik bir şekilde doğmuş her ulaşması gereken büyük bir hedef olarak gösterilmişken bu mümkün olmamalı. Evlilik, kelimenin tam anlamıyla ve mecazi anlamda, içtenlikle arzulanan bir sonudur ve işte burada, ama ben..."

Kirli pencerenin yanında küçük ve şaşkın görünüyordu. Ayrıca uzak.

"Della, sana bir şey sorabilir miyim?" Başını salladı.

"Neden Chastain ile kaçtın?"

Odayı geçti ve kanepeye oturdu. Burası misafir salonu olduğundan ve çok az kullanıldığından, kanepenin olduğu daha rahat görünen topaklı bir döküntüden ibaretti.

Ash ona elini uzatarak, "Burada olmaz," dedi. "Aile salonu, tabiri caizse, daha ferahdır."

Della'ya koridorda eşlik etti ve Sycamore'un yaramaz parmak izlerini bir kenara bırakması için sessizce dua etti.

"Bir bekâr evi," dedi Sycamore'un baskılarından birini eline alarak. "Ve bu da böyle bir yerde sanat olarak geçer."

"Sycamore hicivli baskılar toplar, ancak zevkleri fütursuzca hicve meyillidir. Giderken bunu da yanında götürecektir." Ya da Ash o lanet şeyi yakar.

Aile salonu sıcaktı, mobilyalar rahattı ve halı biraz yıpranmıştı. Ash burada defterler, bütçeler ve faturalarla ilgilenerek birçok saat geçirmişti.

"Sycamore ve ben burada en iyi sıralarımızı paylaşıyoruz," dedi Ash, Della şapkasının kurdelelerini çözerken ateşe biraz hava üfleyerek. "Personelin önünde tartışmanın yersiz olduğu konusunda hemfikiriz, bu yüzden burası sözlü atışmalar yaptığımız bir arena haline geldi. Pelerinini alabilir miyim?"

Della çıkarmak için hiçbir hamle yapmayınca Ash kurbağaları çözdü. "Sıralarımız olacak mı Ash?"

"Büyük ihtimalle. Sen beni azarlayacaksın, ben sana homurdanacağım. Coventry ya da Sycamore beni kızdıracak ve tam da sabrınızı en çok zorladığım anda bir megrim yaşayacaksınız." omuzlarından çekti ve masanın arkasındaki sandalyenin üzerine örttü. "Sonra yeni evlilerin yaptığı gibi barışacağız ve her şey yeniden yoluna girecek. Bana Chastain'den bahset."

Bileğinin bir hareketiyle bonesini köşedeki portmantoya doğru döndürdü, öyle ki bone yere düştü

tam olarak tek boş kancaya. "İyi nişan, leydim."

"Kolay bir hedef." Silik bir şekilde gülümsedi. "Chastain'e karşı davranışımдан utanıyorum. Düşüncesizce davrandım ve düşüncesizce davrandığımda sonuç genellikle felaket oluyor."

Düşüncesizce mi evleniyordu? "Oturalım, acıkırsanız size bir tepsi hazırlayabilirim. Bu katta bir kilerimiz var, alt katta da tam teşekküllü bir mutfığımız var ama genelde kulüpte yiyoruz." Della Ash'in evinin hanımı olduğunda bu durum değişmek zorunda kalacaktı.

Kanepenin bir köşesine oturdu. "Aç değilim. Bu odayı sevdim."

Ash'i yanında yer alması için davet etmemişti ama evleneceklerdi ve bir noktadan sonra nezaket saçmalığa dönüşebilirdi.

"Chastain hakkında mı, Della?" diye sordu, kanepede ona katılarak. "Gerçekten onunla kaçıyor muydun?"

Başını iki yana salladı. "Ben Haddonfield'in son bekârıyım ve bu doğal düzene karşı öyle bir iğrençlik ki, tüm kardeşlerim - Ethan'ı da sayarsak sekiz kardeşiz, iyi niyetli eşlerinden bahsetmiyorum bile - evreni yeniden ahenge kavuşturmak için komplo kurdular. Sanki İncil'deki bir kıssada tohum eker gibi bana bekârları fırlatıyorlar. Şehrin yarısının oğullarını unvanlı ailelerden gelen kadınlarla evlendirmeye çalıştığını biliyor muydunuz?"

"Bu eğilimin farkındaydım." Ash bir kolunu kanepenin arkasına dayadı. "Ve soyluların yarısı oğullarını zenginlerin kızlarıyla evlendirmeye çalışıyor."

Della öne doğru eğildi. "Çok fazla çaresizlik sonucu."

"Çaresiz miydin?"

"Seni özledim."

İyi denemeydi. "Ben de seni özledim. Chastain hakkında."

"Şehir boşaldı. Atışlar başladı, açılış avları yaklaştı, ev partileri başladı ve ben hala buradayım, Londra'da sıkışıp kaldım. Bir iskambil partisindeydim, masanın altında elini eteğimden çekemeyen kasıla kasıla yürüyen bir ahmağın ortağıydım. Kendimi oyundan çıkardım ve o anda işimin bittiğine karar verdim.

"Artık şahsıma saygısızlık edilirken gülümsemek yok, anlaşmalarımın vals yapmayı uman erkeklerin karşısına dikilmek yok, cep Venüsleri ve küçük paketler hakkında kötü şakalar yapmak yok."

Ash kelime dağarcığından iki cümleyi zihinsel olarak çıkardı. "Kızgındın."

". Sanırım çaresiz doğmuşum."

Ash'in yükü ise çaresizlik içinde doğmaktı. "Umutsuz önlemler mi aldın?"

"Pratik, hatta akıllıca davrandığımı sanıyordum. Chastain nişanının altından kalkmak istiyordu, ben de utançtan kıl payı kurtulmuş olarak eve gönderilmek istiyordum. Planım ters gitti. Chastain'in babasının bize yetişmesi olması gerekenden çok daha uzun sürdü. Chastain oldukça sarhoş oldu ve akıllıca tasarlanmış, sessizce örtbas edilmiş dar bir kaçış yerine, mahvoldum."

Ash onu kendi tarafına doğru çekti. "Artık evlisin. Umarım çok farklı bir ihtimaldir."

"Chastain ile olan meseleyi unutabilir miyiz Ash? Ben aptallık ettim, o da ahlaksızın tekiydi ama tüm mesele geride kaldı ve bunu tekrar gündeme getirmenin pek bir anlamı yok."

Della'nın açıklaması ona boş gelse de Ash konunun kapanmasına izin verecekti. Yanlış değildi ama tamamen de doğru değildi. Önemli ayrıntıları atlıyordu, Chastain'in edilmesine neden olabilecek türden ayrıntıları.

Ash bir kolunu Della'nın omuzlarına doladı, onun hâlâ taşıdığı gerginliği hafifletmekten başka bir şey istemiyordu. "Chastain'in babası özel bir ruhsat aldı. Genç William yakında Matmazel Clarice Fontaine'in yasal kocası olacak."

"Bunu nereden biliyorsun?"

"Özel ruhsatımızı ayarladığımda, birkaç gizli soruşturma yaptım."

Della ona karşı rahatladı. "Teşekkür ederim. Bayan Fontaine'e bol şans diliyorum. William'ı idare etmek istiyorsa buna ihtiyacı olacak."

Ash Della'ya daha fazla soru sormak istiyordu: William'ın yaklaşan düğünü Della için neden bir rahatlama kaynağı olsun ki? Neden onu ilgilendirsin ki? Eğer Della Bayan Fontaine'e sadece iyi şanslar , neden kadının niyetini çalmıştı?

Ama Ash'in de çok iyi bildiği gibi, çaresizliğin de kendine has bir mantığı vardı.

"Seni özledim," dedi Della, daha da yaklaşarak. "Daha önce katlandığımdan daha mutlu bir özlem bu, ama yine de seni ."

"Garip, değil mi, bu nasıl oluyor? Son üç gündür bir insan kasırgası gibiydim, her yöne mektuplar gönderdim, kardeşinle pazarlık ettim - sana hala bir sabah hediyesi bulamadım - ama seni özleme kısmı hep oradaydı. Sana olan özlem. Seninle konservatuarda sevişmeli miydim, Della?"

Bir elini, Della'ya yakın olduğunda her zamanki gibi açıkça belli olan yeni uyarılmanın olduğu düşmelerinin üzerinde kaydırды.

"Neden yapmadın?" diye sordu, onu kıyafetlerinin arasından rahatça okşayarak. "Kendine sunulanı neden reddettin?"

Tamamen dürüst olamazdı. Onun bu hevesine karşı temkinli davranmış, içinde bir hile sezmişti. Anlaşmaya gebe kalma riskini almak istememişti.

Della'yla herhangi bir tekliften daha başlayıcı olabilecek bu derece bir yakınlığa duygusal olarak hazırlıksızdı. Ama yalan söylemek zorunda değildi. "Hâlâ uyanacağımı ve kendimi sokağın karşısındaki masamda bulacağımı düşünüyorum, kahkaha ve sohbet sesleri ofis kapısının ötesinde donuk bir uğultu. Nişanımızın elimizden alınacağını ve bunun bir ateş rüyası ya da bir tür dengesizlik olacağını düşünüyorum -korkuyorum-. Sen benim kalbimin gerçek zevk, Della. Sana sahip olmak aklımı başımdan alıyor."

Ash'in kucağına oturdu, bu pozisyon onun hoşuna gidiyordu ve Ash'in de gidiyordu. "Ben de aynı korkuyu taşıyorum. Ash'im elimden alınacak ve ben yine yarı ayık bir servet avcısının ya da bekâr bir amcanın kollarına atılacağım. Seni kaybetmeye dayanamam."

Cesaretinin nedeni bu muydu? "Beni kaybetmeyeceksin, Della. Pazartesi bu saatlerde karı koca olacağız."

Başını onun omzuna yaslamak için kıvrıldı. "Rahatsızım, yoksa seni saçlarından tutup yatak odana sürükler ve kış bahçesinde başladığımız işi bitirirdim Ash Dorning."

Biyolojisinin mahrem ayrıntılarını nasıl da rahatça anlatıyordu. "Rahatsız mısın?"

"Hiç de değil. Rahatsız oldum. Bana bir sabah hediyesi almanıza gerek yok."

Yanlış. "Ne tür bir hediye önerirsiniz?"

Ash, Della'yla yakınlaştıklarını hissetmekle birlikte, hayal kırıklığına uğramış bir uyarılmanın verdiği azabın tadını çıkarırken, alay etmeye başladılar. Chastain'le ilgili meseleyi tam olarak açıklığa kavuşturamamışlardı ama bu meseleyi halletmişlerdi.

"Ben Ludgate Hill'deki bütün dükkânları incelerken sen kendini meşgul edecek ne buldun?" diye sordu.

"Sosyal takvimimi düzenliyorum," dedi Della, "davet etkinliklere pişmanlıklarımı gönderiyorum. Konuşulan bir nesne olmak istemiyorum, hayır

ev sahiplerinin beni ne kadar hevesle karşılayacakları önemli değil."

Ash onun saçlarını okşayarak, "Birkaç toplantıya katılmamız gerekiyor," dedi. "Bayrağı gösterelim, dedikodulara maruz kalalım, herkesin gözü önünde aşık olalım."

Della onu öptü. "Aşık oldum." "Ben de öyle."

Sanki bir sonraki öpücüğünü nereye konduracağını düşünüyormuş gibi ona baktı. "Leydi Wentwhistle'ın malikanesindeki bir ev partisine davet edildim. Henüz pişmanlığımı bildirmedi. Bu nispeten sessiz bir olay olacak."

"Mülkü Sussex'te mi? Hayır, Surrey'de. Oradan sizi Dorning Hall'a götürebilirim. Annem onun ahabıydı. Bir çeşit müttefik olmalı."

Öpülmüş olan Ash şimdi daha fazla öpücük için açlık duyuyordu. Bu açlığı yatıştırmak aptalcaydı, çünkü onu daha da tahrik ediyordu. Della ona bakarken bir kez daha kendini tatmin etmeden önce -gerçi bu gerçekten o kadar kötü olur muydu- bir karar verdi.

"Leydi Wentwhistle'ın davetini kabul et," dedi. "Ona yeni kocanı da yanında getireceğini söyle. Bir çift olarak ilk çıkışımızı uygun bir ortamda yapacağız ve gelecek bahara kadar eski haber olacağız."

Della onun kucağına kıvrıldı. "Benim çılgın ve yaratıcı yeni kocam. Seni hayal ettim, Ash Dorning."

Ona sokulduğunu hissetmek muhteşem bir azaptı. "Ben de seni hayal ettim, Della. Daha ne kadar rahatsız olacaksın?"

"Muhtemelen Salı gününe kadar. Kötü zamanlama, biliyorum."

"Beklenti neşemizi ikiye katlayacak." Ve muhtemelen Ash'in sağ elini de yıpratıyordu. Della'ya sarılmanın ve onunla daha samimi zevkler tatmayı beklemenin verdiği hazzın yanında Ash'in hayal kırıklığı geçici bir sıkıntı olarak kalıyordu.

Ash'in neşesini, rahat bir salondaki soğuk hava girdabı gibi bir düşünce çaldı. *Bu son olamaz. Bu sevinç uzun süremez.* Aşk olgunlaştıkça her çiftin başına gelen normal karasevda soğumasına boyun eğmişti. Yine de, yalnızca şimdiki neşeyi değil, gelecekteki neşe umudunu da çalabilecek olan kişisel canavarından dehşete düşmüştü.

Zihnini bu korkuya kapattı, niyetini öptü ve ona sabah hediyeleri, gelin sinirleri ve yeni evli bir damadın ev partisinde nasıl davranacağı hakkında takılmaya devam etti.

DOKUZUNCU BÖLÜM

"Düğünleri çocuklara bayıldığım gibi seviyorum," dedi Sycamore, yanından geçen bir garsondan bir kadeh şampanya alıp Tresham'a da bir kadeh götürürken. "Ne damat ne de baba olmadığım sürece, tüm bu iş çok keyifli."

Tören için Ash'le birlikte ayağa kalkmıştı, selamlama mesafesinde başka Dorning yoktu, Tresham ise Della'yla birlikte ayağa kalkmıştı. Sycamore ikinci flütü uzattı ve kadehini Tresham'inkine dokundurdu.

"Mutlu evli kardeşlere." Şu anda ocağın yanında duran kardeşler birbirlerine gülümsüyor ve yeni evlenenlerin hafif şaşkın neşesiyle iyi dilekleri kabul ediyorlardı.

Tresham kadehiyle selam verdi ve yudumladı. "Uzlaşma görüşmelerine ben dahil edilmedim."

Şampanya çok güzeldi, hafif, biraz tatlı ve burnu sızlatacak kadar kabarcıklı. "Neden olasın ki?"

"Çünkü ben Della'nın kardeşiyim." Tresham gerçeği sanki kraliyet dükü olmakla eşdeğermiş gibi ifade etti.

"Birkaç yıl öncesine kadar onun için bir hiçtin."

"Sonra ben Londra'ya döndüm, o da benimle yüzleşti ve şimdi çok iyi anlaşıyoruz."

Della, bir düklüğün zengin varisi Jonathan Tresham'la yüzleşmekle kalmamış, onu uzun süredir kayıp olan bir kardeşin yapması gerektiği gibi davranmaya teşvik etmişti - elbette gizlice.

"O senin tek kardeşin ve onu kaybediyorsun," dedi Sycamore. "İnsanı düşündürüyor."

Tresham kaşlarını çatarak ona baktı. "Ben onu kaybetmiyorum, sen de Ash'i kaybetmiyorsun ve ayrıca o senin tek kardeşin değil. Hem de hiç değil."

Sycamore içkisinin yarısını devirdi, çünkü sarhoşluk değerli bir arayış olarak görünüyordu. "O benim tek kardeşim de olabilir. Yedi kardeşin en küçüğünün karşılaştığı adaletsizlikler hakkında hiçbir fikrin yok. Kendinden daha yaşlı, daha iri, daha değerli, daha yetkin adamların olduğu bir ormanda fark edilmek için kendini nasıl zorlaması gerektiğini."

Tresham, William ve Mary döneminden kalma eski bir Haddonfield aile reisinin resmine hayranlıkla bakıyormuş gibi yaptı.

"Kemanımı çıkarayım mı, Sycamore? 'Kendine Acıma Kasidesi'ne eşlik etmem gerekiyor mu?"

Tresham tek çocuk olarak büyümüştü ve eğitimi çoğunlukla oldukça düşkün, unvanlı bir amcanın yönetimindeydi. Elbette sıkıntıları olmuştu ama Sycamore'un bu neşeli gündeki şefkati kendisiyle sınırlıydı.

Evlilik yolculuğuna her zamanki limandan çıkmayan Ash ve Della için belki biraz daha kalmıştı.

"Ağabeylerim atlarına binip Dorsetshire'ı midillileriyle geçmeye hazır olduklarında," dedi Sycamore, "Ash beni beklerdi. Midillimi tımar etmek için bir kutunun üzerinde durmam gerekiyordu. Kardeşlerim kutuyu saklamaktan büyük zevk alırdı."

"Bu sizin aykırı doğanızın bir açıklaması mı?" Tresham tablodaki imzaya bakarak sordu.

"Kısmen. Bu kadar büyük ve bu kadar erkek bir kardeşler yığnında ya aykırı olmak ya da açlıktan ölmek gerekir." Yemek için değil, fark edilmek için, sonuç için.

"Ash, kardeşlerimin beni sık sık suçladığı gibi bir barbara dönüşmemi engelleyecek kadar bana iyi davrandı. Tanık, Coventry ile kışımın üstüne düşmemem için gönderilmişti ve bu zorlu görevi hiç şikâyet etmeden üstlendi."

Ash ayrıca Sycamore'a nefes almadan nasıl cheroot içileceğini, vingt-et-un oynarken oranların nasıl hesaplanacağını ve sarhoş olmadan nasıl içileceğini de öğretmişti. Gerçi bu konuda Sycamore zaten biraz çakırkeyifti. İçkisinin kalanını bitirdi ve boş bardağı yere bıraktı.

"Yerleşim yerleri konusunda ne yapacaksınız?"

"Bir kardeş diğerine nasıl iyi davranır?" Tresham karşı çıktı.

Sycamore konu üzerinde düşündükçe sayıklama daha da uzadı. "Ash bana bir şeyler anlattı. Kadınlarla nasıl başa çıkılacağını, Casriel'in izinden gidip çok genç yaşta nasıl baba olunmayacağını. İçkiyle nasıl başa çıkacağımı ve karşılayamayacağım bir bahisten nasıl kaçınacağımı. Onun gibi bahis oranlarını hesaplayamasam da nasıl kurnazca bahse girebileceğimi. Üniversitede beni nelerin beklediğini. Annemin beni neden sevmediğini."

"Annen senden hoşlanmadı mı? Görünüşe göre anlayışlı bir kadınmış."

"Yandaşları dışında kimseyi sevmezdi," diye yanıtladı Sycamore. "Ash'in bunu bana göstermesine ihtiyacım vardı ve zavallı kadın ne kendini ne hayattaki kaderini seviyordu." Nasıl sevebilirdi ki, dul bir kadınken ve aptal oğulları onun hassasiyetlerini hiçe sayarken? "Ağabeylerimden daha küçük olduğumu sanıyordum. Ash, onun daha küçük yaşlarda olduğu boyutlarda olduğumu açıkladı. Daha küçük değildim, sadece daha gençtim, ama yedi yaşındaki bir çocuk için..."

Ash ona kapı pervazını göstermiş, bunun üzerine babam da birkaç ağabeyinin yaşlarına göre kalemle işaretlemişti.

Dört ya da beş numaralı oğul on yaşına geldiğinde, bu ritüel aile uygulamasından kayboldu.

Tresham çoğunlukla dolu olan kadehini Sycamore'a uzattı. "Bu ağıtın bir anlamı var mı?"

Sycamore bir an için düşündü, şampanya bu noktayı gizlemişti. "Ash benim kardeşim. Aynı zamanda arkadaşım."

Tresham'ın bakışları mutlu çifte yöneldi. Della bir şeyler söyledi ve Ash salondaki konuşmaların uğultusu arasında onu duyabilmek için daha da yaklaştı. Kapılar geriye katlanarak müzik odasına doğru açılıyordu ve Haddonfield'lı bir kadın genel gürültüye arp müziği ekliyordu.

Casriel çok uzun ve kasvetli bir kış boyunca Ash'i neşelendirmek için arp çalmayı denemişti. İşe yaramamıştı.

Ash'in yeni karısına yaklaşıırken vücudunun aldığı aç, misafirlerle dolu odayla ilgileniyormuş gibi yaparken sözlerine tamamen odaklanması, Sycamore'un şampanya kadehini ocak taşlarına vurmak istemesine neden oldu.

Ona sahip olamazsın. O bana ait.

Tresham, "İnsan bu itiraftan pek hoşnut olmuyor," diye mırıldandı, "ama ben Della'yı da bir dost olarak görüyorum. Bana karşı korkusuz ve sadıktır. Ama Theo için, yaşayan başka herhangi bir insan hakkında bu kadarını söyleyebileceğimden emin değilim."

"Kesinlikle," dedi Sycamore. "Korkusuz ve sadık. Eğer onun kalbini kırarsa, ben... Ne yapacağımı bilmiyorum."

"Ve eğer onun kalbini kırarsa... aynı şey. O halde soru şu: Kimsenin kalbinin gereksiz yere kırılmaması için ne yapabiliriz?"

Bu, komplo kurmak için el altından yapılmış bir davetti ve Sycamore'un bütün gün duyduğu en iyi haberdı. "Yeni evliler bir ev partisine gidiyorlar ve ben de aynı toplantıya davet edildim."

Tresham'ın kara kaşları kalktı. "mi?"

Davet edilmek uydurma bir şeydi. "Leydi Wentwhistle benim aziz annemin arkadaşıydı. Bekârım, bir kontun oğluyum, güzelim, çekiciyim, espriliyim, mükemmel bir dansçıyım, hayvanlara karşı nazikim, çocuklara düşkünüm ve -çünkü bunların hiçbir önemi yok- adı çıkmış bir şekilde azgınım ve giderek daha da iyi oluyorum. Toplantısına güzel bir katkı yapacağıma izin verdi."

"Senin için üzülüyor ya da vaftiz kızı var ama onu almadı."

"Napolyon'un metreslerinden daha çok vaftiz çocuğu var. Kız kardeşin az önce kardeşimi öptü mü?"

"Ve o da onu öptü. Kurumun doğası böyle, Dorning. Karşılıksız sevgi, hoşlanma, bebekler. Kiskanmamalısın. Belki Leydi Wentwhistle sana vaftiz kızlarından birini ayarlayabilir."

"Bu riski almaya hazırım, bu da size kardeşim için ne kadar endişelendiğimi gösteriyor." Ve Della için. Şampanya bile bu itirafı ondan alamadı.

Tresham yoldan geçen başka bir garsondan bir çift flüt daha aldı. "Ash hoş ve zeki bir kadınla evlendi, Sycamore. Hindistan'daki bir alaya katılmak için renklerini satın almadı. Della aşık olmuş gibi görünüyor ve herkes-"

Sycamore ikinci kadeh şampanyayı aldı ve Tresham'ın beyninin boşboğaz ağzına yetişmesini bekledi.

Tresham içkisine bakarak, "Melankoli için endişeleniyorsun," dedi. "Ben de endişeliyim."

Tresham, Coventry'nin sessiz ortağı ve eski tek sahibi olarak, binanın hâlâ elinde tutuyordu. Ash'in kötü günlerini aile dışından çok az kişinin gördüğü gibi görmüştü.

"Ash'in durumu bu yıl daha iyi," dedi Sycamore, "ve evliliğin her insanın mizacına iyi gelmesi gerekir," - Della Haddonfield ile evlenmek, her neyse - "ama Della onun en kötü zamanını görmedi."

"Eğer saldırgansa..." Tresham'ın bakışları, bu birleşmeye izin veren Sycamore'un, Della'nın kocasının elinden zarar görmesi halinde Ash kadar yüksek bir bedel ödeyeceğine söz verdi.

"Şiddet yanlısı değil, öyle biri değil. İyi bir boks maçını sever -biraz fazla- ama üzüntüye kapıldığında, sanki tüm kıvılcım, tüm enerji gitmiş gibi olur. Onu eşek sudan gelinceye kadar dövseniz bile farkına varmaz."

"Denedin mi?"

"Bir keresinde onu tokatlayarak yola getirmeye çalıştım. Yumruklarını kullanmaktan gurur duyan bir adamın tepkisizliği ürkütücüydü." Dehşet vericiydi aslında, sanki Ash çoktan ölmüştü ve bedeni tabuta girmeye ikna edilemiyordu.

"Ne yapılması gerekiyor?" Tresham sordu.

"Leydi Wentwhistle'ın ev partisine katılacağım," dedi Cam. "Benim için Coventry'ye göz kulak olursun."

Tresham'ın duruşu suçluluk duygusu yayıyordu. "Theodosia'ya yapmayacağıma söz verdim..."

Sycamore elini kaldırdı. Bayan Tresham kumara çok ama çok soğuk bakıyordu, bu faaliyetin eğlenceden saplantıya nasıl dönüştüğünü görmüştü. Tresham'ın Coventry'yi satma kararı tamamen Bayan Tresham'ın bu konudaki görüşünün bir sonucuydu.

"Görünür olmanıza gerek yok," dedi Sycamore. "İyi yöneticilerimiz var ve iki haftadan fazla yok olmayacağım. Çalışanlara, istenmeyen bir durumla karşılaştıklarında size danışabileceklerini söylemek istiyorum. Siz hala şirket sahibisiniz ve işi yakından tanıyorsunuz."

"Theo'ya sormalıyım." Tresham karısından izin istemekten hiç de utanmış gibi görünmüyordu.

Sycamore bir kadeh şampanyanın tamamını tek seferde içerek, "Zaten içtim," dedi. "Hanımefendi eşiniz hiç itiraz etmedi. Benim kardeşim için, sizin de kız kardeşiniz için endişelendiğinizi anlıyor. Şimdi o kadehi bana ver. Mutlu çifti henüz tebrik etmedim ve bu görev metanet gerektiriyor."

Tresham şampanyasını uzattı. "Bana bir şey söyle, Sycamore. Della'ya aşık mıydın, belki de biraz uygunsuz bir şekilde vurulmuştun?"

Sycamore bardağı tuttu. İçmedi. "Leydi Della ile mi? Saçmalama. Ben kendime aşığım, ya da aile efsanesine öyle." Şampanyasıyla selam verdi ve yeni evlilere doğru yürümeye başladı.

DELLA yeminini kendinden emin bir şekilde söylemişti ama Ash onunkini okurken göğsü sıkışmıştı. Diğer herkesi bir kenara bırakıp, iyi ya da kötü, sadece ona bağlanacağına söz veriyordu. Böylesine ciddi ve sevecen bir gülümsemeyle sunduğu yemininin büyüklüğü kızın soğukkanlılığını fena halde tehdit etmişti.

"Sence ne kadar çabuk ?" Ash, iyi dilekte bulunanlara ara verdiklerinde mırıldandı.

Yanına eğilip Della'nın kulağına fısıldarken neredeyse kulağına sokulacakmış gibi bir hali vardı ve bu da Della'nın dizlerinin tutmamasına neden oluyordu.

"Otuz dakika daha değil," dedi. "Bazı konuklar hâlâ büfede."

Sycamore yaklaştı, elinde kraliyet küresi gibi bir şampanya kadehi tutuyordu. "En yakın pencereden kaçmaya hazır mısınız?" diye sordu.

"Evet," diye yanıtladı Ash, tam da Della'nın "Saçmalama," dediği sırada.

"Benimleyken," dedi Sycamore, "yakında dürüst olmayı öğreneceksiniz leydim." Şampanyasından derin bir yudum aldı, bir yandan da kadehinin kenarından ona bakıyordu. Bu hareket çapkınlıktan çok suçlayıcı bir tayırdı. "Dorning ailesinde tüm sırları ortaya çıkaran kardeş olarak tanınırım."

"Sen Dorning ailesinde kendi işine bakamayan bir baş belası olarak tanınırsın," diye karşılık verdi Ash. O şampanya, küçük kardeşim, son yaz birası değil."

"Ve mükemmel bir şampanya. Neden gelininiz için bir bardak getirmiyorsunuz?"

Della, Ash'in yanından ayrılmasını istemiyordu. "Ben-"

"Kışt," dedi Sycamore boştaki elini sallayarak. "Eğer ejderhalar , senin yokluğunda genç kızı korumaya fazlasıyla yetkinim."

Ash onun yanağına bir öpücük kondurdu. "Özür dilerim. Aile ağacımızda onun gibi yarım düzine daha var ama onlarla sadece tatillerde ilgilenmemiz gerekiyor."

Della'yı yeni kayınbiraderine gülümsemekle baş başa bırakarak konukların arasından uzaklaştı. "Burası bana ışıl ışıl göründüğümü söyleyeceğin ve kardeşini çok kıskanacağın kısım, ama şimdi beni aile bağların arasında saymakla kutsandığın gerçeği için."

"Bu düğünden önce de aile bağlantılarım arasındaydın," dedi Sycamore, "ve dürüst olmak gerekirse biraz bitkin görünüyorsun."

Sycamore bu gözlemini pek de nazik olmayan bir tonda dile getirince Della'nın göğsündeki gergin his geri geldi. Sycamore'un bakışlarıyla karşılaşmak yerine ellerini inceledi.

Sol elinde Ash'in bir şekilde satın aldığı ve parmağına uyacak şekilde ölçülendirdiği ışıltılı altın bir yüzük vardı. Yüzüğü çıkarmıştı.

Eldivenleriyle büfeye bir göz attıktan sonra tabağını dokunmadan bir kenara bıraktı.

Belki de bu, yaklaşmakta olan bir ağlama büyüüne benzeyen belirsiz bir ruh ağırlığını açıklıyordu.

"Yorgunum," dedi. "Kısa sürede bir düğüne hazırlanmak yorucuydu. Söylemek istediğin bir şey varsa Sycamore, söyle."

Başını salladı. "Daha iyi. Söylemem gereken şey şu. Gerçeği benden saklama, Della Dorning. Nasıl olsa eninde sonunda anlayacağım ve sen artık ailedensin. güvenmemiz gerekiyor."

Della'nın karnına korkunç bir ağırlık çöktü. William Chastain Coventry'ye sık sık giderdi. Della'ya bahisleriyle övünür, alacaklılardan saklanmak için taşraya kaçan pek çok adamın gelebilecek kayıpları gülerek anlatırdı.

Başka ne hakkında ve kime böbürlenmişti? "Ne bildiğini sanıyorsun, Çınar?" İçkisinden spekülâtif bir yudum daha aldı. "Kardeşimin zaafları olduğunu ve senin de uzun bir nişanlılık dönemi geçirmemiş yeni bir gelin olduğunu biliyorum. Ash zorluklarla karşılaşır, tek başına idare etmeye çalışmayacaksın, anlaştık mı? Kardeşleri onu tanıyor, onu seviyoruz ve ona zarar gelmesine izin vermeyeceğiz. Eğer bocalarsa, takviye çağıracaksınız. Bu konuda söz verin lütfen."

Ses tonu buyurgan, neredeyse tehditkârdı ve Della, bir insanın Sycamore Dorning'i neden ciddiyetsiz ya da asabi olarak tanımladığını merak etti. Onda şaşırtan ve korkutan bir soğukluk vardı. "Kocamı benden alacak mısınız?" Della'nın yüzündeki ağırlık Karnı asidik ve endişeliydi. Sycamore'u severdi, hatta bir dereceye kadar ona güvenirdi ama onun o kendinden emin, çapkın, rahat tavırlı hali ortalıkta yoktu.

Sycamore daha fazlasını söyleyecek gibi görünüyordu ama Ash elinde bir flüt şampanyayla geri döndü.

"Gelinimi rahatsız etmeyi bırak," dedi Ash, Della'ya içkiyi uzatırken. "İyi bir kardeş ol ve arp çalan her kimse ona açık büfenin tadını çıkarma zamanının geldiğini söyle. O enstrümanı en yakın pencereden fırlatmaya hazırım."

Sycamore Ash'e şampanya kadehini uzattı. "Gitmekte özgürsün," dedi. "Toplanan aval aval bakanlara mazeretinizi ben söylerim." Eğildi ve Della'nın yanağına bir öpücük kondurdu. "Söylediklerimde ciddiydim."

Büyüleyici gülümsemesini bir kez daha uzaklaştı.

"İyi niyetli," dedi Ash, Sycamore'un bardağını şöminenin üzerine koyarken. "Seni ne hakkında azarlıyordu?"

"Emin değilim." Della da kadehini tadına bakmadan bir kenara bıraktı. "Gidebilir miyiz?"

Ash ona baktı -gerçekten kişiliğini inceledi- ve elini tuttu. "Sessizce sınışımak doğru bir şey değil, ama devam etmek istediğimiz gibi başlasak iyi olur ve bu da zaman zaman gelenekleri göz ardı etmek anlamına gelecektir."

Onu odadan çıkardı ve bu durum konuklardan birkaç hoşgörölü gülümsemeye neden olsa da kimse yaygara koparmadı.

"Sadece yürümeye devam et," dedi Ash, "sanki bahçeye çıkıp biraz temiz hava alıyormuşuz gibi."

Öğleden sonra mevsim normallerinin dışında ılık, neredeyse ılık bir havaya bürünmüştü ve birkaç konuk tabaklarını terasa çıkarmıştı.

Ash yoluna devam etti, sadece antrede Della'ya bir şal ve bone uzatacak ve omuzlarına bir pelerin örtecek kadar durakladı. Şapkasını kafasına geçirdi, bastonunu aldı ve onu öğleden sonra güneşine doğru uğurladı.

Dorning şehir arabası basamakların dibinde duruyordu, izlerdeki grillerle eşleşiyordu. "Arabam büyüölü değil," dedi Ash, ona merdivenlerden aşağıya kadar eşlik ederken, "ama içinde büyüölü şeyler olabilir."

"Huzur, sessizlik ve mahremiyet gibi şeyler mi?"

"Onlar da var. İçeri girin." Della'nın oldukça hoşuna giden bir sapkınlık olan ne bakan koltukta onun yanındaki yerini aldı.

"Düğün gününün nasıl bir ile olduğunu hiç fark etmemiştim," dedi. "Saatlerin nasıl geçtiğini ve ritüelin tüm işi nasıl ağırlaştırdığını." İnsanların nasıl bakmaya hakları olduğunu ve her gülümsemenin nasıl sorular sakladığını.

Gelin tam olarak ne kadar mahvolmuştu? Damadın umurunda mıydı? Satın mı alınmıştı? Kararını vermeden önce gelinin mallarının tadına bakmış mıydı? Gelinin vücudu baharda olduğundan biraz daha dolgun muydu?

Della bu soruları görmüş, gülümsemiş ve hepsi boyunca Ash'in yanına yapışmıştı.

Ash yumruğunu çatıya vurdu. "Artık benim karımsın. Bugünün bu kısmından oldukça hoşlanıyorum. Kardeşimin düşün günümde bakıcılık oynamaya çalışmasından hoşlanmıyorum."

Sycamore'un tek derdi bu muydu? "Senin için endişeleniyor ama sanırım kulüpten ayrılmaya karar verirsen kendisinin nasıl gideceği konusunda da endişeleniyor."

Ash şapkasını çıkardı ve Della'nın bonesinin kurdelelerini çözmeye koyuldu. "Endişeleniyor ve tüm bunları kendine saklıyor. Cam tanıdığım en gururlu adam, Worth Kettering'in kayıinvalidem olduğunu düşünürsek, bu çok şey ifade ediyor." Kurdeleleri ve Della'nın saçını bozmamaya dikkat ederek boneyi saçlarından kaldırdı. "Buraya gelin Bayan Dorning. Size sarılmak için deli ."

Atlar yürüyüşe geçerken minnettarlıkla onun kucağına atıldı. "Coventry'den ayrılmayı düşünüyor musun?"

"Ben yapmadım. Orada iyi para kazanıyorum, gelirim başka mülklere yatırım yapmamı sağlıyor ve Sycamore bu işi tek başına halledemez. Bir muhasebeci, müdür ya da ikinci adam tutabilir ama bir ihtiyacı var. Bunu söylediğimi ona söylemeyin."

"Zaten bildiğinden şüpheleniyorum."

Della kocasına -*kocasına*- yaslanıp Fransızca yüzden geriye doğru sayarken dakikalar kutsanmış, huzurlu bir sessizlik içinde geçti. Sadece biraz endişeliydi, alfabeyi ezbere sayma endişesi değil.

"Sycamore seni melankolim konusunda uyarıyordu, değil mi?" Ash'in sesi mutlu bir damada hiç benzemiyordu. "Onu dövsem mi yoksa teşekkür mü etsem bilemiyorum."

"Moraliniz bozulursa ailenizin sizinle ilgilenmek için hâlâ hazır olduğu konusunda bana güvence verdi. Onu yumruklasam mı yoksa teşekkür mü etsem bilemedim."

"Muhtemelen moralim bozulacak," dedi Ash, perdeleri çekerek, "ama bugün değil. Sevecen kocan için bir öpücüğe ne dersin?"

Yolun geri kalanında Ash'in dairesine -onların dairesine- kadar öpüştüler, sarıldılar ve el ele tutuştular; Della yeni evlerine yaklaştıkça daha da rahatlayabildi. Tüm süslemeleriyle bir düğün gecesi geçiremeyeceklerdi - hala rahatsızdı - ama o ve Ash evlenmişlerdi.

Tanrı'nın birleştirdiğini hiç kimse ayıramazdı, en azından pahalı davalar ve parlamento kararı olmadan. Evli olmanın kesinliği Della'yı başka hiçbir şeyin rahatlatamayacağı kadar rahatlatmıştı.

Bunun Ash'i de rahatlattığını umuyordu.

Ash GENÇLİĞİNDE BİR ZAMANLAR sikine hayranlık duymuştu. Verdiği zevk inanılmazdı, gizli bir zevkti -bunun genç erkeğe özgü olduğundan şüpheleniyordu- onu sadece keşfetmesi için tasarlanmış bir doğa harikası olarak etkiledi. Zevk almıştı

Kendisini sık sık ve türün dışısiyle yakın bir şekilde tanıştırmak onun merak çemberini genişletmişti.

Sycamore'un iyi bir boğuşmayı sevdiğine dair açıklamalarıyla alay edebilirdi ama en azından iyi olduğu zamanlarda bu duyguyu anlıyordu. Hasta olduğunda, cinsel arzunun yokluğu hastalığının en endişe verici belirtileri arasındaydı.

Sadece arzu duymamakla kalmıyor, kendini istenmeyen biri gibi hissediyordu.

Bu yüzden Della'yla tipik bir düğün gecesi geçirememekten duyduğu dehşet onu biraz rahatsız ediyordu ama yeminlerin yakında tamamlanacağını biliyordu ve gelini kesinlikle arzuluyordu.

Ash daireyi baştan aşağı ve havalandırmıştı, böylece her yer daha aydınlık ve ferah olmuştu. Della'nın sandıkları resmi salonun ortasında duruyordu ve hayatın değişmekte olduğunun inkâr edilemez bir kanıtıydı. Yarın Ash'in eşyalarıyla birlikte seyahat arabasına yüklenecek ve Ash'in kocası olarak bir tür düğün yolculuğu/çıkışı yaşanacaktı.

"Çok sessizsin," dedi Della, pelerinini ona uzatırken. Bone'sini Ash'in silindir şapkası için ayrılan askıya atarken şalı omuzlarında tuttu. Gerçekten de olağanüstü iyi nişan alıyordu, en azından tuhafiye söz konusu olduğunda.

"Rahatladım," dedi Ash, şapkasını Sycamore'un genellikle kullandığı askıya takarken. "Düğün her ne kadar güzel olsa da yine de çile niteliği taşıyordu. Buraya gel."

Sanki saatler değil de yıllardır evliymişler gibi kollarına girdi. "Yemek yemeyi unuttum ya da yiyemeyecek kadar gergindim."

"Gergin mi? Asla tahmin edemezdim. Heyecanlı, belki. Yakışıklı kocanızla yalnız kalmak için can atıyorsunuz. Seni eşikten geçirmeli miydim?"

Yanağına bir öpücük kondurdu, sonra yavaşça uzaklaştı. "Biz o *tür* bir çift değiliz."

Ne demek istedi? "Aile salonunda bir tepsi sandviç ve biraz limonata bulmalıyız. Ben de pek bir şey yemedim."

Tepsinin hakkını dostça verdiler ve tabakları boşaldığında -Ash'ın da aç olduğunu öğrendiklerinde- Della esnemeye başlamıştı. Ash onu yatak odasının eşiğine kadar taşımayı ihmal etmedi -o *tür* bir kocaydı- ve bu da gelininin gülmesine neden oldu.

Ash'i bir uşak kadar etkili bir şekilde soydu ve Ash de onun hizmetçisi oldu. Yatağa girip kaşık usulü birbirlerine sarıldıklarında Ash'in arzusu zar zor fark edilen bir akım, yorgunluğun ve belki biraz da hüznün altında gömülü bir kor gibiydi.

Della'nın saçlarını ağzından uzaklaştırdı ve arkadaşça bir kolunu onun beline doladı. Ash günün gelişmelerini düşünürken Della iç çekti, kıpırdandı ve sessizleşti, nefes alış veriş yavaş bir ritme girdi.

Üzgün müydü? Evet, belki.

Yeminini ederken bekârlığı ölmüştü, bekârlık bir cenaze törenini hak etmiyordu. Özgürlüğü de ölmüştü, çünkü her karar -kulüpte mi yoksa evde mi yemek yiyeceği, ayinlere mi katılacağı yoksa uykusunu mu alacağı, kendini mi tatmin edeceği yoksa karısıyla mı sevişeceği- artık başka bir değerli ruhu ilgilendiriyordu ve bu gerçekten de derin bir değişimdi.

Evlilik vesilesiyle yalnızlığı da sona erdiyse, pazarlık iyi sonuçlanmıştı. Ancak yatakta karısına sarılmış yatarken Ash'in yalnızlığı ölmemişti, henüz ölmemişti ve Della'nının ölmediğinden şüpheleniyordu.

Çift olmanın zaman aldığına ve birkaç hafta sonra farklı hissedeceğine dair kendine güvence vererek uykuya daldı.

Evlilik.

"İlk gelenler arasındasın," dedi Leydi Wentwhistle, Ash'i kibarca kucaklayarak. "Annen çok memnun olurdu, Ash Dorning. Gerçekten çok memnun olurdu." Ash'in gitmesine izin verdi ve daha az coşkulu bir gülümsemeyle Della'ya döndü. "İyi bir av yakalamışsınız leydim. Oldukça iyi bir av. Evlilik koşullarınız şüphesiz biraz dedikoduya neden olacak, ama hangi ev partisi biraz müstehcen dedikodudan faydalanmaz ki?"

Della bu bariz hakaret karşısında kibarca gülümsemekten fazlasını yapamayacak kadar yorgundu.

"Bayan Terry size odanızı gösterecek," dedi Leydi Wentwhistle. "Bu gece ve yarın gece resmi olmayan bir açık büfe düzenliyoruz. Tüm konuklar geldikten sonra daha resmi eğlenceler başlayacak. Umarım aynı odayı paylaşmanızın bir sakıncası yoktur?"

Ash, Della'ya gülümseyerek, "Yeni evlendik," diye cevap verdi. "Neden hiç kullanılmayacak ikinci bir yatak odasını ziyan edelim ki?"

"Siz Dorning erkekleri babanıza çekmişsiniz," dedi Leydi Wentwhistle hizmetçiyi işaret ederek. "Bu da sizin de geniş bir aileniz olabileceğini gösteriyor. Bu akşama kadar."

Della bir reverans daha yaptı ve hizmetçiyi sonu yokmuş gibi görünen bir dizi basamaktan yukarıya kadar takip etti. Gün uzun ve sıkıntılı geçmişti; bir atın topallaması, yolların çamurlu olması, bir bagajın yerinden çıkması yüzünden az kalsın bir kaza yaşanması ve Ash ile garip bir şekilde sohbet edememesi.

Belki de Leydi Wentwhistle'ın açıkça zevk aldığı dedikodularla yüzleşmek onu da tedirgin ediyordu.

"Misafir kanadında değilsiniz," dedi kahya. "Burası aile kanadının kullanılmayan kısmı ve sanırım burayı daha sessiz bulacaksınız. Manzara çok güzel ve beyefendi bir akşam sigarası içmek için terasa inmek isterse uşak merdivenlerinden çok uzakta değilsiniz."

Yapraklar ve sarmaşıklarla oyulmuş bir kapıyı iterek açtı ve meşe lambri kaplamalı, bordo döşemeli küçük bir salona götürdü. Perdeler bordo kadife, masa koyu meşeden eski bir edebi kale ve şöminenin mermeri gölgeli kahverengiydi.

Tamamen erkeksi bir alan, aynı zamanda neredeyse kasvetli.

"Yatak odası şu kapının ardında," dedi Bayan Terry. "Lambaları yakması için en geç saat yedide bir uşak göndereceğiz, ama koridordaki aplikler gün boyunca yanık tutulacak. Önümüzdeki çeyrek saat içinde bir hizmetçi elinde çay tepsisiyle gelecek. Başka bir şeye ihtiyacınız olursa lütfen zili kullanın."

Reverans yaptı ve geri çekilecekti ama Della onu durdurdu. "Banyo yapmak mümkün mü?" diye sordu. Düğün gecesi yaklaşmış ya da yaklaşmış sayılırdı ve hem sert hem de seyahat lekeleri içindeydi.

"Elbette leydim. Bir saatten kısa bir süre içinde küveti buraya getireceğiz." Bir reverans daha yaptı ve kapıyı arkasından kapatarak geri çekildi.

"Pek neşeli bir oda sayılmaz, değil mi?" Ash pencereye giderek sordu. "En azından portmantomuz geldi."

Küçük sandık soğuk ocağın önünde duruyordu. Diğer sandıkların ne zaman ortaya çıkacağı belli değildi. "Belki de ateşi yakmalıyız," dedi Della. "Güneş şimdilik dışarıda ama akşam yaklaşıyor."

Ash pencereden uzaklaştı. "Sabahlığını giymek ister misin?"

Della bir hanımefendinin hizmetçiliğini yapmaktan kaçınmıştı -yeni gelindi, Tanrı aşkına- ve Ash'in ilgisini takdir ediyordu.

"Tepsinin gelmesini bekleyelim, sonra üstümü değiştireceğim."

"Buranın bir labirenti olduğunu unutmuşum," dedi. "Çocukken kardeşlerim ve ben orada saatlerce oynardık. Her büyük ailenin bir labirenti olmalı."

Della bir ürperti bastırdı. "Belle Maison'da bir labirentimiz var. Susannah bir yaz öğleden sonrası orada kitap okurken uyuyakaldı ve Suze akşam yemeğine gelmeyince annem neredeyse felç geçirecekti. Ondandır kont çitlerin bel hizasına kadar kesilmesi için emir verdi."

"Ondandır baban olarak bahsetmiyor musun?"

Birbirleri hakkında öğrenecekleri çok şey vardı. "Lord Hazretleri hayattayken ona baba derdim. Her yönden sevecen ve müşfik bir ebeveyni. Sanırım annem öldüğünde sevildiğimi hissetmeyeceğimden endişeleniyordu. Nick, babasının kendisini suçlu hissettiğini, yaşlı kontun, eşi daha sadık olsaydı annesinin onu terk etmeyeceği sonucuna vardığını söylüyor. Evlilikleri daha önceki bir dönemin ürünüydü, bu yüzden nasıl devam ettiklerini kim bilebilir?"

Ash şöminenin üzerindeki kavanozdan bir yudum aldı. "Şöyle devam edeceğiz. Ben sana sadık olacağım ve karşılığında senden de sadakat bekliyorum. Biz *böyle* bir çift olacağız." Onu dudaklarından öptü, şimdi-burada öpücüğü, sonra koridorda kayboldu ve bir süre sonra dökülenleri yakarak geri döndü.

Alevi salonun demirleri üzerinde bir ateş yakmak için kullandı, sonra da yatak odasındaki ocakta ateş yakmak için başka bir döküntü kullandı. Bu muhtemelen tipik bir kocalık davranışıydı ama Della'nın bundan emin olması mümkün değildi.

"Sıcak çok hoş bir his," dedi. "Bir sadakat beyanı duymak da güzel. Sana yalan söylemeyeceğim Ash."

"Annem de yoldan çıkmış," dedi. "Babamın amcalarından biriyle ilişkisi vardı, ya da biz öyle tahmin ediyoruz. Her ne olduysa, annemle babam aralarını düzelttiler. Babam Don Juan değildi ama kendini lanet botaniğine adanmıştı ve sık sık annemi aylarca Dorning Hall'da bırakırdı. Onun gibi olmaya niyetim yok."

Tepsi geldi, biraz garip olan ruh hali dağılmadı ama yemek Della'nın moralini düzeltmeye yardımcı oldu. Kanepede Ash'in yanına oturdu, ona tuzluğu ve tereyağı tabağını uzattı ve çok acıkmış olması gerektiğini fark .

"Banyomda bana yardımcı olur musunuz?" diye sordu, bir hizmetçi müfrezesi küveti doldurduğunda.

Ash buharı tüten küvete baktı, sonra ellerini boş tabağının üzerinde gezdirdi. "Banyoda sana yardım edersem her yer su olacak. Küvet ikimiz için de yeterince büyük değil ama bu beni senin çıplak halini görme hevesimden vazgeçirmez."

"Benim için-?"

Ash ona bir bardak limonata uzattı. "Seni yiyip bitirebilirim, Della Dorning. Bütün gün arabadayken, bankların katlanarak şaşırtıcı derecede rahat bir yatağa dönüştüğünün farkındaydım. Dün rahatsızdın, yakında olmayacaksın ve biz evliyiz."

"Değilim," dedi, kalbinde tuhaf bir hafiflik hissederek. "Rahatsızım."

Ash aniden ayağa kalktı. " tadını çıkar. Ben labirenti yeniden tanımaya gidiyorum. Banyodan sonra biraz kestirmeyi düşünebilirsin, çünkü bu gece fazla uyuyacağından şüpheliyim."

Bir öpücük daha, bu seferkinde dili de vardı ve elini kızın göğsüne bastırdı, sonra inledi ve kapıdan dışarı fırladı.

ONUNCU BÖLÜM

Della sık sık banyo yapardı, özellikle de kışın, banyo gerçekten ısındığı birkaç yerden biriydi. Leydi Wentwhistle'ın personelinin temin ettiği küvete rahatça girdi ve günün endişelerinin zihninden akıp gittiğini hissetti.

Kendini yavaşça ıslanma zevkinden mahrum bıraktı ve abdest almaya koyuldu. Londra'dan ayrılmak çok güzeldi, kıyaslanamayacak kadar rahatlamıştı. Doğru, ailesinden de ayrılmıştı ve her ev partisi dedikodu ve entrikadan nasibini alırdı ama kocasıyla birlikteydi ve bu gece yeminlerini tamamlayacaklardı.

Endişeler, gecikmiş bir düğün gecesinin beklenen neşesini bile geride bırakarak geri gelmeye çalıştı, bu yüzden Della saçlarını yıkamakla meşgul oldu. Küveti alıp ocağın önünde bir tabureye oturduğunda, endişeler yine huzurunu kaçırmaya başlamıştı.

Ash neredeydi? Bu evlilikten şimdiden pişman olmuş muydu? Leydi Wentwhistle dedikodu kazanını karıştıracak mıydı, yoksa -Ash'ın iyiliği için- Della'yı en kötüsünden korumaya mı çalışacaktı? Ash yeni karısının kendisini yatakta çırılçıplak beklemesinin çok ileri bir davranış olduğunu düşünür müydü?

Alev alev yanan ocağın önünde saçları örülebilecek kadar kurudu ama yine de açık bıraktı. Gelinlerin saçlarını gerekmiyor muydu?

İnsan yatakta onca saç teliyle nasıl başa çıkabilirdi ki? Portmantoyu karıştırdı ve ayaklarına giymek için kalın bir çift erkek yün çorabı buldu, ancak çoraplar ayak bileklerini sıkıyordu.

Karanlık , kocasını beklemek için yatağa girmedi, bunun yerine portmantoyu açtı, giysileri lavanta kokulu bir gardıroba ve mine çiçeği kokulu çamaşır presine koydu.

Ash neredeydi? Zarar görmeye mi gelmişti? Londra'ya geri mi çağırılmıştı? Yeminini tamamlamayı erteliyor muydu ve eğer öyleyse, neden?

Ash geri döndüğünde tepsinin kalıntılarından kendine bir fincan soğuk çay doldurmak üzereydi.

"Bu kadar uzun sürdüğü için özür dilerim," dedi kravatını çekiştirerek. "Ahırda okuldan eski bir arkadaşıma rastladım ve Coventry ile ilgili konuşmak istedi..." Boynundaki örtüyü çıkarmaya çalışmayı bıraktı. "Saçların muhteşem."

"örmeyeceğimi bilemedim."

"Ben örerim." Saman ve tırpanlanmış ot kokusunu da beraberinde getirerek sinsice yaklaştı. "Dün gece bu ayrıcalığı kaçırdım. Çoraplarımı narin ayaklarının üzerinde görmenin beni ne kadar tahrik biliyor musun?"

"Üşümüştüm. Sormam gerekirdi."

Fısıldayacak kadar yaklaştı. "Çoraplarını senden alan ben olduğum sürece, onları ödünç istemene gerek yok."

Della'nın üzerinden hoş bir ürperti geçti. "Giysilerinizi çıkarmanıza yardım edeyim, kocacığım. Seni çok özledim."

Kapının sertçe vurulması hamalların bir çift büyük sandığı içeri taşıdıklarını haber verdiğinde, kravatını çıkarmaktan öteye gidememişti.

"Sanırım akşam yemeğinde giyecek bir şeyler bulmalıyım," dedi Ash, yaşlı hamala bir bozuk para uzatarak. "Bu kir içinde zor görünüyorum."

Della hamallar gidene kadar bekledikten sonra kapıyı kilitledi. "Ash Dorning, şimdi soyunacaksın. İstersen yıkan, ben de senin için temiz kıyafetler hazırlayayım. Artık evlisin."

Kollarını kadının omuzlarına dayadı, elleri kadının saçlarını topladı. "Labirentte dolaştım, büyük talihi aklıma getirmeye çalıştım, ama tek düşünebildiğim seni o yatakta soymaktı."

Della ona yaslandı. "Küvette ıslandım, büyük talihi aklıma yerleştirmeye çalıştım. Tek düşünebildiğim seni o yatakta soymaktı. Bence birbirimize çok yakışacağız Ash." Bundan daha fazlasını da düşünmüştü ama kocasıyla yakınlaşmak hayal gücüne hükmediyordu.

Della, Ash'in yeleğini yarıya kadar açmış ve gömleğinin düğmelerini çözmüştü ki, aşağıda bir yerden üçlü bir çınlama sesi duyuldu.

Kadının kombinezonunun fiyonkunun ucunu çekti. "Bu lanet olası ilk yemek zili."

"Akşam yemeğini kaçırabiliriz."

Geri adım attı ve Della bir itiraz hırıltısını güçlkle bastırdı. "Bunu yapmamayı tercih ederim, Della."

İlk zil, konukların otuz dakika içinde salonda toplanacağı ve ikinci zilin çalacağı anlamına geliyordu. Üçüncü zil, partinin büfeye ya da masaya doğru ilerleyeceğini işaret ederdi.

"O zaman geç kalabiliriz," dedi Della, "ve ikinci zilden sonra aşağı ineriz."

Ash, Della'nın ellerini kendi ellerinin arasına aldı. "Yeni ve nefis karımla ilk kez seviştiğimde, otuz dakikadan daha fazlasına ihtiyacım olacak."

bu olayın hakkını vermeliyiz. Eğer yemeği kaırırsak, şu anda olduğumuzdan daha büyük spekülasyonların nesnesi haline geliriz."

"Ayaklarımı yere vurmak ve giysilerini bedeninden ayırmak istiyorum Ash. Seni ilk ptğm andan beri seni arzuluyorum ve şimdi bir akşam yemeği büfesi tarafından engellenecek miyim?"

"İkimiz de engelleneceğiz, ama size söz veriyorum leydim, şimdi bir gecikme bana sadece daha sonra daha büyük bir tutku için ilham verecektir."

Della her ikisini de istiyordu -şimdi ve sonra- ve akşam yemeğinde fısıltılarla ve sinsi bakışlarla yüzleşmek istemiyordu.

"Yapmak zorunda mıyız?" diye sordu gözlerini kapatarak. "Bu ev partisi evlilik hayatına başlamak için güzel bir yol gibi görünüyordu, boş eğlenceler, etrafta dolaşan aile yok, Londra'nın pis kokusu ve telaşı yok, ama şimdi... Kocamla yalnız kalmak istiyorum ve bulabileceğim hiçbir şey yok."

Ash onu kollarıyla sardı. "Ben de sizinle yalnız kalmak istiyorum hanımefendi ama er ya da geç diğer konuklarla yüzleşmek zorundayız. Yorgunluğumuzu ne sürüp erkenden ekilebiliriz."

"Pratik zekanıza hep hayran olmuşumdur."

Onun poposunu okşadı. "Saçlarını rmeme izin ver. Akşam yemeğine inerken tam bir edep timsali olacağız ve diğer konuklar masaların etrafında toplanıp bir el pike yaparken gerçek tatlı yemeğinin yatak odamızda servis edileceğini sadece biz bileceğiz."

Della bir adım geri çekildi. "Erken ekileceğimize söz veriyor musunuz?" "Ne zaman ekilirsek ekilelim, diğer konuklar ayrılıyor. Mümkün olduğunca erken emekli olacağız."

Evlilik uzlaşma demektir. Della bunu kardeşlerinde görmüştü. Kayınvalideler, ocuklar, günlük hayat... Hepsi bir evliliği , ya bir birlik haline getirir ya da kenarlarını yıpratırdı. Bu durumda Ash haklıydı ve Della sebepsiz yere huysuzluk ediyordu.

"Umarım onlarca yıl evli kalırız," dedi Ash'in yakasını düzelterek. "Seninle aynı yatağı paylaşmak için birkaç saat daha bekleyebilirim,

Ama uzun saatler olacak Ash Dorning. Uzun, yavaş saatler."

"O zaman emin olun sizinle uzun, yavaş bir aşk yaşayacağım,
Bayan.

Dorning."

Buna karşılık giyinme işi hayal kırıklığı yaratan bir çabuklukla tamamlandı. Della'nın saçlarını örmek Ash için bir anlık bir işti ve Della onun bağcıklarını bağlamaya hazır olduğunda, Ash abdestini almış ve akşam kıyafetlerini giymişti.

"Biraz kırıışığım," dedi Della'nın korsesinin iplerini önden bağlaması için uzatırken. "Sanırım bu akşam hepimiz biraz buruşuk olacağız. Çok güzel bir kokunuz var leydim. Hanımeli ve güneş ışığı gibi."

"Seyahat ederken sabunlarımı ve poşetlerimi yanımda getiririm. Senden bir iyilik isteyebilir miyim Ash?" Saçmalıyordu ama bu ilk akşam yemeği bir çile halini almıştı.

Adam onun arkasında, şömine aynasında yansıyan iri ve karanlık bir varlık olarak kaldı. "Herhangi bir şey."

"Bu gece beni gözünün önünden ayırma. Arkadaşlarınla sigara içmeye gitme, bana haber vermeden erkeklerin dinlenme odasına kaybolma." Eğer yemek açık büfe olsaydı, erkekler masada oturup şaraplarının tadını , Della da hanımlarla dedikodu ve gevezelik etmek zorunda kalmayacaktı.

Ash yansımalarında Della'nın bakışlarıyla karşılaştı. "Sence tekirler saldıracak mı?"

"Yapacaklarını biliyorum ve pençelerine karşı hazırlıklıyım ama henüz onlarla yüzleşmemeyi tercih ederim." Della'nın endişesinin tamamı bu değildi ama yeterince yakındı.

"Seni suçlamıyorum. O zaman bütün akşam birbirimizin cebinde olacağız ve sen de meraklı ve kaba olanları benden uzak tutacaksın."

Della korsesinin iplerini bağladı, kombinezonlarını giydi ve gece elbisesini başından geçirdi. Elbise son derece mütevazıydı, yakası yaşlı bir kız kurusuna yakışıyordu, kumaşı ise dikkat çekici olmayan kahverengi bir kadifeydi. Ash kendisine sorulmadan kancalarını taktı ve akşam yemeği için aşığı inme vakti geldi.

Ash kolunu uzattı ve Della ilk korku dalgasının üzerine çöktüğünü hissetmeden önce ana merdivenin yarısına gelmişlerdi.

Merdivenlerde olmaz. Basamaklarda bayılmayın. Merdivenlerde yığılıp kalmayın. Bunu on bir yaşındayken bir kez yapmış ve yüzünü feci şekilde morartmıştı. Merdivenleri hızlı çıkmayı ya da hiç çıkmamayı öğrenmişti.

"Endişelenme," dedi Ash, sahanlığa ulaştıklarında onun kolunu okşayarak. "Bütün akşam boyunca birbirimize şişmanca gülümseyeceğiz ve birbirimize eritici bakışlar göndereceğiz. Herhangi bir sohbe ekleyebileceğim sadece saçmalıklar olacak ve... Della, iyi misin?"

Bu sorudan nefret ediyordu. Nefret ediyordu ama o anda iyi . Göğsüne oturan bir at hissiyle ve dünyanın sonunun gelmek üzere olduğu kesinliğiyle savaşıyordu.

"Ben iyiyim. Biraz yorgunum."

İkinci basamaktan aşığı inmeye başladılar. "Ben de öyle. Fransız ordusu hakkında söyleyecek pek olumlu bir şeyim yok ama Fransız yolları bizimkilerden çok daha üstün. İlkbaharda Paris'e gitmek ister misiniz?"

Nefes alın. Durun. Nefes verin. Durun. Nefes al... "Belki. Dorning Hall'u görmek için sabırsızlanıyorum."

Della sadece endişeli değildi, anlık, mantıksız bir panik içindeydi. Bu sorun, zihninin bir kısmının durumu izleyebileceği ve geçeceğini bilebileceği kadar sık başına gelmişti, ancak geri kalanı -farkındalığının büyük çoğunluğu- girdaba kapılmıştı.

Nefes alın. Durun. Nefes verin. Durun.

Merdivenlerin dibine vardıklarında Ash, "Biraz solgun görünüyorsun," dedi. "Üşüyor musun?"

"Şalımı unutmuşum." Şu anki durumunda, bu dikkatsizlik dünyanın yıkımını hazırlayacak bir hata gibi görünüyordu. "Getirip hemen aşağı ineceğim." Kendi kendine nefes almaya devam etmesini söylerken bile korku zihninde ezici bir güç haline geldi.

"Gerek yok," dedi Ash. "Senin için memnuniyetle geri alırım." Tekrar elini okşadı ve basamakları tırıs tırıs çıkarak Della'yı yalnız bıraktı, zar zor konuşabiliyordu ve ebedi lanetin yaklaştığından emindi.

ASH ahırları, kendini tatmin edebileceği kadar mahremiyet arayışı içinde bulmuştu ama bu bir zevk olmayacaktı. Bu, yeni karısıyla yetkin bir şekilde birlikte olma umuduyla kendini rahatlatmak içindi.

Della gergindi, bundan çok emindi. Bütün gün arabada sessiz kalmıştı. Ash neredeyse binlerce kez ona Chastain'in pençelemesinin gerçekten tecavüzden öteye geçip geçmediğini soracaktı. Ash'i düellodan korumak için bu konuda bile yalan söyleyebilirdi.

Della'nın Throckmorton'la biraz deneyim kazanmış olması teselli değildi. İlk sevgilisini sepetlediği için *rahatlamıştı* ama bir koca o kadar kolay gönderilemezdi.

Ash makyaj masasının arkasından şalını aldı ve uygunsuz bir koşuyla koridora geri döndü. Della ondan kendisini yalnız bırakmamasını istemişti ve salona gitmek için onun kendisine katılmasını bekledi.

İkinci zil tam Ash koridorun ortasında aylak aylak dolaşan bir aptalı neredeyse ezmek üzereyken çaldı.

"Sycamore?"

"Ash." Sycamore eğildi. "Bu yaştan sonra şal mı takmaya başladın?"

"Yedi kokuşmuş arafta ne işin var senin burada?" Yine de Ash'in küçük kardeşini yumruklamak istemesine neden olan bir şüphesi vardı.

"Herkese ve her kesime karşı nazik davranmaya ve özellikle de dost dulları etkilemeye hazırlanıyorum. Yanılmıyorsam bu ikinci zildi. Aşağı inelim mi, yoksa önce şalını kaldırmak ister misin?"

"Lanet olsun sana, düğün yolculuğumda bir ayı liderine ihtiyacım yok." "Belki de evlilik mutluluğu aklını başından almıştır," dedi Sycamore,

dönerek ana merdivenlere doğru ilerledi. "Bu bir ev partisi, bir evde gerçekleşen bir parti. Bu bir düğün yolculuğu değil. Leydi Wentwhistle'ın birkaç yakışıklı ve nazik bekâra ihtiyacı vardı, ben de yardımına koştum. Ben biraz siz ve Della ayak altında kalırsanız, bu benim için bir şey ifade etmez."

Sycamore genellikle daha iyi bir yalancıydı. "Kulübü kim yönetiyor?"

"Tresham her göz kulak oluyor. Sanki biz

En karanlık Peru, eski dostum ve yılın bu zamanı en yoğun zamanımız değil. Şu merdivenin dibindeki benim sevgili baldızım değil mi?" "Bekle."

Ash, Sycamore'u kolundan yakaladı.

merdivenlerden indi. "Della'yı rahat bırakacaksın. Beni yalnız bırakacaksın. Etrafta dolaşmayacaksın, pusuya yatmayacaksın. Yardımcı ya da koruyucu olmaya çalışmayacaksın ya da lanet olası müdahalelerin için başka bir kibar terim kullanmayacaksın."

"İ asla Karışmak. Evlilik var yapılmış sen Huysuz ve aykırı, Ash."

"Gelişiniz bunu yaptı. Mesafenizi koruyacağınıza söz verin."

Basamakların dibinde Della alışılmadık bir şekilde kıpırdamadan duruyordu ve Ash onun etrafına serpiştirilmiş dev saksı eğrelti otlarına yaklaştığını düşündü

Wentwhistle fuayesi.

Sycamore kolunu Ash'in elinden çekerek, "Benim eğlenceme karışmayacağına söz ver," dedi. "Tavistock Markizi'nin konuklar arasında olduğunu duydum."

Sycamore bu açıklamayı, Ash'in, Cam'in kırsal bir ev partisinde sayıları uydurmaya olan ani ilgisine güzel markizin ilham verdiğini düşünmesine yetecek kadar öz bilinçle yaptı.

"Sen karışma," dedi Ash merdivenlerden inmeye başlarken. "Eğer rahatsız edici bir şey yaparsan seni fena halde döverim, hem de fena halde döverim."

Della bu tartışmaya kulak misafiri olduysa da kibarca görmezden geliyordu. Ash sahanlıktan döndü, Sycamore da peşindeydi.

"Della, bak kimi buldum," dedi Ash, hafif bir tonda konuşmaya çalışarak. "Sycamore dostane çıkarlarını ilerletmek umuduyla kendisini konuk listesine eklemiş."

Yine de Della onları selamlamak için dönmedi. Bir bahçe heykeli gibi hareketsiz duruyordu, bakışları Ash'in fark edebileceği belirli bir şeye sabitlenmişti. Onun yanına ulaştı ve elini tuttu.

"Sycamore, leydi karımı selamla."

"Leydim." Sycamore onun elini tutmaya çalışmadan eğildi. "Memnun oldum."

"Sycamore." Ash şalını omuzlarına atarken Della onayladı. "Bu bir sürpriz."

Fuaye o kadar da soğuk olmamasına rağmen üşümüş gibi şalına sarıldı.

"Ash gerekir var ihmal edilmiş için söz benim planlar için Sen," dedi Sycamore. "Misafir salonuna geçelim mi?"

"Lanet olası planlarından bana hiç bahsetmedin," dedi Ash, "ve sen de bekârlar gibi kendini misafir salonuna atacaksın."

Bekarsınız. Markiz'e selamlarımı iletin."

Sycamore çizgiyi aştığını hissetmiş olmalı. Bir kez olsun kendini koruma içgüdüsünün emirlerine kulak verdi ve kendini dışarı attı.

"Onu gördüğüne sevinmiyorsun," dedi Della. "Sanırım ben de memnun değilim."

"Kardeşimi gördüğüme ne derece 'sevinmediğimi' bir hanımefendinin kulaklarına uygun olmayan bir dille ifade etmek için yalvarıyorum. Üzgünüm, Della. Sycamore yardımcı olmaya çalışıyor ama onu dövmemem için mesafesini korumasını söyledim."

Della, Ash'in kendisinden uzak kaldığı kısa süre içinde bir sakinlik rezervi bulmuş gibiydi. Yüz hatları dingin, soğukkanlılığı muazzamdı. Tığ işi krem rengi şalını göksel bir cübbe gibi giymişti ve duruşu asalet saçıyordu.

"İyi niyetliydi," dedi sakın adımlarla misafir salonuna doğru yürümeye başladı.

"Bu Sycamore'un mezar yazısı olacak." Gerçi cennet merhametli olsaydı, Cam'in yakın zamanda bir mezar yazısına ihtiyacı olmazdı.

Della, Ash'in yanında mermer fuayeyi adımladı, misafir salonunun kapısına yaklaştıkça sohbetin daha da artıyordu.

"Şu anda neyi dört gözle beklediğimi biliyor musun Ash Dorning?"

Ash onun hanımeli kokusunu içine çekebilecek kadar yakınına eğildi. "Beni üst kata çıkarıp benimle birlikte mi olacaksın?"

"O da var. O misafir salonuna senin kolunda girmeyi ve tüm hanımların kıskanç bakışlarını görmeyi dört gözle bekliyorum. Belki de Sycamore'u bu kadar yakınımızda bulmamızın nedeni budur. Siz artık seçkinler arasında olmadığınıza göre, onun fark edilme şansı daha yüksek."

"O alçağa acımamı istiyorsun." Yine de Della'nın mantığının inandırıcı bir yanı vardı. Sycamore'un abartılı aşk duygusu, kendisini evlenmemiş son Dorning olarak göstermekten hoşlanabileceği anlamına geliyordu.

Della şalını yeniden düzenledi ve Ash'in koluna girdi. Misafir salonuna girdiklerinde çoktan toplanmış bir kalabalıkla karşılaştılar ve Leydi Wentwhistle onları tanıştırmaya başladı. Kapının yanında durduklarında onları özellikle kabul etmedi, bu da Della'yı tekirlerin yanına attığını gösteriyordu.

Şampanya kadehleri taşıyan canlı giyimli bir uşak geldi. Ash iki tane aldı.

"Kimi tanıyoruz?" diye sordu sessizce. "Ve biraz kaneppe ister misiniz?"

Della eldivenlerini çıkarıp cebine koyduktan sonra şampanya kadehlerinden birini kabul etti. "Biraz yiyecek bir şeyler fena olmazdı ve odanın yarısını tanıyoruz."

Yine de kimse onlara yaklaşmadı. Konuşmalar devam etti, bakışlar onlara doğru geldi, ama kimse yaklaşmadı, sanki bu bir sahne oyunuydu ve koro belirli bir işaret bekliyordu.

"Bu Leydi Della değil mi?" dedi Ash'in sağındaki içten bir erkek sesi. "Sizi *tekrar* görmek ne büyük bir zevk. Ve Bay Ash Dorning. Leydi Della, lütfen beni yeni kocanızla tanıştırın. Eminim onunla *pek çok* ortak noktamız vardır."

William Chastain Ash'e gülümsedi. Della, sanki Chastain'in yüzüne vurmasından ya da onu azarlamasından korkuyormuş gibi Ash'in elini tuttu.

"Chastain," dedi Ash eğilerek. "Nasıl unutabilirsin ki? Sizinle Coventry'nin masalarında şansınız yaver gitmediğinde birçok kez karşılaşmıştık. Lütfen leydi eşimi selamlayın."

Chastain uygun bir selam vermeyi başardı. "Evliliğiniz kutlu olsun leydim." Della'nın dekoltesine küstah bir bakış gönderdi ve sonra daha aşağıya indi. "Ve Dorning, eğer şansımı denemek istersen, seninle bir el kâğıt oynarken seve seve görüşürüz."

Ash'i çağırmak için üstü kapalı bir tehditti bu. Della'nın tutuşu umutsuzca sıkışmıştı ve Sycamore odanın diğer ucundan onu izliyordu.

"Bu teklifi reddedersem beni mazur görün," dedi Ash. "Yeni evliyim ve piquet oynamaktan daha önemli işlerim var." Selam vermeden döndü ve Della'yı kanepelerin sunulduğu büfeye doğru götürdü.

Varacakları yere henüz varmamışlardı ve Tavistock Markizi Della'nın önünde reverans yaptığında konuşmaları yeni başlamıştı.

"Evliliğiniz kutlu olsun, leydim, Bay Dorning. Size mutluluklar dilerim." Söğüt gibi bir kadındı, kumraldı, güçlü yüz hatları vardı. Yaşı yirmi beşten fazla olamazdı, ama kendine hakimiyeti bir dul kadınıninkine benziyordu. Dul bir markiz olarak, büyük olasılıkla partinin en üst düzey konuğuydu ve bu hareketi diğer konukları da şeyi yapmaya zorluyordu.

Della, Ash ile el ele tutuşmuş, sonraki on beş dakika boyunca nezaketle iyi dilekleri kabul etti ve sakin neşesi hiç bozulmadı.

Tüm bunlar olurken Ash iki şeyin farkındaydı. Birincisi, Chastain salonun bir köşesinden bu küçük gösteriyi izliyor, yüz ifadesi alaycı ve hesapçı arasında gidip geliyordu.

İkincisi, Della'nın eli bir Ocak gecesi rüzgârından daha soğuktu.

"MERAK EDİYORUM," diye düşündü William Chastain. "Sevgili annem Leydi Della'nın ve dalkavuğunun davetli listesinde olduğunu biliyor muydu? Sanırım biliyor olmalıydı."

"Dorning bir kontun oğlu," diye yanıtladı Francis Portly. Aslında sırık gibi bir vücuda sahip olan Portly, borçlarını nezaketle ödeyen neşeli bir tipti, ancak bunlar her zaman ihtiyatlı oyunlardan kaynaklanan mütevazı meblağlardı. "Dalkavukluk konusunda senden daha üstün Chastain."

William kartlarını düzenledi. Herhangi bir kombinasyonda, pek de iyi bir el sayılmazlardı. "Bir kontun küçük oğlu, ticaretten başka bir şey yapmıyor ve onu mahvolmaktan korumak için kullanılmış mallarla evlendi."

Beşli sopayı fırlattı, sonra bunun kötü bir seçim olduğunu fark etti.

Portly beşin üzerine bir onluk koydu ve mandalını iki puan kaydırıldı. "Dorning bir kontun giderek zenginleşen oğlu ve bir kontun kızıyla evlendi, sizin yeni Bayan Chastain'e yakışksız bir şekilde atıfta bulunduğunuz gibi bir göçmenin *küçük rahibiyle* değil. Ayrıca, Leydi Della'nın mahvolmasından siz sorumlusunuz. Hiç iyi yapmadınız, efendim."

Bu dostça cribbage oyununu kart odası yerine kütüphanede oynamayı seçmişlerdi, böylece sürahiyi daha sık kullanabileceklerdi.

William, Portly'nin yanında gelininden sık sık *küçük* bir *rahibe* olarak söz etmişti. Clarice tam anlamıyla bir rahibe değildi -örneğin düğün gecesi bütün mumların söndürülmesinde ısrar etmemişti- ama kesinlikle bir siren de değildi. *Mütevazı ve hoşgörülüydü*, bir eşte can sıkıcı nitelikler.

Buna karşın Leydi Dellanın içinde biraz mücadele vardı.

William, Portly'nin onlusu üzerine bir beşli daha koydu. Portly gösteriyi bir vale ile bitirdi ve pulunu bir delik daha ilerletti.

"Portly, beni yaraladın. Bir kız kurusunu yalnız kaderinden kurtarmaya, güzel Clarice'i istemediği bir kocadan kurtarmaya çalıştım ve sen beni kötü adam olarak resmettin."

"Elini say."

"Bir çift beşli." Beşliler özellikle değerli cribbage kartlarıydı. Bir çiftin sadece iki puan kazanmış olması da can sıkıcıydı.

"On beş-iki, on beş-dört, on beş-altı ve on dört için çift koşu." Portly mandalını tahtanın yarısına kadar taşıdı. "Yerleşimler seni yaraladı. Böğürmeyi hiç kesmeyeceksin sandım."

Portly düğünde William'ın şahidi olarak görev yapmıştı ve nedenle babası düzenlemelerin ayrıntılarını açıklarken William'ın öfkesini duymuştu. Clarice bile paranın büyük kısmının ebeveynlerin ortak kontrolünde kalmasından hoşnut görünmüyordu. William bu hükmün Fontaine'in son teklifini gördükten sonra eklendiğinden emindi.

Clarice şüphesiz William'ı süslü püslü şeylerle iflas ettirmeye çalışacaktı ama William ona kocasını manipüle etmeye çalışmanın aptallığını öğretecekti. Aslında bunu dört gözle bekliyordu.

William konyak bardağını yeniden doldururken, "Hiçbir zaman ailemin cömertliğine bel bağlamadım," dedi. "Evlilik bunu değiştirmeyecek."

Portly beşiğinde altı puan daha buldu. "Evlilik bunu değiştirmeli. Gözlerinin ortasından vurulmak için yalvarıyorsun Chastain ve Dorning'ler ateşli silahlardan iyi anlar. Babanın unvanı seninle birlikte yok olacak ve güzel Clarice zengin bir dul olacak. İstedğin bu mu?"

William'ın istediği, Leydi Della'nın ve ona sadık Dorning'in alçaldığını görmektir. Della sözünü tutmamıştı. Babama bu kaçamağın kendi fikri olduğunu ve William'la evlenmeyi çok istediğini söyleyeceğine söz vermişti. Bunun yerine, "*Bu ne cüret!*" diye bağırıp duruyordu ve *konuştüğümüz şey bu değildi.*

Clarice'in yüz çevirmesi, William'ın arşıafların arasında eski bir yastık kadar ilgi çekici olan bir kadınla evlenmeye mahkûm olduğı anlamına geliyordu. Clarice'in aşk tamamen yoksun olması hakarete hakaret katıyordu ve William onu bu cehennem partisinden uzaklaştırdıktan sonra, yatağında bulmayı umduğı karşılamayı ona açıklayacaktı.

"Dorning'i mahvedeceğim," dedi William, Chastain'den kâğıt destesini alırken. "O centilmen bir tip. Onu mahvetmek kolay olacak." Portly kendine bir içki daha koyarken William kâğıtları karıştırdı ve sinek beşlisini kolundan tekrar eline almayı başardı.

"Ash Dorning'i Jackson'da gördün mü?"

"Bah. Kendimi savunabilirim. Boksörlük, riske atacak iyi bir görünüşü olmayan erkekler için bir spordur. Dorning parlak zırlılı şövalye olacağını ve beni kötü adam gibi göstereceğini düşündü. Bunu takdir etmiyorum. Akşam yemeğinden önce de beni kışkırtmaya çalıştı."

"Kendini kandırıyorsun," dedi Portly, içkisini alıp kartlarını yüzüstü bırakarak. "Sinek beşlisini koluna soktuğunu gördüm Chastain. Eğer bu ev partisinde hile yaparak küçük bir servet elde etmeyi düşünüyorsan, bundan daha iyisini yapmalısın."

William sırtıttı. "Sadece seni tetikte tutuyorum, eski dostum ve haklısın. Ben sadece fena bir hilekârım. Ben çok daha iyi bir kabadayıyım. Sanırım gitsem iyi olacak. Tavistock Markizi yaşlı bir kadına göre oldukça güzel ve düzenli olarak kumar oynayacak kadar da varlıklı. Sevgili üvey oğlu hakkında birkaç şey biliyorum."

Portly içkisini yudumladı. "Kötü bir sonla karşılaşacaksın ve ben senin methiyeni okuyacağım. İhtiyaç duyduğı anda Clarice'i -ve onun mirasını- teselli edeceğim ve ilk çocuğumuza senin aziz hatıranın onuruna bir isim vereceğiz."

William, Portly'ye Clarice'in sınırlı cazibesinin keyfini çıkarmasını dilese de, "Tam benim gönlüme göre bir adam," dedi. "Cidden, bir an önce

Benim konumumdaki bir adamın alışık tarzda davranacaksam, elime biraz esrar almalıyım. Kulaklarını açık tut, Portly. parça dedikodunun ne zaman biraz paradan daha fazlasına dönüşeceğini asla bilemezsin."

"Kartları uzatır mısın?" dedi Portly. "Birkaç gece önce Coventry'deydim ve çalışanların konuşmalarını duydum. Görünüşe göre Ash Dorning kışı geçirmek için tekrar aile konağına dönecekmiş ve Leydi Della'nın durumu planlarını değiştirmiş."

"Bunda bu kadar sıra dışı olan ne?"

"O kadar şiddetli melankoli yaşıyor ki aylarca toplumdan uzak kalması gerekiyor."

William batıl inançları olan bir adam değildi, ama kendi içgüdülerine inanırdı. Bu içgüdüler, uğursuz bir haber verildiğinde sikinin olduğu bölgede hoş bir karıncalanma hissiyle onu uyarırdı. Masanın altında, düşüşlerinin arkasına yerleşti.

"Devam et ve detayları da anlat."

"Curricie'inle bir tur atmama izin verecek misin?"

Curricie, bir bira baronunun azgın genç oğlu tarafından yapılan bir sessizlik borcunun ödemesiydi. "Elbette, ama seni hadım etmemem için aracımı mahvetmeyeceksin."

Portly bir el daha uzattı -herhangi bir işgüzar kapıdan içeri burnunu sokarsa sadece dedikodu yapıyor ve sarhoş oluyor gibi görünmek istemezdi- ve Ash Dorning'in küçük sorunu hakkında gördüklerini ve duyduklarını anlatmaya başladı. William'ın Leydi Della'nın küçük sorunu hakkında zaten bildikleri göz önüne alındığında, kârlı yaramazlık olasılıkları sonsuzdu.

AKŞAM BİTMEK BİLMİYORDU ama Della sonunda kocasıyla birlikte kilitli bir kapının arkasındaydı.

"Gitmek istiyorsun, değil mi?" diye sordu Ash'e kravatını çözerken. "Sabaha gitmiş olmak istiyorsun." Della kesinlikle istiyordu.

"Leydi Wentwhistle annemin bir arkadaşıydı," dedi Ash, Della'nın sol omzunun üzerinden bakarak. "Chastain'le aranızdaki dedikoduları duymuş olmalı, ama ne sana ne de bana o zampanın konuklar arasında olduğunu fısıldamayı uygun görmedi. Belki de Sycamore'un haberi olmuştur, bu durumda neden bize bir şey söylemedi?"

Della, Chastain'in gelmesine neredeyse sevinecekti. Merdivenlerin dibinde dururken bile paniğe kapılmıştı. Chastain'in misafir salonunda kurduğu pusu onu felaketin eşiğinden döndürmeseydi, Ash'le yeminlerini tamamlayamadan sinirlerine yenik düşebilirdi.

Bunun yerine, geceyi yanakları ağrıyana kadar gülümseyerek ve Ash'in eline yapışarak geçirmişti. Sinirleri dayanmış ve dedikoducular engellenmişti.

Bu sefer. Önce Ash'in yeleğinin, sonra da gömleğinin düğmelerini çözdü. "Leydi Wentwhistle'ın umduğu görkemli sahneyi sağlayamadık.

Belki de artık ev partisi, ev partilerinin meşhur yarı gizli sefahatlerine dönebilir."

Döndü ve saçlarını ensesinden süpürdü. Ash onun kancalarını kısa sürede .

"Çok sakinsin," dedi kollarını onun beline dolayarak. "Kışkırtmalar karşısında çok sakinsin. Bu kadar çok büyük kardeşe sahip olmanın bir sonucu mu? Sycamore en küçük olmaya farklı bir yaklaşım sergiliyor."

"Ben sakın değilim. İçimde acınası bir karmaşa var, ama gururum kendimden geçmemi engelliyor." *Genellikle.* Ash'in kolları ona sarılınca Della daha fazlasını söylemek istedi. *Bazen, zorlukla*

Nefes al. Ortada korkunç bir şey yokken bile dehşetten bayıldığım olmuştur. Aklım tamamen başımda değil.

William Chastain *histerik* ve *aptal* kelimelerini kullanmıştı ve haksız da sayılmazdı.

"Sen," dedi Ash, onun omzunu öperek, "tanıdığım en istikrarlı , Della Dorning. Bol kadınsı caziben, kıvrak zekân ve durdurulamaz kararlılığın kalbimi çalmadıysa bile, katıksız sağduyun kalbimi çalar. Ben çarşafı ısıtırken, mahremiyet perdesini ilk sana açacağım."

Onun poposunu şefkatle okşadı ve gecenin acısı biraz olsun azaldı. Sonunda Della - artık Della *Dorning*'di - sevgilisiyle yakınlaşacaktı ve bu büyük sevinç karşısında ciddi bir sinir krizinin ne önemi vardı?

Mahremiyet perdesinin arkasına geçti ve soyunmayı bitirdi. Dış tozunu iyice kullandıktan sonra, "William'ın geliniyle tanışacağım," dedi. "Bunu dört gözle beklemiyorum."

"Ve Bayan Chastain muhtemelen sizi görmekten korkuyordur," dedi Ash. "Ama hanımefendi ve mantıklı olduğunuz için, dedikoduları bir kez daha hayal kırıklığına uğratacağınızdan şüphemiz olmasın. Piquet'te birbiriyle eşleşen en sıkıcı çift biz olacağız."

"Sakıncası yoksa masalardan uzak duracağım," dedi Della, gece kıyafetini kuşanırken gizlilik perdesinden çıkarak. "Chastain muhtemelen çoğu akşamını kâğıt oynayarak geçiriyor ve ona güvenilmez."

Ash'in üzerinde de bir sabahlık vardı, gözlerinin rengini alan mor ipek bir banyan. "O zaman kartları da memnuniyetle pas geçeceğim. Chastain gördüğüm kadarıyla hile yapmıyor. Coventry'de o kadar sık bulunuyor ki, kartları yanlış kullansa fark ederiz."

Bir hile iş için çok kötüydü. Bir oyun cehennemi teknik olarak yasadışı bir kuruluştı ve sahtekar bir oyun cehennemi mahkum bir işti. Coventry Kulübü bir akşam yemeği kulübüydü.

Görünüşe göre. Yetkililer ya verimli bir baskın için çok fazla gizli çıkışı olduğunu biliyorlardı ya da sosyetenin en güçlü ailelerinden birçoğunun masaların etrafında sıralandığını görmekten korkuyorlardı. Kral George, sayısız erkek kardeşi ve metresleri gibi ara sıra uğruyordu.

"Belki Chastain hile yapmıyor," dedi Della, makyaj masasındaki koltuğa oturarak, "ama iyi de oynamıyor. Onunla ortak olmak benim talihsizliğim oldu ve gözlemim ki, bir an düşününce daha kötü bir seçim olduğu ortaya çıkacak fevri bir oyun oynuyor."

Ash gelip onun arkasında durdu. "İzin verin." İğneleri teker teker çıkardı, sonra saç örgüsünü çözdü ve kurdeleyi gece elbisesinin cebine koydu. Della'nın saçlarını hiçbir hizmetçinin yapamayacağı kadar sabırla taradı ve tekrar örmek için acele etmedi.

Dokunuşu yatıştırıcı ve hafifti ve Della'nın örgüsünün ucuna bir kurdele daha bağladığında, hoş bir şekilde uykuya dalmıştı. Adam bir elini geceliğinin içine daldırıp göğsünü okşadı ve halsizlik yerini arzuya bıraktı.

"Bunu sevdim," dedi Della, sırtını onun yaslayarak.

"Bayan Dorning." Ash kulağına fısıldamak için eğildi. "Geceliğinizi kaybetmiş görünüyorsunuz."

Çıplak göğsünün üzerindeki eli sıcaktı. Parmaklarının göğüs ucunda gezinmesi Della'nın karnında bir sıcaklık yarattı.

"Ben de sabahlığımı kaybetmek üzereyim," dedi, "ve senin de aynısını yapacağını umarak yaşıyorum."

İkinci bir el ekledi, böylece her iki göğüs de nazikçe avuçlandı ve okşandı, Della'nın sırtına karşı Ash'in horozu gelişen uyarılmanın kanıtını sağladı.

"Ben ateşi yakacağım," dedi ellerini çekerek. "Sen mumları söndür."

Della bakışlarını kocasının mum ışığındaki çıplaklığında ziyafet çekmeyi tercih ederdi ama bu, kocasına bakışlarını onun çıplak bedeninde ziyafet çekme fırsatı verecekti. Şimdi o an gelip çattığına göre, o kadar cesur değildi. Mumları söndürdü, sabahlığını yatağın ayakucuna örttü ve yorganın altına girdi.

Ash bir an ocağın yanında durdu, sırtı ona dönüktü. Ne düşünüyordu ve düşünceleri mutlu muydu?

Odayı derin bir gölgenin kaplaması kömürleri ocakların arkasına doğru itti. Della yine de komodinin üzerindeki bir bardak suda ıslanan bir kılıfı fark etti.

"Gebe kalmayacağım," dedi, "regl dönemime bu kadar yakınken olmaz. Bu gece kılıfı kullanmamıza gerek yok."

Ash yatağa doğru ilerledi, sabahlığını Della'ninkinin üzerine örttü ve durakladı. "Emin misin?"

"Bir ebenin bilgeliğinden ne kadar emin olabilirim o kadar eminim. Kılıflar da kusursuz değildir, biliyorsun." Ve Tanrım, kocası muhteşem bir numuneydi.

Della, Ash'in tahrik olduğunu ve bunu görmesine izin verdiği için mutlu olduğunu anlayacak kadar ışığa sahipti. Bir dizini şiltenin üzerine koydu ve dört ayak üzerinde onun üzerine yerleşti.

"Bu yatakta bana karşı sert ve sakın olmayacaksın Della. Ne zaman hata yaptığımı ya da yavaşlayarak, hızlanarak ya da farklı bir şekilde davranarak seni daha iyi memnun edebileceğimi bana söyleyeceksin."

Öpüşme menziline dışında, onun üzerinde asılı kaldı ve örtüler aralarına girdi. "Peki sen de aynı şekilde açık sözlü olacak mısın Ash? Bana nelerden hoşlandığını ve sevgilin olarak nasıl devam edeceğimi söyleyecek misin?"

Kollarını onun boynunun arkasına doladı. "Tanrım, evet. Öp beni."

Della buna mecbur kaldı, elleri Ash'in göğsünde ve kollarında gezindi, ta ki yatak örtülerini hedef alan iğrenç küfürler uydurana kadar.

"Lanet olsun sana ve o asil kendine hakimiyetine," diye nefes nefese kaldı. "Lütfen benimle birlikte yorganın altına gir."

Ash topuklarının üzerinde geriye doğru oturdu. "*Kendimi tutabilmemin tek nedeni örtüler, seni aptal kadın. Ellerimi, ağzımı, sikimi nereye koymak istediğimi bir bilsen...*"

Seni aptal kadın. Yakın bir sevgi ifadesi olarak bile bu terim canımı . "Peki ya ellerini, ağzını ve sikini *istediğim* yerler? Ellerim ve ağzım ne olacak?"

Ash yorganı onun üzerinden kaldırdı. "Peki ya senin bal küpün?" Kızın bacaklarının arasındaki bukleleri okşadı ve bakışlarındaki espri kayboldu. "Emin misin, Della?"

Başparmağını Della'nın vücudunun Freddy Throckmorton'ın bir düzine isim taktığı ama nasıl dokunacağını bilmediği bir kısmına sürttü. Quim, muff, cunny...

"Tekrar yap lütfen." Durduğundan değil.

Della'nın kocasıyla yakınlaştığı ve düşünebileceğinden çok daha fazla arzuyla dolup taşıdığı ruh hali eğlenceden odaklanmaya dönüştü. Bu, kış bahçesindeki aradan farklıydı, çünkü çıplaktılar, bir yataktaydılar ve dünya zamanları vardı.

Ve bu sadece daha büyük yakınlıkların başlangıcı olduğu için.

Ash biraz daha baskı uygulayarak, "Çok güzelsin," dedi. "Bütün gece sana bakabilirim." Della onu bileğinden yakalayana kadar boştaki eliyle göğüslerini okşadı.

"Seni içimde istiyorum Ash."

"O zaman bana sahip olacaksın." Kolları ve dizleri üzerinde Della'nın üzerine çıktı ama vücutlarını birleştirmek yerine yavaşça öpmeye ve Della'nın göğüslerini okşamaya devam etti.

"Beni delirtiyorsun," diye fısıldadı. "Yemin ederim intikam alacağım."

"Evlilik mutluluğu terimi de buradan geliyor. Bunun senin için mükemmel olmasını istiyorum Della." Ateşin son korlarının yanından ona bakabilecek kadar yükseldi. "Aptalca olduğunu bildiğim bir fikrim var, eğer bu işi doğru yaparsam evliliğimiz güvende olacak."

Adamın saçlarını alnından geriye doğru taradı. "Benim de aynı fikrim var. Eğer bunu doğru yapabilirim, evliliğimiz güvende olacak. Belki de bu evliliğimizin zaten güvende olduğu anlamına geliyordur."

Ash onu tekrar öptü, hiç de yavaş değildi. Dili kızın ağzını kurcalarken, Ash de sikiyle kızın cinsel organını kurcaladı, ta ki yavaş yavaş erkek itene, kız sallanana ve vücutlarını birleştirene kadar.

"Çok lezzetlisin," dedi Della, ayak bileklerini adamın sırtının alt kısmına kilitleyerek. "Şahane ve..."

Adam onun üzerinde kayarak açığı şahaneden şahaneyi aşan bir şeye çevirdi.

"Ne ?"

"Daha sert," dedi Della, bacaklarıyla onu kavrayarak. "Daha sert, lütfen."

Adam güldü ve hiç hızlanmadan ona itaat etti. Della onun içinde bir Catherine tekerleği yakmış gibi hissediyordu, her itiş gücü gece gökyüzündeki her yıldız onu içinden aydınlatana kadar ateşe katkıda bulundu.

Kız çığlık atacakken Ash ağzını kendi ağzıyla kapattı. Kollarını onun boynuna doladı ve zevk bir fırtına gibi içinden geçerken ona sarıldı. Fırtına dindiğinde daha da sıkı sarıldı.

Ash onun nefes alabileceği kadar gevşedi ve hareketlerini tembel, sıkı itişlerle sınırladı. "Bir şey söyle," diye mırıldandı. "Belirsizlik içinde kıvranıyorum. Tatmin oldun mu-?"

"Seni buldum." Della ona sarıldı. "Biraz daha tatmin olsaydım, aşırı zevkten ölürdüm." *Seni nasıl da seviyorum.*

Ama bunu söylemek Ash'in onun değer verdiği şeyin sevişmesi olduğunu düşünmesine neden olabilirdi. Sevişmesine değer veriyordu, ama aynı zamanda... *ona* da. Evlendiği düşünceli, sabırlı, özenli, tutkulu, tatlı adama.

Hareketlerinin tonu değişti, daha kıvrımlı bir hal aldı. "Bunu duyduğuma sevindim. İnsan iyi bir ilk izlenim bırakmak ister."

"Evet, bir tane var ve ben fena halde başarısız oluyorum. Beni en bencil eş olarak düşüneceksin." Kocasının kendini tamamlamasına izin vermediğini biliyordu ve bu da memnuniyet gölünde bir endişe adası yaratmıştı.

"Bence tutkulusun," diye yanıtladı Ash. "Ve nefis, ve Tanrım... Della. Evli kardeşlerimin neden sürekli şekerleme yaptıklarını şimdi anlıyorum."

Ellerini onunkilerle birleştirdi. "Senin de mi?"

Gülüştüler, bu da ilginç yerlerde ilginç hislere neden oldu ve sonra Ash onu tekrar tahrik ediyordu. Sigortası kısıydı ve ortaya çıkan patlama daha da muhteşemdi. Ash geri çekilip karnının üzerinde harcadığında, Della onunla tartışamayacak kadar doluydu ve aynı zamanda çok minnettardı.

ONBİRİNCİ BÖLÜM

Della Ash'in yanında uyuyordu, nefesi Ash'in omzunda geziniyordu. Onu sadece uykuya dalmadan önce değil, gecenin bir yarısı, zevkten soluk soluğa kalışları ve yatağın iplerinin yumuşak gıcirtısı dışında hiçbir ses duymadan sevmişti. Della sevişirken onun ellerini tutmayı severdi, parmaklarını Ash'inkilerle birleştirir ve onu sıkıca kavrardı.

Bunu sevdi. Onunla kurabileceği her bağlantıyı aramasını seviyordu.

Her iki seferde de geri çekilmeyi başarmıştı ama bu gerçekten de çok yakın bir şeydi. Kendine hakim olmak için çalışması gerekecekti ve bu ne kadar gergin, ne kadar keyifli bir girişim olacaktı.

Zayıf sabah güneşi, Ash yataktan çıkmaya korksa da kalkma vaktinin geldiğini gösteriyordu. Karı koca olarak kolay bir ilk gezi olması gereken bu ev partisi, kesinlikle sıkıntılı bir şekilde başlamıştı.

"Yani dün gece olanları rüyamda görmedim," dedi Della sırt üstü dönerek. "Sen bir vahiysin Ash Dorning. Duygusal açıklamalar yapmak yerine, Freddy Throckmorton'un hiçbir şey bilmediğini söylememe izin verin. Hiçbir şeyden daha azını."

Ash onun duygusal açıklamalarını duymak isterdi. "Özür dilerim. Ona güvendin ama o bu onura layık değildi. Tepsi için zili çalayım mı, yoksa kahvaltıya mı?"

Della çıplak yatıyordu, soluk bir göğsü yorganın altından görünüyordu. "Yapmak zorunda mıyız?"

Ash bir parmak ucuyla göğüs ucuna dokundu ve etinin bu basit okşayışla kabarmasını izledi. "Bugün . Sen ve Bayan Chastain birbirinizi medeni bir şekilde selamlamalısınız ve ben de William'ı görmezden gelmeliyim."

Della üçüncü parmağının ucuyla Ash'in meme ucunun izini sürdü. "Hâlâ seni gözümün önünden ayırmak istemiyorum."

"Böyle devam edersen bırakın kahvaltıyı, öğle yemeğine bile geç kalacağız. Akşam yemeği için de bahse girmezdim." Kadının, tereddüt ya da özensizlik göstermeden, onun kişiliğiyle özgürce oynamasını ne kadar da seviyordu.

"Bir dahaki sefere evlendiğimizde, gerçek bir düğün yolculuğuna çıkacağız Ash. Günlerce yatakta kalabileceğimiz, kimsenin bizi tanımadığı ve saçlarımızda yapraklar ve pantolonunun dizlerinde çimen lekeleriyle döndüğümüz yalnız pikniklerle yatağımızdan bir yolculuk."

Kaderi kışkırtmaktansa Ash yatağı terk etti. "Buradan ayrıldığımızda Dorning Hall'a doğru yavaş bir yolculuk yapabiliriz, acele etmeyiz ve *tüm zevkler kanıtlanır.*" Ocaktaki külleri karıştırdı, ardından közlere yarım kaşık kömür ekledi. Havadaki serinlik, horozunu fikirlerden caydırmaya yardımcı oldu, ancak şaşırtıcı, yaramaz bir parçası, karısının zevk alması için tamamen gösteriş yapmaktan hoşlanıyordu.

"Beni gülünç bulacaksın," dedi Della doğrulup, "ama gerçekten sen yanımda olmadan bu insanların arasında olmak istemiyorum Ash."

Yatak başlığına yastıkları , alacalı bulacalı, sevimli karısını düşündü.

"Sana yakın durmak bir dayatma olmayacak Della, ama lütfen Chastain'in seni zorlamadığına beni temin et."

Yastığa özellikle sert bir şaplak attı. "Kendini bana zorla kabul ettirmeye çalıştı. Bunu sana söylemiştim. Onunla bir anlaşmamız vardı. Aslında kaçma numarası yapacaktık, böylece o papazın fare kapanından kaçabilecek, ben de huzur içinde Kent'e çekilebilecektim. Babasına ayrılacağımızı bildiren isimsiz bir not gönderdik ama Papa Chastain sekiz saat kadar görevlerini ihmal etti."

Ash yatağın üzerine yeni giysiler sermeye koyuldu. "William'ın notu teslim etmeyi geciktirdiğinden mi şüpheleniyorsun?"

"Bunu düşünmek için biraz zamanım olduğu için şimdi anlıyorum. O böyle sinsî ve acımasız."

"Seni korkutuyor." Ash yatakta Della'nın kalçasındaki yerini aldı. "Artık sana zarar veremez, önce beni geçmeden olmaz. ne tehdit ettiyse, her ne ima ettiyse, sen ondan güvendesin."

Bir hafta sonra odasından çıkmak istemeyecek bir adamdan büyük sözler, ama Ash yine de bu sözlerde ciddiydi. Her nasılsa, Della için, megrimler, mulligrublar veya melankoli ne olursa olsun çaba gösterecekti.

"O da ne?" Della, Ash'in kalçasına için kayarak sordu.

"Bu benim güçlü pizzam. Sen ve o dün gece oldukça iyi tanıştınız." Sözler dudaklarından dökülürken Ash, Della'nın tam olarak neyi kastettiğini anladı.

Sabah güneşine lanet olsun, yine de Della er ya da geç fark edecekti.

"Yaralanmışsın," dedi başparmağını Ash'in kalçasındaki çiziklerin üzerinde gezdirerek. "Bu nasıl oldu?"

Şaka yapabilir, yalan söyleyebilir, lafı dolandırabilirdi... Arada sırada sıradan sevgilileriyle de yapardı. Ama bu Della'ydı. Chastain belli ki ona yalan söylemişti ve bu bile Ash'in dürüst olacağı anlamına geliyordu.

"Kendimi kestim," dedi. "Sycamore ve ben, boks ringinde antrenman yapmanın pek de tavsiye edilmediği ortaya çıkınca birbirimizle eskrim yapmaya başladık. Folyoda oldukça iyidir, benden de iyidir ve beni sık sık pembeleştirir."

Della'nın kaşları çatıldı. "Seni *pembeleştirdi* mi? Kimsenin canı yanmasın diye bıçakların uçlarının olması gerektiğini sanıyordum."

"Yeni başlayanlar için evet, ama uçsuz folyolar tüm işi daha ilginç hale getiriyor. Sycamore ilk kanı zihinsel avantajını seviyor ve ben de bu küçük yaraları faydalı buluyorum." Yatıştırıcı, hoş, tatlı. Ash'in küçük yaralara karşı her türden şok edici bir sevgisi vardı.

Della onun arkasından uzanıp sabahlığını aldı, sonra yorganın altından sıyrılıp yatağın kenarına, onun yanına .

"Bunun melankoliyle bir ilgisi var, değil mi?" Kadın, adamın uyluklarındaki paralel yara izlerine öfkeyle baktı. Yaralar küçüktü, her bir uyluğun iç tarafında bir düzine olmak üzere yaklaşık bir inç genişliğindeydi.

Bir acıyı başka bir acıyla takas etmenin cazibesini nasıl açıklayabiliriz? "Kendimi kestiğimde ruh halim düzeliyor. Bazı doktorların melankoli için kanamayı önermesinin nedeninin kan kaybından ziyade ruh halinin iyileşmesi olduğunu düşünüyorum. Kesiğin kendisi, o yakıcı, batıcı acı, depresif mizacın yatışmasına neden olabilir."

Della ona sabahlığını uzattı. "Söyleyecek söz bulamıyorum. Yara izleri taze görünmüyor."

Ash bornozunun içinde omuz silkti ve Della yakasını düzelterip göğsüne hafifçe vurdu. Ona bu kadar rahat dokunması son derece rahatlatıcıydı.

"İki şeyi fark ettiğimde kesmeyi bıraktım. Birincisi, etkileri giderek daha geçici oluyordu. Sadece birkaç saatliğine biraz daha dengeli hissedebiliyordum ve bunun için enfeksiyon riskini göze alıyordum."

Della onun elini tuttu ve koluna yaslandı. "İkinci mi?"

"İkincisi, bıçak çözümden çok sorun olmaya başlamıştı. Gömleğimi çıkardığımda kardeşlerim kollarımdaki ya da gövdemdeki yara izlerini fark etmesin diye kendimi bacaklarımdan kesiyordum. Kral George var olmayan ateşler için düzenli olarak eğlence amaçlı kan aldırırken, ben birkaç küçük çentik konusunda sinsî davranmaya başladım. Kesiğin kendisini bir ritüel haline getiriyor, onu dört gözle bekliyor, onun için endişeleniyor, bıçağımı ve sargı bezlerimi saklıyordum. Melankoliyi kontrol edemiyorum ama kendimi tuhaf davranışlara meyletmekten alıkoyabilirim. Ayrıca, boks daha etkili."

Della yatağın üzerinde diz çöktü ve ona sarıldı. "William Chastain'in seni korkutamamasına şaşmamalı. Karşılaştığın düşmanlarla kıyaslandığında o sadece mızmız bir okul çocuğu."

Ash'i kendine yakın tuttu ve Ash'in uzun süredir taşıdığı gerginlik azaldı. "Dehşete düşmüş olsaydın anlardım Della. Ben de dehşete düştüm."

"Savaş yaraların beni asla dehşete düşüremez Ash Dorning, sen de düşmemelisin."

Onu kucağına aldı ve sıkıca sarıldı. Elbette yanılıyordu. Yetişkin bir adamın bıçakla aptalca oyunlar oynaması herkesi dehşete düşürmeliydi ama Della bunu böyle görmüyordu.

Merhametli güçlere şükürler olsun ki Della olayı hiç de öyle görmedi.

KAHVALTI OLUMSUZ BİR ŞEKİLDE BAŞLADI; Della, Ash ile birlikte yemeklerini yerken sadece birkaç soğuk ya da meraklı bakışla .

Leydi Wentwhistle'ın büfesinden. Kahvaltı salonu iki düzine misafiri ağırlayacak kadar büyük değildi, bu yüzden galeri bir tür yemekhane olarak düzenlenmişti.

Della, Ash'le birlikte galerinin kapısının hemen dururken, "Köşeye değil," dedi. "Saklanıyormuşuz gibi görünmek istemeyiz."

"İşte." Çenesiyle odanın daha seyrek nüfuslu yarısındaki boş küçük bir masayı işaret etti.

Della boş masaların arasından ona doğru ilerleyerek, ", " dedi.

Della şalını sandalyenin arkasına sarkıtıp onun gidişini izlerken, onu oturttu ve bir demlik çay bulmaya gitti.

Ne muhteşem bir insanla evlenmişti. Ash tutkulu, yaratıcı, şefkatli ve tatlı bir aşık ve müthiş bir adamdı. Sakin ve kendine hakim görünürken onu harekete geçiren şeytanlarla başa çıkabilmesi onu son derece etkilemişti.

Bir ev kedisini okşuyormuş görünürken bir ejderhayı evcilleştirmek için aynı yeteneğe ihtiyacı vardı.

"Sizinle oturabilir miyim, Madam Dorning?"

Soru hafif aksanlıydı ve konuşmacı Della'nın karşılaşmaktan korktuğu bir hanımefendiydi.

"Bayan Chastain, günaydın. Tanıştırılmadık." Söylenecek en saçma şeydi ve Bayan Chastain'in gülümsemesi bu değerlendirmeye katıldığını gösteriyordu.

Orta boyluydu -yani Della'dan daha uzun- ve çekici bir görünüşü vardı. Koyu renk saçları, iri koyu renk gözleri, hafif zeytin rengi bir teni ve hafifçe güçlü bir burnu vardı. Yine de neşeli bir havası vardı ve mavi kadife bir sabahlık giymişti.

Clarice Chastain'in tanımlanamaz bir *varlığı* vardı.

Toplunun onun burnunun büyüklüğünde ya da aksanının doğasında bulabileceği her türlü kusuru gölgede .

"Tanıştırılmadık," dedi tabağını masaya koyarken, "yine de pek çok ortak noktamız var. Dedikoduculara fısıldayacakları bir şeyler vermeliyiz, değil mi? William tembel, günün yarısını uyuyarak geçiriyor ve ben de refakatçisizim."

Kendisi otururken, galerinin karşısında Ash, Lord Wentwhistle tarafından durdurulmuştu.

"Lütfen bana katılın," diye mırıldandı Della. "Kocam bir çaydanlık aramaya çıktı ama görevinin başarılı olacağına dair umudum zayıf."

Clarice masadaki peçetesini kucağında katladı. "Kocan benimkinden daha yakışıklı ama bunu William'a . William kibir üzerine kibir çekiyor, yakışıklılığının solmasını izleyen yaşlanmış bir hayduttan daha kötü."

Della masadaki peçetesini kucağına koydu -evet tanrılar, bu kadın çok soğukkanlıydı- ve söyleyecek bir şeyler aradı.

"Kaçış için özür dilerim. St. Albans'tan daha uzağa gitmememiz gerekiyordu."

Clarice tabağındaki iki kruvasandan birini bölüp açtı. "Bana bir iyilik yaptın. William centilmenlik dışı davrandığını biliyor ve zamanı geldiğinde bunu ona ödeteceğim. Babam, William'ı iyi davranışlara geri için anlaşmalara biraz ekledi ve William'a bunu da ödeteceğim. Öğrenmesi gereken çok şey var, bu yüzden babam William'ın cüzdanının ebeveynlerimiz tarafından iyi yönetileceğinden emin oldu. Tostunuza tereyağı sürmüyor musunuz Bayan Dorning?"

Leydi Della. O hâlâ Leydi Della'ydı ama Della, Clarice'in Della'nın yeni evlendiğini vurgulayan bir hitap şekli kullanarak kurnazca bir noktaya parmak basıyordu.

Tereyağı tabağından bir parça tereyağı aldı ve soğuk kızarmış ekmeğin üzerine sürdü. "William'la mutlu olacak mısınız?"

"Ben yeterince mutluyum. Peki ya siz? Bay Dorning sizi mutlu ediyor mu?"

"Hem de çok. Ailelerimiz önceden birbirine bağlıydı. Ona uzun zamandır hayrandım." *Ve karısı olduktan sonra ona daha da hayran oldum.* Della onun kalçalarındaki yara izlerini, boksörlüğünü, Dorset'te geçirdiği uzun kışları düşündü. Ash bu tanımlamayı şaşırtıcı bulsa da Della bir savaşıyla evlenmişti.

Clarice reçel tenceresinin üzerinden onu inceledi. "Eşinize gerçekten aşık gibi görünüyorsunuz. Oldukça yakışıklı. Gözleri bilge."

Ash'in gözleri de çok güzeldi. "Kaçış için gerçekten üzgünüm."

Clarice reçel kabını Della'nın tabağının yanına koydu. "William'ın neden kaçtığını biliyorum. Sıkıcı bir sopayla evlenmek istemedi. Oyuncaklarını bir kenara bırakmaya hazır değil, ama onun kadar şımartılmış çok az erkek bunu isteyerek yapar. William'ın karakterinde bir adamla neden şansını denediğini anlamıyorum. O her zaman iyi biri değildir ve sen de ufak tefek bir kadınsın."

Kör bir sopaya göre Clarice hem anlayışlı hem de açık sözlüydü. Della

koşullar farklı olsaydı ondan hoşlandığını itiraf edebilirdi.

"Sezondan sezona seçkinlerin önüne çıkarılmaktan bıktım. Tüm kardeşlerim mutlu bir evliliğe sahipti ve beni bu sivilceli çocukla ya da varis olduğunu iddia eden biriyle eşleştirmekten vazgeçemiyorlardı. Başarısız bir kaçamak bana Kent'teki aile koltuğunda emeklilik kazandıracaktı."

"Anlaşılabilir bir hedef," dedi Clarice, bir parça kruvasanı ağzının önünde tutarken küçük bir mimik yaparak. "Planladığından daha iyisini yaptın, ha? Kent'e sürgün edilmedin. Onun yerine bize çaydanlığımızı getiren adamla evlendin."

Ash masaya yaklaştı, elinde çaydanlık, fincanlar, tabaklar, süt ve şeker bulunan bir tepsi vardı.

"Günaydın hanımlar." Tepsiyi yere bıraktı ve Clarice'i .
"Tanıştırıldığımızı sanmıyorum."

Della aydanlığı aldı. "Bayan William Chastain, size kocam Bay Ash Dorning'i tanıtabilir miyim? Ash, Bayan Chastain. Lütfen bize katılın."

Clarice elindeki kruvasan parçasını salladı. "Dedikoducuları hayal kırıklığına uğratıyoruz Bay Dorning. Bizi bir çift kedi gibi tıslayıp tkrrken görmek istiyorlar ama biz onları buna mecbur bırakmayı reddediyoruz. Leydi Della sizin ona evlenme teklif etmenizi beklemekten bıktı ve meseleyi kendi ellerine aldı, işte böyle, siz evlenme teklif ediyorsunuz ve her şey yolunda. Leydi Della çok zeki."

Della'nın Ash'in dikkatini çekmek için kaçtığı fikri dedikoducuların kulağına yeterince tuhaf geliyordu.

Ash, "Karım son derece becerikli bir kadındır," dedi, "ve evlendiğimiz için sonsuz minnettarım. Bana ailenizden bahsedin, Bayan Chastain. Aileniz burada, İngiltere'de mi yaşıyor?"

Ash muhtemelen ailesinin nerede konakladığını, kaç dönüm arazileri olduğunu, servetlerinin nereden geldiğini ve ne kadar değerli olduklarını tam olarak biliyordu. Coventry'yi yönetmek, kime kredi gerektiğini, üçüncü şişe portodan önce kimin için fayton çağrılması gerektiğini ve hangi başıboş kadının hangi başıboş kocayla yattığını bilmek anlamına geliyordu.

Della tost ve yumurta yerken Ash ve Clarice ortak tanıdıklar hakkında gevezelik ediyorlardı.

"Belki bize taze bir kap getirirsiniz Bay Dorning," dedi Clarice, iri kahverengi gözlerini Ash'e çevirerek. "Yeni arkadaşlar edinmek susatır ama güne başlamak için güzel bir yoldur."

Ash'in bir kez daha dolu bir çaydanlık aramaktan başka çaresi yoktu.

"Seni seviyor," dedi Clarice Ash'in duyamayacağı bir sesle. "Aşkla başlamak zor olabilir. Karmaşık."

"Sanırım onsuz başlamak da zor olabilir. Yalnızlık."

Clarice'in dostane sofistike havası bozuldu. "Söyledikleriniz doğru. William zor olacak, özellikle de evliliğimizin başlarında. Sizi uyarmak istedim, Bayan Dorning. William kin besler. şu anda babama çok kızgın ama aynı zamanda sizden de hoşnut değil. Sizin ve Bay Dorning'in birbirinize uygun olduğunuzu söylemek William'a hakarettir. Sizin ya da Bay Dorning'in yerinde olsaydım ona sırtımı dönmezdim."

"Beni tehdit mi ediyorsunuz, Bayan Chastain?"

"*Mon Dieu, la fierté des Anglais...* Hayır, Bayan Dorning. Tehdit etmiyorum. İsteyeceğim son şey William'ın evliliğimizin ilk günlerini daha fazla aptallıkla gölgelemesidir. Sizden yardım istiyorum."

Ve İngilizleri gururlu olmakla mı suçluyordu? Yine de Della, başka bir çift, başka bir yeni gelin olma arzusunu anlıyordu.

"William'ı kışkırtacak hiçbir şey yapmayacağım ve Bay Dorning de daha fazla dramadan kaçınmak için her türlü çabayı gösterecektir."

"Teşekkür ederim, işte Bay Dorning taze tenceremizle birlikte. İzninizle, bir hanımefendinin uçurtma uçururken nasıl bir kıyafet giymesi gerektiği konusunda hizmetime danışmam gerekiyor. Bu ev partisi için hazırlanırken böyle bir meydan okumayla karşılaşacağımı tahmin etmemiştim. Bay Dorning, iyi günler."

Ayağa kalktı, reverans yaptı ve tabağında tereyağı ve reçel sürülmüş bir kruvasan bırakarak ayrıldı.

"Ne?" Ash kruvasanı alıp bir ucundan ısırarak, "Ne?" dedi. "ok sinsi mi, çok tatlı mı, yoksa ikisi birden mi bilmiyorum. O William'ı kışkırtmamamızı istedi."

"Bu da sana William'ın kaçış konusunda ona karşı dürüst olmadığını gösteriyor," dedi Ash, sert ve sıcak çay bardaklarını doldururken. Sana karşı ne kadar kötü davrandığını bilmiyor."

Della çayına şeker ve süt ekledi. "William'ın bana kızgın olduğunu söyledi ve ben de ona inanıyorum."

"Eğer Chastain yine yaramazlık yaparsa, onunla gizlice ilgileniriz," dedi Ash, kruvasandan bir ısırık daha alıp her yere kırıntılar saçarak. "Üzülme, Della."

Della'nın o sakın ve neşeli ses tonunda duymaktan hoşlanmadığı iki kelime varsa, onlar da "*endişelenme*" idi. Yeni Bayan Chastain Della'yı William'ı kışkırtmaması konusunda uyarmak için elinden geleni yapmıştı, William Della hakkında Ash'le evliliğine rağmen onu mahvedebilecek şeyler biliyordu ve Ash'in tek önerisi *üzülmemesiydi*.

Della çayını yudumladı ve endişelendi.

"Hanımlar kahvaltıda çay içerken düğün gecelerini karşılaştırdılar mı?" Ash labirentin dışını çevreleyen patikada yürürken Sycamore soruyu gelişigüzel sordu.

"Git oda hizmetçileriyle flört et, Cam. Şu anda seninle uğraşacak sabrım yok."

Sycamore, Ash'in dirseğine doğru adım attı. "Ne kadar çok çalışsalar da oda hizmetçileri biraz çapkınlığı hak ediyor ama ne yazık ki hepsi ev partisi bekârlarından çekiniyor. Della nerede?"

"Seni hiç ilgilendirmez."

Sycamore durup üç Michaelmas papatyasını kopardı ve yaka çiçeği olarak dizdi. Lavanta rengi gözlerinden sadece birkaç ton daha açıktı.

"Markiz, ihtiyaç duyulması halinde size ya da Della'ya whistte eşlik edebileceğini söylememi istedi."

"Teşekkür ederim, Sycamore, ama lütfen benim durumumu sevgililerinizle tartışmayın." *Ve defol git.* Ama Sycamore eşek arısı gibiydi. Ona vurunca daha da yaklaştı.

"Hanımefendi benim sevgilim değil ama insan göğsünde ya da göğsün güneyinde bir yerde umut sonsuza dek yeşerir. Benden hoşlandığını düşünüyorum. Dullar sevgisizlikten yalnız kalırlar ve ben dost canlısı biriyim."

Ash labirentin kuzey tarafında durdu; uzun kurtbağrı çitleri onu ve Sycamore'u evin arka tarafındaki pencerelerden bakanlardan koruyordu.

"Sen zararlı bir türsün. Defol git başımdan. Della bu ev partisinin ilk günlerinde onun yanında kalmamı istedi ve sen sahip olduğum azıcık yalnızlığı da yok ediyorsun." Ash'in yalnızlık istemesi onu rahatsız ediyordu ama zaten hiçbir çift sadece birbirinin cebinde yaşayarak başarılı olamazdı ve düşünceli bir yeni koca karısının biraz dinlenmesine izin verirdi.

Sycamore, "Lanet olası düğün gecesini berbat ettin," dedi, "bunun sonucunda da huysuz ve keyifsizsin. Sana kaç kere söyledim, hanımlar şefkat ve kahkahadan hoşlanır diye? Sarılmak ve tatlı sözler, nazik öpücükler ve sevgi dolu sözler isterler. Terli horlamaların ardından gelen bir sürü berbat kılıç ustalığı değil."

Ash koşarak kaçmak isterken yürümeye devam etti. "Neden mantarını çekmem için beni kışkırtıyorsun?"

Sycamore, Ash'in dirseğine bir dadı gibi yapıştı. "Düğün gecesi birkaç beceriksiz teklif gözünü korkutmasın. Performansınızı geliştirmek için onlarca yılınız var ve Della bana, bir erkeğin işinin nerede iyileştirilmesi gerektiğini bilmesine izin verecek bir hanımefendi gibi geliyor."

"Kapa çeneni, Sycamore."

"Della iyi mi?" diye sordu. "Güzel Clarice çayına zehir katmadı değil mi?"

Della seni ilgilendirmez. Ash bunu söylemekten ve uyarısını Sycamore'un karnına indirdiği hızlı bir yumrukla desteklemekten - kısmen- kaçındı. Sycamore'un daha uzun bacaklı kardeşlerine, Sycamore'un yaşının iki katı olan kardeşlerine, Sycamore'un anlamadığı kelimeleri kullanmanın zekice bir tür kod olduğunu düşünen kardeşlerine ayak uydurmak için mücadele ettiği birçok anı tarafından durduruldu.

"Della'nın keyfi oldukça yerinde. Biraz uzanıyor. Zaten uçurtma uçuracak kadar esinti yok."

Ash'in ruh hali gibi hava da tedirgindi. Güneş puslu bir bulutun arasından süzülse de hava durgun ve ağırdı, sanki bir yaz öğleden sonrası sonbaharın dökülen yapraklarının arasına karışmış gibiydi.

"Uçurtma uçurmanın amacı uçurmak değildir," dedi Sycamore. "Turnuvaya katılacak mısınız?"

Labirentin arka girişine ulaşmışlardı ve Ash uzun çitlerin arasından sıyrılıp gezinirken kendini kaybetmeyi arzuluyordu. Ancak bu labirenti biliyordu, merkezdeki küçük Aşk Tanrısı heykeline nasıl ulaşacağını tam olarak biliyordu ve Sycamore'un her dönüşte onu takip edeceğini biliyordu.

"Ne turnuvası?"

"Hava durumu bayanların uçurtmalarına izin vermeyince, birileri bir oyun turnuvası düzenlememizi önerdi. Pazar günü hariç her gün bir öğleden sonra ve bir akşam seansı olacak. İki kişilik takımlar, çift eleme oynayacak. Oyunlar whist, piquet ve cribbage arasında değişecek, muhtemelen bilardo, başka ne olabilir emin değilim. Belki okçuluk. Zekice bir fikir ve eğer işe yararsa Coventry'de de ."

Ash labirentin kapısının önünden geçmeye devam etti. "Bu öneriyi Chastain mi yaptı?"

"Sanırım bu fikir Francis Portly'nin aklına geldi, ya da belki de ben bu fikirden bahsettim ve Portly de bu fikri ."

Birkaç gün sürecek çoklu oyun turnuvası fikri aslında ilginçti. "Kendinizi bu toplantıya bu yüzden mi davet ettiniz, kulüpte test etmeden önce yeni bir fikir denemek istediğiniz için mi?"

Sycamore ellerini ceplerine soktu. "Tabii ki hayır. İsteklileri memnun etmek ve utangaçların yanında durmak için buradayım. Her zamanki gibi tüm kadınların dostuyum. Yardımsever bir kardeşimiz Markiz'e benim ne kadar iyi bir dost olduğumu söyleyebilir."

Ash köşeyi döndü ve eve doğru geri dönmeye başladı. "Bu turnuvayı Leydi Tavistock'a birkaç gün boyunca eşlik edebilmek için düzenledin. Bilardo masasında atışlarını nişanlamasına yardım et, kart elleri arasında onunla strateji tartış. Ev partisinin yarısı bitmeden seni derin bir hoşnutsuzluğa sürükleyecektir."

"Akbabaların onu rahatsız etmesini ne kadar etkili bir şekilde engellediğimi takdir edecektir. Oldukça varlıklı ve çok güzel bir kadın. Bazı erkeklerde hiç kısıtlama yok."

Ve markiz çok zeki bir kumarbazdı. Sürekli kazanır, her zaman olasılıkları göz önünde bulundurur, ihtiyatlı bir şekilde bahis oynar ve kaybettiği bir seriyi bırakıp gitmekten asla korkmazdı. Ash, Sycamore'a bu son özelliği hatırlatmayı düşündü ama bu fikri bir kenara bıraktı.

"Bir şeyi merak ettim," dedi Ash, adımlarını yavaşlatarak, "Chastain'le ilgili."

"O hafife alınacak biri değil Ash. Yeni karısına acıyorum."

"Kahvaltıda Della'yı Chastain'in kin beslediği konusunda uyardı. Della, Clarice'in babasının Alconbury'ye yaptığı o küçük gezintiyi yanlış anladığı için William'ın mali açıdan dizginleneceğini öğrenince de şaşırdı."

Sycamore burnunu kırıştırdı. "Chastain harçlıkla yaşamaya zorlanmaktan nefret edecektir. Bu çok garip. Biz hanımefendilerin şikâyet etmeden paralarına bütçe ayırmalarını bekleriz ama pek çok yetişkin erkek harcamalarında hiçbir kısıtlamaya tahammül edemez."

"Bu da bir soruyu gündeme getiriyor," dedi Ash, labirentin uzun kenarı boyunca ilerlerken sesini alçaltarak. "Eğer Chastain üniversiteden geldiğinden beri bu kadar cimri bir bütçeyle çalışıyorsa, nasıl oldu da birçok şeref borcunu tutarlı bir şekilde ve zamanında ödemeyi başardı?"

Sycamore durdu. "Bu rahatsız edici bir soru. Çalıntı mallardan elde edilen geliri kabul etmek kulübü suç faaliyetine bulaştırır, değil mi?"

"Evet," dedi Ash de durarak, "ve daha da kötüsü, kumar cehennemleri genellikle diğer türden yasal cüzdanlara para aktarmak için kullanılır. Neredeyse her ani talih kuşu, masalarda şansın yaver gitmesi olarak açıklanabilir."

Sycamore hızlı adımlarla yürümeye devam etti. "Masalarımız titizlikle temizlenir. Bu konuda fanatik davranırız. Satıcılarımız dürüştür ve onlara sadakatlerini sağlayacak kadar ödeme yaparız."

"Benim sorum boş bir soru," dedi Ash, onun yanına geçerek. "Geçip giden bir esintiyle süzülen o küçük düşüncelerden biri." Yine de, hesap tutmayan defterler gibi, bu düşünce de üzerinde daha fazla çalışılmasını istiyordu. Ash, Sycamore'la birlikte neredeyse bahçenin dibine dönene kadar sessizce ilerledi.

Birkaç metre ötedeki çardaktan bir kıkırdama yayıldı. Küçük yapı çok katmanlı ağlarla kaplıydı, bu yüzden içeridekiler

görüştten korunuyordu.

"Ev partilerinin tek cazibesi bu mu?" Ash mırıldandı. "Eğlenmek, tıngırdatmak ve bir başkasının eşine bacak atmak mı?"

"Karısı *mari* olmadan *uyuklayan* adama sorar."

Ash dirseğini Sycamore'un ekmek sepetine, olması gerekenden daha sert bir şekilde sapladı. Darbe planlı değildi ve bu sadece Ash'in tedirgin ruh halini daha da kötüleştirdi.

"Tanrım, Ash," diye hırladı Sycamore, ellerini kalçalarına dayamıştı. "İsa ve tüm küçük melekler. Bu hareket üzerinde mi çalışıyordun? Ortalama bir ayağı durduğu yerde düşürürdün."

Gerçi Ash kardeşini pek yavaşlatmamıştı. "Della'nın sadakatini tehlikeye atıyorsun."

Sycamore doğruldu. "Yeni karını, yeminini ettikten üç gün sonra yalnız başına kestirmeye bıraktığın için sağduyunu sorguluyordum, seni dangelak."

Çardağın olduğu yönden bir inilti geldi ve Ash şüphelenmeyen adama birkaç darbe daha indirmek istedi.

"Della'nın uykusunu alması gerekiyordu."

Sycamore arka terasa doğru yürüdü. "Pekala, o zaman sorun yok. Dorning Hanesi'nin onuru korundu ve hanımefendinin dinlenmeye ihtiyacı var. Markiz hakkında söylediklerimde ciddiymdim."

Ash, Sycamore'un kayda değer bir şey söylediğini hatırlamakta zorlanıyordu. "Ne dediğinde?"

"Benim için iyi şeyler söylemek konusunda. İsteddiği adamı seçebilir ve benim tek avantajım kusursuz cazibem."

"Ve dipsiz bir kibir, mikroskobik maşanızı kullanmakla saçma bir hayranlık ve bıçaklarla ilgili telafi edici bir takıntıdan bahsetmiyorum bile."

Sycamore'un eşit derecede kibir ve mizahla karşılık vermesi gerekirken, bunun yerine yüzünü buruşturdu. "Yeni evlenmiş bir Dorning için berbat bir ruh halindesin."

Ve bu lanet olası gerçekti. "Özür dilerim." Sycamore'un pizzası geri kalanıyla orantılıydı, bu yüzden özel zamanlarda kardeşler arasında şakaya izin verilirdi ama Ash'in sözleri yine de... biraz fazlaydı, özellikle de karşılıksız bir darbenin ardından. "Biraz keyifsizim ve özür dilerim."

"İdare ediyor musun Ash?"

"Yorgunum ve Chastain'in karısının kahvaltıda Della'ya yaklaşması fazlaydı. Bayan Chastain hoş biriydi ama Della bu karşılaşmadan dolayı üzgündü. Aklını başına toplaması için karımı biraz yalnız bırakmayı düşündüm. Belki de biraz kestirmeye ihtiyacım vardır."

Sycamore ona Ash'in uluma isteği uyandıran türden aşağı yukarı bir bakış attı.

"Bu şekilde başlayabilir," dedi Sycamore. "Sinirli ve kötü oluyorsunuz ve sonra melankoli çöküyor."

Aklıma sadece Sycamore'un altını çizdiği binlerce sinirli ve çirkin karşılık geldi.

"Biliyorum," dedi Ash. "Bu konuda ne yapacağıma dair bir fikrim varsa ne olayım." Özellikle de Della onu gözünün önünden ayırmaması için yalvarırken, Chastain aç bir domuz gibi etrafta dolanırken ve Leydi Wentwhistle'ın şüpheli misafirperverliğine iki hafta daha katlanmak zorundayken.

"şAL DEğİL," dedi Della, onu hizmetçinin elinden alarak. "Onu yanımda taşıyorum." Üstelik o eşya temizken tığ işi bir şalı yıkamanın hiçbir anlamı yoktu.

Trask adında al yanaklı, sarışın genç bir bayan olan hizmetçi on beşinci kez reverans yaptı.

"Özür dilerim leydim. Özür dilerim. Ben gerçek bir leydi hizmetçisi değilim. Oda hizmetçisi bile sayılmam ama Leydi W'nin fazladan yardıma ihtiyacı vardı ve ben de buradayım."

"Yardımanızdan dolayı çok memnunum," dedi Della, gerçi uykusunu bitirmekten daha çok memnun olacaktı. "Eminim Leydi Wentwhistle sizin potansiyelinize güveniyordur, yoksa bu görevleri üstlenmeniz için size güvenmezdi."

Trask sanki Della Fince konuşmuş gibi ona baktı.

"Sana güveniyor," dedi Della, "ve dürüst olmak gerekirse, benim ihtiyaçlarım az. Birkaç elbiseyi süngerle temizle, birkaçını da ütüle. Arada sırada yırtılanları onarın ve çamaşırlarımın çamaşırhanede kaybolmamasına dikkat edin."

Trask'ın omuzları iki santim düştü. "Bunu yapabilirhanımefendi. Yani leydim. Doğrusunu söylemek gerekirse ben bir çamaşırhane hizmetçisiyim. Giysilerinizle ilgilenir ve bu işi layıkıyla yaparım. Saçınızla ilgilenmemi istemez misiniz?"

"Bunu kendim halledeceğim."

Trask gülümseyerek mükemmel dişlerini ortaya çıkardı. "O kadar rahatladım ki. Bir kadının saçıyla ne yapılacağı hakkında hiçbir fikrim yok. Kız kardeşimin Whit Sylvester'ın gözüne girmeye çalıştığı bir sefer dışında hiç saç maşası kullanmadım. O da pek iyi gitmedi ama şimdi Bayan Sylvester ve ayaklarının altında iki küçük çocuğu var. İsimleri Jenny ve Jake. En iyileriyle birlikte tamir edebilir, yıkayabilir ve ütü yapabilirim ama öyle süslü püslü biri değilim."

Trask da sessiz biri değildi. Della'nın at arabası elbisesini ve binicilik kıyafetini toplarken gevezelik etti. Gardıroptaki giysileri toplarken de gevezelik ediyordu. Sadece son santimine kadar kapanmayı reddeden pencere kanadıyla boğuşurken sessizleşti.

"Kenarlarından bir kalıp sert sabun geçireceğim," dedi. "İşe yarar. Hava böyle. Benim için çok nemli, ahşabı şişiriyor. Annem hep derdi ki..."

Terastan aşağı bakarken gevezeliği kesildi.

Della da pencerenin önünde ona katıldı. Ash büyük olasılıkla pahalı bir sabun kullanmadan lanet pencereyi kapatabilirdi. Della onu labirentin etrafında dönerken izlemişti ama şimdi bahçenin dibinde Çınar'la konuşuyordu.

"Merdivenlerin yanındaki beyefendinin kim olduğunu sorabilir miyim, leydim?"

Oh, o. "Sarışın adam mı?"

"Öğle yemeğinden beri çardağa girip çıkıyor."

"Adı William Chastain. O ve yeni eşi Leydi Wentwhistle'ın konukları arasında."

Trask'ın güzel kaşları aşağıya indi. "Yeni bir *karısı* mı var?"

William ve Ash, çitlerin yüksekliği nedeniyle birbirlerini göremeyeceklerdi. Della, bırakın aynı bahçede olmayı, aynı ilçede olduklarını bilmekten bile hoşlanmıyordu.

"Var, Fransız kökenli hoş bir hanımefendi." Della'nın hakkında sayısız çekincesi vardı ama en azından korkulan yüzleşme halledilmişti.

Trask pencereden uzaklaşarak, "Ah, Kalite," diye mırıldandı. "Elbiselerinizi yarına kadar size geri getiririm leydim. Sizin için o şalı fırçalayamayacağıma emin misiniz? Çok dikkatli olacağım."

"Hayır, teşekkür ."

Üç kez daha reverans yapmasına rağmen, Trask sonunda koşuşturarak yoluna devam etti. Della, Trask sözünü kestiğinde uyumak üzere olduğu yatağa dönmeyi düşündü. Neredeyse uykusundan uyandırılmış olmak Della'yı hiç uyumaya çalışmamış olmasından daha yorgun bırakmıştı.

Ash'in dönmesini beklerken uyuklamak yerine, Della annesinin şalına sarındı ve iğne oyasını çıkardı. Bir kadının ayrıcalıkları arasında kocasına monogramlı mendiller sağlamak da vardı ve dikiş dikmek, Trask'ın neden özellikle William Chastain'i sorduğu konusunda spekülasyon yapmaktan daha verimli bir eğlenceydi.

ON İKİNCİ BÖLÜM

Ash üç saat daha yürüyebilirdi ama Della'nın onu odalarında beklediğini aklından çıkarmadı.

Öğleden sonra uykusu ne kadar sürdü?

Dinlenmek için ona katılmalı ?

Kestirmek, bir kocayı gün ortasında evlilik zevklerinin tadını çıkarmaya davet etmenin bir yolu muydu? Ash öyle düşünmüyordu, çünkü Della o kadar naz yapmazdı.

Yoksa yapar ?

Belki de kestirmek sadece sarılmak ve Sycamore'un hiçbir kadının onsuz olamayacağını düşündüğü o tatlı sözleri paylaşmak için bir davetti, gerçi Sycamore herhangi bir şey hakkında ne bilirdi ki?

Ash, teras merdivenlerinin dibinde William Chastain'in yanından geçerken zihinsel gezintilerinde kaybolmuştu. Chastain'in kravatu hafifçe yamuktu ve saçları fazla esintili olmayan bir günde rüzgârla savrulmuş gibi görünüyordu. Öğleden sonraki aktiviteleri arasında ya aşırı içki içmek ya da sallanmak -ya da her ikisi- vardı ve Ash, zarif Bayan Chastain'in kocasının böyle dağınık bir halde eğlenceden kalkmasına izin vereceğinden şüpheliydi.

Ash, Chastain'e başıyla onay verdi ve o anki ruh haliyle sözlü atışmalara girmektense yürümeye devam etti. Adımlarını yavaşlatırken

evin girişine yaklaştı.

Yaşlı bir kadın ferforje bir masada tek başına oturuyordu. Biraz tanıdık ve biraz da üzgün görünüyordu. Gözleri yaşlarla doluydu ve solgun bir eliyle bir mendil tutuyordu.

"Leydi Fairchild?"

Başını kaldırdı, bakışları dostça olmaktan çok endişeliydi. "Efendim?"

"Ash Dorning, hizmetinizdeyim. Size katılabilir miyim?" Ash ona katılmak istemiyordu ama kadının sıkıntı içinde olduğu belliydi. Şüphesiz bir noktada tanışmışlardı ama onunla Coventry'de tanışmadığını biliyordu.

Masadaki diğer tek sandalyeyi işaret ederek, "Gözleriniz Dorning gibi," dedi. "Yeni gelininizle mi buradasınız?"

"Bu onura sahibim. Bahçede bir tur atmak ister misiniz?" "Hayır, teşekkür ." Chastain'e alaycı bir bakış gönderdi, sonra Kendini toparlamış gibiydi. "Babanızı iyi tanırdım, Bay Dorning. Leydi Jacaranda ile tanıştırdım ve eminim en büyük kardeşinizle de yollarımız kesişmiştir - artık Casriel. Babanızın ödülüne gittiğini düşünmek çok garip."

"En küçük kardeşim Sycamore da konuklar arasında."

Leydi Fairchild mendilini katladı ve cebine soktu. "Bay Sycamore Dorning kötü bir şöhrete sahip. Sosyete de pek dolaşmam ama kulübünü duymuştum. Sizinle aynı muhteşem gözlere mi sahip?"

"Kafası ortalama bir salon kapısından sığacak kadar şişmesin diye böyle söylemeye cesaret edemiyoruz."

Kadın Ash'i inceledi ve Ash onun çok çekici bir kadın olduğunu fark etti.

"Babanızın da aynı mizah anlayışı, nazikçe dalga geçme yeteneği vardı."

Bir erkekte çok hoş bir özellik. Yürüyerek gidiyordun?"

Eğer bir Monteverdi aryası çalmaya başlasaydı, Ash daha fazla şaşırıamazdı. "Pardon?"

"Sevgili baban eskiden felaketlerden uzak yürürdü. Durmaksızın tepeleri ve vadileri dolaşır, ülkenin her köşesinde uzun yürüyüş turlarına çıkardı. Onunla birlikte saatlerce dolaşırdım ve o da temiz havanın iyi geldiğini söylerdi. Onu en iyi tanıdığım zamanlarda eşleri arasındaydı ve ilk kontesi için çok üzülyordu."

"Babamın yürüyüş turlarının botanik örnekleri toplamak amacıyla yapıldığı izlenimine kapılmıştım."

"Omzunda her zaman bir numune çantası taşırdı ve botanikle ilgilendiğine inanıyorum, ama onu tanıdığımda -bu oldukça uzun zaman önceydi- biraz başıboştu. Lord Fairchild diplomatik bir görev için Viyana'daydı ve babanızın arkadaşlığını çok takdir ettim."

Yani Sycamore çapkınlığını dürüstçe mi yapıyordu? Ash bu teoriyi hiç düşünmemişti. "Babam hakkında başka neler hatırlıyorsun?"

Ellerine bakarak gülümsedi. "Berbat bir flörtçüydü. Yeni yas tutan erkekler böyle olabiliyor, bana söylenenlere göre kadınlar da öyle. İyi bir dinleyiciydi, ilgi odağı olmaya ihtiyacı yoktu ve çocuklarını çok severdi."

Bu Ash'in babasıyla ilgili hatırladıklarıyla örtüşüyordu. Babası sessiz, hatta çalışkan biriydi ve yine de annesini en kötü huysuzluklarından ve kızgınlıklarından çekip çıkarabiliyordu.

"Ve siz onun felaketlere eğilimli olduğunu mu söylüyorsunuz?"

"O yeni bir duldu, Bay Dorning. Kadınlar kederlerini büyük ve sonsuz bir şekilde göstermeye mecburdurlar. Erkeklerden devam etmeleri beklenir. Babanızın ona yük olan bir unvanı, bakması gereken annesiz çocukları, çeşitli kardeşleri ve kuzenleri vardı."

destek ve nüfuz için ona bakıyordu. Üzüleceği çok şey vardı."

Ash bir an için halsizliğinin tamamen tesadüfi olmadığına dair bir umut ışığı hissetmişti. Belki de babasından ona aşırı kara safra eğilimi miras kalmıştı ama hayır. Melankoli ve keder, umutsuzluğun farklı türleriydi.

Birinin bariz bir nedeni vardı, diğeri ise sadece hayvani ruhların bir başarısızlığıydı.

"Babamın iyi bir arkadaş bulmasına sevindim," dedi Ash. "Annemi de tanıyor muydunuz?"

Leydi Fairchild'ın gülümsemesi biraz ironik bir hal aldı. "Tanıyordum ama babanızı tanıdığım kadar iyi tanıımıyordum. Babanız yeniden evlendiğinde kocam görevinden dönmüştü ve siz küçük çocuklar büyük bir hızla dünyaya geldiniz. Mutlu bir birliktelik olduğunu varsayıyorum."

"Öyleydi ama ara sıra pürüzler çıkmıyor değildi." Annem ve babam, çoğu zaman çiftin evlerine çekilip bir saat sonra birbirlerine çok daha iyi davranarak çıkmalarıyla sonuçlanan muhteşem tartışmalar yaşamışlardı.

"Kocam Kanada'ya tayin olduğunda neredeyse onu öldürüyordum ama bu zorluğu atlattık. Evlilik hayatı her zaman kolay değildir, ama sonunda mutluluklar üzüntülerden daha ağır basar. Leydi Della'nın anne ve babasını da tanıyordum ve ne yazık ki babası oldukça sert biriydi. O zamanlar toplum farklıydı. Görgü kurallarından daha az etkileniyorduk ve bu her zaman iyi bir şey değildi."

Tartışma, bahçede dolaşmanın yapamadığını yapmış, Ash'in dikkatini huysuz ruh halinden uzaklaştırmıştı.

"Sizinle sohbet etmekten büyük keyif aldım, Leydi Fairchild, ancak karım beni içeride bekliyor ve yeni bir kocanın ayakları yere sağlam basmaz. Size kütüphaneye ya da kış bahçesine kadar eşlik edebilir miyim?"

"Kış bahçesi iyi bir fikir. Kızım muhtemelen elinde bir kitapla eğretili otlarının arasına gizlenecektir. Catherine tüm bu bitkilerin bir araya gelmesinin sağlıklı bir hava yarattığını söylüyor. Bence şüpheli bir romanla saklanmak için daha iyi bir yer ama bunu söylediğimi ona söylememelisin."

"Karım ve kızınız şüphesiz iyi anlaşacaktır. Henüz tanışmamışlarsa onları tanıştırmayı ihmal etmemeliyiz."

Ash hanımefendiyi kış bahçesinin nemli sıcaklığında bırakıp odalarına döndüğünde Della'yı uyanık ve nakış işlerken buldu.

"Şu pencereyi sonuna kadar açayım mı?" diye sordu, yatak odasını geçip yapışkan kanadı iterek. "Eski evler ve değişken hava kötü bir kombinasyon. sanmıştım."

Sırf yapabildiği için onun yanağını öptü ve utangaç bir gülümsemeyle ödüllendirildi.

"Leydi Wentwhistle bana bakması için bir çamaşırhane hizmetçisi görevlendirdi. Trask'ın diğer becerilerdeki eksikliğini gevezelik yeteneğiyle kapatıyor."

Della pencere kenarındaki berjer koltuğa tünemiş, doğal ışıktan yararlanıyordu. Şalına sarınmış, iğnesiyle uğraşırken hoş, evcimen bir görüntü çiziyordu. Onu görmek Ash'in içini tamamen cinsel olmayan bir acıyla doldurdu ve on yıllar sonra bile bir öğleden sonrasını dikiş dikerek geçirirken onu hayranlıkla izleyeceğini umdu.

İkinci kanatlı koltuğa oturdu ve çizmelerini çıkardı. "Leydi Fairchild ile ilginç bir görüşme yaptım. Anladığım kadarıyla kızı Catherine ile birlikte burada."

"Mavi çoraplı mı?"

"Onu tanıyor musun?"

Della elindeki çemberin kucağına düşmesine izin verdi. "İyi değil ama ondan hoşlanıyorum. Geleneklerin kölesi değil ve benim gibi o da bir şey almadı."

Ash sonra kravatını çıkardı. "Leydi Fairchild ile babamın, kendi deyimiyle, eşleri arasındayken oldukça iyi tanıştıklarını öğrenmek beni çok etkiledi."

"Bir ilişki yaşadıklarını mı düşünüyorsunuz?"

Ash konuşmayı tekrar düşündü ve Leydi Fairchild'ın gülümsemesini hatırladı. "Evet. Ondan bahsederken, onu özel bir düşkünlükle anıyor. Sanki onun için bir sevgili gibi değerliymiş gibi, hatırlamaktan dolayı hüzünlü bir havası vardı."

Della çemberini bir kenara bıraktı, ayağına kalktı ve Ash'in kucağına yerleşti. "Bu çok ilginç. Leydi Fairchild'ın kızıyla tanıştığınızda gözlerine özellikle dikkat edin."

"Kucağımda rahatça karımla özel olarak ilgilenmeyi tercih ederim."

"Soyunmaya başlamışsın. Karınız da sizi fark etti ve henüz uyumadı."

Ash, Della'yı kollarına alarak ayağına kalktı ve onu yatağına yatırdı. ". Ani bir dürtü ile ağzımı taşaklarına götürmek istiyorum."

"Ağzın üzerimde-?"

"Ve evet, gözlerinde gizlendiğini gördüğüm soruyu cevaplamak için, ağzını aletimin üzerinde tutman da fena olmazdı. Bana Bayan Catherine'in gözlerinden bahset."

Della bunun yerine arkasına yaslandı ve sabahlığını yukarı, yukarı, yukarı, dizlerini, kalçalarını geçip beline kadar çekti.

Ash ceketini silkti ve iki saniye içinde yeleğini ve gömleğini çıkardı. "Bayan Dorning, siz benim kalbimin gerçek zevkisiniz ve en sevdiğim hayallerimin cevabısınız." Onun cömert ve şehvetli doğasına duyduğu sonsuz saygı da cabasıydı.

Della sabahlığının kemerini çözdü ve bağlarını çözdü. "Hepsi çok güzel Ash, ama şu anda ben de senin karın olmak istiyorum."

"Ve ben, senin kocan."

Uzun bir süre boyunca Venüs'ün sunağında ibadet etti ve Della'nın dandilolly ve tallywags'ına gösterdiği ilginin tadını çıkardı. Della göğsünde tatlı, uykulu bir ağırlık haline gelene ve Ash de uykunun mutluluğuna doğru sürüklenmeye başlayana kadar, daha önceki tartışmalarını hatırlamadı.

"Della?"

"Hmm?"

"Bayan Catherine'in gözlerinde ne fark edeceğim?"

Della esnedi, onun üzerinden kaydı ve yanına sokuldu. "Seninkilerle aynı renkteler."

DELLA GÜLDÜ ve Ash'i yastıkların arasında uyuklarken bıraktı. İyi bir uyku çekememesinin zihinsel yüküne katkıda bulunduğundan şüpheleniyordu, çünkü yorgun olduğunda kesinlikle daha kötü oluyordu ve Ash'in dinlenmeye ihtiyacı vardı.

Ayrıca odalarından kısa bir süreliğine, refakatsiz çıkarak kendini test etmek istiyordu. Ash'in eline kelimenin tam anlamıyla yapışmak yakışıksızdı ve er ya da geç bu yüzden ona kızacaktı. Amacı mütevazıydı

-kütüphane- ve bir uşakla yol tarifini teyit etmekten ve bir kat merdiven, ana fuaye ve halı kaplı bir koridordan geçmekten başka bir şey gerektirmiyordu.

Kütüphaneyi bulmak gibi küçük bir başarının onu neşelendirmesi acınası bir durumdu, ama aynı zamanda yarım düzine ev partisi misafirine gülümseyip başını sallamış ve dördünü isimleriyle selamlamıştı.

Yarın, son konuk da geldikten sonra, Leydi Wentwhistle tanıştırma işini daha resmi bir şekilde üstlenecekti.

Della, başarılı sortisinin esprili sözlerle ödüllendirilmeyi hak ettiğine karar verdi ve başka bir hedef belirledi: *Gulliver'in Seyahatleri'ni* bulmak. Dean Swift'in siyasi hicvi, zekice olduğu kadar yaratıcı da bir eserdi.

Uşak onu nazikçe kapıdan en uzakta bulunan, komedi, oyun ve hicivlerin bulunduğu kütüphane raflarına yönlendirdi. Monografileri ve hem Fransızca hem de İngilizce ciltleri incelerken arkasından bir ayak sesi duydu.

"Bu benim eski aşk maceralarındaki ortağım değil mi?" William Chastain altı adım ötede durarak Della'nın çıkışını fiilen engelliyordu. Raf sıraları arasında yaklaşık bir metre vardı ve onun yanından geçmek, yakalama mesafesinden geçmek anlamına geliyordu.

Saldırı mesafesi.

"Bay Chastain." Della reverans yaparak *Gulliver'i* göğsüne bastırdı. Hareketi nazik ve kontrollüydü ama içinde kendini suçlayan bir isyan vardı.

William'ın çardakta eğlenmeye devam edeceğini düşünmek aptallıktı, aptallıktı, aptallıktı. Della pencereden onu izlerken o iki farklı kadınla mahremiyetin tadını çıkarmıştı ve kravatı ortasından bağlanmıştı.

"*Bayan* Dorning." Selam verdi, onurlandırıcı ironik bir vurgu yaptı. "Benimle kaçmayı kabul ettiğinizde damızlık olduğunuzdan şüphelenmiştim. Beni Dorning'in velediyle mi baş başa bırakacaktın?"

İki adım daha yaklaştı ve Della'nın kalbi çarpmaya başladı. "Hatırlarsanız efendim, kaçışımız asla evlilikle sonuçlanmayacaktı. Sizi kaçınmaya çalıştığınız bir birliktelikten kurtarmaya çalışarak size iyilik yaptım. Şimdi bunun için üzgünüm ve davranışım için karınızdan özür diledim."

Sarışın kaşları belirgin bir şaşkınlıkla kalktı. Della onun yanından hızla geçmek için fırsat kolladı.

"Clarice'e mi saldırdın?" William arkasından yaklaşarak sordu. "Kendini karıma dayatacak kadar küstah mısın?"

Della, William'a onu odanın içinde kovalama zevkini tattırmayı reddederek, "Clarice bana saldırdı," diye karşılık verdi. Terastaki herkesin onu görebileceği, tavandan tabana pencerelerden birinin yanında durdu.

"Clarice asla bu kadar ileri gitmez," diye karşılık verdi William. "Püriten bir kız kurusu kadar çekingendir. Yalan söylüyorsun."

"Bayan Chastain ve ben kahvaltıda aynı masayı paylaştık ve bana katılmayı o istedi. İstediyinize sorun. Kocama sorun, çünkü o da bizimle birlikte yemek yedi."

"Karıma bundan sonra seninle birlikte olmaması gerektiğini, aksi takdirde gerekli disiplini uygulayacağımı bildireceğim. Ondan uzak dur."

Tanrı Clarice Chastain'e yardım etsin. "Bir ev partisindeyiz Bay Chastain. Karınız dedikoduyu körüklemenin kimsenin çıkarına olmadığını biliyor. Keşke siz de bu kadar mantıklı olsaydınız."

Bu sözler onuru olmayan bir adama söylenmiş aptalca sözlerdi ama Della'nın Chastain'in gitmesine ihtiyacı vardı ve bir hakaret onu kovalayabilirdi.

"Beni bir kontun oğlu için satarak kendini çok akıllı sanıyorsun," dedi Chastain, konyak dumanının kokusuyla yaklaşarak. "Dorning'e seninle kaçmamın gerçek nedenini söylememi ister misin? Bir bedlamite'den sonraki şeyle evli olduğunu biliyor mu?"

Della, sekiz on kişinin küçük gruplar halinde oturduğu ve bir grup genç adamın korkuluk boyunca uzandığı terasa baktı.

"Karınız," dedi sakince, "Bay Dorning'in dikkatini çekmek için başarısız bir kaçış sahnelediğimi öne sürdü. Olayların onun versiyonu

İskoç dedikodusu, ama aslında, tek istediğimin aile koltuğumda huzur içinde kalmak olduğunu çok iyi biliyorsun. Bana bir adım daha yaklaşırsanız çığlık atarım ve bir düzine insan bu pencereden beni tehdit ettiğinizi görür."

Della devam etti, ama elleri ve kolları karıncalanmaya başlamıştı. "Kravatın yamuk ve hem evli olmayan genç bir bayanla hem de Bayan Tremont'la çardağa sık sık gittiğin görülüyor. Çok kötü bir başlangıç yapıyorsun Chastain, zaten kocamın da senin bu onursuz davranışlarına inanması pek mümkün değil."

Ama... Ash eninde sonunda onlara inanmak zorunda kalacaktı, çünkü Chastain'in suçlamaları doğru olacaktı.

"Neden sana yardım etmeye çalıştım ki," diye tükürdü, "bilmiyorum ve eğer bir adamla kaçarsan, senin gibi cılız bir şeyden bile küçük bir ayni ödeme talep etmesini beklemelisin, Della Dorning. Sana yardım etmeye çalıştığım için Clarice'in anlaşmaları kayıp gitti ve bir rahibenin ayaklarına pranga vurmakla kalmadım, şimdi hem onun hem de kendi masraflarımı cimri bir harçlıkla karşılamak zorundayım. Bunun için intikam alacağım."

"Bana yardım etmeye hiç çalışmadın," diye karşılık verdi Della. "Benden faydalandınız, beni tehdit ettiniz ve neredeyse beni kaçırdınız."

Kravatını sağa doğru çekti ama kravat hâlâ ortasından sarkıyordu. "Sana kim inanır? Yaşlanan bir kız kurusunun Londra'nın en gözde bekârlarından biriyle kaçması için zorlanması gerektiğine kim inanır? Ben söyleyeyim. Hiç kimse. Varsayımlarınız fanteziye yaklaşıyor leydim, hastalıklı bir zihnin başka bir belirtisi. Kocanız onaylanmış bir melankolik, ve sizin öncüllerinizin meşru olmadığı söyleniyor. Sizi, onu, onun aptal küçük kulübünü ve Dorning ailesinin zavallı ticari girişimini mahvetmek, benim gibi becerikli biri için bir anlık iş olacaktır."

Kütüphanenin havasızlığına rağmen Della üşümüştü. "Bunu neden yapıyorsun? Neden bu kadar acımasısın? Benimle ilgili planlarınız ters gitti ama bu benim suçum değil."

"Zalim mi?" William tepinerek uzaklaştı. "Zalimlik, ailesinin hayal edebileceğinizden çok daha fazla körelmiş olmasına rağmen, genç bir adamın mali durumunu başını zar zor dik tutacak kadar sıkı bir tasmaya bağlamaktır. Zalimlik, beni muhtemelen yastığının altında tespih saklayan bir kadınla evlendirmektir. Zalimlik, hayatımın geri kalanında kendimi lanet olası Surrey'e sürgün etmemi, senyör kokusunu en sevdiğim parfümmüş gibi davranmamı beklemektir. Bu evlilik beni *gömdü* Della Dorning ve sen benim son diriliş duamsın."

Ona son bir sert bakış gönderdi ve kütüphaneden çıktı.

Della pencereyi görmeyen en yakın sandalyeye çöktü ve sinir krizinin kaçınılmaz sonucu olan ellerinin titremesine ve kalbinin çarpmasına katlandı. Zihninde kaynayan dehşet dalgasından üç düşünce ortaya çıktı.

Birincisi, William Alconbury'deyken ona tecavüz etmeye kesinlikle niyetliydi. Sarhoşluğun verdiği bir şaşkınlıkla kendini onun yatağında bulmamıştı. Ona tecavüz etmeye kararlıydı ve bu da babasına herhangi bir not göndermeyi geciktirdiğini doğruluyordu.

Tamamlanmış bir kaçamak -sevişme yerine tecavüz olsa bile- Chastain ailesinin Della ve William arasında bir evliliği kabul etmesiyle sonuçlanabilirdi.

İkincisi, Della maça izin vermek isteyebilirdi.

Onunla Leydi Winterthur'un sonbahar ridotto'sunda tam bir sinir krizinin ortasında karşılaşmıştı. Bir sıra saksı eğretili otunun arkasında küçük bir topun içinde kıvrılmış, titriyor, ağlıyor, zar zor nefes alabiliyordu ve Chastain bunların hepsini görmüştü.

Della onunla evlenerek, karısının zihinsel rahatsızlıklarını Topluma anlatma konusundaki isteksizliğinin, onu mahvetme arzusundan daha ağır bastığına dair kumar oynayacaktı. Düşmanla yatmak Romalılar kadar eski bir hayatta kalma stratejisiydi. Della kendi ailesini korumak için William'ın evlilik zincirini ayak bileğine takmasına izin verecekti.

Üçüncüsü, William haklıydı: Ash bile Della'nın anlattıklarına inanmayacaktı ve şimdi Della'nın hileleri Ash'i, ailesini ve işlerini tehlikeye atmıştı.

Çıkardığı sonuçlar mantıklıydı ama düşünceleri karınca gibi üşüşürken ve bedeni ayağa kalkamayacak kadar güçsüz hissederken, bu konuda ne yapacağına karar vermek şöyle dursun, onları incelemekte bile zorlanıyordu. Bunun yerine nefes alış verişine, her büyüünün eninde sonunda geçeceğine dair kesin bilgisine ve etrafındaki odadaki ayrıntılara odaklandı.

Şöminenin üzerinde beyaz porselenden yapılmış bir Apollo Belvedere figürü. Eski deri ciltli kitapların küf kokusu. Terastan gelen cılız sesler. Kucağında sıkıca tuttuğu *Gulliver*'in hissi. Ağzını kavuran kuru susuzluk.

Sycamore on dakika sonra kütüphaneye girdiğinde, Della bedenini sakinleştirmeyi neredeyse başarmıştı ama zihni hâlâ kargaşa içindeydi.

Sırık gibi bir zarafet ve gündüz kendini Della'nınkiyle eşleştirilmiş berjer koltuğa attı. "Oyun turnuvası için ortak seçiyorlar," dedi. "Oyun işinde bir profesyonel olarak, kendimi geri çeksem iyi olur diye düşündüm. Senin mazeretin nedir?"

Neden bir bahaneye ihtiyacım olsun ki? "Okçuluk olaylara dahil olduğu ölçüde, annemin keskin isabet gözüne sahibim. Bütün erkekleri yener ve konuşmalara neden olurdum. Zaten zamanımı kocamla geçirmeyi tercih ederim."

Sycamore bu iddia cevabını olduğu gibi kabul etmiş görünüyordu ve öyle de olmalıydı, çünkü bu mutlak gerçektir.

ASH karısının yanında yatıyor, onun uyumasını diliyor ama uyumadığını biliyordu. Pazartesi günü evlenmişlerdi, bugün Ash'in hayatındaki en uzun Cuma günüydü, ama Della'nın nefes alış verişindeki uyanıklık ve uyku ritmi arasındaki farkı şimdiden biliyordu.

Çok değer verdiği şalın annesinin ördüğü son eşyalardan biri olduğunu biliyordu, yüksek seslerin onu rahatsız ettiğini biliyordu ve bugünkü atış gösterisi soğukkanlılığını sonuna kadar zorlamıştı, yine de tabancayı eline alan her erkeğin formunu doğru bir şekilde eleştirmiş ve nişan alma hatalarını santimine kadar tahmin etmişti.

Ash onu sevdiğini ve bir şeylerin onu rahatsız ettiğini biliyordu, uzun süreli sosyal toplantılarda görülen olağan sıkıntılardan daha fazla bir şey. Onunla evlenmenin de sıkıntıları arasında yer aldığından şüpheleniyordu ama korkularını doğrulamak için onu kızdırmak istemiyordu.

"Sırtını ovacağım," dedi Della, yan tarafına doğru kıvrılarak.

Dün gece sevişmemişlerdi. Della, Ash'in kucağına oturup onu öpmeye başladığında onun sarılma önerisini kabul etmişti. Görünüşe göre onun bir sonraki yakınlaşmayı yapmasını bekliyordu ve Ash de bunu yapmak istiyordu ama o anki ruh haliyle bu olayın hakkını verebileceğine inanmıyordu.

"Sen de mi uyuyamıyorsun?" Ash bir kolunu onun boynunun altından geçirip yanına çekerek cevap verdi.

"Hava böyle. Bir türlü karar veremiyor ve böylece yazın nemini, sonbaharın serinliğini ve yazın zayıf güneşini alıyoruz.

Kış. Leydi Wentwhistle'ın hava durumuna göre tam olarak yanlış aktiviteyi planlamak gibi bir yeteneği var."

Bugün uçurtma uçurmak için çok güzel bir gün olabilirdi, ama onun yerine hanımefendinin atış programı vardı.

"Oyun turnuvasına katılmamayı tercih ettiniz," dedi Ash. "Nedenini sorabilir miyim?"

"Her önce, silah kullanma becerim, bu kadar yetkin ve atılgan görünmeye çalışan herhangi bir arkadaşımı gerçekten utandırırđı. Elimde değıl. Bilerek ıskalamadığım sürece nişan aldığım şeyi vururum. İkincisi, Chastain de katılıyordu ve onun dokunduğu hiçbir şeye bulaşmak istemiyorum."

Ash bu konudaki gerginliğin Della için hafiflediğini ummuştı. Belki de Chastain onu kızdırmıştı, bu hem mantıklı hem de kabul edilemez bir düşünceydi.

"Senin için onu hâlâ dövebilirim Della." Karşılıklı bir yumruklaşma Ash'in tedirgin ruh haline iyi gelebilirdi ama Chastain'in kendini iyi ifade edebileceğinden şüpheliydi.

Della Ash'in göğsünü okşayarak kas ve kemik desenlerini takip etti. "Onu kışkırtmayacağına söz ver Ash. Adil oynamayacaktır ve sen de bunun için daha kötü olacaksın."

Eğer biri Ash'e Della'nın kısa bir bahçe gezintisinde bile kocasının eline yapışacak türden bir eş olduğunu, ondan namus meselesiyle ilgili sözler almaya çalıştığını, kocasını gözünün önünden ayırmak istemediğini söyleseydi, Ash gülerdi.

Evliliğinin üzerinden bir hafta bile geçmemişti ama gülmüyordu. Onun dokunuşunu seviyordu, sevecenliğini seviyordu ama bu kadar sık endişeli olmasını sevmiyordu.

"Sana daha önce de söz vermiştim Della. Onun etrafında olmak seni bu kadar rahatsız ediyorsa gidebiliriz."

Bir süre sessiz kaldı. Pencerenin ötesinde rüzgâr ay ışığıyla aydınlanmış ağaçları kırbaçlıyor, yaprakları bahçeye savuruyor ve terasta gece geç saatlere kadar eğlenenlerden bir kahkaha sesi yükseliyordu.

"William Chastain'in yanındayken," dedi Della, "kendimi kuduz bir hayvanın yanındaymışım gibi hissediyorum ve bacaklarımın beni taşıyabildiği kadar uzağa ve hızlı koşmak istesem de, yapmam gereken son şey ona sırtımı dönmek."

Aynı keskin metafor melankoli için de geçerliydi. Ash bunu görmezden gelmeye cesaret edemedi, pusuda bekleyen geri dönüş ihtimaline sırtını dönmeye cesaret edemedi.

"Düşüncenizde haklılık payı var," dedi. "Eğer bu toplantıda Chastain'le yüzleşirsek, onun yaramazlıklarına son vermiş oluruz. Eğer bu ev partisi onun için daha fazla dram yaratırsa, gelecek bahar her şeye yeniden başlamamız gerekecek. Bir içki ister misiniz?"

Ash'in canı bir bardak konyaktan çok hareket etmek istiyordu.

"Hayır, teşekkür ederim ama isterseniz gidip bir içki bulun. Kütüphanede sürahiler gördüm ve galeride daha fazlası var."

Akşamki iskambil turu galeride yapılıyordu, yani Chastain de orada olacaktı. "Ben kütüphaneyi karıştıracam. Biraz uyu."

Adam onu öptü ve kadın başka bir şey söylemeden gitmesine izin verdi. Belki de Della yatağın kendisine kalmasından dolayı rahatlamıştı ama Ash'in yanında olmaktan duyduğu memnuniyeti ne bir sözle, ne bir davranışla, ne bir bakışla, ne de bir sessizlikle ifade etmişti.

Kravat takma zahmetine girmeden aceleyle giyindi ve soğuk koridora çıktı. Kütüphane neredeyse terk edilmişti, sadece Sycamore ateşin yanında uzanmış, bir şiir kitabıyla arkadaşlık ediyordu.

Sycamore kitabı bir kenara bırakarak, "Sevimli bir şekilde yuvarlanmış görünüyorsun," dedi. "Seni böyle bir durumda ve böyle bir saatte dolaşmaya iten ne olabilir?"

"Seyahat etmek beni altıya ve yediye düşürdü," dedi Ash. "Çarşamba günü uzun bir uyku çekmek gibi bir hata yaptım ve şimdi her zamankinden daha karmakarışık durumdayım."

Her ikisi de Ash'in melankolisinin bir de gece ve gündüzlerini tersine çevirme eğilimi olduğunu bilmelerine rağmen, Sycamore bu sözün geçmesine izin verdi.

"Gece içkisi ister misin?" Ash sürahilere doğru ilerleyerek sordu.

"Neden olmasın? Leydi Wentwhistle hâlâ iyi içkiler sunuyor.

Gelecek hafta bu saatlerde, şüphesiz bize daha az kaliteli şaraplar sunulacak."

Ash ikisine de ikişer parmak doldurdu. "Turnuva oyununu izleyeceğinizi sanıyordum." Ve özellikle kıvı saçlı bir oyuncuyu.

"Daha önce de baktım ama hayatımı kumarbazlara göz kulak olarak kazanıyorum. Bunu burada yapmak pek de dikkat dağıtıcı olmaz. Ayrıca, oyun her zamanki gibi ilerliyor. Bayan Tremont ve Markiz zorlu bir ikili, Chastain dikkatsiz olduğu için kaybediyor ve her tarafta masanın altında bir sürü el yordamı dönüyor."

"Portly ne yapıyor?"

"Bayan Chastain'e ortak olmak, kendisi de zeki ama muhafazakâr bir oyuncu."

"Chastain'e ortak olmak gibi nankör bir görevi kim üstlenecek?"

"Leydi Tavistock'un üvey oğlu ve ne yazık ki Lord Tavistock, Chastain'in izinden gidecek kadar genç ve acemi. Kayıplarını umursamıyorlar ama Markiz'in öfkesinin sessizce alevlendiğini görebiliyorum."

Ash ateşe en yakın berjer koltuğa oturdu. "Bahis oynamaya kaçınılmaz olarak eşlik eden saçmalıklardan hiç sıkılmadın mı?"

Sycamore içkisini düşündü. "Evet, ama sonra Grey'in girişimimizi sürdürmek için bize ihtiyacı olduğunu düşünüyorum, Tresham

Şans eseri girdiğimiz başarılı bir işin hakkını vermeliyiz ve eğer bir oyun cehennemini yönetmekten daha fazlasını hedefliyorsam, şimdi kümesimdeki kızlarla ilgilensem iyi olur."

Bu, Ash'in Sycamore'dan duyduğunu hatırladığı en olgun ve mantıklı düşünceydi. "Coventry geliyor Cam ve bunun en büyük nedeni kimi etkileyeceğini ve kimi azarlayacağını bilmen. Birkaç yıl içinde satmak istersen itiraz etmem."

"Evlilik seni etkilemeye çalışıyor."

Evlilik değil ama Della'nın Kasaba hayatından hoşlanmadığını ve dürüst olmak gerekirse Ash'in de hoşlanmadığını bilmek.

"Kasabada çok az dostumuz var," dedi Ash, "çünkü herkes potansiyel bir müşteri ve alacaklıları olmamak için onlarla aramıza nazik bir mesafe koyuyoruz. Başıma bir felaket geldiğinde, Dorning Hall'a dönmek için yüz yirmi millik bir yolculuk yapmak zorunda kalıyorum ve buna gelince, artık evliyim. Kent'te Della'nın ailesine yakın bir yerde kendime ait bir mülk edinmek çok daha mantıklı."

Sycamore içkisini bitirdi ve büfeye doğru yürüdü. "Kendine ait bir mülk ister misin?"

"Evet. Kasaba züppesi değilim. Londra'ya taşındığımda melankolim daha da arttı. Oxford'da ya da evde o kadar kötü değildi."

Sycamore kendine bir parmak daha doldurdu ve sürahiyi havaya kaldırdı. Ash başını salladı. "Ama Ash, Dorning Hall'a geri dönüyorsun ve durumun haftalarca ya da aylarca düzelmiyor. Belki de tüm yıl boyunca taşrada yaşasaydın daha kötü durumda olurdun. Della nasıl idare ediyor?"

Bu konuşma, hiç kimsenin kardeşçe bir tavır takınmaması açısından olağanüstüydü. Ash, Sycamore'un sadece kardeşleri onu kıskırttığı için bir velet gibi davrandığı fikrini daha sonra düşünmek üzere bir kenara bıraktı.

"Chastain'e yakın olmaktan nefret ediyor ama başa çıkabiliyor."

"Kadın ve adam burada bir tür yüzleşme yaşadılar" -Sycamore içkisini şöminenin üzerindeki şamdana doğru tuttu- "Çarşamba günüydü sanırım. Terastaydım ve onları pencereden gördüm. Della hiç mutlu değildi ve Chastain de tam anlamıyla gök gürültüsü gibi görünüyordu."

Ve Della, en çok korktuğu yüzleşme olan bu konu hakkında kendi kocasına tek kelime bile etmemişti.

"Birbirlerine kızgınlar mıydı?"

"Della öfke göstermemeye çalıştığında bu uzak, ilkel bakışa sahip oluyor. Bu açıdan bana Markiz'i hatırlatıyor. Leydi Tavistock sevgili üvey oğlunun suratına bir yumruk indirmeye hazırdır ama onunla asla ters bir kelime konuşmaz."

"Tavistock on yedi yaşında. Haddini aşan sözler sadece onun kırılğan erkeklik gururunu incitir. Della, Chastain ile tartışması hakkında size bir şey söyledi mi?"

"O . Chastain kütüphaneden çıkana kadar bekledim, sonra koridorda dolaştım, filozof büstlerine hayranlıkla baktım -diğer türden değil- ve resimlere göz attım. On dakika kadar kütüphanede kaldıktan sonra ben de ona katıldım."

"Ağlıyor muydu?"

"Fark edebildiğim kadarıyla değil, ama bir kazın kıcı kadar solgundu. Eğer sen ve ben whistte ortak olsaydık, Chastain'i üç gün içinde mahvedebilirdik. Onu inceliyordum ve sen uzun zaman önce onun oyunundaki her zayıflığı fark ettin."

Ash içkisini yudumlarken Chastain'e mi, Della'ya mı, kendisine mi yoksa üçüne birden mi kızgın olduğunu anlamaya çalışıyordu. "Bu nazik ve kurnaz teklifin için teşekkür ederim, Sycamore. Teklifini kabul edebilirim."

"Ya da Bayan Chastain'i mahvedebilirim," dedi Sycamore, koltuğuna yeniden oturarak, "ama o suçsuz, hoş ve zaten

William ile evlilik. Onun gülüşünü seviyorum. Chastain'i boynuzlayabilirim ama yine de hanımefendi benim kollarımda zevk aradığı için acı çekebilir."

"Ve Chastain senin beynini uçurabilir, senin zekân ya da zarif caziben bende yokken Coventry'yi yönetmeyi bana bırakabilir."

"İşte bu. Sen mi yönetiyorsun Ash?"

Saatin geç olması, tartışmanın havası ve ruhun yorgunluğu Ash'in dürüstçe cevap vermesini sağladı.

"İdare ediyorum ama idare etmekten fazlası değil. Evlilik bir alışma sürecidir ve bu ev partisi kötü bir fikirdi, gerçi Della'ya buraya gelmemizi önerdiğimde bunu bilemezdim. Huzursuz ve keyifsizim ve bu durum önümüzdeki günler için iyiye işaret değil."

Daha açık konuşmasına gerek yoktu ama Della'yla birçok şeyi açık açık konuşmaları gerektiğini fark etti; melankoli tekrar çöktüğünde Della'yı nelerin beklemesi gerektiği de buna dahildi, çünkü çökecekti.

Kaçınılmaz olarak öyle olacaktı. Yaklaşan bir krizin habercisi olan bir şey varsa, o da cinsel yakınlaşmaya karşı ilgisizlikti ve Ash hiçbir kadını Della'yı arzuladığı kadar amansızca arzulamamıştı. Dünyadaki tüm bahaneleri öne sürebilirdi -hava, seyahat, çok fazla arkadaşın yarattığı gerginlik- ama daha yirmi dakika önce sevgili ve şehvetli yeni geliniyle sevişmeyi reddetmişti.

Sycamore son konyağını da içti, kitabını topladı ve ayağa kalktı. "Önümüzdeki günlerde, cazibesi, nezaketi, zekâsı ve bilgeliğinin yanı sıra kendini senin iyiliğine adanmış bir kardeşin hatırla lütfen. Yardımı olacağını düşünsem Chastain'i senin için öldürürdüm ama Della'nın bunu onaylamayacağını biliyorum."

Kolunu Ash'in başına doladı, tacını öptü ve oradan ayrıldı.

Ash geride kaldı, tatmadığı konyağı yudumladı ve Della ile ne kolay ne de kolay olmayacak bir tartışmanın çerçevesini çizdi.

Hoş.

ON ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

"Lanet olası susuzluk işi," dedi William, kütüphaneye giden yolu göstererek, "kuzuları soymak." Doğruca büfeye gitti, üç temiz bardak buldu, ikisini yarıya kadar doldurdu ve üçüncüsünü neredeyse ağzına kadar .

Yarı dolu bardakları Portly'ye ve Tavistock Markisi Trevor'a uzattı.

"Kuzuları soymaya," dedi William, üçüncü bardağı birkaç santim kaldırıp içindekilerin yarısını geri fırlatarak.

Muhtemelen küçük lord hayatı boyunca gece yarısından sonra hiç uyanık kalmamış olan Tavistock, en ufak bir yudum aldı.

Tavistock, "Bariz olanı belirttiğim için özür dilerim Chastain," dedi, "ama asıl soygun kısmına ne zaman geliyoruz?"

Portly kanatlı koltuğuna çökerek, "Seni yakaladım," diye mırıldandı. "Tavistock, bir sevgi göster ve bu kasvetli ateşe biraz kömür ekle."

Portly'nin zerre kadar huysuzluğu yoktu, ama ailesi sadece soylulardan oluşuyordu ve bir markizi uşaklık işine sokmaktan çekinmezdi. Tavistock ona uydu, aptal herif, sonra kendisi için bir berjer koltuk aldı.

"Eğer kazanmak için kumar oynuyorsak," dedi Tavistock, "o zaman bana öyle geliyor ki, fikir paraların masanın bizim tarafına gelmesini sağlamaktır.

Üç gün üç gecedir bu işle uğraşıyoruz Chastain ve üç aylık harçlığımın tamamı kendi cebimden başka ceplerde kayboldu."

William, Portly'nin sandalyesinin koluna tünedi. "Sabırlı ol, sevgili oğlum. Muhalifleri yanlış bir güven duygusuna sürüklüyoruz. Akıntı tersine dönecek ve hepsini gafil avlayacağız."

"Teori bu," diye mırıldandı Portly.

William kafasının arkasına bir şaplak attı. "Clarice'le ortak olmak seni keyifsizleştirdi. Belki de elin burkulmalı ve turnuvadan çekilmelisin."

"Bayan Chastain'e ortak olacağım," dedi Tavistock. "Portly ile benim seninle kazandığımdan çok daha fazlasını kazandı, Chastain. Portly değiştirmek isterse, ben hazırım."

Kibirli küçük köpek yavrusu.

"Portly," dedi adamın kendisi, "ortak değiştirmek üzere değil. Bu hiç hoş olmaz. Ayrıca, Chastain beni kabul etmez. Lord hazretlerinin benim gibi sıradan birinden çok daha fazla itibarı var."

Tavistock ne zaman hakarete uğradığını anlayamayacak kadar acemiydi.

İçkisinden cimri bir yudum daha aldı. "Kaybetmeye devam edersem üvey annem beni yirmi bir yaşına kadar aile koltuğuna hapsedecek."

"Hayır," dedi William, "yapmayacak. Senin yerinde olsaydım, ona neyin ne olduğunu gösterirdim. O senin vasin değil ve körüğü için sana muhtaç."

Tavistock içkisinin üzerinden William'a baktı. "Üvey annemle tanıştın mı? O, kahvaltıda *chasseur de fortune'un* testislerini yiyen ve onarıcı bir tonik için yaklaşan mantarların kanını içen kızıl saçlı kadındır. Parası kendisine aittir ve çok fazladır."

William, "Elinin tersiyle hanımefendinin saygısız ağzına vurursan," dedi, "o da bir mülk edinmek için kaçır. Ne harcayacağın seninle vasilerin arasında. Yakında paraya kavuşacağınızı biliyorlar, bu yüzden size karşı çıkmayacaklar."

"Kızarmış talih avcısı topları," diye tercüme etti Portly, "ya da onun gibi bir şey. Oldukça renkli."

"Üvey anneme el kaldırmamı mı öneriyorsunuz?" Tavistock sordu.

"Ne kadar erken, o kadar iyi," dedi William. "Ona haddini bildir, bundan çok daha mutlu olacaktır. Kadınlar otoritesini güvenle kullanan erkeklere saygı duyar."

"Bir haftadır evli," dedi Portly, çocuğa göz kırparak. "Mutlu kadın konusunda ünlü bir uzman olan Chastain."

Tavistock, Portly'den Chastain'e baktı. "Bir centilmen daha adil bir cinse elini kaldırmaz. Kartlardan pek anlamam ama bu kadarını bilirim." Bu açıklamayı çok genç bir erkeğin dokunaklı asaletiyle yaptı.

"Üvey annenin yönetimini sana bırakacağız," dedi William, "ama kartlarla ilgili stratejimizin başarısızlığa uğramayacağı konusunda bana güvenmelisin. Üç aylık ödeneğini iki kat fazlasıyla geri alacaksın, ama bu yolda ilerleyecek cesareti bulmalısın Tavistock."

Tavistock bir santim bile olsa metre boyundaydı, ama henüz dolmamıştı. Dirsekleri ve dizleri, kızarıkları ve meraklı sessizlikleri vardı. Başka bir deyişle, soyulmayı bekleyen bir kuzuymdu.

Tavistock, "Sycamore Dorning'den bazı ipuçları istemeliyim," dedi.

William, fikrin önemli bir değeri olmasına rağmen kahkahayı patlattı. "Sycamore Dorning? Eline kâğıt almakta o kadar tereddüt ediyor , bir turnuvaya bile katılmıyor.

dowager'lar ve beldame'ler. Portly, sen hiç böyle bir saçmalık duydun mu?"

Son üç akşamı Clarice'e eşlik ederek geçirdiğini itiraf eden Portly, repliklerinde biraz yavaştı.

"Dorning kartlar hakkında bir şeyler biliyor olabilir," dedi Portly, "*olabilir*, ama o daha çok müşterileri paralarını masalarında bırakmaları için nasıl manipüle edeceğini biliyor."

Tavistock avucunu sandalyenin koluna vurarak, "Kesinlikle," dedi. "Ve paramı Leydi Wentwhistle'ın masalarında bırakmayı bırakmam gerekiyor, bu yüzden kime sorsam daha iyi olur-?"

William bir elini kaldırdı. "Dorning'in sahibi olduğu o iğrenç küçük işletmeye hiç gittin mi?"

"Henüz değil, ama arkadaşlar Coventry'nin çok iyi olduğunu söylüyorlar. Tresham'ın sahip olduğu zamandan bile daha iyi."

William sesini alçaltarak, "Tresham bu işi Dorning'lere devretmeyecek," dedi. "Söylenenlere göre onlara güvenmiyormuş. Onlar birkaç yüzyıl önce tesadüfen bir unvana sahip olmuş zıpçıktı çiftçiler. Şimdi sabun ve poşet satıyorlar, muhtemelen Coventry'yi ayakta tutmak için."

William'ın kendisi de söylediye, bu ilham verici bir varsayımdı.

Tavistock, "Dorning'lerin bir kontluğu var," diye karşı çıktı. "Eğer onlar zıplayan çiftçilerse, bu seni ne yapar, Chastain?"

Yani yavrunun dişleri mi vardı? "Asırlık tuzaklarla ticaret yapmaktan daha iyisini biliyorum, Tavistock. Coventry gece yarısından itibaren bedava şampanya dağıtıyor. Müşterilerin şık akşam yemeklerinde şarap içerek, kulüp yemeklerini Porto şarabıyla yıkayarak ya da Drury Lane'deki bir performans boyunca içki içerek birkaç saat geçirdiklerini düşünün. Ne kadar dikkatli

Bu müşterilerin Coventry masalarına oturduklarında kartlarına dikkat ettiklerini mi düşünüyorsunuz?"

Tavistock'un güzel yüz hatlarında hayranlık ve dehşet eşit oranda görülüyordu. "Coventry'nin kirli olduğunu mu söylüyorsunuz?"

William, "En yakın arkadaşlarıma çok gizli kalmadıkça böyle bir konuda asla spekülasyon yapmam," diye cevap verdi. "Beni hayal kırıklığına uğratan daha fazla şey gördükçe Coventry'ye giderek daha az uğradığımı söylemek şu an için yeterli olacaktır."

"Üvey annem orada kumar oynuyor," dedi Tavistock, esneyerek kalkarken. "Bu ev partisinde uslu durursam beni götüreceğine söz verdi."

"Sevgili oğlum," dedi William, Tavistock'un yarım bıraktığı içkisini alırken, "Kasabaya bir daha geldiğinde seni oraya götüreceğim, eğer gerçekten gitmek istiyorsan. Gerçi neden isteyessin ki?"

Portly eliyle içkisini işaret ederek, "Hadi yatağa," dedi. "Yarınki oyun için zinde olmalısın."

Tavistock genç bir ahmak gibi iyi geceler diledi ve William markinin boşalttığı sandalyeye oturdu.

"Zavallı küçük melek," dedi William, konyağına sırtarak. "Bir erkeğin sert elini, huş ağacından sopasını ya da kırbacını neşeyle istekli bir kadının çıplak poposuna uygulamasına izin veren bu güzel kuruluşlar hakkında ne düşünürdün acaba?"

Portly bacak bacak üstüne attı ve sandalyesinde kamburlaştı. "Bir adamın parasından vazgeçmesi için aptalca nedenlerin sınırsız olduğunu düşünürdün. Ona üvey annesini tokatlamasını söylemek alçaklıktı, Chastain."

"Bu ilham vericiydi. Kadın yerini bilmiyor. Bunu yapmayacak. Rüyasında görür ama. Hayal edebilirim. Kızıl saçlılar sıkı bir rehberliğe ihtiyaç duyar."

"Sarhoşsun. Tavistock endişelenmekte haklı."

William büfeden sürahiyi getirdi. "Şimdi, şimdi. Clarice'le ortak olmak her erkeği çileden çıkarır ama yine de çirkinleşme. Fedakârlığını takdir ediyorum Portly ve elbette Tavistock endişeli. Endişelenmesini istiyorum. Endişelenenler en kolay koparılanlardır. Leydi Della'ya bak. Terliklerinin içinde titriyordu ve neredeyse beni papazın fare kapanından çıkarıyordu."

Portly kadehini kaldırdı. "Leydi Della'nın terliklerine o zaman. Tavistock hakkında ne biliyorsun?"

"Bu çok kolay. Bayan Tremont'un kardeşi bir arka kapı teşrifatçısı, ne demek istediğimi anladınız mı? Yakışıklı genç delikanlılarla rüzgar yönünde yelken açmayı seviyor. Ona Tavistock'un da aynı düşüncede olduğunu söyleyeceğim ve Tavistock'la biraz tavla oynamak için buluştuğunda, onları suçüstü yakalayacağım."

"Delicto."

"İkisine karşı da kanıtım olacak."

Portly o kadar uzun süre sessiz kaldı ki, William sürahinin geri kalanını kendisi için alabileceğini düşündü. "Chastain, sen benim hiç sahip olmadığım kötü kardeşsin ve bunu tüm iyi niyetimle söylüyorum: Gerekli ihtiyat duygusunu kaybediyorsun. Zevklerine düşkün bir dul kadından birkaç kuruş koparmak başka bir şey."

Portly devam etmeden önce bir elini yüzünde gezdirdi. "Öte yandan oğlancılık idamlık bir suçtur ve Tavistock, genç yaşına rağmen bir markizdir. Dorningler Londra'nın gördüğü en popüler kumarhaneyi işletiyor ve evlilik yoluyla hem Bellefonte hem de Grampion kontlarıyla, Kettering servetiyle ve Pepper ticaret imparatorluğuyla akrabalar."

William çizmelerini çıkardı. "İlahi mi söylemeliyim Portly, sen vaaz veriyorsun herhalde?"

Portly ayağa kalkarak, "Dikkatli ol," dedi. "Coventry'yi düşürmek zorundaysanız çok ama çok dikkatli olun ve ayrıntıları bana anlatmayın. I

Clarice'i, taşradan yeni gelmiş bir uşağın çakırkeyif bir düşesi beklediğinden daha sadık bir şekilde ağırlayacaktır, ama son planınızın bir parçası olmak istemiyorum."

William kendine bir içki daha doldurdu. "Ben her zaman dikkatliyimdir, sevgilim. Dikkatli olduğumu biliyorsun. Genç markizi dostça bir öpücüğün ortasında yakalayacağım, yanlışı bir insanın yanlışı yorumlayabileceği bir öpücük. Sonra da ona, ejderha üvey annesine sessizliğimin bedelinin tam olarak ne olacağını açıklayarak büyük bir iyilik yapacağım. Ben körlüğümü alacağım, Tavistock da değerli bir davranış dersi alacak."

Portly durakladı, eli kapının mandalındaydı. "Peki ya Coventry?"

"Coventry talihsiz bir konuşmanın konusu olacak, hem de çok fazla. Amacım Della Dorning'den en çok değer verdiği şeyi, yani kocasının dolayısıyla kendisinin huzurunu almak. Bu gerçekten zarif bir plan."

"Bu lanetli bir plan. Size iyi geceler dilerim."

Portly kapıyı yumuşak bir tıkırtıyla kapattı ve William'ı sürahinin geri kalanının tadını kendi başına çıkarması için bıraktı.

DELLA kardeşlerini takip etmeyi ÖĞRENMİŞTİ çünkü onu takip etmeleri konusunda onlara güvenilemezdi. Elbette bunu yapmak istiyorlardı, tıpkı akşam yemeğinde onun sözlerini dinlemek ya da kahvaltı masasında sorularına cevap vermek istedikleri gibi. Ancak Haddonfield'in büyük kardeşlerinin dikkati iyi niyetlerinden kolayca uzaklaşabiliyordu ve bu nedenle Della dikkatini vermeyi öğrenmişti.

Ailesini ve çevresini yakından izliyordu. Sinir krizlerini atlatamayacağı belli olduğundan, herhangi bir odadan veya binadan en kolay çıkış yolunu fark etmeyi de öğrenmişti. bir bayanın nereye çekilebileceğini fark etti.

Düşünen zihni dünyanın yakında sona ereceğine ikna olduğunda aklını toplamak için gizlice.

Merdivenlere özellikle dikkat ederdi.

Görünmezlik özelliklerini -gençliğini, boyunun kısalığını ve dişiliğini- kendi yararına kullanmayı öğrendi. Arkadaşlarıyla birlikteyken, iyi bir zevkin sade tarafında giyinir, sade bir hanımeli kokusu sürer, hiç değilse hafifçe gülerdi.

Yine de Ash terasa adımını atar atmaz, sarkan balkonun gölgesinde onun oturduğu küçük masaya doğru ilerledi.

"Göz önünde saklanmak," dedi eğilip yanağından öperek. "Umarım kahvaltı olaysız geçmiştir?"

Fiziğini sergilemek için yapılmış gibi duran binici kıyafetlerine rağmen Ash yorgun görünüyordu. Della yataklarında tek başına uyuyakalmış ve Ash ile Sycamore'un sabah yürüyüşüne çıktıklarını bildiren bir notla uyanmıştı.

"Orucumu Leydi Tavistock ve üvey oğluyla bozdum," dedi Della, kitabını bir kenara bırakarak. "Lord hazretleri acı verecek kadar genç ve hanımefendi ona bir yetişkin gibi davranmak için çok uğraşıyor ama biraz yorucu."

Ash onun yanındaki sandalyeye oturdu, böylece ikisi de terası görebiliyordu. "On yedi zor bir yaş. Bir erkeğin reşit olmasına daha birkaç yıl var ama üniversitede geçirdiği bir ya da iki yıl, yetişkin bir erkeğin hak sahibi olma duygusu üzerinde şüpheli bir sihir etkisi yarattı bile. Ne okuyorsun?"

"Bayan Wollstonecraft. Onu Leydi Wentwhistle'ın koleksiyonunda bulduğuma şaşırdım, ancak cilt pek okunmuş gibi görünmüyor."

Ash sabah havasının tadını çıkaran konuklara baktı; bazıları terasın başka bir yerinde oturuyor, bazıları bahçeye iniyordu. Onun

Leydi Fairchild'ın kızı Catherine'in William Chastain'in kolunda bahçeye inişini izlerken Air'in dikkati dağılmıştı.

"Chastain kahvaltıda size yaklaşmaya çalışmadı mı?"

"Bildiğim kadarıyla kahvaltıya gelmedi ama genç Lord Tavistock, Chastain'in çok iyi bir adam olduğunu söyledi. Üvey annesi bu gözlem karşısında neredeyse yumurtalarını yutacaktı. Yolculuğunuz nasıldı?"

Ash binicilik eldivenlerini çıkarıp masanın üzerine koydu ve diğerkonuklarla ilgilenmeye devam etti. "Yeni bir binek her zaman biraz daha fazla uğraştırır ve dışarı çıkardığım iğdiş de çok sinirli ve aşırı tazeydi. Sycamore'a Leydi Catherine'in gözlerinden bahsettim ve o da babamın Leydi Fairchild ile bir ilişkisi olduğunu doğruladı."

"Böyle bir şeyi nasıl bilebilir?" Peki Chastain neden Bayan Catherine'e iyilik yapıyordu?

"Sycamore, babamın tüm günlüklerini okumuştu ve bir yıldan uzun bir süre Leydi Fairchild kontun sık sık görüştüğü kişiydi. Londra'dan uzakta en az iki kez *hoş* bir *tesadüf* *eseri* karşılaşmışlar. Bir kez Göller'de, bir kez de Yeni Orman'da."

"Bu seni üzüyor mu?"

Ash mahmuzlarını çıkarmak için eğildi. "Evet, dürüst olmam gerekirse. İnsan böyle şeyleri bilmeli. Ya Sycamore Oxford'dan iğrenmeye başladığında kadına kur yapmaya kalkışsaydım?"

Ne korkunç bir düşünce. "Jonathan ilk başta ona şantaj yapmak istediğimi düşündü. Babasının mektuplarını geri vermek için para talep edeceğimi düşündü."

Ash mahmuzlardan birini masanın üzerine koydu ve diğerkonukları için öne doğru eğildi. Bunlar küçük, kör gümüş yumrulardı, her şeyden çok bir süs gibiydiler. Gerçi sinirli bir at onları fark eder ve binicinin ayağının kaymaması için çok sessiz olmasını isterdi.

"Annenin seni terk ettiğini öğrendiğinde kaç yaşındaydın, Della?"

"Oldukça genç, çok genç. Annem gideli çok olmamıştı ve onu yeniden kaybetmek gibiydi. Ebeveynlerimizin her şeyden önce bizim ebeveynlerimiz olmasını bekleriz, ancak onlar hayatımızdaki rollerinden ayrı ve ayrı insanlardı ve öyledirler."

"Leydi Fairchild, babamın kederiyle başa çıkmak için yürüyüş turlarına başladığını söyledi."

Bayan Catherine labirentin içinde gözden kayboldu, Chastain de onun yanındaydı. "Ama babanız yeniden evlendikten çok sonra bile o yürüyüş turlarına çıkmaya devam ediyordu. Belki de bu alışkanlığı genel olarak yararlı buluyordu. Keşke Bayan Catherine, Chastain'in onu labirente çekmesine izin vermeseydi."

Ash ona bakarak, "Adamdan gerçekten nefret ediyorsun," dedi. "Ondan korkuyor musun?"

Ash ne biliyordu ya da neyden şüpheleniyordu? Della ona gerçeği söylerse Ash ne düşünürdü? "Evet Ash, ondan korkuyorum. O onurlu biri değil. Benim verdiğim kötü bir kararı aldı ve bir felakete dönüştürdü. Bayan Chastain beni ona karşı uyardı ve William bu hafta başında kütüphanede benimle karşılaştığında..."

Ash onu yakından izliyordu, şimdi iki mahmuzu da elindeydi. "Onunla kütüphanede mi tanıştın?"

"Onunla *tanışmadım*. Size eşlik etme zahmetine girmeden, sadece bir kitap bulmak için dışarı çıkmaya çalıştım. Chastain karşıma çıktığında iki rafın arasındaydım. Ailesinin ve kayınvalidesinin ona sıkı bir mali tasma takmış olmasından dolayı beni suçluyor ve Clarice'le evli olmalarından dolayı da beni suçluyor."

"Ve bu karşılaşmadan bana bahsetmeyi düşünmedin mi?" Ash'in sesi sinirli, muhtemelen kızgın geliyordu.

"Size Şimdi s  yl  yorum. Hararetli y  zleŐ melerin, daha fazla konuŐ manın ya da daha fazla skandalın hi  bir faydasını g  rm  yorum. Tek istediğ im sessizce Kent'e   ekilmek ve Şimdi tek istediğ im seninle birlikte sessizce Dorning Hall'a gitmek."

Della'nın ensesinden kollarına doğ ru bir korku   rpertisi ge  ti. G  neŐ li bir terasta oturup kocasıyla konuŐ urken b  y   ge  irebileceğ i d  Ő  n  lemezdi. Nefeslerini saymaya, nefes veriŐ lerini bilerek yavaŐ latmaya ve zihinsel olarak alfabeyi geriye doğ ru okumaya baŐ ladı.

"Bu lanet olası ev partisi," diye mırıldandı Ash. "KeŐ ke buraya gelmeseydik."

Z, Y, X, W... "Ben de   yle. Gidelim mi?"

"Buradan ayrılamayız. Chastain tartıŐ tĐ ımızı, seni onunla fl  rt ederken yakaladığ ımı ya da karısına asıldığ ımı s  yleyecek. Senin hasta olduğ unu s  yleyecek ve rahatsızlığ ının onun   ocuğ unu taŐ ımaktan kaynaklandığ ını ima edecek."

V, U, T, S...   rperti tekrar geldi. "Fransa'nın donanmasını gizlice yeniden inŐ a ettiğ ini ve İngiliz kıyılarını iŐ gal ettiğ ini hayal edebiliyorum. Londra'nın yarısının vebadan kırıldığ ını, havanın solunamaz hale geldiğ ini, bir k  m  r madeninin baŐ ıma    kt  Ğ  n   hayal edebiliyorum... Ama bir adamın bu Ő ekilde *yalan s  ylemesi*, k  t   niyetli yalanlar uydurması... Nasıl bir kalp b  yle bir al  aklığ a m  samaha g  sterir?"

Bayan Tremont'un sinsi bir zek  ya sahip, sevimli bir adam olan kardeŐ i, gen   Tavistock Markisi'yle birlikte terasa doğ ru ilerledi. Lord hazretleri ahırlara doğ ru eliyle iŐ aret ederken baŐ ları birbirine yakındı.

YaŐ lı adam sarı bir krizantem kopardı ve Tavistock'un yakasına taktı. Tavistock on bir yaŐ ındaymıŐ  gibi sıdıttı ve otlaklara patikada g  zden kayboldular.

Bazıları için bu ev partisi sadece bir ev partisiydi. Della bir cehennem çemberine dönüşüyordu.

"Chastain iskambil turnuvasında kaybediyor," dedi Ash, "ve Tavistock'u da kendisiyle birlikte borç batağına sürüklüyor."

R, Q, P, O... "Belki Chastain erken ayrılır." Yine de Della bu mucizeyi ummaktan daha iyisini biliyordu.

"Daha bir haftadan biraz daha fazla dayanmamız gerekiyor. Üstesinden geleceğiz." Ash, Della'ya güven vermekten ziyade kendini güçlendirir gibi konuştu.

"Mavi şeytanlar sorun çıkarmaya mı başladı, Ash?"

Ona bir bakış attı, perili, geçici, sinirli. "Kaçınılmaz olarak beni geri alacaklar Della, ama bu pek sorun değil. Sen beni bırak, ben eninde sonunda geleceğim."

"Yürüyüş turunu deneyelim mi?" Bu önerisiyle hem onu hem de kendisini şaşırtmıştı. "Daha önce hiç yürüyüş turu denemedin, değil mi? Kaybedecek neyimiz var ki?"

Ash mahmuzlarını cebine soktu ve aynı anda bir şekilde kendi içine çekildi. Bakışları buz gibi oldu ve Della, N ve M harfleri arasında küçüldüğünü, daha az görünür, daha az önemli hale geldiğini hissetti.

"Her şeyi denedim," diye mırıldandı Ash. "Azim dışında hiçbir şey işe yaramıyor."

Della'nın kalbi şimdi dipsiz bir korkunun ritmiyle çarpıyor olsa da, yine de sakince cevap verdi. "Bugüne kadarki çabaların başarısız olsaydı Ash Dorning, aile mezarlığında anne babanın yanında yatıyor olurdu. Şimdiye kadar *yaptıkların* işe yaradı. Sen başarının yürüyen kanıtısın. Ben sadece daha da iyi sonuç verebilecek başka önlemleri araştırmamızı öneriyorum."

Onun elini tutmak ve asla bırakmamak istiyordu, kendini onun kucağına gömmek ve onu kendi kucağına sarmak istiyordu. O iki oturdu

Della bunun yerine şalını kendine daha sıkı sarmakla yetindi.

"Özür dilerim," dedi Ash, duruşu hafifleyerek. "İyi uyuyamadım ve ben de gidebilmeyi diliyorum. Mavi şeytanların bir başka nöbetinin yaklaştığını hissediyorum ve bu olduğunda, alınmamalısın. Beni görmezden gelin, soğuk algınlığı ya da başka bir şey yüzünden yatağa düşmüşüm gibi davranın. On gün sonra atlayıp bu lanet ev partisini geride bırakabiliriz ama Della, korkarım bu uzun bir on gün olacak."

K, J, I, H... "Bu günleri birlikte atlatacağız Ash." Adam eldivenlerini cebine sokarken Ash'in eline uzandı.

William Chastain labirentten Bayan Catherine'in yanında çıktı. Bayan utangaç bir şekilde gülümsüyordu ve Chastain yüzünde kendini beğenmiş bir ifadeyle doğrudan Della'ya bakıyordu. Della'nın kocasına doğru uzandığını ve Ash'in bu hareketi ya görmezden geldiğini ya da fark etmediğini görmüştü.

Della, "Belki de sabah geç saatlerde biraz kestirmeliyiz," diye önerdi.

"Artık kestirmek yok," diye karşılık verdi Ash. "Kestiriyorum, sonra gece uyuyamıyorum, sonra da keyfim kaçıyor." Ash ayağa kalktı ve Della kendini bir kez daha köyün yeşil alanında terk edilmiş gibi hissetti. Etrafındaki insanlar onun küçük dünyasının sona erdiğinden habersizken, tanıdığı ve sevdiği herkes kalabalığın içinde koşuşturup duruyordu.

G, F, E, D... "Uyumamızı önermiyordum Ash." *Sadece sarıl bana, Lütfen bana sarıl.*

Başının üstünü öpmek için eğildi. "Beni yorarsın, sonra da öğle yemeği boyunca uyurum. Okumanın tadını çıkar." Omzunu okşadı ve terastaki hanımların hayranlık dolu bakışları arasında .

Della hanımların iyiliği için onun geri çekilen haline gülümsedi, sonra kitabını eline aldı ve gözyaşlarını silerken ona baktı.

C, B, A.

Geriye doğru, tamamen geriye doğru ve yanlış. Günün, ev partisinin ya da evliliğin böyle geçmemesi gerekiyordu. Bir şeylerin değişmesi gerekiyordu ama Della annesinin şalına sarılmış otururken ve kadınların da en az erkekler kadar Yaratıcı'nın gözünde değerli olduğunu savunduğu için acımasızca alay edilen mutsuz bir kadının sözlerini okur gibi yaparken kararlılık rezervleri tükenmişti.

ASH binici kırbacını unutmuştu ve bir amcasının hediyesi olduğu için ahırdan geri almaya değer olduğunu düşündü. Della'yla bir yol bulamazsa kendini dövmek için de ona ihtiyacı olacaktı.

Onu yatakta hayal kırıklığına uğratmaktan korkuyordu.

Chastain'in kütüphanede ona zorbalık yapma girişimini ona anlatmayacağından korkuyordu.

Ruh halinin kötüleştiğini itiraf ederse onu Dorning Hall'a onsuz göndereceğinden korkuyordu.

Kendi korkaklığından iğreniyordu ve Della da muhtemelen ondan iğreniyordu - tam da ondan asla kıskırtmak istemediği bir tepki.

Francis Portly ata binmek için giyinmemiş olmasına rağmen ahırdan dışarı çıktı. "Bay Dorning, iyi günler. At gezintisine mi çıktınız?"

"Kardeşim ve ben at sırtında sabah havasının tadını çıkardık bile." Ash sola doğru adım attı ve Portly de aynı yöne doğru ilerledi.

"Özür dilerim," dedi Portly, utangaç bir ifadeyle gülümseyerek. "Sen ve kardeşin kırların tadını çıkarırken Coventry'yi kapattınız mı?"

"Yapmadık. Tresham bizim yokluğumuzda kulüple ilgileniyor ve Sycamore yakında Town'a dönecek, eşim ve ben de

Dorset'teki aile koltuğu."

"Turnuvaya katılmadığınızı fark ettim."

Portly, bir teyzeden yetkinliğı olan ama bir aile kurmaya yetecek kadar kör olmayan, sürekli davet edilebilen bekârlardan biriydi. Kötü görünümlü değildi ve havası genellikle arkadaş canlısı ve güler yüzlüydü. Ash onu Coventry'de sadece Chastain'in yanında görmüştü ama bu da bir tavsiye sayılmazdı.

Ash, "Gecelerimin çoğunu Kasaba'da kumarbazların arasında geçiriyorum," dedi. "Artık daha ilginç aktivitelerim var." *Affet beni, Della.*

"Sevgili eşin," dedi Portly, bakışları Ash'in omzunun üzerinden geçip eve doğru giden patikaya yöneldi. "Tebrikler bu arada. pek tanımıyorum ama kesinlikle çok güzel."

Karımdan uzak dur. Bu duygunun ardındaki öfke tamamen mantıksızdı, ayrıca hoş karşılandı.

"Leydi Della her yönden saygıya değer biri," dedi Ash. "İzninizle, eyer odasından bir şey almam gerekiyor." Onu ahır avlusunda alıkoymaya niyetli olduğu anlaşılan Portly'nin etrafından dolanmak zorunda kaldı.

Ash eyer odasında dekoltesini düzelten bir hanımefendi ya da Chastain'in bir hanımefendinin eteklerini düzelttiğini görmeyi bekliyordu ama orada sadece Tavistock Markisi ve Bayan Tremont'un kardeşi Barrymore Golding vardı. Eyer odasının kapısı açıldı ve Tavistock'un kolunda bir eyer vardı.

"Dorning, iyi günler." Tavistock eyeri koridordaki rafa yerleştirirken Ash'e neşeyle baktı. "Golding ve ben dörtnala gidiyoruz. Sen de bize katılır mısın?"

Böylesine genç bir neşeye bakmak zordu, sanki Tavistock yakınlardaki bir yabancıyı bile gördüğünde rahatlıyordu. Tavistock hâlâ her gün tıraş olabiliyordu.

Diğer günler, üvey annesi ve uşağı dışında kimse kaçırdığı günleri fark etmezdi.

"Hayır, teşekkür ederim," dedi Ash. "Eğer meydan okumak istiyorsan köşedeki ahırdaki griyi al. Çok hafiftir ve köye gidip geldikten sonra bile hala kırırdanmaları çözmesi gerekir. Mahmuza ihtiyacınız olmayacak."

Golding eyer odasından çıktı, elinde Ash'in kırbağı vardı. Sarışın, uzun boylu, şık giyimli bir adamdı ve sürekli eğleniyormuş gibi bir havası vardı. Ash, Golding'in kız kardeşi ve zekâsıyla geçindiğinden şüpheleniyordu ama Coventry'nin patronu değildi, bu yüzden mal varlığı özel bir ilgi uyandırmıyordu.

"Dorning. Evlilik hayatı nasıl gidiyor?"

Ash'in Golding'i çok az tanıdığı düşünüldüğünde, bu soru garip bir şekilde yerine oturdu. "Evlilik hayatı çok keyifli ve sahip olduğun şey de benim kırbacım."

Golding elinin tersiyle itti. "Evlilik hayatı şimdiden kırbağ kullanmayı mı gerektiriyor? Gerçekten çok hoş."

Tavistock yüzünü buruşturdu. "Diyorum ki, Golding. Bir adamın yeni karısını böyle sıradan kabalıklarla aşağılayamazsın."

Golding sırtıttı. "Özür dilerim ve Tavistock, belki başka bir zaman yola çıkarız." Bir parmağıyla Tavistock'un yakasındaki küçük sarı çiçeği dürttü, sonra da ahır koridorunda ilerlemeye başladı.

Tavistock onun gidişini izledi, sonra ceketinden çiçeği çıkardı ve en yakındaki boş tezgâha fırlattı.

"Teşekkür ederim," dedi Ash. "Onu yumruklamak üzereydim ve bu konuşmaya neden olacaktı."

Tavistock sırtını ahırın duvarına yaslamış, yılgın bir gençliğin resmini çiziyordu. "Kahvaltıda yanıma oturdu, dedikodu ve yaramaz şakalarla doluydu. Eli birden fazla kez kalçama dokundu, ama ellerin bazen yaptığı o sıradan şekilde. Onunla göz göze geldiğimi söyleyebilirim,

Ama eyer odasındaiken yanlışıla elini iki kez popoma koyana kadar sorunu fark etmemiştim."

Ev partilerinden nefret ederim. "Bu çok garip."

"Berbat bir şey. Portly Golding'in iyi bir adam olduğunu söyledi, ama Portly de Chastain'in iyi bir adam olduğunu düşünüyor ve gevezeliği kesmezsem beni tam bir ahmak olarak göreceksiniz. Chastain kâğıt oyunlarından hiç anlamıyor ve benim bütün harçlığım zaten River Tick'de sallanıyor ve Chastain'in kâğıt oyunlarından anladığını bana söyleyen de Portly'ydi. Üvey annem ellerini benden çekmeye hazır ve bu hiç de iyi bir duygu değil Bay Dorning. Hem de hiç iyi bir his değil."

Ash bu ağıtta gizlenen bir düzen tespit etti. Portly, Chastain, kartlar ve ihanete uğramış güvenle ilgili bir şey. Ayrıca en değerli lütuflardan - ve lanetlerden- yoksun bir çocuk gördü: bol, işgüzar, iyi niyetli bir aile.

Ash kırbacını bir çiviye astı ve ceketinden sıyrıldı. "Elini kıcıma koy."

"Pardon?"

"Elini kıcıma koy. Sana buna nasıl son vereceğini göstereceğim." Ash sırtını Tavistock'a döndü ve bir anlık duraksamadan sonra kıcında geçici bir okşama hissetti. Ash tek bir hareketle döndü, rahatsız edici bileği yakaladı ve dizini Tavistock'un kıcına kaldırdı.

Ash bileğinden kurtulurken Tavistock, "Hızlısın," dedi. "Çok hızlısın."

"Ve eğer bana kazara dokunmuş olsaydın, reflekslerimin beni alt ettiğini söyledim - okul bahçesindeki yumruklaşmaları suçlardım - ve bununla hiçbir şey kastetmediğimi söyledim. Ama bana kazara dokunmamış olsaydın, yerde kıvranıyor ve doğmamış çocuklarının hayatı için dua ediyor olurdun."

"Bunu nasıl yapacağımı bana gösterebilir misin?" Tavistock dedi ki.

Ash yaklaşık beş dakika boyunca Tavistock'a Golding'i nasıl yere sereceğini, Golding'in tahmin edemeyeceği darbelerle onu nasıl takip edeceğini ve gardını nasıl düşüreceğini öğretti.

"Boyun sayesinde çoğu erkeğe yetişebiliyorsun," dedi Ash, ceketini silkip kırbacını geri alırken. "Bunu kullan. Hız pratikle gelir ve güç zamanla inşa edilebilir." Ash ter döktüğü için kendini biraz daha iyi hissediyordu ama Della'yla yaptığı konuşma yüzünden hâlâ huzursuzdu.

Tavistock kendi ceketini giyerek, "Teşekkür ederim efendim," dedi. "Bay Sycamore Dorning'den bana kartlarla ilgili birkaç ipucu göstermesini istemeyi düşünüyordum. Chastain gerçekten iğrenç bir oyuncu. Sanki ne kadar rahat kaybettiğiyle insanları etkilemeye çalışıyor."

Ya da muhtemelen tüm bu kayıpları karşılayan babasından bir tür intikam mı alacaktı? "Chastain'in beceri eksikliğini fark ettim. Eğer eşini değiştirebiliyorsan, değiştirmelisin."

"Ama bir centilmen bunu yapmaz, değil mi?" Tavistock, Ash'le birlikte ahır koridorunda ilerlerken yanakları renklenerek sordu.

Tavistock, Golding'in kıcını okşadığını itiraf etmekten utanmamıştı. -Bu konuda haklı olarak kızgındı ama Chastain'i hayal kırıklığına uğratma fikri onu utandırmıştı.

"Chastain'in Leydi Della ile kaçmaya çalıştığını duymuşsunuzdur," dedi Ash.

Tavistock başını salladı, gözlerini en yakındaki ata dikti. "Bir hanımefendinin adı ortalıkta dolaşmaz ama Portly bana genel bir fikir verdi."

"Portly hikâyenin tamamını bilmiyor ama size şunu söyleyebilirim lordum, Chastain'e paranız ya da iyi isminiz konusunda güvenmeyin. O onurlu biri değil."

Tavistock sadece mağdur ergen bir erkeğin iç çekebileceği gibi iç çekti. "Üvey annem de aynı şeyi söyledi ve ben de onun tavsiyelerini görmezden gelmeye kararlıyım. Yok olmakta olan bir markiz olmanın nasıl bir şey olduğunu bilmiyor,

Herkes dalkavukluk yapıyor, kimse size neyin ne olduğunu söylemiyor. Portly ve Chastain dalkavuk değildi, bu yüzden dalkavuktan daha kötü olabilecekleri hiç aklıma gelmedi." Tavistock, Gri'nin tezgahının önünde durdu. "Chastain kulübünüzü sevmiyor. Bu bana bir şeyler anlatmalıydı. Eğer dürüst bir cehennem işletmiyor olsaydınız üvey annem asla masalarınıza oturmazdı."

"Çok dürüst bir cehennem işletiyoruz."

At başını yarım kapının üzerinden uzattı ve kişnedi. Ash'e göre, iyi bir yapıya ve yumuşak yürüyüşe sahip olmasına rağmen iğdiş edilmiş bir gözü vardı.

Ash atın kulaklarını okşayarak, "Kendine güveni yok," dedi. "İyi bir eğitim almadığından şüpheleniyorum."

Tavistock cebinden bir parça havuç çıkarıp ata yedirirken, "Onunla çok iyi anlaşırdık," dedi. "Yine de yakışıklı bir , değil mi?" Bir an için atı okşadı ve çenesinin altını iyice kaşımaya başladı. "Ne yapmalıyım Bay Dorning? Chastain'in beni iflas ettirme hızına bakılırsa, reşit olana kadar cebimde para kalacak."

Ash, Tavistock'a her İngiliz centilmeninin her zorluk karşısında yapması tavsiye edilen şeyi söyleyebilirdi: devam etmek ve şikayet etmeden sonuçlarına katlanmak. Kimse beyefendiye neden bu kadar metanetli olması gerektiğini ya da bariz adaletsizliklerden neden şikayet etmemesi gerektiğini söylememişti.

"Üvey annen Chastain gibiler tarafından kullanıldığını ve sömürüldüğünü görmek istemiyor," dedi Ash, "ama hatalarından bir şeyler öğrendiğini bilmesi gerekiyor. Ondan özür dilemeni, durumunu açıklamayı ve tavsiyesini istemeni öneririm. Bu sefer onu dinle."

"Başımın üzerinde böyle bir zil çalacak." Tavistock hafifçe gülümsedi. "Üvey anne diliyle herhangi birinden daha fazla zarar verebilir."

Müdürün huş ağacından yaptığı şey. Ona büyük hayranlık duyuyorum ve avukatlar ondan çok korkuyor."

Sycamore ise kadına yarı aşıktı. "Bırak söylesin, eğer yarın şafak vakti acil bir işin seni aile koltuğuna çağırdığını söylerse, git."

"On yedi yaşındayım, Dorning. Acil bir işim yok."

"Bunu ona belirtebilirsiniz. Ona eve yakın küçük bir mülkü yönetmek istediğini söyle, tabiri caizse ayaklarını ıslat. Ağabeyim babamızdan tüm kontluğun yönetimini devraldığında senden çok da büyük değildi. Babam ara sıra devreye girerdi ama çoğunlukla Casriel'in deneme yanılma yoluyla öğrenmesine izin verirdi."

"Hata kısmı elimde." Tavistock atı son bir kez okşadı. "Bana şans dile."

"Şansa ihtiyacın yok. Üvey annen seni seviyor ve muhtemelen Chastain seni gerçekten dun bölgesine sokmadan önce ondan yardım istemen için dua ediyordu. Ayrıca Sycamore'un seninle oturup dostça birkaç el kâğıt oynamaktan mutluluk duyacağını sanıyorum. Diğer kumarbazları okumak hakkında bilmediği bir şey bilmeye değmez ve olasılıklar açısından düşünmeye başladığınızda şansınız önemli ölçüde artacaktır."

"Teşekkür ederim," dedi Tavistock elini uzatarak. "Çok az tanışıyoruz Bay Dorning, ama umarım bir noktada sizin bana olduğunuz kadar ben de size hizmet edebilirim."

Ash, Tavistock'un ciddiyetinden tuhaf bir şekilde etkilenerek el sıkıştı. "Yararlı olduğuma sevindim, Lord Hazretleri."

Tavistock gençliğin gevşek adımlarıyla patikadan aşağı iniyordu. Ash ilk öğle yemeği zili çalana kadar ahırda kaldı ve Tavistock'la yaptığı konuşmanın onu neden bu kadar huzursuz ettiğini çözmeye çalıştı.

Tavistock, boyundan büyük işlere kalkıştığında yardım isteyecek kadar iyi bir genç adamdı ama Chastain yüzünden zaten borçluydu, bu da Chastain'in de borçlu olduğu anlamına geliyordu.

Borç içindeydi ve Della'ya evliliğin mali durumunu hiç iyileştirmedini söylemesine rağmen görünüşe göre bu konuda hiç endişelenmiyordu.

ON DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Della, Ash sırtına sarılmış halde uyanmanın verdiği güven ve huzur duygusunun tadını çıkardı. Onu uyandırmamak için kıpırdamadan durdu ve ev partisi arafında geçireceği bir başka gün için zihinsel olarak kendini güçlendirdi. İki düzine tanıdıkla sosyalleşmenin sıkıcılığına katlanılabilirdi, William Chastain'in sırttan varlığı bile dayanılabilirdi ama Ash'le arasında giderek artan mesafe duygusu kalbini kırıyordu.

Önceki akşam geç saatte yatağa geldiğinde Della onun üzerine kapanmış, Della da onun öpücüklerine tahammül etmişti. Della onun kendisiyle dalga geçtiğini anlayınca omzunu okşamış ve biraz uyumalarını önermişti. Della'nın bu teklifleri onu hiç *de heyecanlandırmamıştı*. Della onun üzerinden indiğinde yan tarafına dönmüş ve ona iyi rüyalar dilemişti.

Kadın adamın etrafında kaşık gibi dönmüştü ve kadın bir kolunu adamın beline doladığında adam onun elini tutmuş ve nazikçe ama sert bir şekilde kadının belinin altını keşfetmesini engellemişti.

Nasıl olur da iki insan aynı yatağı paylaşır ve aralarında böylesine büyük bir sessizlik olur? Haftaya böylesine tutkuyla başlamışken nasıl olur da evliliklerinin içine sızan bu garipliği yaşayabilirler?

"Uyanık mısın?" Ash sordu.

"Tam olarak uyumadım." Parmaklarını onunkilerin arasından geçirdi. "Seninle kucaklaşmayı seviyorum."

Ash hareket etmeden, nefes alışını bile değiştirmeden, soyut bir şekilde geri çekildi. "Özür dilerim Della. Dün gece aşk dolu bir ruh hali içinde olduğumu biliyorum ama bazen sarılmaktan başka bir şey yapamıyorum."

"Sarılmana ne kadar değer verdiğimi biliyor musun? Bana sarıldığında kendimi güvende, değerli ve gerçek hissediyorum. Kolların bana sarıldığında nefes alabiliyorum."

"Nefes alabiliyor musun?"

Neredeyse çok fazla şey söylemişti. "Beni harika bir şekilde sıcak tutuyorsun.

Benimle aynı yatağı paylaştığını bilmek hoşuma gidiyor." "Huzursuz olduğumda bile mi?"

Ne soruyordu? "Sen de benden daha huzursuz değilsin. Seni özellikle uyanık tutan bir şey var mı?"

Ash sırt üstü yuvarlandı ve Della onun yanına yerleştğinde bir kolunu omuzlarına doladı.

"Leydi Fairchild'ın kızı neden Chastain'in kendisiyle centilmenlik yapmasına izin veriyor sanıyorsunuz?" diye sordu.

Bu bir yastık sohbeti değildi ama yine de bir şeydi. "Bunu sen de fark ettin. Chastain hiç de kitapsever değil ve Bayan Catherine şiirleri ve denemeleriyle yaşıyor. Onu her gün bir şekilde Chastain'in kolunda görüyorum ve Chastain'in ona bakışından hiç hoşlanmıyorum."

"O benim üvey kardeşim," dedi Ash. "Benimle üç meşru kardeşim kadar yakın akraba. Belki kuşkularım gülünç ama onu bu adamdan uzak tutmak için kendimi görevli hissediyorum."

"Ben de öyle, ama Chastain ne tür bir yaramazlık peşinde olursa olsun, ona bir şey söyleyerek onu kıskırtmaktan da korkuyorum,

ama birinin bir şey söylemesi gerekiyor." Belki de endişeli bir üvey kardeş.

Ash, Della'nın kolunu ve omzunu yavaşça okşamaya başladı. "Geçen gün Leydi Fairchild'ı ağlamak üzereyken buldum. Chastain de terastaydı. Çardaktaki seanslar arasında."

"Excalibur'un büyüyle doluymuş gibi pizzasını sallayan bir adamın, rüyalarımda bana sarılan, sabahları bana sarılan ve rezil olduğumda benim yerime geçen bir kocadan daha etkileyici olduğunu mu düşünüyorsun?"

Ash onu daha yakına sürükledi. "Çok vahşisin."

"Ben vahşi değilim. Bazen zar zor konuşabiliyorum, ne yapacağımı şaşıyorum." Gerisi çorap söküğü gibi gelmeye hazırdı. *Titriyorum, hırıltılı soluyorum, sebepsiz yere dehşete kapılıyorum, zihnim dünyada kalan tek kesinlikmiş gibi hissettiren korkunç düşünceler arasında dönüp duruyor.*

Ash onu öptü ve Della da onu öpmeye cesaret etti -dilini kullanmadan, çünkü onu korkutmak istemiyordu.

"Dün ahırda genç Lord Tavistock'a rastladım," dedi Ash, elini Della'nın karnına dayayarak. "Lord Hazretleri Golding'in kendisine uygunsuz bir şekilde yaklaştığından şüpheleniyordu. Ben de ona inandım."

Onu tekrar öptü ve kendi tarafına geçti.

"Golding, Bayan Tremont'un kardeşi mi?" Della, Ash'in sabah sakalını avucunda hissetmekten hoşlanarak sordu.

"Aynısı. Bacaklarınızı açın, Bayan Dorning. Günü evli bir çift gibi karşılayalım, olur mu?"

Della aşırı bir sevinçle buna boyun eğdi ve Ash çok geçmeden tatlı, tembel hamlelerle onun içine boşalmaya başladı. Başka durumlarda daha sert olabilirdi ama yeterince sertti. Della çok geçmeden Ash'in ritmine uyarak hareket etmeye başladı ve Ash'in onları yakınlaştırmak için elini onun poposunun altında kullanmasının keyfini çıkardı.

"Bırak, Della," dedi Ash. "Açgözlü ol."

Açgözlü olmak yerine *evli* olmak, Ash'in sabahki aletinden faydalanmak yerine sevişmek istiyordu. Ash'in tutkusu her geçen an azalıyordu ve bir kez daha terk edilmiş olma duygusu içini kapladı.

"Açgözlülüğümü başka bir duruma saklayacağım," dedi, hareketsiz kalarak ve onun saçlarını okşayarak. "Eşit şekilde zevk alabileceğimiz bir fırsat."

İçini çekti ve dört ayak üzerine kalkarak hâlâ birlikte oldukları kurgusunu yok etti. "Uzun süre bekleyebilirsin. Özür dilerim."

"O zaman ikimizin de uzun bir bekleyişi var. Freddy Throckmorton hep *benimleydi* Ash. Beni bir okuma masasının üzerine itiyor ya da en yakın eyer rafının üzerine eğiyordu. Ben onun için bir kolaylık, kılıcı için bir kılıftım, başka bir şey değil. Sen benim için birkaç çalıntı zevkten çok daha fazlasısın."

Onu kucakladı. "Senin için bundan daha fazlası olmak istiyorum Della, ama aynı zamanda sevgilin de olmak istiyorum. Yine de melankoli çöktüğünde böyle oluyorum. İştahım, hepsi beni terk ediyor."

Yüzünü göremediği halde onunla konuşması sinir bozucuydu. "Başka ne sana yaklaştığını söylüyor?"

"Hiçbir zaman alkollü içkilerle fazla ilgilenmedim ama yemek, fiziksel efor, erotik zevkler ve kulübü yönetmenin zorlukları solmaya başladıkça, içkiye daha güçlü bir şekilde çekiliyorum. İçki benim unutkanlığımdan bir unutkanlık sunuyor, eğer bu bir anlam ifade ediyorsa."

Onun omuzlarını okşadı, kollarında çıplak hissetmesini ve kendisine duyduğu güveni daha da çok sevdi. "Sarhoşluk yardımcı oluyor mu?"

Yer değiştirdi ve sırt üstü yattı. "Kesinlikle hayır. İçki bir kimeradır, bir sorundan diğerine giden bir yoldur. Sinirliliğimi daha da artırıyor ki bu da yaklaşan zorlu bir dönemin işaretidir. Örneğin, Portly'nin yüzüne bir yumruk indirmek istedim.

Ahırda. Aptalca havadan sudan konuşuyordu. Yapmam gereken işin kırbacımı almaktan daha acil olmadığını düşününce sabırsızlığım haddini aştı."

Della Ash'in yanına sokuldu ve onun sikiyle oynama dürtüsüne direndi. Ash'in yaklaşımları dürüstçe tahrik etmişti ve tatmin bulamadığı için dürüstçe hayal kırıklığına uğramıştı.

O halde daha ne kadar hayal kırıklığına uğramış olmalıydı? Ondan, evlenmeden önce konservatuarda kendisine gösterdiği türden bir ilgi isteyebilir miydi? Bu istekte bulunacak cesareti kendinde bulamadı.

Ash sevecen davranıyordu ve o da bununla yetiniyordu.

"Bay Portly hakkında ne düşüneceğimi bilemiyorum," dedi Della. "Cana yakın ve zaman zaman esprili biri ama asla kesici değil. Turnuvada Clarice Chastain'e eşlik ediyor ve her ne kadar neşeli görünse de William'a eşlik ediyor. Ya William'ın onun üzerinde bir etkisi var ya da Bay Portly arkadaş seçiminde sağduyudan yoksun."

"Portly ata binmek için giyinmemişti," diye mırıldandı Ash. "Tavistock ve Golding dışında başka konuk da yoktu. Portly'nin bir randevu için gözcülük yaptığı hissine kapıldım ama Tavistock'un randevuyla hiç ilgisi yoktu."

"Ve," dedi Della, "Tavistock William'ın iskambil oyunlarındaki ortağı. Birileri için kötüye işaret eden bir şeyler dönüyor ve bunun arkasında William var. Ayrıca birden fazla kez Bayan Tremont'la çardakta vakit geçirdi. Clarice'le arama mesafe koyacağım ama ailesinin onun için seçtiği eşi kıskanmıyorum."

Ash'in yiğitliği olmasaydı Della'nın kendisi de bir eşe mahkûm olabilirdi.

"Bir dahaki sefere bir ev partisi davetini kabul etmemizi önerdiğimde, beni tokatla," dedi. "Sana kendi kırbacımı vereceğim ve

aklımı başıma getirmek için bana birkaç güzel sopa atabilirsin."

"Ekinleri sana götürsem melankoliye iyi gelir mi?" Della sordu. "Bu konu daha önce de gündeme gelmişti ama şimdi tüm ciddiyetimle soruyorum." Bu fikir onu dehşete düşürmüştü, her ne kadar okul çocukları çeşitli suçlarından dolayı düzenli olarak kırbaçlansalar da.

Ash ondan uzaklaştı ve yataktan çıktı. "Karımdan beni dövmesini istemeyeceğim. Saçmalama." Çok güzel çıplaktı ve aynı zamanda öfkeliydi. "Bu bir delinin isteği olurdu."

Della yatağın ayak ucundan bornozunu aldı ve omuz silkerek içine girdi. "Ama kesme ve boks yardımcı oluyorsa, neden kırbaç da olmasın? Bütün genelevler bu tür şeylerden hoşlananların kaprislerini tatmin etmek için var."

Gizlilik perdesinin arkasına geçti. "Kesmek ve boks yapmak işe yaramıyor. Bunlar geçici tedaviler ve pek de iyi değiller. Bunu size açıklamıştım."

Della yataktan sıçradı ve gizlilik perdesinin hemen ötesinde durdu. "*Beni* dövmek yardımcı olur mu?"

Bu soruyu, bu çaresizlik hareketini bir anlık sessizlik izledi. Ash gizlilik perdesinin arkasından geldi, yüz ifadesi dehşet içindeydi.

"Hiçbir koşul altında böyle bir şeyi asla düşünmem, hatta... Della? Neden...?" Kollarını ona doladı. "Hayır, hayır seni aptal yaratık, sana kırbaçla vurmak beni dehşete düşürmekten başka bir işe yaramaz. Aptallık etme ve lütfen bir daha asla böyle bir teklifte bulunma."

Della'nın endişesi bir nebze olsun azaldı. "Bana böyle sıkıca sarılman hoşuma gidiyor."

Mahremiyet ekranına dönmeden önce ona o güzel, rahat kucaklaşmadan üç nefes daha verdi. "Umarım tüm yorgunluğumuzu

Bu evlilik süresince melankoli ve ata binme konusuna girmeyeceğim, Bayan Dorning. Giyecek bir şeyler bulun, ben de kancalarınızı takayım."

Sinirlilik, moral bozukluğu anlamına geliyordu. Della gardıropta kahverengi bir sabahlık, bir kombinezon, eteklikler ve çoraplar buldu. Ash binici kıyafetlerini giydi ve Della'nın giyinmesine yardım etmek için hızlıca işe koyuldu.

"Chastain'den uzak duracak mısınız?" diye sordu, yatağın ayakucundaki sandığın üzerine oturup uzun bir çizme çekti.

"Ondan uzak durmak için her türlü çabayı göstereceğim ve bu odadan ayrılmak zorunda kalırsam asla yalnız kalmamaya çalışacağım."

Ash ikinci botunu çekiştirdi ve o kadar tatlı görünüyordu ki Della neredeyse uluyordu.

"Sycamore'dan Chastain'e göz kulak olmasını isteyeceğim," dedi, "çünkü seninle aynı fikirdeyim. Chastain uygunsuz bir şeyler peşinde ve bir kez daha onun entrikalarına bulaşmamamızı tercih ederim."

Della onun entrikalarına karışmıştı. Onu daha da aptallaştırdı. "Anlıyorum. İyi yolculuklar."

Ash eldivenlerini, mahmuzlarını ve kırbacını topladı ama yatak odasının kapısında durakladı. "Della, ayrı yatak odalarımız olmasını mı tercih edersin? Eminim Leydi Wentwhistle bana saçağın altında bir oda bulabilir ya da önümüzdeki hafta boyunca Sycamore'un soyunma dolabında uyuyabilirim."

Ash elini ona doğru kaldırmış olsaydı, Della bu darbeyi daha şiddetli hissedemezdi. "İstediğin bu mu?"

Eldivenlerini çıkardı ve kız onun kadar sıradan bir şeyi bile yapmasını seyretmeye bayıldı. "Bu teklifi sizin huzurunuz için yapıyorum. Bir ev partisinin ortasında ayrı yatak odaları isteyen yeni evliler konuşmalara neden olur, ancak sizi mutsuz etmemek için konuşmaları neşeyle geçiştireceğim."

Ayrı yatak istediğini söylememiştir, istemediğini de söylememiştir. "O halde acele etmeyelim, ama teklifiniz için minnettarım." Onu mavi şeytanlarından kurtarma teklifini takdir ettiği kadar.

Ash bu şaşkınlık verici konuşmanın ardından oradan ayrılacaktı ama Della onu belinden yakalayıp kucakladı. "Lütfen bana karşı sabırlı ol Ash. Eş olma konusunda yeniyim ve bu konuda başarılı olmayı çok istiyorum."

Adamın içinde zonklayan gitme arzusunu hissedebiliyor, çaresiz gösterisinden duyduğu hoşnutsuzluğu hissedebiliyordu. Ona hızlıca sarıldı.

"Üstesinden geleceğiz," dedi, "ama bu ev partisi yeterince çabuk bitemez." Kadının yanağına bir öpücük kondurdu ve hemen ardından kapıdan çıktı.

"GAZEBO'NUN YANINDAKİ YOL DEĞİL," dedi Sycamore, Ash'i kolundan "Bayan Tremont'un on dakika kadar önce o yöne doğru gittiğini gördüm."

Ash, Della'yı tatminsiz bırakmışken başkalarının gelişigüzel seviştiğini düşünmekten anormal derecede rahatsız olmuştu. "Biraz sağduyulu davranacağını düşünürdünüz."

"Bayan Tremont, Chastain'i sopalıyor," dedi Cam, bir ardıçkuşunun labirent yönünden bu kadar gürültü çıkardığını gözlemleyecek kadar rahat bir şekilde. "Onun ilgisine katlanmanın kaçınılmaz bir zorunluluk olduğunu, benimle bir tur atmanın ise zevk olacağını söyledi. Gururum okşanmadı."

"Ev partilerinden nefret ederim." Bayan Tremont neden Chastain'i ağırlamak zorunda hissetsin ki?

"Bu ev partisine pek hevesli değilim ama neredeyse yarısı bitti ve kimseyi dışarı ağırmadım. Cesareti bulduğumuz yerde almalıyız."

"Düello yok, Cam. Meydan okumak yok, sarhoşların taşkınlıklarından alınmak yok. Senin yardımcın olmayı reddediyorum." *Bir daha asla*. Sycamore iki düelloya katılmıştı ve her ikisinde de Ash konuyu ailesinin dikkatinden uzak tutmuş ve Cam'in yardımcısı olarak görev yapmıştı. Her ikisinde de karşı taraf önce ve kötü bir şekilde ateş etmiş, Sycamore da merhamet göstererek kurtulmuştu.

"Biri bana, arkadaşlarıma ya da ticari girişimime hakaret ederse, istediğim kadar gücenirim" dedi.

Sycamore sanki bir şafak buluşmasından, sıkıcı bir sonbahar sabahını canlandırmak için küçük bir gezintiden zevk alıyor gibiydi. Duruşunun yarattığı bıkkınlık, Ash'in gününe yaptığı berbat başlangıçla birleşince ortaya istenmeyen bir güven çıktı.

"Karımla sevişemedim."

"Della sana kızgın mı? Etkileyici bir beceriksizlik Ash. Seni şimdiden soyunma dolabındaki karyolaya mı yatırdı?"

"Hayır, Cam. Della bana kızgın değil. O istekliydi, ben de istekliydim ama yapamadım... yapmadım. olsun."

"Karınızla sevişemezsiniz." Cam'in sesi böyle bir olasılığı düşündüğü için şaşkıındı.

"Az önce de söyledim. Bu ev partisi, Chastain'in merdiven boşluğunda pusuya yatması, Clarice'in kahvaltıda bize sarkıntılık etmesi." *Ayak altındasın ve ortalığı karıştırmakla tehdit ediyorsun*. "Başka bir yerde uyumayı teklif ettim ve o dehşete kapıldı."

Della incinmişti ve daha da kötüsü Ash onun *paniğe* kapıldığını hissetmişti. Yine de öneriyi açıkça reddetmemişti ve bu onun kalbini parçaladı. Utanç duyan yanı, bunu hak ettiğini biliyordu.

sürgün edilmekten, geri kalanı ise Della ile arasına daha fazla mesafe girmesinden nefret ediyordu.

"Benden onu memnun etmemi beklemeyin," dedi Sycamore. "Birkaç vicdanım kaldı, gerçi onları da iyi bir amaç uğruna ara sıra yerinden oynatıyorum. Ayrıca, onunla flört etmeye kalkarsam Della beni gebertir."

"Güven verici bir düşünce." Fazla güven verici.

Sycamore patikada durdu. "Ash, sevgili kardeşine hakaret etmemeye dikkat et. Della'yı güvende tutmak için seve seve ölürüm ama o *senin karın*."

Ahırın altındaki tepenin eteklerinde kırağı tutan çimenlere basarak yürümeye devam ettiler. Sabah, sadece keskin, parlak güneş ışınlarının solmakta olan yaprakları altın sarısı ve kızıla çevirdiği berrak bir sonbahar sabahının olabileceği kadar güzeldi. Odun dumanı kokusu havaya keskin bir tat veriyordu ve en yakındaki otlaktaki cıvılcıvıllar kışlık paltolarını giyme yolundaydı.

Ash yine de seyahat arabasının hazırlanmasını emredeceği at arabası evine gitme dürtüsüyle savaştı. Della'yı ve portmantosunu alıp kahvaltıdan önce buradan uzaklaşabilirdi.

Bu da konuşmayı başlatacak, hiçbir şeyi çözmeyecek ve onu önümüzdeki iki gün boyunca Della ile araçta yalnız bırakacaktı. Sonra Dorning Hall'da olacaklardı, iyi niyetli aileleri etrafta dolanacak ve onlardan lanet olası, gülümseyen, saçmalayan Shire'ın yarısını aramalarını bekleyeceklerdi.

"Tresham Coventry'de her şeyin yolunda gittiğini bildiriyor," dedi Ash, şu anda Coventry umurunda bile değildi. Della onun hakkında ne düşünmeliydi, zevkini ararken bile bir haftalık kereviz gibi gevşiyordu? Onu kendi zevkini aramaya *davet etmişken* bile?

Sycamore'un adımları yavaşladı. "Öyle mi?"

"Siz isteğinizi benimkine eklemeyden önce ondan yokluğumda buraya göz kulak olmasını istemiştim. Kasabadan ayrıldığımda genellikle bu hizmeti o veriyor ve bu yıl neden farklı olması gerektiğini anlamıyorum."

"Ash, ben her şeye göz kulak olurum. Aslında işleri ben *yürütüyorum* ve Tresh dadılık yapmadan da bunu yeterince iyi yapıyorum."

Ash normalde sırf huzuru korumak için bunu kabul ederdi ama bir kocanın en zevkli görevini yerine getirememesi onu büyük ölçüde keyifsiz bırakmıştı. Della bir kez daha kollarında memnuniyetle iç geçirene kadar kendine gelemeyeceğinden şüpheleniyordu.

"İşleri sen idare ediyorsun," diye mırıldandı Ash, "işte bu yüzden yeni yılda Londra'ya döndüğümde faturaların yarısının ödenmediğini, defterlerin haftalarca güncelliğini yitirdiğini, personelin kavga ettiğini ve envanterlerin darmadağın olduğunu görüyorum." Sycamore

Döndü onun sürme mahsul aracılığıyla onun parmaklar. "Müşteriler mutlu, banka hesapları mutlu ve ben de . Ayrıca, döndüğünüzde her şeyi düzene koymayı ve hatalarım için beni azarlamayı seviyorsunuz."

"Tembelliğiniz ve bencilliğiniz yüzünden canınıza okumak *isterdim* ama Leydi Tavistock öz kardeşinizin yüz hatlarınızın mükemmelliğine gölge düşürmesini hoş karşılamayabilir." Casriel Kontu da kardeşlerinin ahırın avlusunda kavga etmesini hoş karşılamayabilirdi, Casriel Kontesi'nin bu tür davranışlar nedeniyle kayınvalidesi hakkında ne düşüneceğini söylemeye bile gerek yok.

Peki ya Della, Ash'in ruh halini düzeltmek için boksörlüğe yöneldiğini bilse ne düşünürdü?

Sycamore, Ash'in şakadan çok ciddi konuştuğunu hissetmiş olmalıydı, çünkü Cam ilk kez sessiz kaldı.

Ash, "Tresham'ın rakamlarını gözden geçirmeyi bitirdiğimde sana göstereceğim," dedi. "Della onu dövmenin melankolime iyi gelip gelmeyeceğini sordu. Yaramazlık ya da cüretkârlık yapmıyordu Cam. O sadece çaresizdi

Bana yardım et. Neredeyse hastalanıyordum. En kötü hayallerimde, en kötü kâbuslarımda bile böyle bir şeyi düşünemezdim."

Bu itiraf, ne kadar korkunç olsa da, aşağılık bir ruh hali için kısmi bir özür işlevi gördü.

"O zaman hayal gücün de zihninin geri kalanı gibi uyuşuklaşıyor," dedi Sycamore, sesi sadece meraklıydı. "Ona bu teklifi götürmeni önermiyorum, çünkü seni öldürmek zorunda kalırım, ama Della'nın senin melankoline çözüm aradığını, senin ise sadece saklanacak bir yer aradığını söylüyorum."

Bugünden nefret ediyorum. "Sen neden ?" Onlar Ahırın avlusuna vardıklarında bir seyis yaklaştı. "Griyi ben alırım."

Sycamore, "Benim için hareketli kestane rengi kısarak," dedi. "Ama kolanı çok sıkma. O kısımda nazik bir el istiyor." Seyis koşarak uzaklaştı ve Sycamore alışılmadık derecede ciddi gözlerini Ash'e dikti. "Karını dinlemelisin Ash. Senin mutluluğun için savaşmaya hazır."

"Tuhaf önerilerde bulunarak mı?"

"Hayal gücünü kullanarak. İkimiz de başkalarına acı çektirmekten hoşlanan insanlar tanıyoruz. Bazıları için bu ilginç ve tamamen rızaya dayalı bir cinsel eğlencedir. Diğerleri , bir zorbanın küçük beyinli iğrençliğidir. Chastain bana ikinci türden biri gibi geldi. Üniversitede mavi şeytanlarınızla güreşmeye daha istekliydiniz. Kürek çektiniz, boks tutkunuzu orada geliştirdiniz. Birkaç pipo afyon denedin ve Yunan tanrıça hizmetçiyle birlikte oldun. O zamandan beri sanki yaşlanmış gibisin, romatizmaların korkusuyla ateşten hiç uzaklaşmıyorsun."

"Ben yaşlı değilim."

Sycamore Ash'in kravatını okşadı, bu hareket ona mor bir göz kazandırmalıydı. "Mutlu değilsiniz. Sonuç olarak sana izin veriyorum,

Ama Şimdi evlisiniz. Della bir mtfevik ve senin tek yapabildiğin ilk uygunsuz anda giyinme dolabında uyumak. Senden umudumu kesiyorum Ash. Gerçekten umutsuzum."

Muhtemelen sağlam bir dayağa ne kadar yaklaőtđđını asla bilmeden uzaklaőtđ.

Ash, gri iđdiőtđin gergin enerjisini kendi ruh haline uygun buldu. Sabah yryőtđ, Sycamore'un soluk soluğa kestane rengi atının giderek daha da gerisine dőtmesiyle bir engelli kovalamacaya dnőtđ. Çılgın bir Kazak gibi ata binmek Ash'in bakıőt ağtında bir iyileőtmeye neden oldu, öyle ki griden indiğinde Della ile birkaç Şeyi çözmeye kararlıydđ.

Sycamore birkaç dakika sonra atđ gibi rzgrdan savrulmuőt bir halde ahırın avlusuna girdi.

"Yardımdđ oldu mu?" diye sordu, eyerden inip kırsırağın terli boynunu okşayarak.

"Hâlâ seni yumruklamak istiyorum."

"Sizi zorlamadan önce biraz kahvaltđ edelim. Sizin gibi yaőtlı adamların güçlerini korumaları gerekir."

Bu sataőtma hiğtbir sıcaklık yaratmadđ ve eve geri dnerlerken Ash, atılđan küçük kardeőtini geride bıraktđđını bilmenin memnuniyetini yaőtadı.

"Bakir gözlerim," diye mırıldandı Sycamore, Ash'le birlikte ağaıların arasındaki bir dönemeci dnerken. "Bu Chastain'in yeni karısı ve en iyi arkadaőtđ ve kucaklaőtmalarının platonik olarak nitelendirilebileceğini sanmıyorum."

Clarice Chastain, Francis Portly'ye yakın zamanda verilmiőt ya da yakında paylaőtılacak bir samimiyeti çađrıőtıran bir tavırla yapıőtmiőtđ. Portly'nin tavrđ fazlasıyla tanđdık olmasına rağmen korumacı bir havaya sahipti.

"Sanırım ardak tutulmuőt," dedi Ash, neőtisinin yarısı dađılmıőtđ. "Bayan Chastain'i aptal yerine koymadđm ama

Eşini kıışkırtmak sadece herkesin mutsuzluğuna yol açacaktır. Lütfen kahvaltıda özürlerimi iletin."

"Bu bir ev partisi Ash," diye yanıtladı Sycamore, ilerlemeye devam ederek. "Ne zamandan beri Püriten oldun sen?"

"Daha çok bir Quaker, Cam. Huzur, sakinlik ve sessiz bir yalnızlık istiyorum. Bunun yerine, düğün yolculuğumda olmam gerekirken, kırsal bir alem yapıyoruz." Gerçi ev partisi bir hafta içinde sona erecekti. Ash bu tek ve güçlendirici düşünceye sarıldı. "Yine de bir şey beni rahatsız ediyor."

"Son zamanlarda her şeyden rahatsız oluyorsun."

"Bu sizin araştırabileceğiniz bir şey. Bayan Tremont neden Chastain'in eteklerinin altına girmesine izin versin ki? O bir dul, parası var, istediği gibi iyilik yapabilir ya da yapmayabilir. Chastain'i umursamıyor ama yine de görünüşe göre onun taleplerini yerine getiriyor. Chastain yeni evli olmakla kalmıyor, Leydi Fairchild'ın kızının gözüne girmeye çalışıyor ve şüphesiz hizmetçileri de rahatsız ediyor. Bayan Tremont neden onun isteklerini yerine getirmek zorunda hissediyor?"

"Bu bir bulmaca, değil mi?" Labirentin arka tarafını oluşturan uzun çitin üzerine çıktıklarında Sycamore mırıldandı. "Özellikle de yarım düzine azgın genç kız onu ağırlamaya hevesliyken. Sana bir cevap bulacağım."

"Tedbirli ol, Cam."

Kırbacını salladı ve yoluna devam etti. "İhtiyat benim göbek adımdır."

Tam adı Sycamore Erasmus Momus Dorning'di, Momus Olimpos'tan sürülmeden önce Truva Savaşı'nı başlatan tanrıydı.

"KEŞKE dün geceki kâğıt oyununu izlememiş olsaydım," dedi Della, baldırına bir çorap geçirerek. "Zavallı Lord Tavistock oyunlar bittiğinde halsiz görünüyordu."

Ash'in burnu Jonathan Tresham'dan bir ya da iki gün önce gelen bir mektuba gömülmüştü. Della'nın giyinmesini izlemiyordu - Della bu iş için mahremiyet perdesinden bilerek kaçınmıştı - ve yarım saat önce kalktıklarından beri neredeyse hiç konuşmamıştı.

"Chastain Tavistock'a ne kadara mal oldu?" diye sordu.

Della bir rakam söyledi. "Ve bu sadece dün geceki hasardı. İnsanlar konuşuyor."

Ash yazışmalarını bir kenara bıraktı. "Bu dehşet verici. Gayri resmi bir oyun gecesinde bu kadar parayı düşürmek için neredeyse hile yapmak gerekir."

Çıplak bacağı dikkatini çekmemişti ama her gece gördüğü kumar dikkatini çekmişti. Della jartiyerini bağladı ve ayağını makyaj taburesinden çekti.

"Chastain her şeyi bir şaka olarak görüyordu. Tavistock'a muazzam bir meblağa mal oluyor ve Chastain'in genç markizi perişan etmekten gerçekten zevk aldığını hissediyorum. Benimkini gördünüz mü...?"

Ash, Della'nın okuma koltuğunun arkasından şalını alabilmesi için öne doğru eğildi.

"Leydi Wentwhistle müdahale etmeli," dedi Ash.

"*Lord* Wentwhistle müdahale etmeli," diye karşı çıktı Della. "Tanrı'nın eli William Chastain'in yakasına yapışmalı ama sanırım kıskanç bir koca bu adalete en çok yaklaşabileceğimiz kişi. Ayinlere katılmıyor musun?"

Ash ayağa kalktı ve şalını ondan alıp kolunun üzerine katladı. "Sycamore size memnuniyetle eşlik edecektir. Beşimiz birden arabada olursak biraz kalabalık olur."

"Beş mi?"

"Markiz ve Tavistock, sen, ben, Sycamore. Cam leydiden hoşlanıyor. Onunla ne işi olduğundan emin değilim. Sen kiliseye gitmekten keyif alacaksın, ben de Tresham'ın figürlerini okumayı bitireceğim."

Bir orkestra şefinin açık bir partiyonu okuması gibi bir defteri özümseyebilen Ash, iki gündür Tresham'ın rakamlarını inceliyordu.

"Jonathan bana da bir şey gönderdi Ash. Sana gösterip göstermemeyi tartışıyordum." Ve Jonathan'ın cömertliğinin yol açacağı tartışmadan korkuyordu.

"Kulağa ciddi geliyor."

Della çantasını açtı, çay şişesinin altını karıştırdı ve katlanmış bir kâğıt parçası çıkardı. "Sevgili kardeşim, anlaşmalar konusunda kimse ona danışmadığı için huysuzlanıyordu. Jonathan, eğer ondan istersem bu meblağı benim için bir vakıf kurmak için kullanacak ve vakfı benim talimatlarıma göre yönetecek."

Kadın Ash'e banka dekontunu uzattı ama Ash kâğıdı eline almadan şekle baktı.

"Sen zengin bir kadınsın." Yansıma yok, duygu yok. Hiçbir şey. Ne minnettarlık, ne rahatlama, ne aşağılanmış bir gurur, ne de neşe... Della'nın algılayabildiği hiçbir duygu yoktu. Ama zaten Della da Jonathan'ın jesti karşısında ne hissedeceğini bilmiyordu.

"Sadece banka çekini yatırabiliriz Ash, bu da *bizi* zenginleştirir."

"Oldukça iyi durumdayız leydim. Her geçen hafta daha da fazla." Pantolonu, gömleği ve yeleğiyle muhteşem görünüyordu. Tıraş olmamıştı ve Della'ya göre bu hovardalık onun görünüşünü daha da çekici kılıyordu.

"Bununla ne yapmamı istersiniz?" Della sordu.

"Bununla ne yapmak istiyorsun?"

"Yırtıp atmak mı?" Della bunu yapmamak için rahatsız edici kâğıdı tekrar çantasına tıktı. "Bilmen gerekiyorsa, para beni endişelendiriyor. Her şey beni endişelendiriyor. Sana iyi bir eş olmak ve evliliğimizin nasıl devam etmesi gerektiğini çözmek için rahat bırakılmak istiyorum ve nefes alamıyormuşum gibi hissediyorum. Kafamı kaldırıyorum ve Chastain beni izliyor. Terasa bir kitap götürüyorum ve Leydi Wentwhistle'ın meclisi ben geçerken sessizliğe gömülüyor. Bazen Susannah'nın uzun zaman önce o gün yaptığı gibi yapmam ve labirente bir kitap götürüp uykuya dalmam gerektiğini düşünüyorum."

Gevezelik ediyordu, bu yüzden retikülünü kapattı ve kendi kendine susmayı diledi. Şimdi Ash'e, sebepsiz yere yaprak gibi titreyen, gerçekte hiçbir dayanağı olmayan endişeler yüzünden ara sıra bayılan ve her iki haftada bir dünyanın sonundan korkan huysuz bir ninnyhammer'la evlendiğini söylemenin zamanı değildi.

Ash onun şalını bir kenara bıraktı ve büyük bir rahatlama ve şaşkınlıkla retikülü ondan alıp onu kollarına sardı.

"Eğer labirentin içinde kaybolursan, seni bulurum. Yarından bir hafta sonra, arabamıza bineceğiz -sadece ikimiz- ve dörtnala Dorning Hall'a gideceğiz. Genç Lord Tavistock yarın ayrılacak, sözde hasta olan öğretmeninin yanına çağrılacak. Markiz'in izni ve Lord Hazretleri'nin de onayıyla, Tavistock Hall'dan gönderilmiş gibi görünen bir mektubun yarın sabah ilk iş olarak teslim edilmesini ayarladım. Chastain gelecek haftaki oyunlar için ortaksız kalacak. Tavistock'un borçları yarın ayrılışında olduğu gibi ödenecek."

Ash'in genç marki meselesini halletmiş olması büyük bir rahatlamaydı.

Ve Della'ya sarılan kolları neredeyse her şeyin yoluna girmesini sağlıyordu. O ve Ash dün gece yabancılar gibi uyumuşlardı ve Della uyandığında

Ash'i giyinmiş ve pencere kenarında kitap okurken ya da Jonathan'ın hesaplarına bakarken gördüm.

"Teşekkür ederim," dedi ve kocasına daha iyi sarılabilmek için gözlerini kapattı. "Kendimi dik bir viraja doğru giden kaçak bir takımı izliyormuş gibi hissettim. Chastain o zavallı genç adamı gittikçe daha fazla borca batırdı ve kimse müdahale etmedi."

"Sycamore, Leydi Tavistock ile konuştu." Ash'in Della'yı tutuşu gevşedi. "Yollarımız tekrar kesiştiğinde Leydi Fairchild'a bir şeyler söyleyeceğim. Bayan Tremont'un Chastain'in ilgisini hoş görmesi için bir neden düşünebiliyor musun?"

Beni bırakma, gitme. Sarıl bana, lütfen. "Çünkü Chastain başka türlü kardeşi hakkındaki konuşmaları yayacak. Bay Golding'in solak eğilimleri olduğu biliniyor. George bir keresinde bana söylemişti. George'un bildiğı şeylere ve bunları kimler hakkında bildiğine şaşırsınız. Benimle ayine gelir misin?"

Sormaması gerekirdi. Ash kibar ve çekici gülümsemesini takınarak geri çekildi. "Bugün için bu onuru reddediyorum. Onun yerine bir şeyler atıştırmaya gidebilirim ama kimseye Şabat günü eğlendiğimi söylemeyin."

Dünkü gezintiden döndüğünde Kanal fırtınasında ata binmiş gibi görünüyordu. "Yarın seninle geleceğim."

"Çok isterim." Della'ya şalını uzattı ve Della onun yarınki gezintide kendisine katılması için kendisini uyandırmayacağını biliyordu. Onu dinlendirmek için bir şeyler uyduracak ve paylaşabilecekleri bir etkinlikten daha mahrum kalacaktı.

"Kesintinin tadını çıkar," dedi ve gardıroptan bir bone aldı. Ash'in sesi onu durdurmadan önce kapıya doğru yolu yarılamıştı.

"Della?"

Onunla yüzleşti ve yüzündeki ciddi ifadeden dehşete kapıldı. Başka bir odaya geçmeye, onu kibarca bir kenara bırakmaya hazırlanıyordu. Belki de kendisi Kasabaya dönerken onu aile konağında bırakmayı planlıyordu. Belki de onu Dorning Hall yerine Kent'e gönderecekti.

Gittikçe uzaklaşıyordu ve bu konuda ne yapacağına dair hiçbir fikri yoktu.

"Senin mutlu olmanı istiyorum," dedi. "Evliliğimizin bu şekilde, seni nasıl mutlu edecekse öyle devam etmesini istiyorum. Kardeşinin cömertliğini takdir ediyorum ama o parayla ilgili her türlü karar sana ait olmalı."

"Bununla ne yapacağımı pek bilmiyorum."

Della onun kucaklamasını arzuladığında Ash iki metre uzakta kaldı. "Neden önümüzdeki haftayı atlatmıyoruz ve bu durance vile'dan kurtulduğumuzda, soruyu boş zamanınızda düşünebilirsiniz."

Ona doğru gitti ve hızlıca sarıldı, o sertleşmeden ya da geri çekilemeden geri çekildi. "Bu fikri sevdim." Onun yanağına bir öpücük kondurdu ve kapıya doğru ilerledi. "Bu fikir çok hoşuma gitti ve Chastain'in Lord Tavistock'la ilgili planlarını bozduğun için sana tekrar teşekkür ederim. Buradan yeterince çabuk ayrılamayız."

"Anlaştık."

Della ve kocası arasında giderek sıklaşan bir durum olan konuşacak başka bir şey yok gibiydi, bu yüzden Ash'i odalarında yalnız bıraktı ve ilahi hizmetler olarak bilinen haftalık kefareti için kendini çelikleştirdi.

ON BEŞİNCİ BÖLÜM

William Chastain bir ağız dolusu yumurta yerken, "Tavistock'tan ayrılmak iyi oldu," dedi. Leydi Wentwhistle, en azından kahvaltı konusunda, taşra saatlerine uymak olarak bilinen beden ve ruh sıkıntısına inanıyordu. Bir erkeğin günün yorgunluğunu atabilmesi için yeterli uykuya ihtiyacı olduğundan, William'ın yumurtaları soğuktu ve büfede kalan tek kızarmış ekmek de fazla pişmişti.

Clarice ile kendi evleri olduğunda, tost mükemmel bir şekilde pişirilirdi ya da William karısını buna göre azarlardı.

Gerçi Clarice biraz zorlanıyordu. Burnunu çekiyor, gözlerini kırptırıyor ve aslında hiç ağlamıyor, bir yandan da William'a annesinin kocalık konusundaki ihmallerini duyacağını vaat eden yaralı bakışlar atıyordu.

Clarice, William'ın diğer üç konuğun cazibesinden hoşlanmasını ya umursamıyor ya da fark etmiyordu, ama yatağa iyice yıkanmadan ve diş macununu kullanmadan geldiğinde büyük bir istisna yapıyordu. Bu yüzden yıkandı ve diş macununu kullandı ve Clarice'in dramatizminden kurtuldu. Birkaç gün daha devam ederse, Clarice'in onu evliliğin gerektirdiği oynama ve okşamalara geri bırakacağını düşündü.

Belki kabarcıklarına dokunmasına bile izin verirdi.

Portly, "Tavistock yola çıkmadan önce parayı ödeyecek," diye cevap verdi, "ya da üvey annesi ödeyecek ve sen de kendi payına düşeni almak zorunda kalacaksın."

"Markiz yeminlerimi yerine getirecek, hem de fazlasıyla. Tek yapmam gereken Golding'in Marki'yle uygunsuz bir şekilde kucaklaşırken görüldüğünden bahsetmek, böylece cüzdanı istediğim zaman yağmalayabileceğim." Plan o kadar basit ve zarifti ki, William bunu daha önce düşünemediği için kendine kızdı. Ve Martha Tremont, kardeşini güvende tutmak için Beelzebub'a eteklerini kaldıracaktı, her ne kadar isteksizlik numarası yapmaktan hoşlandığına şüphe olmasa da.

Portly çay bardağını eğdi ve tortularına baktı. "Aslında onları görmedim, Chastain. Bunu sana söylemiştim."

"Eyer odasında yalnızdılar ve Golding ellerini kendine saklamıyordu. Bahse girse bir koyunu bile becerirdi ve muhtemelen becerdi de."

"Tavistock bir koyun değil ve kimse kimseyi becermedi."

"Bunu bilemezsiniz. Ayrıca, güzel Bayan Catherine bana dolaylı yoldan ve ima yoluyla soyunun düzensizliğini anlattı ve böylece Leydi Fairchild'ın mücevherleri elimde kaldı. Eğer her şey başarısız olursa, Bayan Tremont kardeşinin adını dudaklarımdan uzak tutmak için birkaç mücevherden vazgeçecektir. Tereyağını uzat."

Portly buna mecbur kaldı, ancak biri tabakta kalan üç pate'in üzerine kırıntılar dökmüştü.

"Ne zaman kötü biri oldun, Chastain? Her zaman biraz sinsiydin ve mizahında kötü bir çizgi vardı, ama bu insanlar sana hiç zarar vermedi. Tek bir ev partisi sırasında bir markizi, iki iyi doğmuş dolu ve Tanrı bilir daha kimleri gücendirip kendini konuşulan bir nesne olarak bulmamayı bekleyemezsin."

William soğuk, yarısı yanmış tostun üzerine soğuk, kırıntılı tereyağı kazıdı ve kendi kendine karısını bir güzel pataklayacağına söz verdi.

Öğlen. Lanet kadının haddini bilmesi gerekiyordu ve kocası onlarla oynayamayacaksa, kabarık memeli bir karısı olmasının ne anlamı vardı?

"Bıktırıcı olmaya başladın, Portly. Belki de genç Tavistock'u taciz etmekten hoşlanan sendin. Bu ilginç bir dedikodu olmaz mıydı?"

Portly çay bardağını yere bıraktı. "Ben senin en iyi arkadaşın olarak biliniyorum Chastain, hatta tek arkadaşın. Eğer benim eğilimlerimi sorgulayacak olursan, kendininkilerin daha ne kadar şüpheden uzak kalacağını düşünüyorsun?"

"Sonsuza dek," diye yanıtladı Chastain durgun bir sesle. "Kadınları memnun etme yeteneğim şüphe götürmez. Aslında, Tavistock'un kuyruğu kıstırdığına göre, Leydi Della Haddonfield'a benimle ortak olması için bir şans verebilirim."

Portly arkasına yaslanarak, "Dorning onu rahatsız etmenize izin vermez," dedi.

"Kim rahatsız etmekten bahsetti ki? Turnuva partnerim olabilir ya da kendi özgür iradesiyle benimle çardakta buluşabilir. Onunla yarım kalmış ve çok zevkli bir işimiz var. Dorning'in evlilik yükümlülüklerinin hakkını verdiğini düşünemiyorum. Lanet adam cumartesiden beri odasından çıkmadı."

"Dün gece Leydi Della'ya akşam yemeğinde eşlik etti."

"Ve hanımlar skandal çorbalarını içmeye gittiklerinde oradan ayrıldım. Leydi Della bakımsız görünüyor ve onu nasıl biliyorum."

"Chastain, eğer kendi hesabına yeterince yalnız kalamıyorsan, Clarice'in iyiliği için yaramazlıklarını sınırla."

William tahammül edebileceği kadar kötü yemek yemiş ve bir erkeğin katlanması gerekenden daha fazla kötü arkadaş edinmişti.

"Bu ev partisinde her zamanki zevklerim konusunda neden biraz coşkulu davrandığımı soruyorsunuz," dedi. "Ne zaman huysuzlaştığımı soruyorsunuz. Ne zaman olduğunu söyleyeyim. Evde kalmış bir kız çocuğu, normalde

onunla kaçtığım için bana teşekkür edecekti, bunun yerine ikimizin de ihtiyaçlarını karşılayan dahiyane bir plan yaptı."

William eliyle tostunu işaret etti ve kırıntılar kravatına bulaştı. "Ailem beni, şimdi harçlığımın yarısında hak iddia eden, ama kedilerini okşamama izin vermeyen küçük bir Fransız kaltakla evlenmeye zorladığında daha da acımasız oldum. Onun yüzünden bırakın bir metresi, yeni çizmeler bile alamıyorum ve bu hakaretlere sessizce katlanmayı reddediyorum."

"O zaman karını bir kenara bırak," dedi Portly, ses tonunda alışılmadık bir ciddiyet vardı. "Clarice de bu evliliğe zorlandı. Öfkenizi ondan, Bayan Fairchild'dan, Bayan Tremont'tan, Markiz'den ve Leydi Della'dan çıkarmayın."

"Sanki kadınları seçiyormuşum gibi konuşuyorsun. Saçmalamayı kes." "Kadınlara sataşıyorsun. Onlara zorbalık yapıyorsun ve tecavüzden sonraki şey. Ellerimi senden çektim Chastain, ama kaçınılmaz son gerçekleştiğinde birinin senin yardımcın olması gerekecek ve bu kadarını Clarice'e borçlu olduğumu hissediyorum."

William, Leydi Wentwhistle'ın kütüphanesinde doldurduğu matarayı çıkardı ve içindekilerin yarısını çay bardağına boşalttı.

"Çok asilsin, Portly. Yemin ederim duygulandım. Seni ilk çocuğumun vasisi olarak atayacağım." Aslında çoktan etmişti, çünkü babam evlilik anlaşmalarıyla birlikte vasiyetnameler, tröstler ve diğer şeyler konusunda ısrar etmişti. William matarasını kaldırmadan önce Leydi Tavistock, Leydi Fairchild ile birlikte galeriye geldi. "Acaba Markiz'in kukusu da saçlarıyla aynı alev kırmızısı mı? Sanırım bunu öğrenmenin bir yolu var."

"Sycamore Dorning bunu düşündüğün için bile seni öldürürdü ve ölümün için yas tutacağımdan emin değilim, Chastain." Portly ayağa kalktı, selam verdi ve William'ı yarım çay bardağı iyi bir konyakla onun geri çekilen formunu selamlamak zorunda bırakarak uzaklaştı.

Ev partileri çok eğlenceliydi ve bu seferki daha da eğlenceli hale gelmek üzereydi.

William, Leydi Della'yı terasta kitap okurken görmüştü, bu onun en sevdiği eğlencelerden biri gibi görünüyordu. Sabahını renklendirmenin ve belki de onu o son derece eğlenceli histeri nöbetlerinden birine daha kıskırtmanın zamanı gelmişti.

DELLA terasta kitap okuma stratejisini benimsemişti çünkü bu sayede kocasına göz kulak olabiliyordu. Ash, iki kat ötedeki yatak odalarının penceresinin önünde oturuyordu. Biri başını kaldırıp baksa, penceredeki adamın ışıktan yararlanarak kitap okuduğunu düşünecekti.

Della, Ash'in önceki öğleden sonranın büyük bölümünde o sandalyede oturduğunu, bir deste kâğıdı yavaşça karıştırdığını ve iskambil oyununda elden ele kaybettğini biliyordu. Olasılıkları hesapladığını iddia ediyordu ve Della, rahat bırakılmaya ihtiyacı olduğu bu kadar açıkken onu rahatsız etmek yerine kendi haline bırakmıştı. Dorning Hall'un bahçesinde çocukları izlemekle ilgili sözleri aklına gelmiş, terasta onun kendisini, kendisinin de onu izleyebileceği bir yer seçmişti.

Sycamore ne olup bittiğinin farkında gibiydi, çünkü onun sözünü kesmemiş, zamanki gibi alay edip gevezelik ederek onu rahatsız etmemişti. Neredeyse bunu yapmasını diliyordu -neredeyse.

Sir Walter Scott'ın *Marmion* kitabının kopyasının üzerine bir gölge düştü.

"Leydim, iyi günler." William Chastain onun üzerinde yükseliyor, şüphesiz dekoltesinin görüntüsünden hoşlanıyordu.

Della birkaç metrelik mesafeden bile adamın nefesindeki konyak kokusunu alabiliyordu -gün ortasından çok önce- ve bu koku onu tedirgin etmişti.

"Bay Chastain, g naydın." B yle a ık bir imanın onu caydırmayacağını bilse de kitabının bir sayfasını  evirdi.

Onun yanındaki sandalyeye oturdu, bacaklarını a tı ve koltu una uzandı. "Lord Tavistock sa malıyor. Eski bir   retmenin hastalanmasıyla ilgili bir bilmece uydurdu ama beni atlatmaya  alı ıyor. Birka  el kaybetmeyi kaldıramıyor. Tipik bir Kalite."

Bu, daha k t s n n yolda oldu unu ima eden  nemsiz bir keskin ni ancıydı. "Lord Tavistock bu sabah  zel kuryeyle bir mektup aldı. O sırada kahvaltı yapan herkes mektubun eline verildi ini g rd . Eski hocası a ır hastalanmı ."

"Herkes kullanı lı bir mektubun do ru yerde g r nmesini sa layabilir.  rne in Londra gazetelerine mektup g nderebilirim ve zaman zaman g nderdim de.  rne in, lord hazretlerinin marki kılı ına girmiş bir molly  ocu u oldu u konusunda kamuoyunu uyarmak gerekebilir."

Della'nın kollarından bir korku  rpertisi ge ti ve ortasına yerle ti. "Lord Tavistock  yle biri de il, bunu sen de biliyorsun. Bayan Chastain nasıl?"

"Kendi iyili i i in biraz fazla kibirli, ama bu aptalca i i bitirdi imizde onu yola getirece im. Tavistock'un ayrılı ı beni bir turnuva partnerine muhta  bıraktı, Leydi Della. Lord hazretlerinin yerini almak isteyebilece inizi d   nd m."

Della aklına gelen ilk  eyi s yledi. "Kocam seninle ortak olmama izin vermezdi."

Chastain g l msedi ve Della'nın karnındaki huzursuzluk d ped z mide bulantısına d n   t .

"Profesyonel kumarbaz karısının birka  dost eline katılmasını yasaklıyor ve sen de k   k bir budala gibi ona itaat ediyorsun. Bu arada o nerede? D zg n bir beyefendi hanımına hizmetlerde e lik eder ve yemeklerde ona katılır."

Della hâlâ kol ve bacaklarını kontrol edebiliyorken kitabını kapattı. "İzninizle, bu kitabı kütüphaneye geri götürmem gerekiyor."

Chastain bir elini bileğine doladı ve Della'nın görüşü karardı. Sandalyesine büzüldü ve sadece nefes almaya odaklanmaya çalıştı. Dehşet, yaklaşan bir dalga gibi içinde yükseldi, ancak bu tepkinin durumla orantısız olduğunu biliyordu.

Halkın içindeydi ve Chastain onu bütün bir ev partisinin önünde taşıyamazdı. Ayrıca Ash de evinden onu izliyor olabilirdi ve Chastain Ash Dorning'in öfkesini göze alamazdı.

"Beni terk etmemelisiniz leydim," dedi Chastain, tutuşu acı verici bir hal almıştı. "Ben makul bir ve yeni evlendim. Eğer kağıt oyunlarında bana ortak olmak istemiyorsanız, o zaman çardakta bana ortak olun. Minderler harika yumuşaktır ve diğer konuklar sadece birkaç metre ötede gezinirken zevkimi yaşamaya bayılırım. Sevgilimin zevkten çılgılık atma riski de eğlenceye eğlence katıyor, değil mi?"

"Bırak beni."

"Ne olacak?" Chastain başparmağını Della'nın bileğine sürterek sordu. "Yeni Bayan Ash Dorning'i iflas ettirmeme izin vereceğin birkaç gün mü, yoksa çardakta yastıkların üzerinde birkaç tur mu? Belki de beni her ikisiyle de memnun etmek istersiniz? Çarşafların arasında oldukça yetenekliyimdir leydim, yine de biraz hevesli olabilirim. Elbiseler yırtılıyor, saçlar bozuluyor. Bu tür şeyler."

"Çöz beni."

Adam kızın bileğini çekiştirince kızın ona yaklaşımdan başka çaresi kalmadı.

"Size üçüncü bir seçenek sunabilirim," diye devam etti Chastain, sesi düşünceli çıkıyordu. "Bana göre en iyi seçenek. Ash Dorning'i terk etmek. Seninle sadece dedikoduları durdurmak için evlendi ve eğer konuşulanlara inanılacaksa, pek de pazarlık yapacak biri değil. Akli dengesi yerinde değil ve son

İsteyeceğiniz şey leydim, hem baba hem de damat soyundaki zayıflıkları bir çocuğa bulaştırma riskini almaktır. Zavallı şey muhtemelen bir aptal olarak doğacaktır. Sadece eşyalarını topla ve git. Dorning gerisini halledecek ve muhtemelen bunun için size teşekkür edecektir."

Della bir an için bu plana razı olmak istedi. Ayrı yatak odaları ile ayrı hayatlar arasındaki fark sadece bir dereceydi.

Ama bu William Chastain'in onun adına verebileceği bir karar değildi ve Chastain'in Ash'i bu kadar rahat bir şekilde kötülemesi Della'nın paniğini daha da artırdı.

Chastain'i azarlamak için ağzını açtı ama ağzından çıkan tek şey sert bir hırıltı oldu. Daralmış nefes alışının sesi öfkesini ve kararlılığını daha da artırdı. Chastain daha önce de kötü bir maçın ortasında karşısına çıkmıştı. Ona ikinci kez bu zevki tattırmayacaktı.

"Ya da," diye devam etti Chastain, "Bay Ash Dorning'e ortada hiçbir neden yokken saçmalayan bir deliye dönüşen bir kadınla evli olduğunu söyleyebilirim. İlerde saklanıyor ve bir dans setinden diğerine geçerken konuşma yetisini kaybediyor. Ele geçirilmiş biri gibi inliyor ve Beltane ayının altında bir embesil gibi sallanıyor. Böyle bir manzarayla karşılaşmak çok üzücü."

"Cehenneme kadar yolun var." Della kelimelerini güçlükle telaffuz edebiliyordu ve nefes alamıyordu ama George'yıllar önce ona öğrettiği gibi bileğini bükebiliyordu. Ayağa fırladı ama bacakları titriyordu ve görüşü o kadar daralmıştı ki tek görebildiği bahçeye inen basamaklardı.

Chastain'in kahkahası son aklını da çalarken ve korku ciğerlerindeki havayı boğarken labirentin içine doğru körlemesine kaçtı.

Su luluk duygusu Ash'in d   ncelerini i gal ediyordu, ne kadar mutsuzlu unu hayali kart oyunları ve karma ık olasılıklarla saptırmaya  alı sa da.

Sandalyeden kalkmalı ve Della'ya bah ede bir tur atmayı teklif etmelidir.

Ama hayır.    eklerin arasında sakın sakın dola mak, daha sert e lencelerin ho  kar ılanmadı ı bir Pazar etkinli iydi.

Ash d n servisi ka ırmı tı, bu da bug n n Pazartesi oldu u anlamına geliyordu. Bug n sabah ayinini ka ırmı tı, ki bu onun i in k t  bir  eydi,   nk  kahvaltıyı ka ırmasına zemin hazırlamı tı, neden   le ve ak am yemeklerini de ka ırmasındı ki?

Della'yı onsuz yeme e g nderdi inde y z nde beliren yenilgi ifadesinden nefret etmi ti ama Della ger ekten de berbat bir arkada tı, sadece bulutlara bakmaya ve ev partisinin bitmesine ka  dakika kaldı ını hesaplamaya uygun biriydi -Della'yla bir sonraki pazartesi ne kadar erken yola  ıkacaklarına ba lı olarak a a ı yukarı 9.800 dakika.

Ya da vingt-et-un oyununda rakip oyuncuların ellerinde kız, ikili ve bir as ve da ıtıcının elinde bir yedili g r ld   nde, yeni bir desteden da ıtılan on yediliye sahipken durmalı mı yoksa vurmali mı? Elde on altı oldu unda olasılıklar nasıl de i ir?

Tıra  olmalıydı ama d n ak am yeme inden hemen  nce tıra  olmu tu. G n n bu erken saatinde hen z bir barbara benzemiyordu. Ayrıca, muhtemelen ak am yeme ine inme vakti gelene kadar odasından  ıkmayacaktı, e er inerse.

O yapmalı.

Bakı ları artık bulutlarda ya da hayali bir iskambil masasında de il, a a ıdaki terastaydı. Halsiz zihninin bulmacayı   zmesi biraz zaman alsa da bir  eyler yolunda gitmiyordu.

Della'nın  alı bo  bir sandalyenin arkasına ve William Chastain bir sonraki koltukta oturuyordu. Della asla

Chastain'in ona dokunabileceği, daha da kötüsü parçalayabileceği ya da alıp kaçabileceği bir yerde değil.

Ash, Della'nın şalını almak için evden çıkmasını bekledi ama hatırladığı kadarıyla -ki bu hiç de iyi bir şey değildi- Della eve girmemişti. Kitap okuyordu ve kırmızı deriyle ciltlenmiş bir kitap Chastain'in ayaklarının dibindeki kaldırım taşlarının üzerinde yüzüstü duruyordu.

Della bir kitaba saygısızlık etmez.

William Chastain'in yanına isteyerek oturmazdı.

Şalını almak için bile Chastain'e yaklaştımadı.

Eylemsizliğin sinsi sesi Ash'e Della'nın muhtemelen Sycamore ile bahçelerde dolaştığını fısıldadı. Her an şalını getirmesi için bir uşak gönderebilirdi. Belki de Chastain'i güzelce yere sermişti ve şalını almak için geri dönecekti.

Ama Chastain orada oturuyordu, bacaklarını açmış, tamamen umursamaz bir duruş sergiliyordu. Yakışıklı yanağında pembe bir el izi yoktu ve ayaklarının dibindeki kitabı da eline almadı.

Eylemsizliğin sesi sandalyede kalmak için daha fazla argüman üretti. Della, onu kahvaltıya yalnız gönderen ve iki saat sonra nerede olduğunu öğrenmek isteyen bir kocadan hoşlanmayacaktı.

Görünüşe göre Chastain bir yüzleşme için sabırsızlanıyordu ve Ash terasa çıkıp suçlamalarda bulunur ve sorular sorarsa, Chastain'in zorluk çıkaracağı kesindi.

Ve hala, Della görünürde yoktu.

"Lanet olsun." Ash ayağa kalktı, eklemleri bu kadar hareketi bile protesto ediyordu. Eforuna ve kendi cesaretine eşit derecede kızarak, aptal olduğunu bilerek odadan çıktı. Ama o *evli* bir aptaldı ve terastaki durum onu karısı adına tedirgin ediyordu.

Chastain'e belli belirsiz bir selam vererek Della'nın şalını kaptı.

Ash bahçeye doğru ilerlerken Chastain, "Labirentte," diye seslendi. Ash merdivenlerin başında durdu. "Pardon?"

"Leydi Della bir çeşit kriz geçirdi ve labirentin içine daldı. Oldua keyifsizdi. Seninle evli olmaktan hoşlandığını sanmıyorum Dorning, aklı da tamamen yerinde değil."

"Ya da belki de terastaki arkadaşlığı uygun bulmamıştır." Ash, Chastain'le tartışmak yerine merdivenlerden indi ve labirente girdi. "Della?"

Penceresinden labirentte kimseyi gördüğünü hatırlamıyordu ama bu pek bir şey ifade etmiyordu. Hayali bir oyunda dağıtılan kartları, ardından gökyüzünde hareket eden bulutları izliyordu. Saatler ilerledikçe, sonbahar esintisinin ağaç dallarından dökülen yaprakları almasını, hüznün zihninden hareket etme isteğini almasını izliyordu.

Lanet olası aptal melankoli. "Della, ?" Ash yaptı

Olay çıkarmamak için yüksek sesle seslenmedi, ama sistematik bir şekilde kurtbağrı sıralarında bir aşağı bir yukarı ilerledi, bir çıkmaz diğerine geçti, sonra da labirentin merkezine doğru ilerleyen yolu seçti.

Della labirentleri sevmezdi ve Chastain'in onun bu labirentten çıkmasını izliyor olması, ortada bekliyor olabileceği anlamına geliyordu.

"Della?"

Ash labirentin etrafında şekillendirildiği açıklığa ulaştığında alanı terk edilmiş buldu. Tombul yumruğunda oklar tutan Aşk Tanrısı heykeli, dikdörtgen çimlerin ortasındaki bir kaidenin üzerinde duruyordu ve iki bank, Aşk Tanrısı'nın sağında ve solundaki çitler boyunca dizilmişti.

Hayır, Della, o zaman hangi cehennemde-?

Kahverengi kadifeden bir bulanıklık Ash'in yanına doğru savruldu. "Della?"

Sanki çukurdan kaçan her iblis onun peşindeymiş gibi Ash'e sarıldı. "Dur..." Kelimenin boğuk bir tonu vardı ve Della'nın sesi sanki Londra'dan bu yana koşmuş gibi çıkıyordu. "Tut... *beni*."

Ash'in nefes aldığını fark ettiği korkunç bir ses çıkardı ama sanki ciğerleri bir paroksizm yüzünden daralmış gibiydi.

Onu kollarının arasına aldı ve şalını omuzlarına örttü. "Buradayım, Della. Bana neyin yanlış olduğunu söyleyebilir misin?"

"Gitme... gitme."

Kelimeleri kendisi duymamış olsaydı, o çaresiz, boğuk sesin ona ait olduğunu anlayamazdı. "Seni bırakmayacağım. Oturalım mı? Bir otururken seni tutabilirim."

"Bundan nefret ediyorum. *Nefret* ediyorum." O gürültülü, ıstıraplı nefeslerinden birini daha aldı. "Chastain dedi ki..."

Chastain ölü bir adamdı. "Bunu daha sonra tartışabiliriz, söz veriyorum." Ash onu kollarının arasına aldı ve bankın üzerine oturttu. Görünüşe göre bu parlak bir fikirdi çünkü Della onun kucağına oturduğunda taşıdığı gerginlik azaldı. Ash'in boynuna dolanan kolları daha az çaresiz hale geldi, ancak yanağını Ash'in omzuna bastırmaya devam etti.

"Deli bir kadınla evlenmişsin."

"Hayır, . Şu anda karımın üzgün olduğundan şüpheleniyorum." "Sizi bırakmak istedim."

Elleri çizik içindeydi ama derisi kırılmamıştı. Görünüşe göre kör bir tesadüf eseri Eros'u bulana kadar labirentin içinde debelenip durmuştu. Melankoliye sahip olmak da böyle bir şeydi - bitkin ve hiçbir önemi olmayan bir yere varmak için körlemesine debelenip durmak.

"Senin iyi ve mutlu olmana ihtiyacım var Della, senden herhangi bir mahremiyete ihtiyacım olduğundan çok daha fazla. Bu sadece centilmen bir tavır da değil. Chastain'in yanındaki boş sandalyede şalını gördüm ve bir şeylerin ciddi şekilde ters gittiğini anladım."

"Hâlâ mı?"

Ash, Della'nın sesindeki dehşetten nefret ediyordu ve Chastain'den de onu oraya koyduğu için nefret ediyordu. "Muhtemelen önümüzdeki hafta boyunca ayak altında olacak, ama buradan ayrılmak istiyorsan Della, bir saat içinde arabada olabiliriz. Bir pencereden dışarı bakabildiğim gibi diğerinden de bakabilirim. Biz yeni evliyiz. Düğün yolculuğumuza istediğimiz zaman çıkabiliriz."

Ancak ev partisini yarıda bırakıp gitmek pek alışılmadık bir durum olurdu ve Chastain tüm olayı olabilecek en kötü hale sokardı. Sycamore, Chastain'in dedikodularına itiraz edecek ve muhtemelen bir düello daha yaşanacaktı.

"Sana söylemeliydim," dedi Della, Ash'in kucağından inip yanına oturarak. "Özür dilerim ama artık çok geç."

Bir kolunu onun omuzlarına doladı, onu rahatlatmak için değil, gerçi dokunuşunun onu rahatlattığını umuyordu ama temasa ihtiyacı olduğu için. "Bana ne söyledi?"

"Beni uzaklaştıracaksın." Ayaklarını yukarı çekti ve ona doğru kıvrıldı. "Sana faydalı olabilecek, durumunu kötüleştirmek yerine iyileştirebilecek bir eşe ihtiyacın var."

"Della, seni asla göndermem, yine de benim arkadaşlığımı yorucu bulacağın durumları hayal edebiliyorum. Birlikte yüzleşirsek neredeyse her şeyle yüzleşebiliriz." Yorgun bir basmakalıp söz ve yakın zamanda ortaya çıkmış, ruhu derinden etkileyen bir inanç. Ash, Della'nın iyiliği için ayrı yatak odaları düşünmüştü ama kendi bencil tercihleri farklı bir yöndeydi.

"Melankolinizle tek başınıza yüzleşiyorsunuz," dedi Della.

Ve bak ne kadar iyi gidiyor. "Bana seni üzen şeyden bahset."

"Endişeleniyorum," dedi Della, şalının saçaklarını karıştırarak. "Bunu bu şekilde ifade etmek, melankolinizin sizi biraz dalgın yaptığını söylemek gibi bir şey. Endişelenme konusunda o kadar iyiyim ki, bu iş için

tüm endişe verici konuları denetleyen bir hükümet makamı, özellikle bu konuların bitmek bilmeyen endişelere konu olmasını sağlamak için."

"Ama hiç endişeli
görünmüyorsun." "Üzgün
görünüyor musun?"

"Bazen." Muhtemelen öyle olmasa da. Ailesine tembel, motivasyonsuz ve yönsüz görünüyordu; tabii kendisine de öyle. "Çoğu zaman üzgün değilim, sadece önümdeki görevleri yerine getirme isteğim yok." Yemek yemek, giyinmek, yıkanmak, bu tür görevler. Temel yetişkin işlevleri.

"Bir kez başladıktan sonra endişelenmeyi bırakamıyorum," dedi Della. "Fransız istilasından Nicholas'ın erken ölümüne, gripten kendi ölümüne ve Roma Kralı'nın büyüyüp tüm Avrupa kıtasını yeniden savaşa sürüklemesine kadar her şey için endişelendim."

Roma Kralı, Napolyon'un meşru oğluydu ve büyük olasılıkla hala midilliler, uçurtmalar ve Latince gramerlerle ilgilenen küçük bir çocuktuktu.

"Çok canlı bir hayal gücün var."

"Kötü şeyler için ve bazen hayal gücüm histerikleşiyor. Düşüncelerim önseziye, tüm yaratılışın sona ermek üzere ve şeytanın üzerine salındığına dair sarsılmaz bir kesinliğe dönüşüyor. Gerçekte hiçbir temeli olmayan bir paniğe kapılıyorum. Geveliyor ve kekeliyorum, tutamıyorum, dengem bozuluyor. Bazen bu duygulara yenik düştüğümde bayılıyorum. Özür dilerim. Ben ilk suyun histerik bir ninnyhammer'ıyım ve şimdi benimle sıkışıp kaldınız."

Hâlâ hafifçe titriyordu, hâlâ doğal olmayan bir şekilde sıcaktı, sanki ağlıyormuş gibiydi.

Ash ona tek koluyla sarılarak, "Seninle evlendim," dedi. "Asıl mesele birbirimize yapışıp kalmaktı." Ya da öyle olduğunu umuyordu. Verdiği güvenceler Della'nın ona ciddiyetle bakmasını sağlamıştı.

Ash'in kalbini ürpertmeye başlamıştı. "Chastain ne dedi, Della? Bana tam olarak ne dediğini söyle."

Ash'in kolunun altında doğruldu ve onun yanına oturmak için ayaklarını çözdü. "Seni terk gerektiğini söyledi ve ben de onunla aynı fikirdeyim."

Eros taşı Ash'in kafasına düşmüş olsaydı, kaderin ona bir darbe indirdiğini daha iyi hissedemezdi. Dün öğleden sonra saatlerce oturup hiçbir şey izlememiş, Della ise altındaki terasta kitap okumuştı. Bugün ise Della bir kez daha nöbet tutmaya başlamış, Ash ise kanlı sandalyesinden kalkamayacak kadar melankolik bir halde bulutların arasında sürüklenmişti.

"Seni pazar gününün kalabalığında yalnız bıraktım," dedi kolunu Della'nın omuzlarından çekerek. Yeni karısını duygusal olarak terk etmesi onu üzüntü ve öfkeyle hasta etmişti ama , bunu düzeltebilir ya da en azından daha az yanlış yapabilirdi. "Bunun için özür dilerim. Hem de çok üzgünüm. Ben senin güvenebileceğin tek kişiyim ve evliliğimizin üzerinden bir hafta sana sırtımı döndüm. Eğer beni terk etmek istersen, bunu anlayışla karşılarım Della."

Kadın hemen cevap vermedi ve Ash melankoliden daha kötü bir kaderin onu beklediğini fark etti.

"TEŞEKKÜRLER." Tavistock Markizi bu sözleri isteksizce söyledi.

Sycamore da onları aynı nezaketsizlikle kabul etti. "Lord Tavistock'a hoş karşılandığınızı söyleyebilirsiniz. Onun adına işaretlerle ben ilgilenebilirdim. Bunu yapmak zorunda kalmamalısınız."

Hanımefendi güzel bir kadın değildi. Çenesi köşeli, kızıl kaşları çok ağır ve burnu çok güçlüydü. Cam

Sadece ona bakmayı severdi, çünkü kendisi izin vermediği sürece hiçbir duygu ya da düşüncenin onun sakin yüzünü bozmasına izin verilmezdi. Sadece gözleri onu ele verirdi, öfkeyle parlayabilen ya da neşe saçabilen şaşırtıcı bir yeşim yeşili ve ağzı...

Bir kadında böyle bir ağız, ölümlü bir erkeğin Yaratıcı'ya şükretmesi için bir nedendi. Hanımefendinin öfke gösterdiği nadir durumlarda, o ağız küçümsemenin düz bir çizgisiydi. Gülümsediğinde, özellikle de ona gülümsediğinde, Cam'in zihni mutluluktan aptallaşıyor ve kanı düşmesinin arkasında birikiyordu.

Onu tanıdığı onca ay boyunca Sycamore'a tam olarak iki kez gülümsemişti ve şimdi gülümsemedi.

"Trevor'ın kime borçlu olduğunu özellikle bilmek istedim," dedi leydim. "Bay Golding'in iki ev partisi sonra bana gelip üvey oğlumun gözden kaçırdığı gecikmiş bir onur borcundan bahsetmesini istemedim."

Çiçek ve yaprak desenleriyle süslü, zarif, küçük bir yazı makinesinin başına oturdu. Bu parça onun için tamamen yanıltıcı. Aslında hanımefendinin bir sahra çadırına yayılmış savaş haritalarına bakması ve generallere emirler yağdırması gerekirdi.

Sycamore kalçasını yazı makinesinin köşesine dayayarak riske girmeye cesaret edemedi, bunun yerine pencereye doğru yürüdü ve sessizce pantolonundaki isyana boyun eğdirmeye çalıştı.

"Eğer Bay Golding başınıza bela olursa, bana başvurursunuz leydim, ben de onu yola getiririm."

"Onunla herkesin önünde yüzleşecek, birkaç kilo için büyük bir drama yapacak, hatta belki de onunla şeref meydanında karşılaşacak ve sonsuz minnettarlığımı bekleyeceksiniz."

Sycamore kalçalarını pencere pervazına dayadı ve masadaki kadını düşündü. "Eğer birini çağırmak istiyorsam, o da rahmetli eşinizdir. Tavistock seni tüm erkeklerden sonsuza dek soğutmuş olmalı."

Sycamore onun saçlarındaki güneş ışığının büyüüne görsel olarak tapmıyor olsaydı, yüz hatlarından geçen perili bakışı kaçırabilirdi.

"Ölüler hakkında kötü konuşmamalısınız Bay Dorning."

"Eğer ölüler kendilerini alçak herifler gibi görüyorsa neden olmasın? İnsan dürüst olmalı."

"Kişi nazik, sağduyulu ve sahip olduğu nimetler için minnettar olmalıdır."

Öfkesinin yükselişini izlemenin saf keyfi için onunla tartışmak istiyordu ama sabahı yeterince zor geçmişti. Sycamore'un verdiği parayla üvey oğlunun tüm kumar kayıplarını ödemişti ve bu miktar çok yüksekti. Sycamore, Lord Tavistock'un turnuva oyununun alacağı yönü tahmin ederek hafta ortasında para için Londra'ya göndermişti.

Sycamore arka bahçelere ve aşağıdaki terasa bakarak, "Bir hanımla tartışmama kuralını kim koyduysa ona minnettar değilim," dedi. "Kadınlarla tartışmak en eğlenceli şeylerden biridir ve tartışmadan sonra barışmak daha da keyiflidir. Chastain'in terasta gizlendiğini görüyorum. Bayan Tremont'un çardağa doğru süzülerek gelmesini mi bekliyor?"

Markiz ayağa kalktı ve pencerenin önünde ona katıldı. "Onu yargılamayın. Chastain bir hevesle kardeşinin tutuklanmasını sağlayabilir. Eğer Chastain'in azgınlığına uyum sağlamazsa, Chastain ondan onun bile karşılayamayacağı kadar çok şey koparır. Sert bir aleti en iyi şekilde kullanmaktan çekinmiyor, ancak Chastain'in bir aşık olarak ustalığı, kızışma-okul çocuğu kategorisinin altında bir yerde yer alıyor."

Hanımefendinin ağzından çıkan *sert* sözler çılgıncaydı. Heyecan vericiydi ama iğrenme tonu oldukça alçaktı. "Sert penisler umurunda değil mi?"

"Kaba olma."

Ama kaba olmayı seviyorum. "Cevap değil leydim."

Güçlü bir şekilde iç çekti. "Bana kısa vadeli borç verdiniz diye size bacaklarımı açmamı bekliyorsanız, hayal kırıklığına uğramaya mahkumsunuz. Parayı iki hafta içinde alacaksın."

"Hakkımda böyle kötü düşündüğünüz için hayal kırıklığına uğradım. Siz bir aile üyesini korumak için çabalayan bir dulsunuz ve ben de size yardım etmekten mutluluk duyan bir beyefendiyim."

Ona düşünceli bir bakış fırlattı. "Bir centilmen olabilirsin. Ayrıca, kızışmış bir okul çocuğundan çok daha becerikli ve herhangi bir okul çocuğunun kendini şımartmayı hayal ettiğinden çok daha sık yaptığınızı duyuyoruz."

Kişi bunu tam olarak nereden ve kimden duymuştu? Böyle bir bilgi *talep edilmiş* olabilir mi?

"İstekli bayanlarla zevk paylaşmayı severim. Yeteneklerimle ilgili söylentiler az, ilişkilerimin sıklığıyla ilgili olanlar ise abartılıdır. Ayrıca ağzım sıkıdır leydim ve korumacı olsam da sahiplenici değilimdir. Ekipmanlarımı incelemek isterseniz, kilitli bir kapının ardında bu egzersize seve seve hazırım. Geçici münhasırlık ve gebe kalmaktan kaçınmanın arzu edilirliliği ile ilgili olağan anlaşmalara varana kadar bakabilir ama dokunamazsınız."

Acı acı gülümsedi -üç numaralı gülümseme. "Bunu hak ettim. Sorun şu ki, senden hoşlanıyorum."

Sycamore'un en sevdiği dört kelime *beni yatağa götürmektir*. Onları bir kenara bırakıp "*Senden hoşlanıyorum*" dedi. "Pek çok kişi benim arkadaşlığımı hoş buluyor," diye mırıldandı, "atılgan ve kurnaz olmak için gösterdiğim tüm çabalara rağmen."

"İstedığınızı elde edemediğinizde çok hilekâr olabileceğinizi düşünüyorum. Bankacı rolü oynadığın için teşekkür ederim. Tavistock ucuz kurtuldu ve Chastain'in kendi payını nasıl ödeyeceği beni şaşırtıyor. Bayan Tremont ona bir çift kulak çubuğu verebilir, Leydi

Fairchild bir kolyeyi verebilir ama bir hafta daha kayıp verdikten sonra bunun gibi önemsiz şeyler yeterli olmayacaktır."

"Leydi Fairchild neden bir kolyeden vazgeçsin ki?"

"Kızı ünlü Dorning gözlerine sahip ama ünlü Dorning soyadını taşımadığı için mi?"

"Böyle şeyler olur."

"Utangaç, sade bir kadın belli bir yaşa geldiğinde ve hiçbir teklif almadığında, bu tür şeyler iyi bir anlaşmaya ve uygun bir eşleşmeye engel olur."

Sycamore'un çapkınlık dürtüsü kötü bir düşünceyle kontrol altına alındı. "Chastain'in kendisini Leydi Fairchild'a zorladığını mı düşünüyorsunuz?" Bayan Tremont görünüşte neşeli, genç bir duldu ama Leydi Fairchild Cam'in üvey kız kardeşinin annesiydi ve ona çapkınlığa pek yatkın gelmemiştir.

"Chastain'in yeni bir karısı var ve Bayan Tremont ile oyalanıyor. Leydi Wentwhistle misafir kanadına sadece deneyimli hizmetçileri ve uşakları atamayı biliyor ve onlar da genellikle çiftler halinde çalışıyor. Chastain'in Leydi Fairchild'a da zarar verebilecek dayanıklılığa sahip olduğundan şüpheliyim."

"Chastain ile kadınlara karşı suç teşkil eden davranışlar arasında tek engelin dayanıklılık eksikliği olabileceğinden pek emin değilim." Sycamore, gerçekten ilham aldığı anda kendi dayanıklılığının kadınların anlayışına meydan okuduğundan bahsetmeyi reddetti. Bir adam hödükse yatakta dayanma gücünün ne önemi vardı?

Leydi Tavistock onun kravatını okşadı. "Beynini dağıtmak için bir bahane istiyorsun. Senden hoşlanmamın bir nedeni de bu."

"Diğer kısımlar ne?"

"Bir haftadan kısa bir süre içinde krallığın parasıyla küçük bir servet biriktirebilirsiniz ve ağzınız sıkıdır."

Bu tür onaylar Sycamore'un ruhban sınıfına katılmasını sağlayabilirdi. Hanımefendinin elini tutup bileğine öpücük kondurmak yerine arka bahçeye baktı. William Chastain terasın gölgeli tarafındaki bir sandalyeye uzanmış, duruşu kasıklarını okşamak istediğini ya da bir başkasının onun kasıklarını okşamasını istediğini gösteriyordu.

Ben onun gibi değilim. Ben . "Ben bir beyefendiyim leydim ve Kardeşimi ve yeni eşini labirentin ortasında sarmaş dolaş görüyorum, teşekkür ederim."

"Son on dakikadır oradalar. Bay Dorning'in Leydi Della ile vakit geçirmesine sevindim. Chastain kendini Leydi Fairchild'dan ziynet eşyası koparmak ve Bayan Tremont'la randevularına el koymakla sınırlandırabilir ama Leydi Della'ya bakışlarından hoşlanmıyorum."

Sycamore da öyle. "Leydi Della'ya nasıl bakıyordu?" "Sanki onu incitmekten zevk alacakmış gibi."

Sycamore, Leydi Tavistock'un elini tuttu ve çok doğru bir şekilde eğildi. "Korkarım haklısınız ve kardeşimle sert bir tartışma yapmalıyım."

"Şu anda olmaz, Bay Dorning. Kardeşiniz evlilikle ilgili acil bir işle ilgileniyor."

"Doğru, şu anda değil ama labirentten çıkar çıkmaz." Sersemlemiş ve doygun görünen Sycamore umutlanmıştı. Aklına kötü bir düşünce daha geldi. "Leydim, kadınlara zarar vermekten hoşlanan bir adamın bakışlarını nereden biliyorsunuz?"

Yaklaştı, eli hâlâ onunkiyle birleşmişti ve yanağına bir öpücük kondurdu. "Bir centilmen bunu sormazdı, ama sorman beni çok etkiledi." Onu kapıya kadar götürdü ve önünde durup bir şey söylemek, bir şey yapmak, bir şey *düşünmek* istediğinde, onu nazikçe itti ve kapıyı arkasından kapattı.

ON ALTINCI BÖLÜM

Eğer beni terk etmek istersen, bunu anlayışla karşılarım.

Kocasının yanında oturan Della konuşacak ve hatta düşünecek kadar sakinleşebilmişti. Ash onu bir kenara bırakmayı ve bir kenara bırakılmayı teklif ediyordu.

Sararmış bir meşe yaprağı dönerek Cupid'in ayaklarının dibine düştü. "Chastain ayrılmamızı çok isterdi."

"Chastain'in canı cehenneme. Ne istiyorsun?"

Ash dışında bunu ona kim sordu? "Huzur ve güvenlik istiyorum. Histeri nöbetlerimi kimsenin fark etmeyeceği bir yerde geçirmek istiyorum."

"Bu kolayca ayarlanabilir. Kendi mülkünüzü satın alabilecek imkânlara sahipsiniz, ancak sizden Kasaba'dan çok uzakta bir ev kurmamanızı rica ediyorum. Size böyle bir ev sağlamayı tercih ederim ve bunu memnuniyetle yapacağım, ancak konut daha mütevazı olacak. İyi olduğumda zaman zaman sizi ziyaret etmek isterim, ancak benimle daha az birlikte olmayı tercih ederseniz bunu anlayışla karşılarım."

Della Ash'in başka durumlarda da böyle konuştuğunu duymuştu. Örneğin ona hastalığını açıklarken. Tamamen mantıklı bir söylem ve açık bir konuşma. Görünürde bir duygu yoktu. Kalbinin işleyişinden kopmuş, zihinsel penceresinde oturuyordu.

Ash'in kopuk olmaması dışında. Şefkatli, vicdanlı, onurlu ve sevecendi. "Ne istiyorsun Ash?"

Başını iki yana salladı. "Bu bir şey ifade etmiyor."

Onun elini iki arasına aldı. "Bu benim için bir anlam ifade ediyor."

"O zaman sana kendi çıkarlarını gözetmeni tavsiye etmeliyim Della. Senin için güvenli bir yer yaratabilecek, endişeye eğilimli bir mizacın değişkenliklerini atlatmana yardımcı bir kocaya ihtiyacın var - ki bu sorunla mücadele ettiğini bilmiyordum. O kadar adam arasında, o kadar da işe yarar biri olmadığım açık. Chastain sana herkesin gözü önünde saldırdı, ben ise..." Bağışlanmak için gökyüzüne yalvarırcasına yukarı baktı. "Ben oyun ihtimallerini hesaplarken ve bulutları düşünürken."

Küçük bir kız kilisenin merdivenlerinde gün batımını izlemeye gittiğinde, Della bulutları izlemişti. Bu anının hemen ardından, son sınırlarını de yatıştıran bir düşünce ve içgüdü kombinasyonu geldi.

Ash sabahın büyük bir bölümünde pencere kenarındaki okuma koltuğunda oturmuş olabilirdi ama o da köyün yeşil alanında terk edilmişti.

"Chastain'den korkuyorum ama seni seviyorum. Sevgi korkudan daha büyük Ash. Çok daha büyük. Ailem kan dökerek durumu daha da kötüleştirecekken sen benim tarafımı tuttun. Ben hayatımı karartmışken sen beni skandaldan korumaya çalıştın. Tabii ki seni seviyorum. Ayrıca, Chastain bir zorba ve başkalarını avlıyor. Lord Tavistock'a ne yaptığını gördün ve Tavistock kimseye zarar vermek istemeyen bir çocuk."

Ash onların birleşmiş ellerine baktı. "Bunları söylemene gerek yok."

"Aslında biliyorum. Birinin kart partisinde ya da evde kendimi rezil edeceğimden kuşku duymayan huysuz bir histeriğim ve aynı zamanda dürüstüm. Kötü anlarda çok endişelenirim ama kalbim

ve o kalp sana ait." Daha yakına sokuldu. "Her zaman da öyle olacak."

Bir köşesinde arma işlemeli bir mendil çıkardı. Della mendili ona uzatacağını düşündü ama çeyrek saat önceki panik halini düşününce aslında keyfi oldukça yerindeydi.

"Beni seviyorsun." Sesi hafifçe titriyordu. "İnsan zihnini ve bedenini rahatsız eden en aptalca hastalığa yakalandığımı bile bile bunu söylüyorsun."

"Sen acı çekiyorsun, ben acı çekiyorum ama bu bizim kim olduğumuzun tamamı değil." Della bunu söylerken gerçeği anlamaya çalışıyordu ve kelimeler doğru hissettiriyordu. "Ben aynı zamanda senin karınım, bir Viking sürüsünün kardeşiym, fena olmayan bir , Tresham'ın sinir bozucu üvey kız kardeşiym ve belki bir gün birinin annesi olacağım. Sen periyodik bir melankoli vakasından çok daha fazlasısın Ash Dorning."

Mendili uzun bir gözlerine bastırdı, bu sırada aşağıya daha fazla yaprak sürüklendi ve uzaktan öğle yemeği zili çaldı.

" zorundayım..." Bir nefes aldı, sonra . "Sana sarılmalıyım. Lütfen, Della."

Ayağa kalktı ve Ash'in elindeki mendili aldı, ardından Ash'in kucağına oturdu ve onu kollarıyla sardı. Ash de onu kucakladı, uyum ve rahatlık o kadar mükemmeldi ki Della içinde bir şeylerin değiştiğini ve çiçek açtığını hissetti.

Biraz ağlamış olabilir, belki Ash de ağlamıştır, ama sonra biri diğerini öpmeye başladı ve ortam şakacı değilse bile daha hafif bir hal aldı.

"Pencerelerden görülebiliriz," dedi Della, Ash'in yeni ortaya çıkan uyarılmasının tadını çıkarmak için kıpırdanarak, "ve öğle yemeğine geç kalacağız."

"Bir yaprağınız var..." Kadının bedeninden bir yaprağı nazikçe sildi. "Leydi Wentwhistle'ın konuklarına erotik bir gösteri sunmak istemem ama şu anda öğle yemeği ilgimi çekmiyor. Bana Chastain'den neden korktuğunu söyle."

Della yanına oturmak için hareket edecekti ama Ash onu sıkıca tuttu. Della, Ash'in omzuna yaslandığında, Chastain'in onu bir eğreldi otu yığınının arkasında kıvrılmış ve tutarsız bir şekilde bulduğu andan, ona tecavüz etmeye çalıştığı ana kadar olan hikâye akmaya başladı.

"Beni en kötü halimde gördü Ash ve tüm sosyeteye deli bir kadınla evlendiğini söyleyecek. Kötü kan, akli dengesizlik ve ironik olan şu ki, ben gerçek bir Haddonfield'lı bile değilim, ama hepsi benim dedikodu yükünü taşıyacak. Bunu vicdanıma ykleyemem."

Ash onun sırtını okşadı ve Della'ya göre kış tüm şiddetiyle gelebilirdi ve o ve Ash labirentin ortasında rahat ve mutlu kalacaklardı, kalbi o kadar hafif ve sıcaktı ki.

"Seni en iyi gördüm," dedi Ash, "ve eğer meydan okumayı kabul edersen, William Chastain'i kalıcı bir utanca srkleyebileceğimize inanıyorum."

"Kulağa korkunç geliyor, aynı zamanda çok hoş."

Ash onun burnunu öptü. "İkimizi de bir daha rahatsız etmeyecek kadar utanç verici. şu anda ne istediğimi biliyor musun?"

"Ev partisinden ayrılmak için mi?"

"Hayır, aslında. Eşimle birlikte kestirmek ve yemek masasındaki herkesin yokluğumuzu fark edip bizi kıskanmasını isterdim."

"Ben de isterim." Della'nın ayağa kalkmasına fırsat kalmadı çünkü Ash onu kollarının arasına aldı.

Onu tek bir yanlış dönüş yapmadan labirentten çıkardı, bir düzine gülümseyen misafirin yanından geçirdi ve gerçekten de uyudukları odalarına kadar götürdü.

Sonunda.

ASH yatan karısına baktı ve kardeşi Oak'ın çizim yeteneğine . Della şiltenin üzerinde kıvrılmış yatıyordu, örtüler arkaya atılmıştı. Üzerinde sadece beyaz tığ işi şalı vardı; şalın örgüsü, kalçasının solgun ihtişamını gösterecek kadar boldu ve püskülleri kalçasına yaslanmıştı.

Ash püskülleri bir kenara itme isteğine boyun eğerse, bir saat daha bu yatakta kalacaktı ve bu ne hoş bir saat olacaktı. Della'yla konuştukça, kucaklaştıkça ve biraz daha konuştukça uyarılması yavaş yavaş ivme kazanmıştı. Sevişmeye bu gizli yaklaşım onun için yeniydi ve şaşırtıcı derecede yoğun bir zevk vermişti.

Ya da belki de bedenine güvenemeyen bir adam, karşısına çıkan zevk anlarının tadını çıkarmaya daha yatkındı.

Della, çılgın uçuşlara yatkın bir hayal gücünü yönetmenin yükünü sırtından atmıştı. En eski anıları, kendini hasta ya da kırılgan *hissetmediği* halde yetişkinlerin ona ne kadar hastalıklı ve kırılgan olduğunu söylemesiydi. Sonra annesi hastalandı, en büyük kardeşleri aniden okula ya da daha kötüsüne gönderildi ve - hikayeleri çok sakın bir şekilde anlattı - ailesinin onu ara sıra kaybetmesi ve ardından babasının onun babası olmadığını ortaya çıkmasıyla ilgili bir iş vardı.

Sondan başa doğru sıralanan bu sıralama, herhangi birinin hayata karşı güvensizlik duyması için yeterliydi.

"Bana bakıyorsun," dedi sırt üstü dönerek. "Senin yanında uyanmayı seviyorum ve şu anda gözlerindeki bakışı seviyorum."

Aşk. Bu kelimeyi ele geçirmiş ve bir keskin nişancının isabetiyle şimdi ona ateş etmişti. O zaman bunun için bir şey yok. Böyle bir cesaret, karşılıklı bir yiğitlik gösterisini hak ediyordu.

"Seni seviyorum. Endişelerini bana emanet etmeni seviyorum. Karım olduğun için seni çok seviyorum."

Ayrıca püsküllerin bacaklarının arasındaki buklelerin üzerine dökülmesine de bayılmıştı. Görüntü tamamen Della'ya aitti ve çok tahrik ediciydi. Lanet zihni neden Della ve püskülleriyle ilgili anılar yerine bulutlara odaklanıyordu? Bir dahaki sefere pencereden dışarı bakmak zorunda kaldığında, bu soruyu kendine soracaktı.

"Ben pek istikrarlı değilim Ash," dedi Della. "Zihinsel pandenoodle'larımdaki yalpalamalara daha az eğilimli olsaydım Chastain senin için biraz sorun yaratabilirdi."

Ash, Della'yı bir ömür boyu süren endişe alışkanlığından vazgeçiremezdi, Della'nın onu kronik ve derin mavi şeytanlardan vazgeçiremeyeceği kadar. Ama onu sevebilirdi ve seviyordu da ve belki zamanla bu, onun endişelerini ve mavi şeytanlarını daha az şeytani hale getirebilirdi.

"Chastain seni tehdit etti Della, ama tahminimde yanılmıyorsam yakında Coventry'yi de tehdit edecek. Masalarımızın çarpık, şarabımızın uyuşturulmuş, personelimizin yankesicilerden biraz iyi olduğunu söyleyecek. Sonsuz bir para ve zahmet alayı karşılığında çenesini kapatmayı teklif edecek ve ben onu ağırlamaya niyetli değilim."

Ash yatağın başlığına yaslandı. Della onun kalçasına sokuldu ve dizini onun bacağına dayadı.

"Chastain kulübü tehdit etti," dedi. "Seçeneklerim haftanın geri kalanında onunla kâğıt oyunlarında ortak olmak ya da seni burada, bu Filistinlilerin arasında, sadece Sycamore'un seninle ilgilenmesiyle bırakmaktı."

Ash, Della'nın saç örgüsünü omzunun üzerinden geriye doğru taradı. "Chastain size çardakta bir tur atma seçeneği sunmadı mı?"

Della şalını yüzüne kadar çekti ve daha da yaklaştı. "Ondan nefret ediyorum Ash. Ondan o kadar çok nefret ediyorum ki bu beni korkutuyor. O benimle üzgün ve hayata karşı eşitsiz olduğum için alay eden herkes. O toplumun bir çıban, açlıktan ölmek üzere olan yaya geçidi süpürücüsüne bozuk para atmayı reddeden ve bunun komik olduğunu düşünen iyi doğmuş bir züppe. Sycamore'un neden bazen pervasız olduğunu biliyorum, çünkü ben bir erkek olsaydım, ben de pervasız olabilirdim."

Sycamore. Tanrım, Cam'in idare edilmesi gerekecekti ama Sycamore'u idare etmek Ash'in hayatının işiydi ve bunun da değişmesi gerekiyordu.

"Sahip olduğun tek şey," dedi Ash, "sevecen kardeşinden gelen yüklü bir banka çeki ve bir deste kâğıttan anlayan sadık bir koca. Eğer eminsen Della, o zaman bu kaynakları düşmanımızı bozguna uğratmak için kullanacağım."

Şalının altından çıkıp Ash'in mahrem yerlerine öyle bir yaramazlık yaptı ki, arzular harekete geçti ve tartışılan konu Ash'in aklından uçup gitti.

"Öğle yemeğini çoktan kaçırdık," dedi Della, ona yavaşça, ıslak bir yalama vererek, "ve yine de bir ziyafet çekiyoruz. Bir noktaya değiniyorum."

"Demek istediğiniz benim tüm kocaların en kutsalı olduğumsa, argümanınız günü kazandı."

"Daha önce, sevişmeye çalıştığımızda ve sen nişastanı kaybettiğinde,"- bir yalama daha-"bunun hakkında konuşmadık. Birbirimize yeteri kadar güvenmiyorduk. *Bunu* yapabilirdim." Her türlü şeyi *yaptı* ve nişasta kaybı anlaşılmas bir imkânsızlığa dönüştü. "Ama sen , ben teklif etmedim ve o an bizi ayırdı."

"Della, bazen en iyi çabaların bile beni bu duruma getiremiyor."

Şalını battaniyelerin arasında unutarak onun kucağına oturdu. Sanki günler değil de yıllar önce evlenmişler gibi

onu eline aldı ve tatlı, tembel bir birleşme için onu konumlandırdı.

"Önemli olan senin durumun ya da durumunun olmaması değil," dedi ve yavaşça onun üzerinde ilerledi. "Mesele şu ki, birbirimize güvenecek cesarete sahip olmalıyız. Bir gün beni gardırobuma sinmiş, Hessen paralı askerlerinin Hyde Park'ı istila etmek üzere olduğuna inanmış bir halde bulacaksın."

Çıplak bir Della karşı konulmaz bir Della'ydı ama giyinik bir Della da öyleydi. Ash onun göğüslerini avuçladı ve onların Tanrı'nın yarattığı en mükemmel göğüsler olduğunu düşündü. Boyutu, ağırlığı, şekli, en ufak bir dokunuşta meme uçlarının lezzetli büzüşmesi. Mükemmellik iki kat daha fazla.

"Beni bulacaksın," dedi Ash, "hiçbir şeye bakmadan, tıraş olma isteğini toplayamadan."

"İstersen seni tıraş ederim, sen de beni gardıroptan kaldırır ve saçımı toplamama yardım edersin. Ama Ash?"

Onun mantığını takip etme yeteneğini kaybediyordu.

"Aşkım mı?" "Sakalını sevdim..."

Kıllı yanağını hafifçe kızın göğsüne sürttü. "Bu mu?" "Orada ve başka bir yerde. Seninle evli olmaya bayılıyorum."

Zevk arttıkça, hayranlık da artıyordu. Della'ya, kötü bir günden bile koparılabilecek fiziksel sevinçlere duyulan hayranlık. Ash'in mutluluğuyla birlikte umut da yeşerdi. Kötü günler yine gelecekti ama eğer sevinçlerini yeterince takdir edebilir ve kötü günleri yeterince gevşek tutabilirse, iyi bir hayat mümkündü.

Son derece minnettar olacağı bir hayat.

Tüm bunları - hayranlık, umut ve minnettarlık - sevgisine kattı ve Della'dan da aynı mucizevi iyilikleri hissetti. Onlar sadece zor bir günden zevk çalmadılar ya da birbirleriyle evlilik ayrıcalıklarının tadını çıkarmadılar.

Seviştiler, onu bedenleri ve kalpleriyle yarattılar ve ne olursa olsun, her zaman için hazine olarak saklamak üzere birbirlerine verdiler.

olabilir.

Biraz kuşkulu görünen Ash Dorning arka terasta William'a yaklaştı. Dorning, Leydi Della'yı labirentten çıkarmış, sonra da iki taraf da öğle yemeğine gelmemişti. Hanımlar, birçok yeni gelin gibi Leydi Della'nın da aile yolunda olabileceğini düşünürken, Chastain Leydi Della'nın hassas sinirlerinin Doleful Dorning'le evliliğin zorluklarını kaldıramayacağını öne sürmüştü.

Portly henüz nakarata *başlamamıştı-Doleful Dorning* Oldukça zekiceydi ama Portly'nin kendisi de biraz hüzünlenmeye başlamıştı. "Chastain." Dorning birkaç metre durdu. O yapmadı sarhoş kokuyordu, ama tıraş olmayı ihmal etmişti ve kravatı şafağın ilk ışıklarından beri doğru düzgün kolalanmamıştı.

"Dorning. Öğle yemeğinden önceki o ilginç gösteriden sonra insan hanımefendinin sağlığını sormak istiyor. Ev partisinden ayrılacak mı? Belki de Haddonfield aile koltuğunda teselli arıyordur?"

William öyle olmamasını umuyordu. Kadının eteklerinin altına girmek isterdi -pratikte o kadar borçluydu- ve ayrıca William, Dorning'in karısını utanç verici derecede borca batırırken kocasının çaresizce seyretmesini de çok isterdi. Dorning, herkesin önünde boynuzlu olarak damgalanmaktansa borçlarını ödeyecekti.

Güzel bir plan. William'ın en iyi planlarından biriydi, çünkü Coventry'yi dedikodu ve söylentilerle mahvetme işini başka bir güne bırakıyordu.

"Eşimin sağlığı oldukça iyi," diye yanıtladı Dorning. "Bana Tavistock'un gidişiyle birlikte, bir doktordan yoksun kaldığınızı söyledi.

haftanın kalanı için ortağımız olacak."

William bulmacanın parçalarını kolayca bir araya getirebiliyordu. Dorning, Della ve William'ın öğle yemeğinden önce yakın bir sohbet içinde olduklarını ya görmüş ya da kendisine söylenmişti. Della'nın bu konuşmanın bir versiyonunu eşine açıklamaktan ve belki de sinirli kadınların yapmaya alışık olduğu gibi biraz histriyonik bir baygınlık başka çaresi yoktu.

"Leydi Della'ya ortak olmayı teklif ettim," dedi William. "Kocalık otoritenizi kullanarak onu bu kadar oyalanmaktan bile men edeceğinizi söyledi. Bir kumar cehennemine sahipsiniz ve karınızı arkadaşlarınız arasında birkaç oyundan mahrum bırakıyorsunuz. Sana bir tavsiye: İnsanlar bu tür davranışları fark eder, Dorning. Bu, karının mantıklı davranacağına zaten güvenmediğini ya da masalarda birkaç sterlin göze alamadığını gösterir."

Bu sözler, William'ın naçizane tahminine göre, iyi yerleştirilmiş atışlardı. Sycamore Dorning terasın gölgeli tarafında uzanmış Bay Golding'le sohbet ediyordu. Bayan Catherine Fairchild -her zamanki gibi burnu kitapta- onlardan uzakta oturmuyordu.

Dorning bu tür tanıkların önünde terbiyeli davranırdı, ne yazık ki ilgili herkes için.

"Tavsiyen için teşekkür ederim Chastain," dedi Dorning. "Kart turnuvasıyla ilgili olarak, bir misafir arkadaşımın kalan oyunu kaçırmasını istemem ve bu nedenle kendimi eşiniz olarak öneriyorum. Coventry'yi yönetme görevim nedeniyle sık sık dostça oyunlara katılma fırsatım olmuyor ve eşim de size eşlik etmek istemiyor. Yeni evli olduğu için dinlenmeye ihtiyacı var. Gece geç saatlere kadar masalarda oturmak ona göre değil."

Bir ortak için mi? Bu William'ın planının bir parçası değildi. "Sen de yeni evlisin."

"Ve bu mutlu durum enerjimi *sık sık* yeniliyor. Kısa süre önce kendi yeminini ettiğin için bu fikri anladığına eminim. Ne diyorsun, Chastain? Önümüzdeki birkaç gün boyunca birkaç dost eli, benim yeteneklerim seninkilerle birleşecek ve şeytan en arkayı mı alacak? Tavistock'un sicili çoktan temizlendi ama yine de telafi etmeniz gereken önemli kayıplarınız var."

Lord Tavistock'un -daha doğrusu Markiz'in- William'ın bugüne kadarki kayıplarını karşılaması gerekiyordu. Yine de tek başına yakalanmasının zor olduğunu kanıtlıyordu ve Golding tehditler için yem üretme konusunda daha az faydalı olmuştu.

Aslında Golding, Portly'ye göre genç Tavistock'la olan işi tamamen eline yüzüne bulaştırmıştı. Ama sonra, William Golding'le kurnazca oynamıştı, adam manipüle edildiğini anlamasın diye.

Kurnaz bir adam ne zaman taktik değiştireceğini bilirdi ve kayıpları arttırmak yerine telafi etmek her zaman daha iyi bir stratejiydi. Leydi Fairchild'in mücevherleri pekâlâ yapıştırılabilirdi kim en güzel mücevherlerini kırsal bir ev partisine getirirdi ki?- ve Bayan Tremont, William'ın sağduyusunun bedelini gerçek parayla ödemek yerine eteklerini kaldırmaya meyilliydi.

Bu da tüm çabanın eğlencesini kaçırdı.

Ayrıca, William kaybetmeye devam ederse, Leydi Della'nın akli dengesizliğini ortaya çıkarmakla tehdit edecek ve Dorning de borçları isteyerek ödeyecekti.

"Dorning, teklifini kabul ediyorum ve şeytan en arkada kalanı alıyor."

Dorning başıyla selam verip uzaklaşırken William koşulları kendi lehine çevirmeyi bildiği için kendini tebrik etti. Eğer kazanırsa, çok daha iyi olacaktı. Kaybederse, Dorning bedelini ödeyecekti, ödeyecekti ve ödeyecekti.

Gerçekten de hoş bir plan.

"CHASTAIN SENİ MAHVEDECEK," dedi Sycamore, galeride atarak. "Seni -iş ortağımı ve kardeşimi- ve Della'yı mahvedecek ya da mahvetmeyi bitirecek. Onu alt edemezsin Ash, şu anda elindeki kartlarla olmaz. Eğer onu büyük bir borca batırırsan, seni de kendisiyle birlikte batırır. Eğer ona tonla para kazandırırsan, aynı planı tekrar denemek için cesaretlenecek ve senin de aynı performansı tekrarlamayı sağlayacaktır."

Sycamore dramatize etmeye meyilliydi ama Ash bu korkuların mantıklı olduğunu kabul etmek zorundaydı. Galeri öğleden sonraki oyun ziyafeti için hazırlanmıştı; bu arada büfede hizmetçiler sandviçler, kanepeler ve iki farklı karışımda punç hazırlamışlardı.

Seans yirmi dakika içinde başlayacaktı ve bu Ash'in kardeşiyle yaşayabileceği mahremiyete en yakın olanıydı.

"Ne yapmamı isterdin, Sycamore? Chastain Della'yı yine tecavüzle tehdit etti. Hizmetçilerden Leydi Fairchild'a kadar her kadını tehdit ediyor. Bayan Tremont'u ve kardeşini mahvetmekle tehdit etti ve Tavistock'u çoktan uzaklaştırarak lord hazretlerine pahalıya mal oldu. Biri onu durdurmalı."

Sycamore büfedeki uşak gidene kadar bekledi. "Neden o kişi sensin Ash? Zaten kötü bir gün geçirdin, Pazar ayinlerinden kaçtın, pencerede gizlendin. Bugün kahvaltıyı ve öğle yemeğini kaçırdın ve öğleden sonra yeni tıraş olmuşsun. Yaklaşan kıyametin işaretlerini biliyorum ve meseleye çok ince bir nokta koymadan, en iyi halinizde değilsiniz."

"Doğru, ama sonuç olarak Chastain beni hafife alacak. Sanırım kendimi hafife almışım." Ash bu sonuca bir yandan

Della'nın şalına sarılmış, yanağını onun göğsüne yaslamıştı. Düşünmek için iyi bir yerdi, karısının tatlı, uyuşuk, doygun formunun üzerine yayılmıştı.

Sycamore kendine bir sandviç aldı. "Kendini nasıl küçümsersin?"

"Della bunu başarmam için bana güveniyor. Bu çabamda beni destekleyeceği konusunda Della'ya güveniyorum. Kendi şeytanlarıyla mücadele ediyor ve Chastain onun güvensizliğinden faydalanıyor. Eğer onu durdurmazsam, kötü davranışlarına devam edecek ve büyük olasılıkla Coventry'nin itibarını da zedelemeye çalışacaktır."

Sycamore durakladı, sandviğin kalıntıları ağzının yarısına kadar gelmişti. "*Coventry'nin* peşine mi düşecekti? Bu çok kanlı bir şey Ash. Tresham hâlâ kulübün ortaklarından biri ve Tresham bir baronet bebeğinin okul bahçesinde dedikodu yaymasını hoş karşılamayacaktır."

Ash erkeklerin punç kâsesinden bir yudum aldı ve bardağı Sycamore'a uzattı. "Size Chastain'in Della'yı iki kez tecavüzle tehdit ettiğini söylüyorum ve siz beni dikkatli olmaya çağırıyorsunuz. Coventry'den bahsediyorum, sen de ayaklanıyorsun. Beni hayal kırıklığına uğrattın, Sycamore." Ash'in sık sık dile getirdiği bir duygu değildi bu.

Sycamore bardağı kokladı ve bir kenara bıraktı. "Üzgünüm ve özür dilerim. Chastain tabii ki Della'nın adına hesap sormayı ya da en azından sağlam bir dayak yemeyi hak ediyor ama siz ne bana bu zevki tattırıyorsunuz ne de kendiniz bu zevki tadıyorsunuz. Bu kart çilesi sinir bozucu günler boyunca devam edecek. Neden Chastain'i ahıra çekip yumruklarınızla halletmiyorsunuz?"

"Della izin verirse bunu da yapabilirim ama Chastain'in cezası halka açık olmalı ve kendi seçtiği silahlar kullanılmalı. Masada kendi başımın çaresine bakabilirim Cam, ama sen gereksiz dram yaratmayacaksın."

Sycamore sandviçini parçalamaya devam etti. "Asla gereksiz drama yaratmam."

"Bildiğim kadarıyla iki düello. Aynı dönem içinde iki kez üniversiteden uzaklaştırıldı, bu da Casriel'e akademik bağışlara mal oldu. Sayısız at yarışı. Yatağınıza girip çıkan ve bazıları kulüpte şikayetlerini dile getiren üzgün bayanların rotasyonu. Sommelier'imizden tatlı şefimize ve ikinci arabacıya kadar herkesle sıralar. Devam edebilirim."

"Kavgalar değil, sivri tartışmalar ve aylardır kulüpte hiçbir mağdur bayan hayal kırıklıklarını dile getirmedi. Bu arada erkek punçundan uzak durun. Leydi Wentwhistle kalitesiz ruh halini bol miktarda içki ile maskeleyemeye çalışıyor. Bana Della'nın güvensizliğinden bahset."

Ash ve Della onun rahatsızlığıyla ilgili olarak ailesine tam olarak ne söylenmesi gerektiğini tartışmışlardı. Della hastalığını açıklamak konusunda isteksizdi, ancak Ash tüm ailesinin onun yaşadığı zorlukları bildiğini ve sadece yardımcı olmaya çalıştıklarını belirtmişti.

Yardım etmelerine *izin verdiği* kadar.

"Della yoğun korku nöbetlerine, herhangi bir mantıklı korkuyla orantısız olduğunu bildiği endişelere yatkındır, ancak yine de zihnini ele geçirirler. Paniğin pençesindeyken kendini titrek hissediyor, nefes almakta zorlanıyor, hayal gücü mantıktan ve duyulardan kopuyor."

"Ve," dedi Sycamore, kadınların punç kasesine doğru ilerleyerek, "bu rahatsızlığın ne zaman ortaya asla bilemez. Haftalarca iyi olabilir, sonra birdenbire düşünceleri hızlanır ve zihinsel bir oubliette'den dehşet . Belki de bu hastalık büyük bir kardeşler yığınının dibinde sıkışıp kalanlarda yaygındır, ancak Daisy'nin bundan muaf olduğunu biliyorum."

Turnuvanın başlamasına çeyrek saat kalmıştı ve insanlar şüphesiz her an yerlerini almaya başlayabilirdi. Ash kardeşini kolundan tuttu ve temiz sonbahar havasını içeri almak için açılmış olan balkon kapılarına doğru yönlendirdi.

"Sycamore, kendini açıkla."

Sycamore ona altı yaşındaki inatçı bir çocuğa yakışan huysuz bir bakış attı. "Bana tıraş olmayı sen öğrettin."

"Neredeyse boğazınızı kesecektiniz ve kimse hassas gururunuzu kırmak istemese de, birinin size nasıl edeceğinizi göstermesi gerekiyordu."

Sycamore son sandviçini aşağıdaki bahçeye fırlattı ve çift sıra ıhlamur ağaçlarının altın yapraklarla kapladığı ön yola baktı.

"Bir adama kravatını nasıl bağlayacağını gösteren kitaplar var, çizme cilası için takip edebileceği tarifler var, ancak tıraş olmak gösterilmelidir."

Sycamore kurnazlık yapmak için olabilecek en kötü zamanı seçmişti elbette. "On beş dakika içinde yerel kabadayıyı mecazi olarak pataklamaya başlamam planlanıyor ve sen şimdi eski tarihi mi okuyorsun?" Yine de Ash, Sycamore'un dans ederek vardığı noktanın önemli olduğunu hissediyordu.

"Casriel bir gün oradaydı, ertesi gün okula gidiyordu. Hâlâ öğretmenlerimiz ve dadılarımız vardı ama Casriel -en iyimiz- gönderildi. Birkaç ay sonra tekrar ortaya çıktı ama eskisi gibi değildi. Bizim dışımızda arkadaşları vardı. Anlayamadığım şeylerden bahsediyordu. Rugger, ışıkların sönmesi ve çocukların battaniyeye atılması. Biri en iyi kardeşimi çalmış gibi hissediyordum."

Ben senin en iyi kardeşinim. "Ben de onu özledim."

"Ama geri döneceğini anladın. Kimse bana geri döneceğini söylemedi. Onu sonsuza dek kaybettiğimi sanmıştım."

Ve Sycamore olduğu için bu korkunç korkuyu tamamen kendine saklamıştı. "Annem odayı terk etti, eğer onun salonuna dalacak olursam,"

Sycamore dedi ki. "Babam o berbat yürüyüş turlarına çıktı ve haftalarca ortalıkta görünmedi. Sürekli Güney Amerika'ya gitmekle tehdit ediyordu ve küçük bir çocuk olarak tek bildiğim Güney Amerika'nın timsahlar ve ormanlarla dolu olduğuydu. Zar zor nefes alıyordum ve babam bana hikaye okumak yerine timsahlarla güreşmeyi tercih ederdi."

"Gitmedi." Pek yararlı bir gözlem sayılmazdı ama Ash ne diyeceğini bilemiyordu.

"Kimse bana bunların boş laflar olduğunu söylemedi Ash. Sonra Will okula gitti, annem ciddi dramlarına başladı, Jacaranda isyanını sahneledi, babam öldü ve ben Leydi Della'nın neden bazen kimsenin göremediği bitmek bilmeyen bir girdabın ortasında yaşıyormuş gibi hissettiğini çok iyi biliyorum."

Ash, Della'nın durumunun bu yönünü Sycamore'a açıklamamıştı ama Cam bunu kendi kendine anlamıştı.

Sycamore sakince konuşurken yanağından bir damla gözyaşı süzüldü. "Ben değilim, ailem vahşi. Elimden gelenin en iyisini yapıyorum ve sonra tek mantıklı kardeşim, sahip olduğum tek gerçek kardeşim, bazı şeylerin açıklanması gerektiğini fark eden arkadaşım hukuk okumaya gidiyor. Ben senin gibi zeki değilim Ash. Saatlerce hukuk okuyamam ve anlayamam. Benden bunu beklediğin için üniversiteyi denedim ama onda da başarısız oldum. Sanki sürekli kargaşa içinde büyüdüğüm için hiçbir rutine tahammül edemiyorum. Kulağa aptalca geliyor."

Ash balkonda Sycamore'un yanındaki yerini aldı, kardeşini yakalamak ve heyecanlı ve tamamen anlamsız bir yumruklaşma turu başlatmak istediğinde. Eğer böyle bir şey varsa, nazik yumruklaşmalar.

"Yıllar sonra ilk kez mantıklı konuşuyorsun Cam, bu da genel alarumu yükseltmek için bir gerekçe olmalı. İzin verin

Bir teori tehlikesi var ve lütfen varsayımlarımı dile getirdiğim için beni gül bahçelerine atmayın."

"Della sana el kaldırdığım için beni döverdi."

"Güzel bir bayandan iyi bir dayak yemek istiyorsun. Benim teorim şöyle: Seni gözden kaçırmamamı sağlamak için çirkinleşiyorsun. Eğer durum buysa, stratejini takdir ediyorum çünkü işe yaradı." Peki Ash bu kadar bariz bir bağlantıyı neden daha önce hiç görmemişti?

Sycamore kapağında güvercin minesini olan küçük altın bir kutu çıkardı, parmaklarının zarif bir hareketiyle açtı ve Ash'e bir nane şekeri ikram etti. "Ağızındaki punç tadını temizlemek için."

Ash naneyi aldı çünkü Sycamore kendine gelmek için zaman kazanıyordu.

"Çirkin olmak için yola çıkmadım," dedi. "Ben sadece kendimim ve sonuçlar da çok çirkin."

"İyi bir atlatma, Sycamore, ama yeterince iyi değil. Atlar birbirleriyle yarışmaya karar vermezler. Biniciler meydan okumayı ilan eder ve parkura karar verirler."

Sycamore, Ash doğru tahmin ettiyse bir zamanlar annelerine ait olan küçük, şirin kutusunu kaldırdı.

"Merak ettim de," dedi Sycamore her zamanki rahatlığıyla, "sırf benden uzaklaşmak istediğin için mi mulligrub'lara katlanmıyorsun?"

Ve işte oradaydı, Cam Dorning'in bağırsağı attığı o kendine özgü yumruk, hiçbir uyarıda bulunmadan atılmıştı ve inanılmaz bir acı taşıyordu.

"Melankolim üzerinde çok az kontrolüm var, Cam. Senden uzaklaşmak isteseydim, Albany'de bir daire tutardım, Coventry'deki işlerimi halletmeleri için yöneticiler atardım ve seninle karşılaşmalarımı Hyde Park'ın atlı yollarına saklardım."

"Ama bu çok açık olurdu," dedi Sycamore, "ve sen kurnaz bir adamsın."

Görünüşe göre çok ince. "Melankoli sahtekârlıkla ticaret yapan bir hastalıktır, Cam. Canavar beni avucunun içine aldığında, bana yalanlar fısıldar. Kimsenin benim gibi kasvetli bir adama ihtiyacı olmadığını söylüyor ve ben de aynı fikirdeyim. Canavar bana ailemin bensiz daha iyi olacağını söylüyor ve yine bu sözler kulağa çok doğru geliyor."

Sycamore ona doğru dönerek, "Bunlar doğru değil," dedi. "Gerçek şu ki..." Gözlerini kırıştırdı, çürümüş ıhlamurlara baktı, tekrar gözlerini kırıştırdı.

"Canavarın yalan söylediğini biliyorum Cam, çünkü ona 'Cam'in bana ihtiyacı var' diyebiliyorum. Cam beni kaybederse üzülür. Cam beni özleyecek ve böyle bir yalana boyun eğdiğim için çok kızacak. Bunlar hiçbir canavarın elimden alamayacağı gerçekler. Diğer kardeşlerimizin eşleri, çocukları ve hayatları var ama sen bu çürümüş hastalığın ötesinde bir Ash Dorning görüyorsun ve onu kaybetmenin üzüntüsünü yaşayacaksın. 'Eğer bu Cam için doğruysa,' diyorum yalancı canavara, 'şüphesiz tüm ailem için de doğrudur,' ve böylece sefil hastalık bir raundu daha kaybediyor."

Della da kocasını görmüş ve ona değer vermişti - bir başka bozulamaz gerçek - ve bu temelden, bir kardeş ve bir eş olarak Ash, canavarın sahte sözlerini ve sahte dünyasını engelleyebilirdi. Artık bunu biliyordu ve ister mavi ister centilmen kıyafetleri giysin, bu gerçeğin onu tüm şeytanlara karşı güçlendirmesine izin verdi.

"Melankolinden nefret ediyorum," dedi Sycamore. "Onu çağırıp vurarak öldürmek, sonra da taşaklarını kesip kuduz köpeklerle yedirmek istiyorum."

Ben de seni seviyorum. Ash, Sycamore'un sırtına vurdu, sevgisini gösterecek kadar sertti ama onu korkuluklara çarpıp tökezletecek kadar değil.

"Chastain'i mecazi anlamda iğdiş edelim, olur mu? Della ve ben melankoliyi yöneteceğiz, sen ve kavgaya katılmak isteyen herkes de yardım edecek ama Chastain'icabına bakılacak."

"Peki ya Della'nın paniği?" Sycamore söyledi. "Ailenin de bu arbedeye katılmasına izin var mı?"

"Seni durdurabilir miyim?"

"Hayır ve ben bu kadar sadık ve zeki bir müttetikken neden bunu isteyeyim ki?"

"Aptal. "Ash Fransız kapılarından geçip masalardaki yerini almak için döndü ama Sycamore onu kolundan yakalayıp vahşi bir kucaklamanın içine sürükledi. Ash'in ilk dürtüsü o ana, Sycamore'un dramının bir başka kısa süreli gösterisine daha katlanmaktı ama Della'nın cesaret ve sevgi hakkındaki sözleri bu tepkiyi engelledi.

Ash kardeşine sıkıca sarıldı ve Cam onu bırakana kadar geri adım atmadı.

Sycamore, "Chastain'in kurtuluş umudunu her seferinde bir el kâğıtla batıracaksın Ash," dedi, "ve ben de diğer konuklardan onun işaretlerini gizlice satın alacağım. Sen William Chastain'le işini bitirdiğinde, İngiltere'de hiçbir ev sahibesi en az beş yıl boyunca onun salonuna girmesine izin vermeyecek."

"On olsun," dedi Ash, Sycamore'un kravatını düzeltirken. "Ve iyi bir önlem için Paris'i de ekleyelim."

ON YEDİNCİ BÖLÜM

Della turnuvayı izlemek istemiyordu ama Ash'i savaş alanında yalnız bırakmayı da reddediyordu. Galeride Ash'i görebileceği, Ash'in karşısında oturan Chastain'in ise onu göremeyeceği bir yer seçerek uzlaştı.

Sycamore kendisini onun koruması olarak atamıştı ve Della onun arkadaşlığından memnundu.

Kart seansı ikinci saatine girerken, "Bir kez olsun gevezelik etmiyorsun," dedi. "Sessizliğin neredeyse sinir bozucu." O ve Sycamore bahissiz bir cribbage oyunu oynuyorlardı, ancak akli kartlarında değildi.

Sycamore, "Odanın öbür ucundaki meselelere göz kulak oluyorum," dedi, "Ash bana histerik sinirlerinle ilgili her şeyi anlattı. Ağzın kuruyor mu? Her zaman yanımda bir matara taşıyım çünkü lanet olası panikler beni susuz bırakır."

Eğer Sycamore Della'ya mükemmel bir el dağıtsaydı daha fazla şaşıramazdı.

"Pardon?"

"Ash temkinli davranıyor," dedi Sycamore ustalıkla karıştırarak. "Çoğu el için mütevazı bir şekilde kaybediyor, ancak Chastain'in beceriksizliği karşısında bile küçük bir net kazanç sağlayacak kadar kazanıyor." Sycamore dağıttı

Her birine altışar kart. "Ve evet, Ash bana seninle kardeşime karşı koruyucu bir tavır takınmaktan daha fazla ortak yönümüz olduğunu söyledi. Endişe beni esir aldığı anda ağzım kurur. Titrerim, hırıltılı nefes alırım. Altımı ıslatacağım diye korkuyorum ama şimdiye kadar böyle bir şey olmadı."

Sycamore onun bakışlarını masanın öbür ucunda karşıladı, bakışları tetikte olsa da ifadesi son derece yumuşaktı.

Oh, Sycamore. Della kartlarını eline aldı ve bakışlarında sadece çekirdeklerin yüzdüğünü gördü. "Meliorum," dedi. "Nefes almaya çalıştığımda tıpkı bir koyun gibi ses çıkarıyorum. Nefes aldığımda hırıltılı bir hırıltı. Bazen bayılıyorum."

"Henüz bayılmadım," dedi Sycamore, iki kâğıdı yüzleri aşağı bakacak şekilde masaya fırlatarak. "Endişelenecek bir şey daha var. Bunu atlatacağımı umuyorum ama şansım yok. Leydi Tavistock'u görebilir misiniz?"

"O ve Bayan Tremont pencerenin yanındalar. Portly ve Bayan Chastain oynuyorlar. Oyun oldukça dostça görünüyor."

Della parmaklarıyla kavradığı ilk iki kartı attı. "Ash'e paniklediğini söyledin mi?"

Sycamore desteyi kesti ve Della en üstteki yeni kartı çevirdi. "Mecburdum. Lanet olası bunalımlarının onu bir tür ucube yaptığını düşünüyor. Ben daha çocuk odasından çıkmamıştım ki... Bilmeye hakkı olduğunu düşündüm. Ash'e güveniyorum."

Üç kelime ama Sycamore muhtemelen bunları başka hiçbir aile üyesi için söylememişti.

"Ben de ona güveniyorum, Sycamore, ve sana da güveniyorum. Markiz gerçekten çok çarpıcı, değil ?"

Sycamore'un gülümsemesi tamamen tatlıydı, her zamanki yaramazlığından eser yoktu. "Benden *hoşlanıyor*. Kocasını pek sevdiğini sanmıyorum ama beni seviyor."

"Ben de senden hoşlanıyorum," dedi Della, "ama bunu itiraf etmek şüphesiz kafanı küçük bir asteroit kadar şişirecektir."

"Herkes beni seviyor," dedi Sycamore. "Çekiciliğimin tahmin edilebilirliği bıktırıcı bir monotonluğa yaklaşıyor. Bu akşam Golding size eşlik edecek."

Della elindeki kartları anlamlandırmaya çalışıyordu -Ash günün tüm karmaşası içinde nasıl konsantre olabilirdi ki- o sırada Sycamore'un sözleri zihninde sıralandı.

"Pardon?"

"Golding. Chastain ona yalan söylemiş, Tavistock'un -benim imzam olan incelik beni yanıltıyor- tecrübeli bir adamla solak bir randevu için can attığını söylemiş. Golding bu kadar kolay ve tehlikeli bir şekilde kandırıldığı için utanç duyuyor. Golding, diğerlerinin yanı sıra, Chastain'in seni asla yalnız bırakmamasını sağlayacak."

Della, Bayan Tremont'un kardeşi hakkında özel bir fikir edinmemişti ama Chastain'den gelecek daha fazla tehditten kaçınmak şarttı.

"Bunu Ash mi ayarladı?"

"O yaptı. Bayan Tremont, Leydi Fairchild, Bayan Catherine, Markiz, ben... birkaç kişi daha ve personel de Ash'in yapamadığı zamanlarda size eşlik etmekle görevlendirildi. Chastain adil oynamayı bilmiyor ve Ash onu mahvettiğinde, Chastain sizi tehdit etmeye çalışacak."

"Bırak denesin. Ben onun sahte bir kaçışa zorladığı sinmiş bir ninnyhammer değilim."

"Markiz'in beni kaçmaya zorlamasını çok isterdim. Beni küçük *kulağımdan* tutup istediği yere sürükleyebilirdi. Kaderime kendi isteğimle razı olurdum."

Sycamore sonraki bir saat boyunca bu çirkin şakalaşmayı sürdürürken Della bir oyunu ardından diğerini kaybetti. O da çok meşguldü

Ash ve Chastain'i izliyor, gözlemleyebildiği kadarıyla oyunlarının gidişatını okumaya çalışıyordu.

Ash ara sıra gülümsüyor, Chastain büyük bir hızla içiyor ve Della kendine panik yapmamasını söylüyordu. Bu hafta uzun ve pahalı olacaktı ama bu savaş kazanılmaya değerdı ve o ve Ash -ve şimdi de Sycamore ve görünüşe göre diğer konukların yarısı- bu savaşı kazanmaya kararlıydı.

Sycamore, kütüphanenin büfesindeki buketten mor ve sarı bir viyola çiçeğini alıp yakasına takarak, "ÇINARLA OYNUYORSUN," dedi. "Çizgiyi oynuyorum. Bu gece onu soluk nehir kıyısına sürüklediğinizde neye uğradığınızı şaşırarak."

Ash haftasını tam da Sycamore'un dediği gibi yaparak geçirmişti. Biraz kazanıyor, biraz daha kaybediyordu. Bundan daha fazlasını kazanıyor, yine daha fazlasını kaybediyordu. Kendisinin ve Chastain'in talihindeki dalgalanmalar o kadar yavaş artıyordu ki Chastain oyunun oldukça derinleştğini fark etmemiş gibi görünüyordu.

Yeterince derin değil.

Turnuva artık tek masaya düşmüştü. Ash ve Chastain, Markiz ve Bayan Tremont ile oynayacaktı. Her iki kadın da haftanın başlarında Ash ve Chastain'e yenilmişti ve Ash diğerlerinin yanı sıra onların da bir bütün haline geldiğini görmek istiyordu.

"Tuzağa düşmek üzere olan bir adama göre çok neşeli görünüyorsun," diye gözlemledi Sycamore matarasından bir yudum alıp Ash'e uzatırken.

Ash başını salladı. "Tuzak henüz ortaya çıkmadı. Chastain'in her zamanki pervasızlığı, şansımız yaver giderse bir servet kazanabileceği düşüncesiyle kontrol altında tutuluyor. Kazanmaya alışık değil ve beceriksizlik onu kibrin genellikle yaptığından daha öngörülemez hale getirebilir." Ash haftasını kartları yöneterek, kafasında olasılıkları hesaplayarak, neyin oynanıp neyin oynanmadığını takip ederek ve aynı zamanda Chastain'i yöneterek geçirmişti.

Mizahla, içkiyle, stratejik sözlerle ve iyi zamanlanmış molalarla. Bütün bu iş çok sıkıcıydı ama Ash sıkıcılığı yönetme konusunda son derece becerikli hale gelmişti. Melankoli onun için bunu yapmıştı, ona coşku eksikliğine rağmen devam etme, kendi zihninden kısa bir zihinsel sessiz bir nöbet tutma disiplini vermişti.

Della ahududu kadifesinden bir akşam yemeği elbisesi içinde çok güzel görünerek kütüphaneye geldi. Ash'in yanağına bir öpücük kondurdu ve ona hanımeli koklattı.

"Kazan ya da kaybet, Ash Dorning, seni deliler gibi seviyorum."

Onu dudaklarından şapır şupur öptü. "Kazan ya da kaybet, Leydi Della Dorning, seni gibi seviyorum. Şalınız nerede?"

"Çoktan hazırlandım. Şabat günü seyahat etmenin hoş karşılanmadığını biliyorum ama yarın ayinden sonra yola çıkmamamız için bir neden göremiyorum."

Sycamore büfede pusuya yattı, her sürahinin tıpasını aldı ve sırayla içindekileri kokladı.

"Sycamore," dedi Ash, "bizi Dorning Hall'a kadar takip edecek misin?"

Son tıpa hafif bir çınlamayla şişeye geri yerleşti. "Pardon?"

"Dorning Hall'a geliyorsunuz," dedi Della ve bunu bir açıklama haline getirdi. "Ash ve ben nikâhımızı tüm Dorning ailesiyle birlikte kutlamak istiyoruz, bu yüzden Oak'tan Hampshire'dan buraya gelmesini istedik."

Jacaranda da Trysting'den yavrularını getirecek. Willow'un yavruları güvenle doğdu, bu yüzden o ve Susannah da bize katılabilir. Casriel uygun davrandı ve eğer Londra'nın cazibesinden iki hafta daha vazgeçmeye dayanabilirseniz, aile toplantısını tamamlamış olacaksınız."

Sycamore bir kez olsun ne diyeceğini bilemedi. Ash bu görüntüyü hafızasına kazıdı ve bunun için Della'ya teşekkür etti. Sycamore'un durumunu onunla tartıştığında, Della Dorning ailesinin yeniden bir araya gelmesini önermişti -ilki iyi giderse yıllık bir etkinlik- ve Ash bu fikirden o kadar memnun olmuştu ki onu öpmüştü ve... diğer konular geçici olarak öncelik kazanırken tartışma duraklamıştı.

Sycamore, "Dorset'e uğramayı düşünmezdim," dedi, "ama Coventry kendi kendine çalışmıyor."

İyi denemeydi. "Tresham'a bir not gönderdim," dedi Ash, "ve bu süre boyunca kulübe göz kulak olmaktan memnun. Av sezonu açıldığından beri oyunlar yavaşlıyor."

Sycamore bir elini saçlarında gezdirdi, haliya baktı, matarasını tekrar çıkardı, sonra az önce içtiğini hatırlar gibi oldu.

"Dorset öyle sanırım. Çocuklarımız, kayınvalidemiz, Willow'un köpekleri ve tüm bu gürültülü kalabalık. İnsan bu olasılığı biraz ürkütücü buluyor."

"Güzel," dedi Della. "Periyodik bir meydan okuma sana sınırsız caziben, yıkıcı yakışıklılığın ve alçakgönüllülükten tamamen yoksun olmanın yanı sıra üzerinde duracak bir şey verecektir. Asma kata çıkalım mı?"

Kadın Çınar'ı kolundan tuttu ve Çınar biraz şaşkın ve utangaç bir ifadeyle, gözünü bile kırpmadan gitti. Şüphesiz gökyüzü yakında kanatlı domuzlarla dolacaktı.

Final maçı için oturma kütüphaneye taşınmıştı, bu da seyircilerin yukarıdaki asma katta toplanmasına veya

Bu amaçla kurulan birkaç masada sıradan oyunlar oynadılar. Akşam yemeğindeki içkiler bol ve kaliteli olduğu için konuklar sohbet ederek ve gülerek içeri girdiler.

Ash beklerken Bayan Tremont ve Leydi Tavistock masadaki yerlerini aldılar.

Chastain sonunda içeri girdi , iri yarı bir yanında , Mrs. Diğer tarafta Chastain.

"Herkese bol şans," dedi Portly, kadınları selamlayarak. Ash'e de bir uyarı niteliğinde olabilecek bir baş selamı verdi.

"Dorning," dedi Chastain, "bir kelime."

Ash şöminenin yanında Chastain'e katıldı. "Sarhoş musun sen?"

"Tabii ki hayır, ama iyi şarap ziyan olmamalı. Sen?"

Kesinlikle ayık. "Bu akşam eğlenmeye hazırım. Bu geceki oyunun sonunda bir kutlama yapacağımızı düşünerek içkiyi biraz azalttım." Della ile bir kutlama. Ve işin harika yanı, bu kutlamanın cinsel yakınlık, iyi şarap ya da başka bir geleneksel zevk içermesi önemli değildi.

Muhtemelen olur, belki de olmaz. Chastain'in hak ettiği yenilgiyi alması halinde kutlama yine de neşeli ve samimi olacaktır.

"Kutlamalardan hoşlanıyorum ve bu kadınlara bir ders verilmesi gerekiyor. Özellikle markiz çok gururlu. Bana olan borcunun bir kısmını ödemesine izin verebilirim, ne demek istediğimi anlıyorsanız."

Eğer Chastain kasıklarını ovuşturmuş olsaydı, kaydığı daha belirgin olamazdı. Ash, "Sen seninkileri hallet, ben de benimkileri halledeceğim," dedi. "Ama uyarayım: Bu akşamki stratejim kadınları yanlış bir güven duygusuna sürüklemek. Şansımızın kötüye gittiğini düşünmelerini istiyorum."

Chastain odanın karşısındaki iki kadına baktı. "Bu fikre bayıldım. Onları sert bir düşüşe hazırlayın. Tremont sürtüğü benimle alay etti.

Yüzüme karşı, bir erkek zevk aldığında hiçbir kadının söylememesi gereken şeyler söyledi. Hiç sportmence değil."

Cinsel çıkar sağlamak için haraç alan bir adamla alay etmek sportmence değil mi? Belki de Chastain toplantıdaki gerçek bağımlı taraftı.

"O zaman umarım bu gece adalet adil oyundan yanadır," dedi Ash, "ama ilk kayıplarımızı biriktirirken çekinmemelisin. Cesur olmak istiyorum, Chastain. Bu ev partisinin aylarca konuşulmasını istiyorum."

Chastain Ash'in omzunu sıvazladı. "Bana güven, Dorning. Karınla yaşadığım küçük maceraya rağmen şaşırtıcı derecede iyi bir ekip olduk. Bu arada ona hoş geldin diyebilirsin. Ondan hiç hoşlanmadım."

Sycamore'un kuduz köpeklerle vücut parçaları yedirmekle ilgili sözleri aklıma geldi. "Neyse ki hanımefendileri benden hoşlanıyor. Masaya geçelim mi?"

Ash, Della'nın varlığının sağladığı güvenceye ihtiyaç duyduğundan, onu çevresel görüş alanında tutmasına izin veren koltuğa oturdu. Sycamore onun yanında oturmaktan sıkılmış görünüyordu ve bu da güven vericiydi.

Akşam Ash'in planladığı gibi geçti, sanki ona bazı açılardan bu kadar düşük kartlar dağıtan kader bir kez olsun senetlerini karar vermişti. Bayanlar ilk saat boyunca istikrarlı bir şekilde kazandılar, sonra da aynı istikrarla kaybettiler. Tüm bu süre boyunca Chastain tipik kayıtsızlığını sürdürdü, ancak kadınların borçlu olduğu meblağlar arttıkça giderek daha da kıpır kıpır olmaya başladı.

İkinci saat ilerledikçe durgunlaştı ve sonra ciddi bir şekilde içmeye başladı. Sanki önemleri hakkında hiçbir fikri yokmuş gibi kartlara baktı. Saatin ibreleri ilerledi ve destenin karıştırılması ve bahislerin oynanması dışında kütüphane sessizliğe büründü. Diğer tüm masalarda oyun durmuştu ve Ash'e Jackson'ın evindeki idman ringi hatırlatıldı. İyi bir maç bir seyirci etkinliği haline gelirdi.

"Son el," dedi Lord Wentwhistle. "Beyler, artık gidebilirsiniz ve ilk bahis sizindir."

Ash başını kaldırdığında Della'nın ona hafifçe gülümsediğini gördü. Ona bir öpücük kondurdu.

Kazansa da kaybetse de onun sevgisine sahipti. Mulligrub'lar, mavi şeytanlar, hantal bebek baronet... Della ona böyle sakın bir şekilde bakarken hepsiyle başa çıkabilirdi.

"Chastain, bunu ilginç hale getirelim, olur mu?" Ash dedi ki. "Hadi hepsine bahse girelim."

Chastain sandalyesinde kaykıldı, bir parmağını kravatının içinde gezdirdi ve gözlerini Ash'e dikti. "Her kuruşu mu?"

"Cesaret ister, biliyorum," dedi Ash. "Kaybedersek, hanımlar bize sahip olacak, ama son bir saattir kaybetmiyoruz, değil mi? Rakiplerimizi oldukça kolay bir şekilde yerlerine koyduk. Hadi bitirelim şu işi."

Markiz solgun ve sakindi ama gözlerinde yeşil bir ateş parlıyordu. Bayan Tremont'un yüz ifadesi dikkatle boştu. İyi oynamışlardı ama Ash daha iyi oynamıştı ve o ana kadar şans ondan yanaydı.

"Haklısın Dorning," dedi Chastain masaya yumruğunu . "Şans bizden yana, bizim becerimiz daha üstün ve lanet olası dişiler kendilerini aşmamalı."

"Chastain," diye azarladı Lord Wentwhistle, "diline dikkat et."

"Dilime dikkat edeceğim. Dorning, kartları dağıt ve bayanlar, iyi olan kazansın."

Bu söz üzerine kimse gülümsemedi. Bayan Chastain halsiz görünüyordu ve yanında duran Portly de ilk kez suratsız görünüyordu.

Bayanlar Ash'in önerdiği bahsi karşılamayı kabul etmeden önce bir süre görüştüler. Oyundaki miktar, tipik bir ev partisinde el değiştirmesi gereken miktarın çok ötesindeydi. Tabii Ash kaybetmeyi başarabilirse,

Markiz üvey oğlunun kayıplarını defalarca telafi edecek ve Bayan Tremont bir süre daha iyi durumda kalacaktı.

Ash kartları ustalıkla karıştırdı ve Della'nın ifadesinde bir değişiklik yakaladığında kartları çeşitli oyunculara dağıtıyordu. Ash, Della'nın bu hareketi algılamasına yetecek kadar hafifçe başını eğdi ve Della kolunun manşetini çekti.

Ona ne anlatmaya çalışıyordu?

Sycamore da aynı şeyi yaptı, dikkatle Chastain'e bakarken sol eliyle sağ kolunu gelişigüzel çekti.

Bayan Tremont'a uzatılan kart ile Leydi Tavistock'a uzatılan kart arasında Ash'in beyni Della ve Sycamore'dan gelen ipuçlarını Chastain'in bileğindeki dantelin tuhaf açısıyla birleştirdi. Chastain'in kanlı bir kart vardı. Oyun vingt-et-un'du ve şüphesiz bir ası gözden uzak bir yere saklamıştı. Hainliğini, bir tanesi yeni doldurulmuş olan ve önünde duran şarap kadehlerinin ardına gizlemişti.

Chastain zafere giden yolda hile yapmaya niyetliydi. Ash bunu neden öngörememişti ki? Chastain hile, zorbalık ve yalanla büyümüşü ve bu saatte bu alışkanlıklarından vazgeçecek değildi.

"Kendiniz için kart dağıtmayı düşünmüyor musunuz, Bay Dorning?" Leydi Tavistock sordu.

"Üzgünüm," dedi Ash, mevcut seçenekleri düşünürken yumuşak bir şekilde gülümseyerek. Kadınları mahvetmek bunların arasında değildi ama yine de tek bir seçeneği vardı, Chastain'in hilesinin engellendiğini görebilecek tek bir müttefiki.

"Biraz yorgunum," dedi, "ayrıca kavrulmuşum. Biri bana bir bardak konyak doldurabilir mi? Daha da iyisi, Della, sevgilim, bana mataramı atabilir misin?"

Bir kadının kocasının matarasını avizesinde taşıması, iki haftadan uzun süredir evli olan hiç kimseyi şaşırtmamalıdır. Bu

Della, Ash'in planının sadece onun bildiği bir sır olduğunu kavramıştı ve bunu başını bir an için hafifçe yana eğerek ifade etti.

Retikülünü karıştırdı, Ash'e sırtıttı ve matarasını fırlattı.

Della matarasının havada süzülüşünü izlerken ZAMAN, birbirinden kopuk anların ilerleyişine dönüştü. Mum ışığında gümüş rengi parıldarken ve mermi William Chastain'in dolu bordo şarabına tam isabet ederken zihninden hiçbir ses geçmedi.

Şarap Chastain'in eli, manşeti, kolları ve kucağı da dahil olmak üzere her yere yayıldı. Ash hemen ayağa kalktı, Chastain'e temiz bir mendil uzattı ve şarap sıçrayan kartları topladı.

"Özür dilerim, Chastain," dedi Ash, kadınlar şaşkın şaşkın bakarken. "Çok özür dilerim. Oyunumuzu bitirmeden önce kısa bir ara verelim mi? Eminim ortalığı toparlamak isteyeceksiniz."

Chastain bu sayıklama boyunca homurdandı, kollarını çekiştirdi ve Della'ya ters ters baktı. Sakar lanet kadınlar ve lanetli şarap lekeleri hakkında bir şeyler mırıldanırken, Della bir saatten uzun süredir ilk kez rahatça nefes aldı.

"İyi karşılaştık," diye fısıldadı Sycamore. "Çok iyi tanıştık." Della'nın elini sıktı ve ona gülümserken yüzünde şaşkınlık ifadesi vardı.

Francis Portly de aynı şekilde ona bakıyordu, Bayan Chastain ise sadece sakın görünüyordu. "Bay Portly," dedi, "bana bir bardak punç getirme nezaketini gösterir misiniz? Leydi Della, bir tur atalım.

Masada meseleler çözülrken koridor. Buradaki hava oldukça yakın, sizce de öyle değil mi?"

"Son oyunu kaçırmamayı tercih ederim, madam."

"William oyun yeniden başlamadan önce gömleğini değiştirecek. Bundan eminim."

Portly'yi bir bahaneyle göndermişti ve asma kat ısınmıştı. Della, Sycamore'a retikülünü uzattı ve Clarice'le birlikte koridora doğru ilerledi.

"Bay Dorning William'ı mahvedecek," dedi Clarice. "Kocanıza en içten teşekkürlerimi iletmelisiniz. Daha kötü bir adam beni mahvedebilirdi."

Della, Clarice Chastain'e tam olarak güvenmiyordu ama kadın son derece ciddi görünüyordu. "Sizin adınıza kocama tam olarak neden teşekkür edeyim?"

"Çünkü Bay Dorning'in amacı intikam almak olsaydı, William'ın size yaptığı gibi yapardı - adınızı çamura buladı, sizi alay konusu yaptı, sizi küçümsedi. Bir hanımefendinin iyi ismi onun en değerli ve en kırılgan varlığıdır ve William sizinkini yok etmeye çalıştı."

Aklıma paramparça olmuş şarap kadehinin görüntüsü geldi. "William bu planı gerçekleştirmeye çalıştı. Bay Dorning onu engelledi. Ben mutlu bir evliliğim var." Ve bu en iyi intikam değil miydi?

"Ben mutlu bir evliliği olan bir kadın değilim," dedi Bayan Chastain, ıssız koridora bakarak. "Ama memnunum. Yaklaşık iki ay önce Francis Portly'nin çocuğuna hamile kaldım ve ailemin gönlünü alacak kadar varlıklı ve itibarlı bir eş edinmem gerekti. Annem bir süredir William'ın annesiyle görüşüyordu." Bir omzunu kaldırdı, tam olarak omuz silmek sayılmazdı. "Sevgili Francis'imın ne yazık ki bir beklentisi yok."

Della'nın tek düşünebildiği, *zavallı çocuğun böyle bir ortamda doğmuş olmasıydı.*

"Aptal olduğumu söyleyeceksiniz," diye devam etti Clarice, "ve haklısınız, ama William gerçeklerden şüphelenmeyecek. Bundan eminim."

"Özür dilerim." Clarice için, Portly için, çocuk için ve hatta biraz da William için, zavallı hödük olduğu için.

Clarice bir el hareketiyle reddetti. "William'ın bana verdiği geçici rahatsızlığa karşılık, bir baronetin varisinin karısı olarak küçük ev sahipleri arasında biraz *şerefim* var. Güvenliğim var, ailemin karışmasından kurtuldum ve Francis'in sık sık bana eşlik etmesini sağlayacağım. İnsan pratik olmalı, *değil mi?* Sizin ve Bay Dorning'in başıma dert açacağınızdan korkuyordum ama siz bunun yerine bana büyük bir hizmette bulunuyorsunuz."

"Eşinizi iflas ettirerek mi?"

"William'ı kibar toplumdan uzaklaştırarak. William umursamaz ve şımarık biri ve bu hatalarını aşması zaman alacak. Belki de siz ona bu zamanı verdiniz."

"Ve belki de hiçbir şey ona için ilham vermeyecektir."

Clarice yakındaki bir iskele camını kullanarak kusursuz görünümünü inceledi. "Kocamla birlikte itaatkâr bir şekilde taşraya çekileceğim. Onun sadık en iyi arkadaşı bizi sık sık ziyaret edecek. Bu benim için pek çok soruna çözüm olacak."

Clarice'in bunu Della'ya açıklaması tuhaf bir rahatlamaydı. "Her gönlünüzce olmasını dilerim," dedi Della, "yine de William'ın zor bir koca olacağından şüpheleniyorum."

Clarice gülümsedi. "Hayır, . Sert bir el istiyor, bunu arzuluyor, sanırım ve ben çok olabilirim. İyi davranışlarını ödüllendireceğim ve beni hayal kırıklığına uğrattığında onu cezalandıracağım. Şimdiye kadar beni hayal kırıklığına uğratmaktan başka bir şey yapmadı."

Della bu sözlerin aklına getirdiği görüntüler karşısında ürperdi. "Kütüphaneye dönebilir miyiz? Son elin nasıl oynandığını gerçekten görmek istiyorum."

"Tabii ki. Matarayla ilgili kısım çok zekiceydi leydim. Bay Dorning, William'ın bir sahtekâr olduğunu kolayca ortaya çıkarabilirdi, ama bunun yerine sadece William'ın aptallığı ortaya çıkacak. İngilizlerden böyle bir centilmenlik beklemiyorum."

"Bay Dorning'den," dedi Della, eli kapının mandalındayken, "her zaman bekleyebilirsiniz. Ben kesinlikle bekliyorum."

Clarice asma katta Portly'nin yanındaki yerini aldı ve ondan bir bardak punç aldı. Gülümsedi ve bir düzine konuşmanın arasında daha yakından dinlemek istercesine eğildi. Portly de ona doğru eğildi ve gülümsemesine rağmen Della onun gözlerinde boyun eğmenin acısını sezdi.

Portly'nin ilk çocuğu başka bir adama baba diyecekti - küçük bir unvanı olan bir adam da olsa. Başka bir adam Portly'nin sevdiği kadınla yakınlaşacaktı. Portly her sabah sevgilisine sarılıp uyanmayacaktı. En kötü korkularını, bu korkuların üstesinden gelmek için onun yanında olacağı umuduyla ona anlatmayacaktı.

"Düşmanınin engellendiğini görmek üzereyken nasıl bu kadar üzgün görünebiliyorsun?" diye mırıldandı Sycamore.

"Clarice, William ve Portly üzücü bir duruma karışmış durumdalar ve William muhtemelen içgüdüsel bir düzeyde bundan şüpheleniyor -ya da yakında şüphelenecek- ve bu konuda yapabileceği hiçbir şey yok."

"Ona acıyor musun?"

"Biliyorum ve o adama acımanın ne büyük bir zevk, ne büyük bir rahatlama olduğunu size yeterince anlatamam. Bir çeyrek saat sonra ona daha çok . Herkesin mutlu olmasını istiyorum, ama bazılarımız mutluluğu kığımızdan ısırsa bile bilemeyiz."

Sycamore Della'ya retikülünü uzattı. "Eğer herkesi mutlu görmek istiyorsan, Markiz'e benim için iyi şeyler söyle. Onun saygısı beni gerçekten çok mutlu eder."

"Onun saygısını kazan, Sycamore, o da mutlu olacaktır."

Sycamore, aşağıdaki ana kütüphane katında, üzeri taze ketenle kaplı bir iskambil masasında yerini alan markize baktı. "Eğer bunu nasıl yapacağımı , şu masada ve birkaç yerde daha hanımefendiye eşlik ederdim."

"Genellikle kışı Kasabada geçirir," dedi Della, "şimdi susun da kocamın, cezalandırılmayı çoktan hak etmiş bir düzenbaza adalet dağıtmasını izleyeyim."

Della'nın aklına bir düşünce geldi: "Şalım nerede?" Ama şalının nerede olduğunu biliyordu; Ash'in yelekleri ile Della'nın yedek gece elbisesinin arasında, giyinme dolabındaki bir sandıkta katlanmıştı. Ayrıca, Ash'in gülümsemeleri onu sıcacık tutarken, her yere yanında bir şal sürüklemesine gerek yoktu.

ASH, vingt-et-un'un ellerini son gecenin oyununa saklamıştı, çünkü Chastain, temelde umursamaz olduğu için, herhangi bir aptal on yedi ya da daha iyi bir sayıya dayanacağını bildiğinde, tahmin edilebileceği gibi başka bir kart isteyecekti.

Ve bir sürü erkek kardeşi ve yorgun, kibirli, yarı sarhoş kumarbazlarla bolca deneyimi olan Ash, Chastain'in pervasızlığını yıkıma çevirmek için kendine güveniyordu.

"Bayanlar," dedi Ash, yeni bir deste alarak, "aynı bahisler mi?"

Leydi Tavistock Bayan Tremont'a baktı, o da başıyla onayladı. ",
dedi Chastain. "Zafer konusunda cömert olmak niyetindeyim-
İkinize de cömert davranıyorum."

Ash kartları dağıttı ve Leydi Tavistock'un bir as gösterdiğini fark etti. Daha fazla kart almak yerine ayakta durmayı tercih etmesi cesaret verici bir işaretti. Bayan Tremont'un elinde dokuz vardı ve o da ayakta durmayı seçti.

"Ya sen, Chastain?" Ash, sanki ona bir kart atacakmış gibi desteyi tutarak konuştu. "Kendini temkinli mi yoksa şanslı mı hissediyorsun?" Chastain'in elinde bir sekiz vardı ve - deste yeni olduğu için - kolunda hiçbir şey yoktu.

Chastain parmaklarıyla sabırsızca masaya vurarak, "Vur," dedi. "Cesur ol, ha, Dorning?"

Aptal olmak muhtemelen Chastain'in durumuna daha yakındı. Ash ona bir sekizlik daha dağıttı.

Chastain karta baktı, sonra Ash'e şaşkın bir bakış gönderdi, sonra tekrar karta baktı. "Kartları çürütmek." Yüzü kapalı çevirdi ve toplam yirmi altı puan gösterdi. İlk elinde on sekiz kart varken, başka bir kart almak klasik bir acemi hatasıydı ve hiç çaba harcamadan bu hatayı yapmaya itilmişti.

Ash'in elinde de toplam on sekiz puan vardı. "Ben de cesur olacağım," dedi kupa kızını çevirerek, "ve görünüşe göre tedbirsizliğimin cezasını da çekeceğim. Ben yokum."

"On dokuz," dedi Bayan Tremont, krema dolu bir at yalağının önündeki kedi gibi sırtarak.

"Yirmi bir," diye ekledi Leydi Tavistock yumuşak bir alkış tufanı eşliğinde. "Ama korkmayın beyler. Biz hanımlar zafer konusunda cömert davranmak niyetindeyiz. Borcunuzu ödemeniz için ikinize de iki hafta süre vereceğiz."

Chastain arkasına yaslandı. "İki hafta mı? Sadece on dört gün mü? Ama bu... bu..."

"Çok cömertçe," dedi Ash, neşe ve rahatlama geçerken kartları toplayarak. "Her birinize banka çekleri yazabilirim"

Bayanlar bu gece borçlarının tamamını ödeyecekler ve bunu yapmak benim için bir zevk olacak. Chastain, eğer uygunsa, galiplerin şerefine kadeh kaldıralım mı?"

Seyirciler arasında bir düzine sohbet başlarken, uşaklar ellerinde şampanya flütleriyle etrafta dolaşmaya başladı. Chastain üç kadeh içti, birini içip tepsiye geri koydu, sonra iki kadeh daha aldı. Lord Wentwhistle ona kâğıt ve kalem uzattı ve kadehler arasında Chastain işaretlerini hazırladı.

Ash gerekli belgeleri kütüphaneye getirmişti ve her iki hanım için de hem Ash'in hem de Chastain'in kayıplarını ödemeye yetecek miktarda banka çekleri hazırlamak için sadece bir dakikaya ihtiyacı vardı. Bayanlar Chastain'in işaretlerini ona vermekten çok mutlu oldular.

Chastain şampanya içmekle meşguldü ve Ash'in beklediği gibi bu konuşmalara katılmayacak kadar neşeli ve kayıtsız görünmeye çalışıyordu. Diğer konuklar gecenin ve ev partisinin oldukça başarılı geçtiğini ilan ederek kapıya doğru yürüdüler ve asma kat da boşaldı.

Della elini Ash'in koluna doladı. "İyi oynadın, kocacığım." "Ben Chastain'le hesaplaşırken sen kalır mısın?" Ash sordu.

Della ona bir aşağı bir yukarı baktı. "Elbette. İyi misin?"

"İyi ama yorgunum ve kendimi kaybetmek istemiyorum." Gerçekten de öfkesine yenik düşmek ve Chastain'i morluklarla baş başa bırakmak istiyordu.

Della yanına eğildi ve göğsünü hafifçe Ash'in koluna bastırdı.

"Sinirlerine biraz hakim ol. Clarice sana teşekkür etti. William'ı en kötü özelliklerine hitap eden cazibelerden uzaklaştıracak bir araçtan yoksun.

Şimdi onu getirmek için birkaç yılı olacak."

Ash yanına eğildi, hanımeli ve Della'nın rahatlatıcı kokularıyla kendini dozlama ihtiyacı duyuyordu. "Chastain'in bu yılları iyi bir şekilde kullanacağına dair para yatırmazdım. Ancak, şu bahse girerim ki

İçki, kıskanç bir koca ya da Yüzbaşı Sharp o yıllar dolmadan onu yere serecektir."

"Her , Clarice'in Bay Portly'nin sağlam koluna yaslanarak bu kayba yeterince iyi dayanacağını düşünüyorum."

Della'nın sesi rahat ve mutlu geliyordu ve Chastain'e tiksintiyle karışık bir acıma duygusuyla bakıyordu. Gerçekten de masada harcadığı para ödülüne değmişti.

"Portly," dedi Ash, "bize biraz izin verir misin? Eminim Bay Golding Bayan Chastain'e odasına kadar eşlik edebilir."

Sycamore asma kattan merdivenlerden indi ve markizin elini eğilerek öptü. Ash onunla göz göze geldi ve Sycamore, hakkını teslim etmek gerekirse, leydiye iyi geceler diledi.

Kütüphane boşaldı ve sadece Ash, Della, Chastain, Portly ve Sycamore kaldı.

"Chastain," dedi Ash nazikçe, "karım artık senin işaretlerini tutuyor. Hepsi, son iki haftadır kaybettiğin her kart turundan. Hanımefendilerine bir servet borçlusun ve eğer zamanında ödemezsen -çünkü şeref borçları her zaman çabuk ödenir- seni mahvedecek. Ne diyorsunuz?"

Chastain Ash'ten Della'ya, sonra Portly ve Sycamore'a baktı. Körü körüne arkasına uzandı ve en yakındaki berjer koltuğa yarı düştü, yarı oturdu.

"*Leydi Della* sesli harflerimi mi tutuyor?"

Della bir buket senet salladı. "Hepsi, her biri, az önce Bayan Tremont ve Leydi Tavistock'a verdiği ve bir daha yüzlerine bile bakmayacağın iki tanesi de dahil."

Chastain'in bakışları Portly'den Bayan Chastain'in geçtiği kapıya yöneldi.

Chastain daha yeni geçmişti. "Sanırım hasta olacağım."

Sycamore bir pencere açtı, bir buz kovanının içindekileri çalıların arasına attı ve Chastain'e uzattı. "Bir hilekar, bir aptal ve bir

ayyaş. İnsan karısına acıyor."

"Clarice beni öldürecek."

"Clarice," dedi Ash, "birbiri ardına aptalca iddialara girmedir. Clarice, Leydi Della'yı sahte bir kaçışa zorlamadı, bu gerçekte bir tecavüz girişimiyle tamamlanan bir kaçırmaya dönüştü. Clarice, Bayan Tremont'u sadece karşılıksız gereken iyilikleri yapması için taciz etmedi. Clarice, Bayan Fairchild'ın kızı hakkında kötü dedikodular yaymakla tehdit etmedi. Clarice, Leydi Wentwhistle'ın hizmetçilerini mincıklayıp rahatsız etmedi."

Della, "Ve bu sıralama," diye ekledi, "geçtiğimiz ay verdiğiniz zararın sadece bir özeti."

Chastain buz kovanını bir kenara fırlattı ve sandalyesinden kalktı. "Bu benim suçum değil! Annem beni Clarice için teklifte bulunmaya zorlamasaydı, Leydi Della ile o küçük kaçamağa asla sürüklenmezdim."

Elbette Chastain bu konuda bile bıkkınlık gösterecekti. "Annen değil, sen," dedi Ash, "Leydi Della'ya kötü bir anında rastladın. Bir beyefendinin yapması gerektiği gibi yardım teklif etmek yerine, başkasının sıkıntısından faydalandınız. Karımla alay ettin, onu tehdit ettin, küçümsedin ve kendini ona zorla kabul ettirmeye çalıştın. Sizi dışarı çağırmalıyım."

Gerçek öfke alevlendi, Chastain'in kefen için ölçüldüğünü görebilecek türden bir öfke. Ash, Sycamore'un Chastain'i terasa sürüklemesini ve orada penceresi olan herkesin Ash'in baronetin varisini kanlı bir posa haline getirmesini izlemesini istedi.

"Benim hesabıma ona merhamet göstermeyin," dedi Della, senetleri çantasına tikiştirirken. "En azından kısırlaştırılmayı hak ediyor. Annene ayrıntılı bir mektup yazacağım, Chastain. Ona sinirsel anksiyete ile ilgili sorunlarımı ve senin ne kadar zalim olduğunu anlatacağım."

Della retikülünün iplerini kararlı bir şekilde kapattı. "Borçlarınızı ve davranışlarınızı uygun bir şekilde detaylandıracağım."

Bu ev partisindeki hanımlar ve talihsiz hizmetçiler. Leydi Wentwhistle, eğer sorulursa, Bayan Tremont, Leydi Fairchild ve Leydi Tavistock gibi benim anlattıklarımı doğrulayacaktır. Bay Golding'in bile genç markiyle ilgili asılsız iddialarınız hakkında ekleyeceği birkaç ayrıntı olacaktır. Sevgili annene düğün yolculuğunda kendini nasıl rezil ettiğini açıklayacağım."

"Yapamazsın," dedi Chastain, Della'ya sanki onu Newgate'te sallanmaya mahkûm etmiş gibi bakarak. "Anneme söyleyemezsin. Beş kuruşsuz kaldığımı görür, Clarice de ona acır ve bu kez babam müdahale etmeye cesaret edemez. Bu kadar zalim olamazsın."

"Bu zalimlik değil," dedi Ash. Della'nın Chastain'in annesine onun suçlarını anlatan bir mektup yazma planı tam anlamıyla dâhiceydi. "Bu sadece gerçeği, toplumu senden korumak için kullanacak birinin ellerine teslim etmektir. Eğer aile koltuğundan kıpırdarsanız, Leydi Della adam kaçırma ve tecavüze teşebbüs suçlarından dava açacaktır." "Sen halktan birisin," dedi Sycamore, "ve itibarın çeşitli kulüplerde, cehennemlerde ve ev partilerinde geçimlerini sağlamak için çalışan insanlar arasında berbat bir durum söz konusudur. Ticarete hile yapıyorsunuz, kartlarda hile yapıyorsunuz ve karınızı çoktan aldattınız. Ailenin yerinde olsaydım... şey. İnsan onlara acıyor."

"Kimse sana acıymıyor," dedi Ash. "Her türlü avantaja sahip olarak doğdun ve tek yaptığın kendini şımartmak ve başkalarını avlamak. Seni acı çekerken görmek istediğim kadere kısırlaştırılmayı tercih edersin."

"Portly,"-Chastain Ash'ten uzaklaştı-"bana bunu yapmalarına izin veremezsin. Bir sürü dedikoducu kadın ve onların... onların kabadayı çocukları tarafından mahvedilmeme seyirci kalamazsın."

Portly içini çekti. "Chastain, bunu kendi başına sen açtın ve ben seni uyarmaya çalıştım. Dorning seni karanlık bir sokakta farelerin arasında ölüme terk etmediği için şanslısın. Sana gösteriliyor

Ama bu durumu Clarice'e nasıl açıklayacağınızı bilmiyorum. O ası avuçladığını gördük. Konukların yarısı hile yapmaya çalıştığınızı görmüş olmalı ve sadece Leydi Della'nın hızlı düşünmesi itibarınızı en kara utançtan korudu. Özrünüzü dileyin, ben de size ve Clarice'e sabahın ilk ışıklarında eve kadar eşlik edeyim. Davanızı savunmak için ayaklarınızın altında olduğum sürece aileniz sizi öldürmeyecektir."

"Eve gitmek istemiyorum," diye cevap verdi Chastain, sesine histerik bir ton karışmıştı. "Oradan nefret ediyorum ve bir sürü kasvetli, çamurlu sipahi ve onların at suratlı kızlarından başka kimse oraya uğramıyor. Hizmetçilerin hepsi kocakarı, annem beni hizmetçiliğe zorluyor ve Clarice de beni sürükleyerek eyaletin yarısını ziyaret etmemi istiyor. Tidemmarsh'tan nefret ediyorum."

Della, Chastain'e doğru yürüdü. "Portly ile iyi olur, çünkü Dornings ve Haddonfields arasında, Londra'da bir daha asla kumar oynayamayacağını göreceğiz. Üniversiteden yeni mezun olmuş masum gençleri avlayabileceğin bir centilmenler kulübüne bir daha asla kabul edilmeyeceksin. Dulların, okul çocuklarının ve benim gibi basit insani zaafları olanların onurunu lekelemeye çalıştın. Defolun gidin."

Chastain karşısında öylece durup ağzı açık bir şekilde gözlerini kırpiştırmaya başlayınca, Chastain'in yanağına sert bir darbe indirdi; bu ses özellikle tatmin ediciydi çünkü Chastain'in inlemesini takip ediyordu.

"Sen..." dedi, elini yanağına götürerek. "Bana *vurdun*. Bana *tokat* attın. Sen..." Burnunu çekti, gözlerini kırpiştırdı, yanağından bir damla yaş süzüldü. "Portly, beni odama götür."

Chastain kapıya doğru koşmaya çalıştı ama Ash onun önüne geçti. "Karıma yapmaya çalıştığın şey, az önce hak ettiği tek darbeden çok daha yıkıcıydı. Eğer başka bir kadına baktığını duyarsam

uygunsuz bir şekilde, yavaşça, acı çekerek ve şimdiye kadar gelişigüzel kullandığınız erkeksi organlarınız olmadan öleceksiniz."

Sycamore, Chastain'in diğer yanına geldi. "Eğer uşaklarla üç beş kuruş için Patience oynadığını duyarsam, Leydi Tavistock ve üvey oğluna saygılarımı sunarak kardeşimin bıraktığı yerden devam edeceğim."

Chastain gerçekten hasta olacakmış gibi görünüyordu, Ash ise en azından şimdilik kendini oldukça iyi hissediyordu.

Ash, Portly'ye, "Onu götür," dedi, "ve gün doğmadan önce buradan gitmesini sağla."

Portly başıyla onayladı, Chastain'i kolundan tuttu ve kapıya doğru sürükledi. "Gel William. Clarice seni çok hayal kırıklığına uğratacak ve önümüzdeki birkaç yıl boyunca bir sürü yalakalık yapmaya razı olsan iyi edersin."

"Yıllar mı? Yıllar mı, Portly?"

"Onlarca yıl, eğer şanslıysanız, ama huzurlu bir yaşlılık görecektir kadar yaşayacağınıza dair pek umut yok."

Sycamore kapıyı kapattı. "Hayır, öyle bir şey yok ama William Chastain'in olmadığı bir dünyayı düşündüğümde hiç üzüntü duyamıyorum."

"Sıska kıcına lanet olsun," dedi Ash, kütüphaneyi geçip Sycamore'u kucaklamak için sürükleyerek. "Tanrım, Sycamore, çok iyi bir ikinci oldun. Buz kovalı bölüm muhteşemdi ve *liste -kartlarda hile yapıyorsun, ticarette hile yapıyorsun, zaten karını aldattın-Drury Lane, Coventry'yi işletmeye karar verdiğinde iyi bir aktör kaybetti.*" Parmak eklemlerini Cam'in tacının üzerinde iyice ovuşturduktan sonra onu bıraktı.

"Çok eğlenceliydi," dedi Sycamore, parmaklarını saçlarının üzerinde gezdirerek. "Ciddi ama eğlenceli. Bahara kadar Chastain'in Amerika'ya kaçacağını tahmin ediyorum. Babası onu ya havale edecek ya da

sömürgeciler onu mahvedecek. Ben yatmaya gidiyorum, çünkü bu katıldığımı hatırladığım en yorucu, en ilginç ve en zorlayıcı ev partisi oldu."

Della onun yanağına bir öpücük kondurdu. "Kahvaltıdan sonra Dorning Hall'a gidiyoruz.

Toparlanın, yoksa sizi bekleyeceğiz."

Eğildi, utangaç bir şekilde gülümsedi. "Buradan ayrılmam için beni ikna etmene gerek yok. Sabah görüşürüz." Kapıdan çıkıp gitti ama Ash, Sycamore'un hemen yatağa gitmeyeceğinden şüpheleniyordu. Markizle bir gece şapkası onu bekliyor olabilirdi.

Ve sonunda, en sonunda Ash karısıyla yalnız kalmıştı. Della ona doğru geldi, kollarını beline doladı ve ağırlığını ona verdi. "Ciddi miydin?" diye sordu, onu kendine yaklaştırarak. "Sen de Chastain'in annesine yazarak mı?"

"Evet, kardeşim Nicholas'a da bir mektup göndereceğim. Benim paniklerim hakkında hiçbir fikri yok. Sadece George'un haberi var ve o da sırlarımı saklıyor."

Ash, Haddonfield'ların Della'nın hastalığıyla ilgili haberleri kötü bir sürpriz olarak karşılayacağından şüphelense de, bir mektup başlangıç için iyi bir yoldu. Çok yazık, çünkü Della onların desteğini ve şefkatini hak ediyordu ve kocası buna sahip olması gerektiği konusunda kararlıydı.

"Beni yatağa götüreceksin, Della?"

"SİZE YATAKTA KATILACAĞIM," dedi Della, Ash'in elini tutmak için geri çekildi ve onu kapıya doğru götürdü. "Bu senin için zor oldu, değil mi?"

Ash vereceği cevabı düşünmek zorundaydı, çünkü Della'nın yanında sadece gerçekler geçerliydi. "Hem evet hem hayır," dedi. "İşin zor kısmı kendimi

ve belirlenen saate kadar boş konuşmalar yapmak. Sırt üstü oturup elden ele kağıt oynamak... Bu basitti. Chastain'i sakatlamamak... Bu zordu."

"Onu tekmelemek istedim," dedi Della koridorda tuhaf bir şekilde güler yüzlü bir uşağın yanından geçerlerken. "Üreme organlarına tekme atmak istedim ama ayağımda sadece terlik vardı ve Leydi Wentwhistle'ın halılarına kusabilirdi."

Ash karısını öpmek için basamakların dibinde durakladı. "Çok vahşisin. Bu yönüne bayılıyorum."

"Sen de vahşisin Ash Dorning. Başka bir adam Chastain'in sesli harflerini karısına aktarmazdı."

"Chastain en çok sana ve diğer hanımlara haksızlık etti. O senin kaderini elinde tutmaya çalışırken sen de onun kaderini elinde tutmayı hak ettin."

Merdivenleri çıktılar ve Ash'i gerçek bir yorgunluk sardı. Megrimler, mavi şeytanlar ya da melankoli değil, yorucu zihinsel çabayı takip eden dürüst yorgunluk. Odalarına vardıklarında birbirlerine soyunmaları için yardım ettiler, yatağa girdiler ve alışkanlık haline geldikleri gibi birbirlerine sarıldılar.

Della elini Ash'in yarı uyarılmış sikiinin etrafına sardı. "Seninle sevişmek istiyorum kocacığım, ama senden önce bir şeyi de düşünmek istiyorum."

"Ben de seninle sevişmek istiyorum, bu yüzden düşüncen karmaşık olmasa ve kısaca ifade edilse iyi olur."

Della, Ash'i çılgına çeviren tutuşu ve gevşek, kolay ritmi çoktan öğrenmişti. Son zamanlarda süregelen belirsiz bir arzu duygusuyla boğuşmuyordu ama Della'nın verdiği ilhamla bu duruma ayak uyduruyordu. Kış ilerledikçe arzusunun azalacağından şüpheleniyordu ama Della'nın da belirttiği gibi, kendisi tahrik olmadan da onu memnun edebilirdi.

Bunu unutmuştı. Bir daha asla unutmayacaktı.

"Benim düşüncem şu," dedi Della, aşağı kaymak, rahatlamak ve onu çıldırtmak için duraklayarak.

Ash çoğu erkeğin sadece hayal edebileceği bu aktivitenin Della'yı bir şekilde rahatlattığını hissediyordu. Della ağzını onun sikinin üzerinde kullanmaktan hoşlanıyordu, bunun içerdiği güvenden hoşlanıyordu ve Ash de onun kaprislerini hoş *karşılamayı seviyordu*.

"Della, çok yakında başka bir şey düşünemez hale geleceğim. ya da *lütfe durma*."

Eğlencesini bitirdi ve diliyle ona son bir kez vurdu. "William Chastain baba olacak. Çocuk Portly'nin olacak, ama yine de William - kötü niyetli, bencil, acınası, büyümüş bir çocuğun yüz karası- sözde bir baba olacak. Aslında baba da olabilir, çünkü Clarice kurnaz ve pratik zekalı."

"Hiçbir kadın *bu kadar* pratik olmak zorunda kalmamalı."

Della ayağa kalktı ve Ash'in kucağına oturdu, sonra onu eline aldı ve sikini girişine oturttu. "Bu kısmı seviyorum. Ben de seni seviyorum."

"Seni seviyorum ve seninle geçirdiğim her anı seviyorum." Ve Della haklıydı. Vücudunu onunkıyla birleştirmenin verdiği haz her zaman nefes kesici, her zaman mucizeviydi. Della onu kızdırma havasındaydı, bu yüzden Ash elinden geldiğince dayandı, onun göğüsleriyle oynadı ve metanet için dua etti.

Kalçalarıyla tatlı, durgun bir tempo tutturdu ama Ash'in arzuladığı derinliğe asla izin vermedi. "Her çocuk mükemmel ebeveynleri hak eder mi Ash?"

Şimdi de felsefe mi yapmak istiyordu? "Çocuklar mükemmel ebeveynleri hak eder, ancak hiçbir ebeveyn bu standardı karşılayamaz."

"Aynen öyle." Başparmaklarını ağzıyla ıslattı ve meme uçlarının üzerinde gezdirdi. "Mükemmel ebeveyn yoktur, ama tıpkı senin güldüğün gibi

Bu ev partisindeki meydan okumanın üstesinden gelebilirsem, sanırım anne olmanın da üstesinden gelebilirim."

Ash'in elleri hâlâ göğüslerinin üzerindeydi. "Paniklerin anne olma yeteneğinden şüphe etmene neden oldu." Elbette şüphe ederlerdi. Bir kadının akli en ufak bir kışkırtmada sağduyusuyla yarışabildiğinde, ebeveynlik duygusal bir engel parkuruydu. "Benden çocuk sahibi olmak mı istiyorsun?"

"Kesinlikle başka biriyle birlikte olmak istemiyorum ve biriyle başlayıp nasıl idare ettiğimizi görürüz diye düşündüm." Kalçalarının açısını değiştirerek tutarlı düşünmeyi neredeyse imkânsız hale getirdi.

Yine de Ash düşünmesi gerektiğini biliyordu. Anlamalı ve karısını sevmeyi hak ettiği gibi sevmek için tüm cesaretini toplamalıydı.

"Çocuk mu, Della? Saatlerce pencereden dışarı bakan ve kadını her zaman samimi bir şekilde tatmin edemeyen bir adamla mı?"

"Bir çocuk," dedi Della, "kılıcı bazen paslı ve güvenilmez olsa da, atı soluklansa ve kalkanı ara sıra yırtılsa da ejderhaları öldürecek bir adamla. O adam, kararlılık ve insani zaaflar, merhamet ve ortaya çıktıklarında sevinçleri takdir etmek hakkında bir şeyler biliyor. O bilge, nazik ve sevgi dolu biri ve kesinlikle kalbimi çaldı."

Della onunla alay etmeyi bıraktı ve Ash onu sarmak için eğilirken onu vücudunun derinliklerine aldı.

"Bebekler berbattır, Della. Bağırıp çağırırlar, pis kokarlar ve bütün gece uyanık kalırlar. Hiçbir şey için ağlamazlar, salya akıtırlar ve emin misin?" Bir bebek. Sevgi ve mucizelerle dolu küçük bir ruh, el üstünde tutulacak, değer verilecek ve zevk alınacak biri. Della'nın kızı ya da oğlu, ailesinin gözlerine ya da Della'nın gülüşüne sahip olabilecek bir başka Dorning. "Gerçekten emin misin, Della?"

"Seninle," dedi yanağını onun omzuna bastırarak, "evet, eminim."

"O zaman ben de eminim."

Sevişmeleri daha sonra bir umut ve neşe kutlamasına, kelimelerin ötesinde bir yemin teatisine dönüştü. Zevk, bedensel tatminin ötesine geçerek kalpleri ve ruhları da kapsadı, ta ki Della Ash'in kollarında iç çekerek dolana ve Ash en güzel, en mutlu gününde hayal edebileceği her şeyin ötesinde bir sevinçle çalkalanana kadar.

EPİLOG

Tüm aile Dorning Malikânesi'ne indiğinde çıkan gürültü Ash'in birlikte büyüdüğü kargaşanın neşeli bir yankısıydı; çarpan kapılar, havlayan köpekler, tırabzanlardan aşağı kayarken neşeyle çığlık atan çocuklar. Aile yıllardır bir araya gelmemiş olsa da, Ash bu toplantının yakın zamanda gerçekleşen evliliklerinin bir kutlamasından daha fazlası olduğunu hissetti.

Kasvetli bir yabancı ülkede geçirdiği uzun ve yorucu bir sürenin ardından, bir mirasyedinin evine dönerken karşılandığı gibi karşılanıyordu. Willow ona bir köpek verdi ve ona düğün tazısı adını verdi; sakın bir mizaca ve mükemmel davranışlara sahip, yarı yetişkin bir mastif.

Oak, Ash ve Della'nın Ash'in babasıyla en iyi konuşmalarını yaptığı verandadaki salıncakta otururken Michaelmas yaz portresini yaptı.

Hawthorne ilk çocuklarına bir midilli sözü verdi. Valerian, Ash ve Della'ya görgü kuralları üzerine bir çocuk kitabı ithaf etti ve Worth Kettering akşam yemeğinde Casriel ile vaftiz babası olma sırasının kimde olduğu konusunda tartışmaya başladı. Sycamore kendisinde olduğunu ve büyüklerinin terbiyesiz atışmalarını çocuklara kötü örnek olmayacakları bir yere götürebileceklerini duyurdu.

Bunun üzerine bir sessizlik oldu, ardından kadehler kaldırıldı ve daha fazla tartışma yaşandı.

"Tresham kulüpten sıkılmışa benziyor," dedi Ash, Della'ya kardeşinin son mektubunu uzatırken. Kısa Michaelmas yazı sona ermiş ve günler kısalmıştı. Della gürültülü, şamatacı Dorning sürüsüne uyum sağlamıştı ama Ash'e gözünün onun üzerinde olduğunu bildirmeyi de başarmıştı. Gerektiğinde kaçabiliyor ya da -yeni bir taktik- her akşam yemekten sonra aile tartışırken, şarkı söylerken, gülerken ya da kâğıt oynarken onunla sessizce oturabiliyordu.

Hafif bir mesafeden gözlem yapmakla yetinmesini yadırgayanlar olduysa da bunu fark etmediler. Ash'in ruh halinin pek neşeli olduğu söylenemezdi ama umutsuzluğa da kapılmış değildi.

Henüz.

Della, "Kulüp sanki kış uykusuna yatmış gibi görünüyor," dedi. "Jonathan'ın kısa bir süreliğine de olsa dizginleri ele alma şansına sahip olması faydalı oldu. Kulübü bırakmanın büyük bir fedakârlık olduğu düşüncesini bir kenara . Yeteneklerine daha uygun görevlere geçmiştir."

Aile salonunun karşısında Oak, Hawthorne ve Valerian'ın her birinin kucağında Daisy'nin yavrularından biri vardı ve kıyasıya bir Patience oyunu büyük bir neşeye neden oluyordu.

Ash, "Lizbon'a yapılacak bir seyahatin zorluğunu üstlenebileceğimizi düşündüm," dedi. "Orada kışlar güneşli ve ılık geçer ve bizim de düzgün bir düğün yolculuğu yapmaya hakkımız var."

Della, Tresham'ın mektubunu bir kenara koydu. "Orada kışlar buradaki ilkbahar ve sonbahar gibidir. Düşündüğün bu mu?"

Ash hayal gücü, melankoli ve bu kadar sevgi dolu bir aileye ve mükemmel bir eşe sahip olmanın katıksız ihtişamı hakkında çok düşünüyordu

ona uygun. "Uzun süre gitmek istemem, birkaç hafta, eğer istersen?"

"Gemi karadan ayrılır ayrılmaz büyük ihtimalle buhara yakalanacağım."

". Lisbon yok."

Oak Amca, Valerian Amca'yı masanın kenarındaki bir karta baktığı için hapse göndermeye söz verdiğinde Della onu tokatladı.

Aslında Della daha o sabah, Hawthorne ve Margaret'in çocuklarının Daisy'nin yavruları ve Casriel'in en büyüğüyle bir saklambaç oyununa girişmelerinden başka bir şey olmayan bu olaydan dolayı fenalaşmıştı. Ash, Della'yı odalarına götürmüş ve onunla keyifli bir saat geçirdikten sonra kendine gelmişti.

"Bu bütün kış boyunca burada, kasvetli Dorsetshire'da beklemek zorunda olduğumuz anlamına mı geliyor?" Ash sordu.

Hawthorne Amca, Oak Amca'ya tahtada yürümesini söylerken Della, "Seni aileden ayırmak istemiyorum," dedi.

"Siz benim ailemsiniz ve ayrıca, bu grup birkaç gün içinde çeşitli yerlerine dönecek. Seni bir süreliğine kendime saklamak istiyorum, korsan amcalar yok, meraklı Haddonfield'lar yok, sadece ikimiz varız."

"Ben de seninle baş başa kalmak istiyorum ve Lizbon kulağa çok hoş geliyor."

Lizbon denemeye değerdi ve Ash'in büyük rahatlmasına göre, kışı biraz güneş ışığı ve deniz havasıyla kırdığında mavi şeytanları o kadar da kötü değildi. Della gemideyken her iki yönden de buhara yakalanmıştı.

-Karada bile birkaç hafta boyunca devam eden mal de mer ya da ona benzer bir şey.

Periyodik endişe nöbetlerine ek olarak, Della sonraki yıllarda dört doğum nöbeti geçirdi ve Ash her sancının her saatinde onun yanında oldu. Eş ve çocuk reçetesi

Bazı yıllar diğerlerinden daha zor olsa da, melankolisinin en kötüsünü atlattı.

Doğada yürüyüş (faydalı), bahçe işleri (biraz faydalı), dans (oldukça faydalı), kitapların iyileştirilmesi (uyutucu olarak faydalı) ve çikolata (çok tartışılır) gibi deneylerin fayda ve zararlarını değerlendirirken Della onun keşif ortağıydı. Bir yıl işe yarayan bir şey ertesi yıl bazen daha az işe yarıyordu ama o zaman Della ya da Ash'in denemek için yeni bir fikri oluyordu. Mevsimden mevsime, geçen sağanaklara, fırtınalara ve hatta ara sıra çıkan boralara göğüs gerdiler.

Değişmeyen şey, hem Ash hem de Della sevgilerinin her türlü zorluğa eşit olduğunu bilinceye ve sonsuza dek sevgiyle ve çoğunlukla mutlu yaşayınca kadar, hem karmaşada hem de zaferde, hastalıkta ve sağlıkta, sevinçte ve kederde (ve ebeveynlik olarak bilinen o tuhaf sevinç ve keder kombinasyonunda) hayatı el ele paylaşma kararlılıklarıydı.

SEVGİLİ OKUYUCULARIMA

Ash ve Della beni böyle bir dansa sürükledi ama umarım siz de onların hikâyesinin kendileri için doğru hikâye olduğu ve beklemeye değdiği konusunda benimle hemfikirsinizdir. Baskı yok, Sycamore... (Bize bir öpücük üflüyor.)

Sürpriz bir şekilde, Sycamore'un hikâyesi **Gerçek Beyefendiler** serisinin bir sonraki kitabı değil. Daisy Dorning Fromm onun da gerçek bir romantizme ihtiyacı olduğuna karar verdi (silahlarla araları pek de güllük gülistanlık değildi). **Truly Beloved** (aşağıdaki hariç) Ocak 2021'de çıkacak ve Sycamore'un hikayesi de kısa bir süre sonra onu takip edecek - umarım.

Ama bir sonraki sonsuza dek mutlu sonumuz için Ocak ayına kadar beklemek zorunda değilsiniz. **Haydutlardan Zenginlere** serisinin beşinci kitabı olan **The Truth About Dukes** 10 Kasım'da raflardaki yerini alacak ve *Publishers Weekly*'den yıldızlı bir eleştiri aldı bile. Bu, Constance Wentworth ve Rothhaven Dükü Robert'ın hikâyesi. Her ikisinin de hak ettikleri tatlı geleceğe sahip olmak için birlikte üstesinden gelmeleri gereken zor geçmişleri vardır. Alıntı aşağıdadır.

Ve evet, Stephen Wentworth'un kitabı **How to Catch a Duke** (Nisan 2021) şimdiden ön siparişe açıldı çünkü Stephen bu konuda çok erken davranıyor. (Stephen asilce başını sallıyor, sefil.)

Ayrıca, geçici olarak **Mayfair Şövalyeleri** adını taşıyan yeni bir dizi hakkındaki düşüncelerimi de bir araya getiriyorum.

ve evet, hala **Lady Violet Gizemleri** üzerinde çalışıyorum, ancak bu projenin nereye konusunda hiçbir fikrim yok. Gelmiş geçmiş en iyi işe mi sahibim ne?

Mutlu

okumalar!

Grace Burowes

[Beni Bookbub'da takip edin](#)

[Haber kaydolun bültenime](#)

[Fırsatlar sayfama göz atın](#)

GERÇEKTEN SEVGİLİ-ALINTI

Penweather Vikontu Fabianus, kışın ortasında Dorsetshire'a başka bir yalnız dulla yeni bir cilveleşmeye girişmek için gitmemiştir. Kendisi de biraz yalnız olduğundan -sadece biraz- yeni bir çevrede yeni bir başlangıç aramaktadır...

Donmuş bahçede yürüyen kadın görünüşe göre dulluğun cesur evresinden yılmaz evresine geçmişti. Güven vermeyen siyah kıyafeti kış beyazı manzarayla tam bir tezat oluşturuyordu ve hızlı hareketleri etrafını saran derin durgunluğa tezat oluşturuyordu.

Penweather Vikontu Fabianus Haviland, kadının kararlılığını adımlarından, duruşundan, kasvetli zemini kat ederkenki ölçülü hızından hissetti. Tanımlanamaz bir içgüdü ona kadının yakın zamanda bir kayıp yaşadığını söylüyordu. Bu, uzun süredir yaşayan bir dul değil, kederini yeni yeni tanıyan ve onu yenmeye kararlı bir kadındı.

Casriel Kontu Grey Dorning, Fabianus'a bir kadeh konyak uzatarak, "Kız kardeşim haftalık ziyaretini yapmaya geliyor," dedi. "Sağlığınıza."

"Ve seninki," diye cevap verdi Fabianus, sessizce kadının metanetine de kadeh kaldırarak. Bazı dul kadınlar asla yılmaz aşamaya ulaşamazlar. Onlar

Eşlerinin vefatının şokuyla yıllarca felçli kalmış, ailelerinin endişelendiği ve sırayla kızdığı belirsiz, soluk yaratıklar haline gelmişlerdir.

Casriel pencerede Fabianus'un yanındaki yerini aldı. "Leydi Daisy dulluğun ilk üç ayını atlattı. Bilmesi gereken karım bunun en zor kısmı olduğunu söylüyor."

Fabianus güzel içkisinden bir yudum aldı ve hayati organlarındaki yumuşak yanmanın tadını çıkardı. "Herkes farklı şekilde yas tutar. Bazıları için taziye telefonları en büyük zorluktur, bazıları sosyalleşmenin olmadığı ilk günler en büyük sıkıntıdır." Bazıları içinse, örneğin ara sıra dul kalan unvanlı kişiler için, asıl eziyet, hayatın normale dönmesi gerektiği, ama bunun asla ve asla olmadığı zamanlarda başlar.

Casriel ona spekülatif bir şekilde baktı. "Bir zamanlar bir şöhretin olduğunu unutmuşum."

Fabianus'un daha az kibar kulüplerdeki lakabı Dulun İntikamı'ydı ve o -akılsız horoz- bunu bir eğlence kaynağı olarak görmüştü. Bütün iş yeterince masum bir şekilde başlamıştı, birkaç neşeli dulun gölgeli oyuklardan ona doğru fırlamasıyla. Üreme organları da aynı düzenlilikle pantolonundan fırlamış ve bir düzen oluşmuştu.

Bazı dulların takip edilmek, bazılarının geçici olarak yakalanmak, bazılarının ise şefkatli bir dostluktan başka bir şey istemediğini kısa sürede öğrenmişti.

Bahçedeki kadın, resmi parterlerin ortasındaki fıskiye'nin önünde durdu. Şubat ayında olduğumuzdan, herhangi bir su kütlesi buz tabakasıyla kaplı olabilirdi. Hanımefendi kar tozlarının arasından geçerek sağlam bir sopa buldu ve çeşmenin iç kısmına sapladı.

Casriel, "Kuşlar ve sincaplar için buz kırıyor," dedi. "Bunu bana babam öğretti. Daisy'ye kimin öğrettiğinden emin değilim."

Dorning'in en küçük kızı ve bana tam yabancı olmasa da, o da hepimizden önce evlendi. Kontesim bana onunla yeniden tanışmamı emretti. İnsan böyle sıkıntılı bir işe nereden başlayacağını bilemiyor ama benim yardımımıla-

"Lordum, affedersiniz." Fabianus içkisini bıraktı. "Bahçeniz bir iblis cini tarafından istila edildi ve kreş personelime haber vermem gerekiyor." Fabianus, Pandora'yı bu yolculuğa çıkarmanın akıllıca olmadığını biliyordu ama o zaman da çocuğu Hampshire'da ortalığı kasıp kavurmaya bırakmak aptallık olurdu.

Casriel bahçedeki manzaraya bakıp içkisinden bir yudum daha alarak, "Aman Tanrım," dedi. "Cesur küçük şey."

Casriel eğlenmeyi göze alabilirdi. Bağciksız bir çift bottan başka bir şey giymeden karlı bir bahçede koşuşturan bu şeytandan o sorumlu değildi.

Fabianus, Dorning Hall'un teras girişinde, soğuk havayla yüzleşmeden önce pelerinini kapacak kadar durakladı.

"Pandora Haviland, bu saçmalığa hemen son vereceksin." Terasın karşısına doğru yürüdü, koşmadı. "Böyle davranman utanç verici, çocuğum."

Leydi Daisy elindeki sopayı fırlatıp çeşmeden ayrıldı. Ayrıca siyah eteğinin cebinden küçük beyaz bir muslin çanta çıkarmıştı.

Pandora sağa saptı, Leydi Daisy'ninkiyle kesişecek bir yola girdi. Fabianus kızın peşinden koşmayı tercih etmiyordu ama onun bu havada çıplak dolaşmasına da izin veremezdi.

"Pandora," diye seslendi Leydi Daisy, küçük muslin çantasını sallayarak. "Korsanlar peşinde mi?"

Pandora rotasını tekrar değiştirdi, bu kez doğruca Leydi Daisy'ye yöneldi. "Ben bir korsanım," diye bağırdı çocuk. "Kraliyet Donanması'ndan kaçtım!"

Hangi aptal zaten hayalperest olan bir kafaya böyle hayaller sokar ve o çizmeler neden çözülmek zorundadır? Biraz ezilmiş bir burun, yaralı bir çene, kırılmış dişler, kanlı dizler ve bitmek bilmeyen gözyaşları Fabianus'un zihnini doldurdu.

Çocuğun peşinden çeşmeye giden patikaya doğru yürüdü ve her adımında Pandora'yı yere serme dürtüsüne direndi. Penweather kıyafetleri içindeki bir uşak ve şapkası yamuk bir bakıcı terasa fırladı ve basamakların tepesinde patinaj yaparak durdu.

"Ganimetim var," diye duyurdu Leydi Daisy, çantadan bir çeşit tatlı çıkarıp havaya fırlattı ve ağzında yakaladı. "Altın limon damlaları, kraliyetin rıhtım kenarındaki depolarından aşırılmış. Bu karanlık, hain sokaklarda hazinemi kim çalacak?"

Bu konuşmanın sonucunda Pandora neşeyle hanımefendiyi kovalamaya çalıştı, hanımefendi de uygun bir anda dönüp çocuğu kucağına aldı. Dul kadın çevik ve güçlüydü, çünkü Pandora beş yaşında bir sylph değildi.

"Güzel prensesi esir aldım," diye duyurdu Leydi Daisy. "Kesinlikle iyi bir fidye getirecek güzel bir bakire."

"Baba, ekşiyi öde!" Pandora seslendi. "Limonlu bir damla istiyorum."

Çocuk sağlam bir huş ağacı istiyordu ama Fabianus dadısının bu konudaki rehberliğine kulak asmaya cesaret edemiyordu. Pandora çok küçüktü ve çoğu zaman biraz şımartılabilirdi.

"Komodor Lord Penweather," diye seslendi Leydi Daisy, "tutsağımızı ne yapayım?"

Casriel de terastaki aval aval bakanlara katılmıştı ve hâlâ çok eğlenmiş görünüyordu. Belli ki çocukları uslu çocuklardı.

Fabianus, Leydi Daisy'ye yaklaşarak, "götürülecek," diye karşılık verdi. "Siz de bir işe yarayın." Terastaki çift koşar adımlarla bahçeye inerken, Fabianus pelerini Pandora'nın tombul bedenine sardı. "Leydim, size teşekkür ederim ve Pandora'nın asi davranışları için de özür dilerim."

Leydi Daisy bir koluyla çocuğu kalçasında tutarken diğer koluyla pelerini düzeltmeyi başardı.

"Bir korsan dostumla tanışmadan çok uzun zaman geçirmişim," dedi ve kızı uşağa uzattı. "Sizinle tanıştığıma memnun oldum Lord Penweather. Casriel beni ziyaret konusunda uyarmıştı ama yarına kadar beklenmediğinizi ."

Fabianus selam verdi, ancak Casriel düzgün bir şekilde tanıştırılması gerekirken neden aylaklık ediyordu?

"Hizmetinizdeyim leydim. Atlar Hampshire'dan aşağı inerken beklediğimizden daha iyi zaman geçirdiler." Donmuş yolların çamurlu yollara göre avantajları vardı.

"Leydi Daisy Fromm, sizinle tanıştığıma memnun oldum." Hızlı bir reverans yaptı ve Fabianus'u kolundan tuttu. "Geldiğinizi fark etmemiştim, yoksa kardeşimin evine izinsiz girmezdim. Sen ve Casriel üniversiteye birlikte gittiniz, doğru mu?"

Özellikle Fabianus'a kıyasla ufak tefek bir kadındı ama onu yönlendiriyor, adımlarını fiziksel olarak terasa doğru yönlendiriyor ve ayaklarını sohbet ve hoşbeş yoluna sokuyordu.

Ayrıca güzeldi, ya da açık tenli bir kadının yabani otlar giydiğinde olabileceği kadar güzeldi. Alışılmadık lavanta mavisini Dörning gözleri vardı ve bakışları oldukça doğrudan bakıyordu. Yüz hatları tam olarak narin değildi - çenesi sert, burnu biraz kalındı - ama bütünü hoş bir şekilde kadınsıydı ve dolgun bir ağızla tamamlanıyordu.

Terasa çıktıklarında Fabianus, "Kardeşiniz bana yakın zamanda vefat ettiğinizi söyledi leydim," dedi. "Kaybınız için başsağlığı dilerim."

Karlı bahçeye, şimdi ciyaklayan ve fıskiyeğe doğru kanat çırpın kargalara baktı.

"Nazik sözleriniz için teşekkür ederim lordum. Paltonuz yok. Seni soğuktan , olur mu?"

Fabianus, kadın ona Dorning Hall kütüphanesine kadar eşlik ederken onun hakkında daha önce yaptığı değerlendirmeyi gözden geçirdi. Dulluğun yılmaz evresinde değildi. Leydi Daisy basitçe, kesinlikle, ruhuna kadar yılmazdı. Merak uyandıran soru şuydu: Bir kontun şımartılmış kızı neden bu özelliği geliştirmek, üstelik bunu bir sanat haline getirmek zorundaydı?

Ve sonra Fabianus'un aklına başka bir soru geldi: Bu kadına korsancılık oynamayı ve kaçan mahkûmları bir gülümseme ve limon damlası vaadiyle tuzağa düşürmeyi kim öğretmişti?

***Truly Beloved** kitabınızı sipariş edin ve kitaptan bir alıntı için okumaya devam edin*

Dukes Hakkındaki Gerçekler!

DUKES HAKKINDA GERÇEK-ALINTI

Rothhaven Dükü Robert, Leydi Constance Wentworth ile eski bir tanışıklığını tazelemektedir. Robert, Constance ile ilk kez yıllar önce zor koşullar altında tanışmış olsa da, erkek kardeşi onun kız kardeşiyle evlenmektedir. Constance'ın kendisini çağırmasına çok sevinir, ancak içinde bulunduğu koşullar hâlâ bir bakıma oldukça zorlayıcıdır...

"Benimle meyve bahçesine yürü." Leydi Constance Robert'a bir davet sunmadı, ona bir emir verdi, hem de kendi bahçesinde.

"Yıllardır meyve bahçesine gitmedim." Robert duvarlarla çevrili bahçeden ayrılma ihtimaline verdiği tepkinin envanterini çıkardı ve korku, endişe ve kızgınlık buldu. Bu tahmin edilebilir sıkıntıların yanında, kendi sınırlamalarına karşı giderek artan bir sabırsızlık da vardı. "Yolculuğu tamamlayamayabilirim."

"Bu sefer yapamayabilirsin ama eninde sonunda yapacaksın." Leydi Constance bahçenin sonuna doğru yürüdü, duvardaki kapı bir zamanlar Robert'ın zihninde dünyanın sınırına açılan bir kapı gibi belirmişti.

Kadın yoluna devam etti ve adam bir kez daha onu takip etti. Aylar önce, sisli bir sonbahar sabahında

Bahçe kapısının  tesinde ne olduğunu, nehre kadar gittiğini. Bahçeden ancak sis ufuk çizgisine benzer her Şeyi gizleyecek kadar yoğun olduğunda ayrılırdı. Sis ne kadar yoğun olursa, o kadar hoşuna gidiyordu.

Sadece bir d zine metre ilerisini g rebildiği ve o bir d zine metrenin  tesinde kendisini g remediği bir d nya ona fevkalade uyuyordu. Lanet kuŐların cıvıladığı ve kibirli bir tavŐanın nehre doğru koŐtuėu bu g neŐli bahar g n n n hiçbir çekiciliği yoktu.

"Gelin," dedi Leydi Constance elini uzatarak. "Beni buraya tartışmak için davet ettiğiniz proje hakkında konuŐacaėız."

Robert dirseğini ona doğru uzattı -hatırladığım kadarıyla eşlik etmek için yapılan geleneksel jest buydu- ama o bunun yerine Robert'ın elini tuttu, sıcak ve sıkı bir Şekilde kavradı.

"Kiraz çiçeklerini  zledik," dedi. "Ama erikler g rkemli olmalı. Bana projenden bahset."

Constance onunla dalga geçiyor, duvarlarla çevrili meyve bahçesine giden yolda ilk birkaç adımı atması için onu Őımartıyordu. Robert bunu biliyordu, Constance da biliyordu. Yine de onunla gitti,  nk  o yolda olmaya en az sefil tavŐan kadar hakkı vardı.

Havadan sudan konuŐun. Dikkatinizi dağıtın. "Bahçeye d nmeyi tercih ederim. Projeyi orada tartışabiliriz."

"Pantolon giymeyi tercih ederim. Resim yaparken sık sık giyerim. Etekler engel oluyor."

Constance Wentworth'  pantolon içinde hayal etmek gerçekten de dikkat dağıtıcıydı. "Eğer Rothhaven D k  olacaksam, bir gibi davranmam gerektiğine karar verdim. Bir d k gibi g r nmeli, bir d k gibi konuŐmalıyım."

"D k gibi vaklamak mı?"

"K stahlık etme." G l msemesini bastırmakta tamamen başarısız oldu. "Kardeşimin benim yerime aile reisliğini s rd receğini bildiğim için artık tuhaflıklarımı hoş g remiyorum. Bir d k ara sıra portre için oturur."

Yol hafifçe yukarı doğru kıvrılıyordu, bu da Constance'ı hiç yavaşlatmıyordu. "Size bir portre sanatçısı önermemi ister misiniz? Kendi işine bakacak ve burnunuzu morartmayacak birini?"

"Hayır, teşekkür . Tavsiyeye ihtiyacım yok."

"O zaman benden zaten yaptığınız portreci seçimini onaylamamı istiyorsunuz. Kendisinin -sadece erkeklerin portre çizmeye uygun olduğu düşünülürse- bu konuda oldukça yetkin olduğuna dair güvence verin."

Constance tırmandıkça hızını artırdı ve Robert onun sinirlendiğini hissetti. Constance'ın elini bırakmadı, aksine ona ayak uydurmak için adımlarını uzattı. Constance hiç de uzun boylu bir kadın değildi.

"Yeterince yetkin olmak yeterli değil. Bu portre dünyaya, görevimin gereklerini yerine getirmeye her yönden uygun olduğumu göstermeli." Seyahat arabası da aynı nedenle tamamen yenilenmesi için York'a gönderilmişti.

Görünüş önemliydi.

"Görevinizin gereklerini yerine getirecek yetkinliğe sahipsiniz," diye karşılık verdi leydi hazretleri. "Bariz olanın üzerinde durmayalım. Yakışıklı yüz hatlarına, çekici bakışlara ve erkeksi bir vücuda sahip olmanız, yarı yetenekli herhangi bir çırağın sizin düzgün bir benzerinizi yapabileceği anlamına geliyor."

"Bunu mu demek istiyorsun?"

"Belki bir çırak değil ama yarı yetenekli biri. Muhtemelen seni taç giyme töreni kıyafetleri içinde resmetmesi için ikna etmesine izin vereceksin, arka planda her zamanki kaleler ve çalkantılı denizler. Gözlerinin yeşil yerine mavi olmasını önerecektir ama sen kararlı olmalısın. Göz rengi bir ayrıntı değildir ve senin gözlerin *çok güzel*."

Meyve bahçesinin kapısına varmışlardı ki, hanımefendi kapıyı çekerek açtı ve içeri daldı.

Robert bir an için duvarların dışında durdu.

"Eee?" dedi Constance, kapıyı açık tutarak. Tek heceden oluşan sorusu bir şey talep ediyordu: İnsanlık durumu, günün kötülükleri, hayatın kendisinin akıl almaz gizemleri bir tür açıklama ya da gerekçe.

Robert kapıdan hızla geçmesi, kapıyı arkasından çarparak kapatması ve karanlığın rahatlığı çökene kadar yerinden kımıldamaması gerektiğini biliyordu. Bunun yerine aşağıdaki tarlaların arasından görünen Salon'un manzarasına hayretle baktı. Dehşet, kızgınlık ve diğer şeyler hâlâ zihninde pusuda bekliyordu ama onlar soluk soluğa kalmış tazılar gibi uyuyor ve gönderildiği günden beri ilk kez uzaktan evine, *yuvasına* bakmasına izin veriyorlardı.

"Bu açıdan bakınca Rothhaven o kadar da korkunç görünmüyor." Salon huzurlu görünüyordu aslında, yeşil bir yorganın üzerine oturtulmuş yumuşak, eski taşlar. "O kadar da kasvetli değil."

Constance kapının hemen dışında ona tekrar katıldı. "Güzel ve eski bir yer. Belki portreni yapan kişi birkaç manzara resmi de çizmek isteyebilir. Portreciler genelde züppedir ama natürmortları geride bıraktıktan sonra hepimiz bir manzara evresinden geçeriz."

Bu kez onun elini tuttu, bu onun çok cesur bir teklifti. *Kadın* dışarıda olmaktan korkmuyordu.

Gerçi şu anda o da öyle değildi. Tedirgin, biraz endişeli, hatta muhtemelen tedirgin ama dehşete kapılmış değil.

"Natürmort dönemimi geride bırakmak istiyorum," dedi. "Size portremi yapmanızı sağlayacak ne önerebilirim?"

Constance o ciddi haliyle onu inceledi. "Bunu mu demek istiyorsun? Portreni yapmamı mı istiyorsun?"

"Bana denek olarak çirkin olmadığımı söylendi. Çatımın altında kasıla kasıla dolaşan ve artistik davranan yabancılar istemiyorum. Yarı yetenekli olmanın ötesindesiniz ve burnumu morartmayacağınızı biliyorum. Sana bir teklifim var.

şimdiki Rothhaven Dükü'nün portresini yapmak için görevlendirildiniz."

Robert'ın zihninde o ana kadar Rothhaven Dükü onun babasıydı ya da Nathaniel'in oynadığı bir roldü. Kendisi Robbie ya da eski tanıdıklarına göre Efendi Robbie'ydi. Soames ona Robert diye seslenmişti, çünkü böyle bir kurumda soyadı kullanılması hoş karşılanmazdı.

Constance'ın yüz hatlarının envanterini çıkarışını, bakışlarını alnından burnuna, ağzından saçlarına gezdirişini izlerken, kendini Rothhaven Dükü gibi hissetti. Biraz daha uzun durarak, onun incelemelerine daha iyi dayanabilmek için hafif bir hauteur havası benimsedi.

"Portre için oturmak sıkıcıdır," dedi, saçlarını şakağından geriye doğru tarayarak. "Huysuzlaşacaksın." Bir parmağını kravatının altından geçirip boynunda gezdirdi. "Sinirleneceğim." Çenesini yavaşça yarım santim sola, sonra yarım santim sağa çevirdi. "Aynı fikirde olmayacağız."

"Senin kararlarına güveniyorum." Bir şekilde onun dokunuşuna dayanmak için kendine de güvenecekti.

Yakalarını düzeltti, kravatını kabarttı ve saçına bir ayar daha yaptı. Gülümsemesi, iltifatının boyalar ve fırçalar konusundaki yeteneğinin ötesine geçtiğini bildiğini gösteriyordu.

"Hadi ağaçlara bir göz atalım," diyerek onu kapıdan geçirdi. "Erik çiçeklerinin kokusuna bayılıyorum."

Işık ve mevsimler, tek bir ağaç dalından kaç farklı türde yeşilin parlayabileceğı ve taç giyme törenlerinin neden katlanılamayacak kadar basmakalıp olduğı hakkında gevezelik etti. Sonra bir dalı sallayıp kendini yaprak yağmuruna tuttu ve Robert kendini lanetli bir dük olarak tanıdı.

Kadın erik çiçeklerinin kokusuna bayılıyordu, adam da ona.

Basitçe, tamamen ona tapıyordu.

The Truth About Dukes kitabınızı sipariş edin!

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

- [Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız](#)
- [Çeviri Yedek Telegram Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitap İstekleri Kanalımız](#)
- [Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri](#)
- [Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız](#)

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz.

Kitaplarımız paylaşılmak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız.PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

